

உலகத் தமிழ் இதழ்

காலச்சூடு

ஆகஸ்ட் 2005

ரூ. 15 இதழ் 68

போர்ஹேயின் வினோத விலங்குகள்

மெகா தொடர்களின்.

ஆதிமூலம்:
கோடுகளிலிருந்து
வண்ணக்கிற்றை

தாமிரபரணியை
விழுங்குமா
கோகோ கோலா?

இந்தியாவின் இணையற்ற சீட்டு நீதிச் சிகரம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இந்திய மக்களின் அனுபவ அறிவில் உதயமானது சீட்டு சேமிப்பு திட்டம். சமுதாய மக்கள் ஒருங்கிணைந்து, சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கவும், தேவைப் படும்போது அச்சேமிப்பில் இருந்தே கடன் பெறவும் உதவி செய்வதே சீட்டுச் சேமிப்பு திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

இருவழிப் பயன்:

குடும்ப வளமைக்காகத் தொடர்ந்து சேமிக்கவும், அவசரத் தேவைகளையும், திட்டமிட்ட செலவுகளையும் எதிர் கொள்ளவும் உதவும் இருவழிச் சாதனம் சீட்டு சேமிப்பு திட்டம்.

வளரும் வளமை:

சீட்டு சேமிப்பு திட்டத்தில், சேமிக்கும் தொகை, சேமிக்கும் காலம், கடன் பெறும் தொகை, வட்டி விகிதம், யாவும் உறுப்பினர்களாலேயே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. மேலும், மாதந்தோறும் வருவாய் உயரும் வாய்ப்பு, உறுப்பினர் அனைவரும் சமமாக லாபம் பெறும் வாய்ப்பு ஆகியவை இதன் தனிச்சிறப்பு அம்சங்கள்.

உயரும் வருவாய்:

வங்கிச் சேமிப்பு, அஞ்சலகச் சேமிப்பு, சிறுசேமிப்பு, ஆகிய முதலீடுகள் மீதான வருவாய் சரிந்து விட்டது. ஆனால் சீட்டுத் திட்டங்களில் ஏல உச்ச வரம்பு 40% ஆக உயர்த்தப் பட்டுள்ளதால், உறுப்பினர்களின் கசறுத்தொகை (Dividend) கணிசமாக உயரும். ஏலத்தில் போட்டியின் கடுமை குறைந்து, உடனடியாக ஏலம் எடுக்கும் வாய்ப்பு உயர்ந்துள்ளது.

நீகரற்ற ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் 29 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல லட்சம் குடும்பங்களின் வளமைக்கு வழிகாட்டி வருகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. சீட்டுத் தொகையாக ரூ.10,500 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்துள்ளது.

உங்கள் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு இன்றே வாருங்கள். நலமும் வளமும் வளரத் தேவையான திட்டங்களில் சேர்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்.

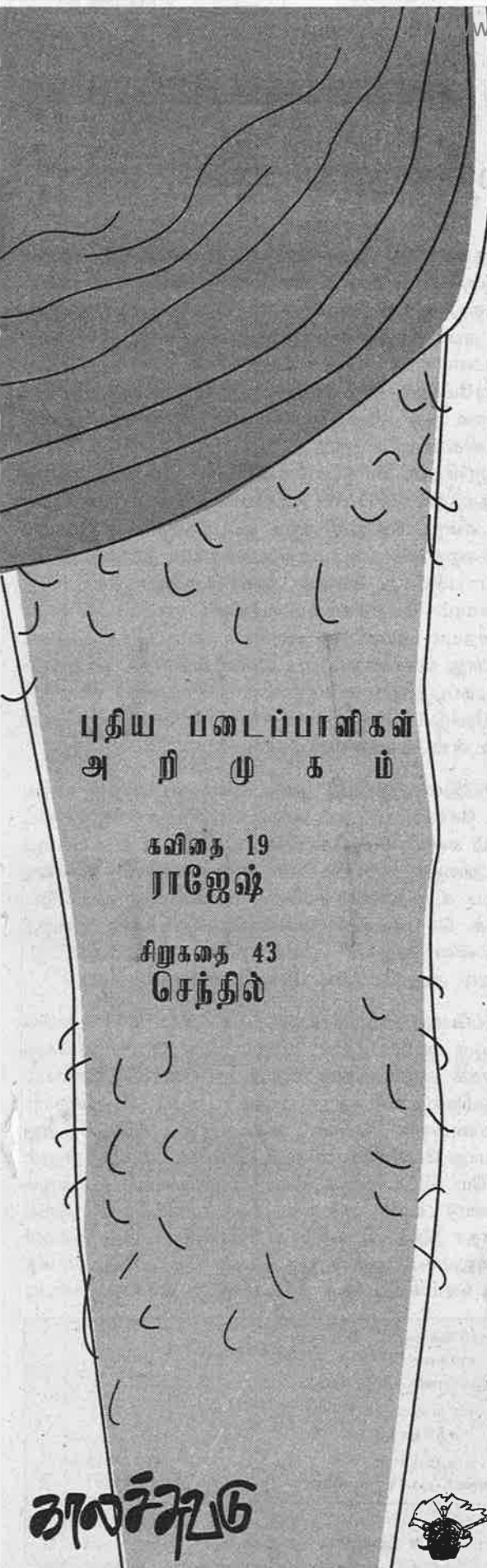

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

தமிழ்நாடு (பி) லிமிடெட்

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை 600 002.

போன்: 52011833. www.shriramchits.com

புதிய படைப்பாளிகள் அறிமுகம்

கவிதை 19
ராஜேஷ்

சிறுகதை 43
செந்தில்

- தலையங்கம் 2
- கோணங்கள் 3
- கடிதங்கள் 6
- தாமிரபரணிக்கு ஆபத்து? 16
- மதிப்புரைகள் 28
- தேஷ கால 34
கண்ட சிறுபத்திரிகை அறிமுகம்
- அஜினோமோட்டோ அபாயம் 48
- திறந்த வெளி 54
- அந்நியன் 58
ஊங்கரும் நேரேந்திர மோடியும்
- பத்திகள் 59
அமபை களந்தை வீழுகமது
- பதிவுகள் 65
- விவாதம் 68
- அஞ்சலி 73
ஆர்தர் மில்ஸர் கே.வி.சுப்பண்ணா
- நீரோட்டம் 76
பெருமாளமுருகன்

சாஸ்திரம்

படிப்பகம்

**போர்றேயிள்
வினோத
விலங்குகள்**

8

**மேகா தொடர்கள்:
நச்சுக் குப்பைகள்**

**ஆதிமுலம்:
கோடுகளிலிருந்து
வண்ணத்திற்கு**

கான் நாட்குறிப்பு 2

குடும்பத்தின் வன்முறையிலிருந்து மீட்சி

மேலைநாடுகளோடு ஒப்பிட்டு இந்தியக் குடும்ப அமைப்பின் பெருமைகளைப் பேசுவது நமக்குப் பரிச்சயமான ஒன்று. குடும்ப அமைப்பு எவ்வாறு ஒரு வன்முறைக் களமாகத் திகழ்கிறது எனப் பல்வேறு உளவியலாளர்கள் எடுத்துக் கூறியபோதிலும் நாம் அதைக் கண்டுகொண்டதில்லை. அதிலும் குறிப்பாகப் பெண்கள்மீது நிகழும் வன்முறைகளில் பெரும் பாலானவை குடும்ப அமைப்புக்குள்ள்தான் நடக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவித்தாலும் நாம் அதனை அசட்டை செய்தே வந்திருக்கிறோம். இந்தப் போக்குக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிற ஒரு முயற்சி இப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கு எதிரான குடும்ப வன்முறை (தடுப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு) மசோதா 2004 இப்போது மத்திய அரசின் அமைச்சரவை ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளது. கூடிய விரைவில் இது சட்ட வடிவம் பெறக்கூடும்.

பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பெண்கள் அமைப்புகள் போராடிவந்ததன் விளைவாகவே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் வன்முறைக்கு அளவே இல்லை. இங்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் பதினைந்து தாயிரம் இளம் மனைவிகள் எரித்துக் கொல்லப்படுகின்றனர். பெண்கள்மீது நிகழும் பாலியல் அத்துமீறல்களில் சுமார் நாற்பது விழுக்காடு நெருங்கிய உறவினர்களால் (தந்தை, சகோதரன், இன்னபிற) நடத்தப்படுகின்றன. பெண்கள்மீதான வன்முறைகளில் 94 விழுக்காடு வழக்குகளில் ஏதேனும் ஒருவகையில் நெருங்கிய குடும்ப உறுப்பினரின் தொடர்பு உள்ளது என ஆய்வுகள் புலப்படுத்தியுள்ளன. பிறப்பதற்கு முன்பே ஆணா பெண்ணா எனக் கண்டறிந்து கொலை செய்யும் கொடுரத்தின் விளைவாக ஆண்-பெண் விகிதத்தில் கடுமையான ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டுள்ளது. பிற்போக்கான, மதம் சார்ந்த மதிப்பீடுகள் கோலோச்சும் பஞ்சாப் (100 ஆணுக்கு 88 பெண்) மற்றும் குஜராத் (100 ஆணுக்கு 79 பெண்) மாநிலங்களில் இது மிகவும் மோசமாக உள்ளது. இந்தச் சூழலில் இந்த மசோதா ஒரு சிறு ஆறுதலைத் தருவதாக உள்ளது.

வாழ்பாய் தலைமையிலான அரசு இருந்தபோது இதற்கென ஒரு மசோதா பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்

படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அது உண்மையில் பெண்களுக்கு எதிரானதாக உள்ளதென அப்போது விமர்சனம் எழுந்தது. ஒரு பெண்ணின் மீது வன்முறையை ஏவுகிற ஒரு நபர் அதனைத் தற்காப்புக்காகவோ தனது உடைமையைப் பாதுகாப்பதற்கோ அல்லது வேறு யாரையேனும் காப்பாற்றுவதற்காகவோ செய்வாரே யானால் அது குற்றம் ஆகாது என அந்த மசோதாவில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பெண்களுக்கு எதிரான எல்லாவிதப் பாகுபாடுகளையும் நீக்குவதற்கான ஒப்பந்தத்தில் (CEDAW) இந்தியாவும் கையெழுத்திட்டுள்ளது. என்றபோதிலும் அந்த ஒப்பந்தத்தின் வழிகாட்டுதலை ஏற்கவோ நடைமுறைப்படுத்தவோ இல்லை. இதற்காகப் பல்வேறு மகளிர் அமைப்புகளும் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் மேற்கொண்டுவந்தன. மாதிரி மசோதா ஒன்றையும் தயாரித்து அரசிடம் சமர்ப்பித்திருந்தன. தற்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா வாழ்பாயி அறிமுகப்படுத்திய மசோதாவின் குறைகளைக் களைந்திருப்பதோடு பெண்கள் அமைப்புகளின் கோரிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

1983இல் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 498A சேர்க்கப்பட்டது. குடும்ப வன்முறையை அடையாளம் கண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் நடவடிக்கை என அதைக் குறிப்பிடலாம். கணவனாலோ அவனது குடும்ப உறுப்பினர்களாலோ மனைவிமீது ஏவப்படும் குரூர்ச் செய்கைக்கு மூன்றாண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனை வழங்க அதில் வகை செய்யப்பட்டது. ஆனால் அது மட்டுமே போதுமானதாக இல்லை.

இப்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள மசோதாவின் படி ஒரு குடும்பத்தில் வாழும் ஒரு பெண் தனக்கு எதிராகக் குடும்பத்தின் பிற உறுப்பினர்கள் செய்யும் அத்துமீறல்களிலிருந்து பாதுகாப்பைப் பெறுகிறார். திருமணமான பெண் கணவனது வீட்டிலிருந்து எப்போது வேண்டுமானாலும் விரட்டப்படலாம் என்னும் அச்சமே எல்லாவிதக் கொடுமைகளையும் சகித்துக் கொண்டு வாழ அவளை நிர்ப்பந்திக்கிறது. இந்த மசோதா அந்த வீட்டில் சட்ட ரீதியான உரிமை இல்லா விட்டாலும்கூட அதில் ஒரு பெண் தொடர்ந்து வசிக்க வகை செய்கிறது. ஒரு நீதிபதி இந்த மசோதாவின் படி

ஆசிரியர் குழு	ஆலோசனைக் குழு	அமெரிக்கா: கோகுலக் கண்ணன்
ஆதவன்	தமிழ்நாடு:	சிங்கப்பூர்: கனகலதா, மு.ந. முர்த்தி
அரவிந்தன்	ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி	மலேசியா: சை. பீர் முகமது
நஞ்சண்டன்	ப்ரணன்னா ராமஸ்வாமி	கலை
உதவி ஆசிரியர்	கனத்தை பீர் முகம்மது	சந்தோஷ்
திவாகர் ரங்கநாதன்	இலங்கை: எம்.ஏ. நூர்மான்	வடிவமைப்பு
	இங்கிலாந்து: பத்மநாப அய்யர்	பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்
		எஸ். ஆர். சுந்தரம்
		(கண்ணன்)
		கீழ்வேளூர் பா. ராமநாதன்

தலையங்கம்

“பாதுகாப்பு ஆணை”யினைப் பிறப்பித்தால் ஒரு பெண் யாரால் பாதிக்கப்பட்டாரோ அவர் அவளை அணுக முடியாதபடி தடுக்கப்படுவார். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நிறுவனங்களை, தனிநபர்களை நீதிபதி நியமிக்கவும் இம்மசோதா வகை செய்கிறது.

தீண்டாத மக்களுக்கு இருப்பதுபோல (வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டம் 1989) ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பெண்கள் அமைப்புகள் வலியுறுத்திவந்தன. அவற்றின் எதிர்பார்ப்புகளை இந்த மசோதா முழுமையாக நிறைவு செய்யாவிடினும் குடும்ப அமைப்புக்குள் நடக்கும் வன்முறைகளிலிருந்து ஓரளவேனும் இது பெண்களைக் காப்பாற்றக்கூடும். இந்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுச் சட்ட வடிவம் பெறுவதோடு இதற்கான விதிகளும்

உடனடியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டம் 1989 நடைமுறைக்கு வந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே (1995) அதற்கான விதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. அதுபோல இந்தச் சட்டத்தையும் முடக்கிப்போடுவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது.

பெண்களுக்குச் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற இடங்களில் 33 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான மசோதா இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் கிடப்பதைப் பார்க்கும் போது இந்த மசோதாவுக்கும் அப்படியொரு கதி ஏற்படலாம் என்னும் அச்சம் எழுகிறது. இதனைச் சட்ட மாக்கவும் இதற்கான விதிகள் உருவாக்கப்படவும் தொடர்ந்த கண்காணிப்பு அவசியம். அந்தப் பொறுப்பு பெண்கள் அமைப்புகளுக்கு மட்டுமின்றிச் சமத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட அனைவருக்கும் உள்ளது. ●

கோணங்கள்

சூரியன் விழுங்கும் நாடு

கண்ணன்

‘தினகரன்’ நாளிதழை சன் டி.வி. குழுமம் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறது. இந்நிகழ்வைத் தனிமைப்படுத்திப் பார்க்கும்போது இது ஒன்றும் தமிழ் உலகை உலுக்கும் செய்தியல்ல. வீழ்ச்சியடைந்த ஒரு குழுமத்தை அதிக உபரி மதிப்புள்ள மற்றொரு குழுமம் வாங்குவது இயல்பு. ஆனால் இது தனிமைப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டிய செய்தி அல்ல. பெருமளவு உருப்பெற்றுவிட்ட, ஓர் அரசியல்-ஊடக ஆதிக்க வரைபடத்தின் ஒரு துண்டு இது.

வலுப்பெற்றுவரும் மாறன் குடும்பத்தின் ஊடக ஆதிக்கம், அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் பொருளாதார வலிமை, தமிழகத்திற்கோ இந்தியாவிற்கோ சாதகமானது அல்ல. தமிழகத்தின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளில் ஒன்றான தி.மு.க.வில் சன் டி.வி.யின் தாக்கம் அளவுக்கு அதிகமாக இருப்பதாகவே பொதுவாகப் பார்க்கப்படுகிறது. தி.மு.க. விற்குச் சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய நெருக்கடியான கலைஞரின் நள்ளிரவுக் கைது சம்பவத்தின்போது தலைவருக்கு அரண் அமைத்தது தி.மு.க.வின் கழகக் கண்மணிகள் அல்லர். சன் டி.வி.யின் பிரச்சாரம், மத்திய அரசு அதிகாரம் இரண்டுமே மாறன் குடும்பத்தின் சித்தத்தால் நிகழ்ந்தவை. தி.மு.க. தலைமையகம் இன்று சன் டி.வி.யின் கீழ்த் தளத்தில் குடிவைக்கப் பட்டுள்ளது என்பதே யதார்த்த நிலைமை.

தி.மு.க.வின் வழியாக மத்திய அரசில் மாறன் குடும்பம் வலுவான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மாறன் குடும்பம் மத்திய அரசில் அதிகாரம் பெற்று, அதன் மூலமாகத் தங்கள் ஊடக மற்றும் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பவே தி.மு.க.வின் அரசியல் வியூகம் அமைக்கப்படுகிறது என நம்பப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

உதாரணமாக, தி.மு.க.வின் மீது அழியாத களங்கமாக என்றுமே இருக்கப்போகிற (தற்போது முறிந்து விட்ட) பா.ஜ.க.வுடனான கூட்டணி அக்கட்சிக்கு ஏற்பு

அரசியல் லாபத்தையும் ஈட்டவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, கணிசமான இழப்பையே ஏற்படுத்தியது. இது முன் ஊகிக்க முடியாத பின்விளைவு அல்ல. இருப்பினும் முரசொலி மாறன் மத்திய அரசில் அதிகாரம் வகிப்பதற்காகத் தி.மு.க.வின் நலன் பலியிடப்பட்டது. இன்று மத்தியத் தொலைத்தொடர்புத் துறையைக் கைப்பற்றியிருக்கும் மாறன் குடும்பம் தன் குடும்ப நிறுவனங்களுக்குச் சாதகமாகவும் போட்டியாளர்களுக்கு எதிராகவும் இயங்கிவருகிறது.

மிக வலுவான கூட்டணியுடன் அடுத்த தேர்தலைச் சந்திக்கவிருக்கும் தி.மு.க., ஆட்சிக்கு வருவதற்கான வாய்ப்புகள் கணிசமாக உள்ளன. அவ்வாறு ஏற்படும் பட்சத்தில் மாநில அரசிலும் மாறன் குடும்பத்தின் தாக்கம் வலுவாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். தமிழக முதல்வர் பதவி மாறன் குடும்பத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு அப்பால் இல்லை. தமிழக அரசியலையும் அதிகாரத்தையும் அவர்கள் எளிதில் ஸ்டாலினுக்கு விட்டுக் கொடுக்கப்போவதில்லை. ஸ்டாலினிடம் இல்லாத ஊடக பலம், அகில இந்தியத் தொடர்புகள் ஆகியவற்றோடு அதிக பணபலமும் மாறன் குடும்பத்திடம் உள்ளது. மேலும் மாறன் மகன்களைப் போல ஸ்டாலின் கான்வென்ட் பள்ளிகளில் படித்தவர் அல்ல என்பதால் நுனி நாக்கு ஆங்கிலமும் மேட்டுக்குடித் தனக்கும் அவரிடம் இல்லை. நமது மத்திய தர வர்க்கத்தையும் ஊடகங்களையும் அதிகாரிகளையும் கவர இவை மிக அவசியம். தி.மு.க. இன்று ஒரு ‘குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு’க் கட்சி என்பதால் முதலமைச்சர் பதவி என்பது ஒரு கட்டத்தில் குடும்பப் போராட்டமாகவே முடியும்.

மாறன் குடும்பம்போல இந்தியாவில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் பல்வேறு குடும்பங்களுக்குப் பரந்துபட்ட அதிகார வீச்சும் பணபலமும் இருந்துள்ளன; இருந்து வருகின்றன. எனவே இதை ஒரு பேராபத்தாகப்

பார்ப்பதற்கில்லை. ஆனால் மாறன் குடும்பத்தின் அரசியல் அதிகாரம் வலுவான ஊடக அதிகாரத்துடன் இணைந்துள்ளது. இது தனிக் கவனிப்பிற்குரிய செய்தி.

‘முரசொலி’ மாறனின் வியாபார தீர்க்கதரிசனத்தால் கேபிள் தொலைக்காட்சி ஊடக உருவாக்கத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே அதில் நுழைந்த மாறன் குடும்பம் தன் செயல் திறனாலும் அரசியல் பலத்தாலும் கொள்கை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தூய வியாபார உத்திகளாலும் இன்று தமிழக கேபிள் வலைப்பின்னலில் வலுவான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. சன் டி.வி., சன் மியூசிக், சன் நியூஸ், கே டி.வி. என அதன் ஆதிக்கம் மேலும் மேலும் வலுப் பெற்று வருகிறது. இன்று உலகெங்கும் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் சன் டி.வி. நுழைந்துள்ளது.

அத்தோடு கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் சூர்யா, கிரன், தேஜா, ஜெமினி, ஆதித்யா போன்ற சன் டி.வி.யின் சானல்கள் இயங்கி வருகின்றன. வங்காளத்தில் இப்போது புதிய சானல் தொடங்கப்பட்ட உள்ளது (இந்த வளர்ச்சி மத்திய அரசு அதிகாரம் இன்றிச் சாத்தியமில்லை). வெகுஜனப் பண்பாடு சார்ந்த சன் டி.வி. குழுமத்தின் பண்பாட்டுச் சுரண்டல் அணுகுமுறை பிற மொழிகளிலும் கேடு விளைவித்து வருவதை அறிய முடிகிறது.

தமிழகத்தின் கேபிள் டி.வி. வலைப்பின்னல் மாறன் குடும்பத்தினரின் கைவசமே உள்ளது. தமிழகம் எங்கும் கேபிள் டி.வி. சேவைத் துறையில் உள்ளூர் விற்பன்னர்களால் உருவாக்கப்பட்ட விநியோக நிறுவனங்கள் எல்லாம் இன்று கைவிடப்பட்டுவிட்டன. சன் டி.வி. குழுமம் தன் பண்பலத்தால் கட்டண சானல்களுக்கான உரிமைகளை ஒட்டு மொத்தமாக வாங்கிவிட்டது. இந்த சானல்கள் தமிழகமெங்கும் மாறன் குடும்பத்தின் மறைமுக ஆதரவு பெற்ற நபர்களாலேயே விநியோகிக்கப்படுகின்றன (அடிக்கடி உள்ளூரில் கேபிள் அறுக்கப்படுவது இந்த ஆதிக்கத்திற்கெதிரான ‘கலக’ நடவடிக்கை).

அச்ச ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரையில் நேற்று வரை மாறன் குடும்பம் வசம் ‘குங்குமம்’ மட்டுமே இருந்தது (தற்போது ‘தினகரன்’ இணைக்கப்பட்டுள்ளது). மோசமான உள்ளடக்கத்துடன் தி.மு.க.வின் சகல போலி மதிப்பீடுகளின் ஆவணமாகவும் வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘குங்குமம்’ சமீபத்தில் பெரிய வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. ஆனால் இந்த வளர்ச்சி உள்ளடக்கத்தில் உழைத்து உருவாக்கிய வளர்ச்சி அல்ல. ‘இலவச’ வளர்ச்சி. ‘குங்குமம்’ இலவசப் பொருள்களுக்காகவே வாங்கப்படுகிறது. சில பலசரக்குப் பொருள்கள் வாங்கினால் ‘குங்குமம்’ இலவசம் என்றும் இந்தப் போக்கைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அரசியல், அதிகாரம் மற்றும் ஊடகப் பலத்தைப் பயன்படுத்தி இணைக்கப்படும் இந்த இலவசப் பொருள்களுக்குப் போட்டியாக ‘குமுத’மோ ‘ஆனந்த விகடன்’மோ இறங்க முடியாது. மேலும் ‘குங்குமம்’த்திற்கு சன் டி.வி.யில் கொடுக்கப்படும் விளம்பரங்களை ஈடு செய்ய வேண்டுமெனில் போட்டி இதழ்கள் வாரத்திற்குப் பல லட்சங்கள் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். எனவே ‘குங்குமம்’ ஏற்படுத்தும் இந்தப் போட்டி ஒரு நியாயமான போட்டி அல்ல.

இதே போன்ற அநீதியான போட்டியை இனி ‘தினகர’ னும் ஏற்படுத்தும் என்று நம்பலாம். பல நாடுகளில் அச்ச ஊடகத்தையும் காட்சி ஊடகத்தையும் ஒரே குழுமம் நடத்துவது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊடக ஆதிக்கத்தைத் தடுக்கப் பல விதிகளும் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ளன.

அமெரிக்காவில் Federal Communication Commission (FCC) விதித்திருக்கும் கட்டுப்பாடுகள் சில:

1. ஒரே சந்தையில் ஒரு தொலைக்காட்சி நிறுவனம் இரண்டு சானல்கள் மட்டுமே நடத்தலாம், இரண்டு நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு:

(அ) அந்தச் சந்தையில் மற்ற எட்டு சானல்கள் செயல்பட வேண்டும்.

(ஆ) மேற்படி இரண்டு சானல்களும் பார்வையாளர் விகிதத்தில் முதல் நான்கு இடங்களில் இடம் பெறக் கூடாது.

2. ஒரு நிறுவனத்தின் கேபிள் வலைப்பின்னல் அமெரிக்காவில் 30% இல்லங்களுக்குமேல் சென்றடையக் கூடாது.

3. ஒரே நிறுவனம் ஒரே சந்தையில் தொலைக்காட்சியும் நாளிதழும் நடத்தக் கூடாது.

ஆஸ்திரேலியாவில்:

1. ஒரு நபர் மொத்த ஆஸ்திரேலியாவிலும் தான் பெற்றிருக்கும் ஒளிபரப்பு உரிமங்களின் மூலம் அதிகபட்சமாக அந்நாட்டின் 75% மக்களை மட்டுமே சென்றடையலாம். ஒரு பிராந்தியத்திற்குள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உரிமங்கள் பெற முடியாது. அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சானல்களை ஒரே பிராந்தியத்தில் நடத்த முடியாது.

2. தொலைக்காட்சி ஒன்றை நடத்திவரும் ஒரு நபர் நாளிதழ் ஒன்றையும் தொடங்கினால் அந்நாளிதழின் விற்பனையில் 50% அத்தொலைக்காட்சி பார்க்கப்படும் வட்டத்திற்கு அப்பால் இருக்க வேண்டும்.

இது போன்ற பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் நமக்கு அவசியம் தேவை. இதைப் பற்றிய விரிவான விவாதமும் செயல்பாடும் மிக அவசரம். ஏனெனில் நான் அறிந்த வரை உலக அளவில் எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் ஒரு குடும்பத்திடமும் இத்தகைய அரசியல் மற்றும் ஊடக அதிகாரம் ஒருசேர இல்லை. ஒரே நபரிடமோ குடும்பத்திடமோ ஊடகச் சக்தி ஒருசேரக் குவியும்போது மக்கள் மத்தியில் ஒரு கருத்தை உருவாக்குவதும் அவர்கள் பார்வையைத் திசை திருப்புவதும் ஒரு நிகழ்வை இருட்டடிப்பு செய்வதும் பெருமளவுக்குச் சாத்தியப்படுகிறது. ஒரு மொழியில் அல்லது நாட்டில் அல்லது பிரதேசத்தில் ஊடக ஆதிக்கம் உருவாவதன் ஆபத்து இது தான். இத்தகைய ஊடகச் சக்தி அரசியல் சக்தியுடன் இணையும்போது இந்த ஆபத்து இரட்டிப்பாகிறது. உதாரணமாக சன் டி.வி.யைப் பார்க்கும் ஒருவருக்குத் தமிழகத்தில் வைகோ. என்னும் ஒரு தலைவர் இருப்பது தெரிய வாய்ப்பில்லாமல்போகிறது.

தீவிர இதழியல் என்னும் மிகச் சிறிய வட்டத்திற்குள் நிகழும் வளர்ச்சிக்கு, அதிகாரம், அபாயம் என்றெல்லாம் பல ஆண்டுகளாகப் பதறிவருபவர்கள் மேற்படி அபாயம் பற்றி ஒரு சொல்லும் பேசாமல் மெளனம் காப்பதை எப்படித்தான் புரிந்துகொள்வது? நமது சாதிய அறிவுஜீவிகளின் பகுத்தறியாமையின் வீச்சு ஜெயலலிதாவோடும் சங்கர் மடத்தோடும் நின்றுவிடுவது துரதிர்ஷ்டவசமானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ‘வணக்கம் தமிழக’த்தில் அழைத்த விசுவாசமும் அழைக்கப்படலாம் என்னும் சபலமும் இத்தனை வலுவானவையா?

Nalli

வேரழக

எம்பர்ராய்டரி
பட்டுர் புடவைகள்

PLATINUM JUBILEE
Nalli
75 years
Since 1928

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க், தி.நகர், சென்னை-17. தொ.பே. : 24344115 / 52604567.

நுழைவுத் தேர்வு ரத்து சரியே; ஆனால் இனிவரும் காலங்களில் என்றிருந்திருந்தால் குழப்பமிருந்திருக்காது. அரசு கவனத்துடன் செயல்பட்டிருக்கலாம். பி.ஆர்.ராமானுஜம் எழுதிய 'கல்வி உலக மயமாதல்: சில ஆபத்துகள்' என்னும் கட்டுரையும் கல்வி குறித்த மிகுந்த அக்கறையுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வியை அரசு எவ்வாறெல்லாம் கைவிடுகிறது எனத் தெளிவாய் எடுத்துரைத்துள்ளார். இது குறித்த விழிப்புணர்வு இன்று அவசியம் மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. கீரிப்பட்டி, பாப்பாபட்டி பிரச்சினை பற்றி ரவிக்குமாரின் குறிப்புகள் உணர்வைக் கிளத்தின. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இவ்வாறான கொடுமைகள் தொடர்வது நாட்டிற்கு அவமானம். ஆட்சியாளர்களுக்கு அசிங்கம்.

பொன். குமார்
சேலம் - 636 006

'கதா புருஷன்' பற்றி சு. தியடோர் பாஸ்கரன் கட்டுரை படித்தேன். இந்திய நாட்டின் வறுமையை மட்டும் தனது கேமராவின் ஒளிக் கண்களால் கடைவிரித்து வியாபாரம் செய்த சில இயக்குநர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர் எனத் தன்னை நிறுவிக்கொண்டவர் அடீர். குறிப்பிடத்தக்கச் சிறப்பம்சத்தைத் திரையுலகில் நுழைத்தவர் என்னும் பெருமிதமே இவரை அகில உலகப் புகழின் உச்சிக்கு உயர்த்தியுள்ளது. இவருடைய கலைப் பயண அனுபவ வெளியில் படைப்புருவாக்கத்தின் மீது படர்ந்த நுண்ணறிவால் விசாலமான பார்வையைத் தனது ரசிகர்களுக்கு வழங்கிக் கலையை மேன்மையுறச் செய்யும் கலைச் சேவை மூலம் ரசனையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர். அதன் தாக்கத்தின் விளைவை தனது ஆயுட்காலத்திலேயே உணரும் ஒரு மகத்தான கலைஞன். இவருடைய திரைப்படங்களில் சுதந்திர வேட்கை மேலோங்கிய நிலையில் கருத்தாக்கங்களுடனும் மனித உணர்வுகளுடனும் உள்ளக்குள் குமைந்துகொண்டிருக்கும் போராட்டத்தைக் கவித்துவம் வாய்ந்த காட்சிகளின் கோர்வையால் குழப்பமற்ற திரைக்கதையின் ஊடே 'கதா புருஷன்' கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பா. செல்வவிநாயகம்
சென்னை - 600 082

காலச்சுவடு இதழ் 67 கல்விச் சுவடாக மலர்ந்துள்ளது மிக்க மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. தலையங்கம், இந்தியாவில், அடித்தட்டில் வாழும் ஏழை எளிய

சாதாரண நிலையில் உள்ள குழந்தைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் 75 விழுக்காட்டிற்குமேல் வாழும் கிராமப்புற மக்கள், நகர்ப்புற மக்களுடன் போட்டியிடுவது இயலாத செயலாகும்; மாணாக்கர் நிலையோ மேலும் பரிதாபகரமானது. நகர்ப்புறத்திலும் ஏற்கனவே வாய்ப்பு வசதி மிக்கவர்களே மேலும் மேலும் முன்னேற முடிகிறது. எனவே அடித்தட்டு மாணாக்கர்களைக் கருத்தில்கொண்டு அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக எழுதப்பட்ட தலையங்கம் பாராட்டிற்குரியது.

எனினும் தமிழக அரசின் மேல் முறையீடு பயனற்றதாகிவிட்டது. உயர்நீதி மன்றம் கூறியதையே உச்சநீதிமன்றமும் கூறியுள்ளது. எனினும் இதில் ஒரு நியாயமும் உள்ளது. பெரும்பாலான மாணவர்கள் நுழைவுத் தேர்வை எதிர்கொண்டவர்கள், எனவே இந்த ஆணை உரிய காலத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தால் பயனுடையதாக இருந்திருக்கும். நம் அரசியல்வாதிகள் எதையும் காலம் கடந்து செய்வதில் பழக்கப்பட்டவர்கள். இனிவாவது தமிழக அரசு தெளிவாக, சட்ட வடிவில் நுழைவுத் தேர்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். அத்துடன் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு முந்தைய அரசு கொண்டுவந்த 15 விழுக்காடு இடஒதுக்கீட்டை மீண்டும் அமல்படுத்த வேண்டும்.

கல்வி சார்ந்த சிந்தனைகளை திரு. ராமானுஜம் அவர்கள் சிறப்பாகவே முன்வைத்திருக்கிறார்.

கல்வியும் மருத்துவமும் மக்கள் கேட்டுப் பெறுவதன்று; மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ள எந்த அரசும் மக்களுக்குத் தானே முன்வந்து அளிக்க வேண்டும். இன்றோ மன மேம்பாட்டிற்கான கல்வி வழங்கப்படுவதில்லை. கல்வி வணிகப் பொருளாக மறிவிட்டது; மருத்துவமும் அவ்வாறே. வசூலிக்கவர்களால் எப்படியும் மருத்துவர்களாகவோ பொறியியலாளர்களாகவோ உருவாகிவிட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மொழிக் கொள்கைகளின் அரசியல் என்னும் கட்டுரை, தமிழ் எவ்வாறு மீண்டும் ஒருமுறை விவாதப் பொருளாகிவிட்டதை விளக்குகிறது. ஒரு மொழி வாழ வேண்டுமானால், அம்மொழி மக்களின் வாழ்க்கையோடு பிணைந்து விளங்க வேண்டியது அவசியம்.

தாய்மொழிக் கல்வியே சிந்தனை மேம்பாட்டிற்கும் புதியன படைத்தலுக்கும் வழிகோலும் எனினும் தமிழ் வாழ்க என்று முழங்கினால் மட்டும் போதாது. பல நாடுகள் தங்கள் தாய்மொழி மூலமே உயர்கல்விகளைக் கற்பிக்கும்போது ஏன் நம்மால் முடியாமல் போய்விட்டது? நம்முன் இன்னும் ஆங்கில வழி கற்றால் வேலை நிச்சயம்; அமெரிக்கக் கனவு பலிக்கும் என்று நம்மவர்கள் நம்புகின்றனர். இதற்கான தீர்வு என்ன? தாய்மொழிவழிக் கல்வி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்; அத்துடன் செய்திகளை அறியும் மொழியாக ஆங்கிலமும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

முனைவர் இரா. சத்தியமூர்த்தி
பாண்டிச்சேரி - 605 009

புகழ் பூத்த இலங்கைப் பத்திரிகையாளர் டி. சிவராம் அவர்களைப் பற்றிய தோழர் சிவக்குமாரின் அஞ்சலிக் கட்டுரையைப் படித்தேன். கட்டுரையாளர் சிவராமின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். குறிப்பாகக் கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியைப் படிப்போர் எவரும் 'நெஞ்சக் கனகல்லும் நெக்குருகி' நிற்பார்.

அமரர் சிவராமைப் பற்றிய என் நினைவுகளையும் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னைக்கு வந்த சமயத்தில் என் வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்தார். பகல் உணவுடன் கலந்துரை

கடிதம், விவாதம், படைப்பு...

- ◆ வாசகர் கடிதம் அனுப்புபவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் கடிதம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக. மின்னஞ்சலில் கடிதம் அனுப்புவோர் (kalachuvadu@sanchamnet.in) TAM, TAB, TSCII, Bamini ஆகிய குறியீடுகள் கொண்ட எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துக.
- ◆ விவாதம் பகுதிக்கு எழுதுவோர் தங்கள் கருத்துகளை 500 சொற்களுக்கு மிகைப்படாமல் எழுதுக.
- ◆ படைப்புகள் அனுப்புவோர் பிரதி எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அனுப்புக. மொழிபெயர்ப்புகளை அனுப்புவோர் மூலத்தின் ஒளிநகலையும் இணைக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே தபால் தலைகளை இணைக்க வேண்டாம். பிரசுர விவரம் முன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்கப்படும்.
- ◆ பிரதியின் பின்புறம் முழு முகவரியையும் காசோலை அனுப்புவதற்கான பெயரையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுக.
- ◆ அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்பப்படும் கவிதைகள் யூரிசிவனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டா.

யாடியபொழுது அரசியல், தற்கால இலக்கியம், தமிழீழ விடுதலையைப் போராட்டம் குறித்து ஒளிவு மறைவின்றி உரையாடினார்.

கொழும்பு சென்ற பிறகு, சரிநிகர் இதழ்களை எனக்கு இலவசமாகத் தபாலில் அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடு செய்தார். 1906 ஏப்ரலில் 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' வ.உ.சி., தமது சுதேசிய முயற்சிக்கு ஆதரவு திரட்ட வந்தபொழுது, யாழ்ப்பாணத்து நூற்றாண்டு கண்ட உதய தாரகையில் எழுதப்பெற்ற தலையங்கத்தின் மீதான தமது விமர்சனத்தைச் சரிநிகர் இதழில் ஜனவரி 12, 25ஆம் இதழ்களில் எழுதினார். இந்தச் செய்தியை வ.உ.சி., பற்றிய என் நூலின் 'இலங்கையிலும் வ.உ.சி' எனும் பகுதியில் பயன்படுத்திக்கொண்டு நன்றி கூறியுள்ளேன்.

'பழந்தமிழ் இதழ்கள்' (2004) எனும் என்னுடைய நூலின் முன்னுரையில், "முதல் நாளில் என்னுடன் வந்து உதவிய இலங்கையின் பிரபல பத்திரிகை நிருபர் அன்பர் டி. சிவராம் அவர்களுக்கு என் நன்றி உரியது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

சிவராம் அவர்களின் திடீர் மறைவு குறித்து என்னுடைய துக்கத்தை இலங்கை அன்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டபொழுது, அவருடன் கடுமை யாகக் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களும் அவருடைய ஆங்கில, தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆற்றலை மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமின்றி ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

பெ.சு. மணி
சென்னை - 600 033

சினிமாத் காட்சிகளை நுகர்பண்டமாகக் கருதுவதால் வந்த வினைதான் சிகரெட்டுக்குத் தடை என்ற அரசாங்க அறிக்கை. இப்படிக் கருதுவதால் சினிமா சிதைந்துபோகும் என்ற கருத்தையும் அ.ராமசாமி அருமையாகச் சொல்லியிருந்தார். மேலும் இந்தியாவில் சினிமா வின் சிதைவுக்கு அரசாங்கம் வெட்டும் முதல் குழியாகவே இதைக் கருதலாம். இன்னும் சில காலங்கள் கழித்து சினிமா வில் மது அருந்தும் காட்சிகள் தடை செய்யப்படலாம். ஒரு வேளை அடுத்த முறை பா.ஜ.க. ஆட்சிக்கு வந்தால் சினிமாவில் ஊன் உண்ணும் காட்சிகள் தடை செய்யப்படலாம். இப்படி ஒவ்வொன்றாகத் தடைசெய்யப்படும்போது சினிமா தனது சுதந்திரத்தை இழக்கும். அதன்பின் சினிமா முன்னோக்கிச் செல்ல இயலாது.

தி. ம. தனராஜ்
மைசூர் - 570 008

அசோகமித்திரனின் இலக்கியத்தை விமரிசித்து சு.ரா. ஆற்றிய உரையைப் படித்த பிறகு ஜெயமோகன் எழுப்பிய வினாக்களில் உண்மை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விவாதம் அவசியமும் இல்லை. கல்வி உலகமயமாதல் பற்றிய பி.ஆர். ராமானுஜத்தின் கட்டுரை, பெ. கருணாமூர்த்தியின் 'இரட்சகன் வருகிறான்' கதை ஆகியவை அருமையாக இருந்தன. 'லைட்ஸ் ஆன்' திட்டம் ஒரு வரவேற்கத்தக்க முயற்சி. இந்த முயற்சி தொடர்ந்தால் தமிழ்த் திரை

உலகில் ஒரு கிரிஷ் காசர்வளளியோ அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனோ உருவாக வாய்ப்பு உண்டு.

கே.எஸ். சுந்தரம்
பெங்களூர் - 560 060

காலச்சுவடு ஜூலை 2005 இதழில் பெருமாள்முருகன் அவர்களின் கட்டுரையை (லீலா வினோதம்) வெளியிட்டு இலக்கியத் திருட்டை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்கு என் இதயங்களிந்த நன்றி.

சக்திக்கனல்
கல்வெட்டுப்பாளையம் - 638 152

காலச்சுவடு ஜூலை 2005, கதவருகில் நிற்கும் மரணம் எனும் ரவிகுமாரின் கீரிப்பட்டி, பாப்பாபட்டி பிரச்சினை பற்றிய சில குறிப்புகளைப் படித்தேன். "இந்த நாடு சுதந்திரமடைந்து விட்டது. இதை ஜனநாயக நாடு என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கான சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் இங்கு வாழ முடியும்" - என்பதைக் கீரிப்பட்டி பாப்பாபட்டியில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்தவிடாமல் தடுக்கும் களளர் இனத்தவர்களுக்கு நாம் சொல்லியாக வேண்டும் என்ற கருத்து மிகச் சரியானது. இதனை நமது அரசும் அரசு நிர்வாகமும் ஏன் செய்ய மறுக்கின்றன? நமது தேசமே சாதி அரசியலால் அல்லோலப்பட்டுக் கிடப்பதையே இது காட்டுகிறது. சட்டம் என்ன சொல்கிறதோ அதைச் செயல்படுத்துவது அரசு நிர்வாகத்தின் பணியாக இருக்கையில் அதைக் கட்டிப்போடும் ஆற்றல் எது என்று பார்த்தால் அது அப்பட்டமாகச் சாதி ஆதிக்கம்தான். இங்கே எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சாதி ஆதிக்கத்திற்குப் பயந்து பின்வாங்குகின்றன என்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. ஒரு சட்டத்தில் இதை மீறுவோர் தண்டிக்கப்படுவர் என்ற கடுமை நம்மால் காட்ட முடியாமைக் கான காரணத்தை நாம் அறியாதவர்கள் அல்ல. எல்லாம் ஒட்டு அரசியல்தான். இங்கே இவர்கள் மட்டுமே சில முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் சக்தி படைத்தவர்கள் என்ற கருத்து தீவிரமாகப் பரப்பப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் அனுசரணையின்றி நல்லாட்சி நடத்த முடியாதென்று அரசியல் கட்சிகள் அஞ்சுகின்றன. அரசியல் சட்டத்தை மறுப்பவர்கள் தேசத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயம் செய்பவர்களாய்த் தூக்கிப் பிடிக்கப்படும் அவலம் இந்தத் தேசத்தில் மட்டும்தான் இருக்க முடியும். பாப்பாபட்டியிலும் கீரிப்பட்டியிலும் வாழும் தலித்துகள் இந்த மண்ணின் அசல் மைந்தர்கள்தானே! இவர்களைத் தலைவர்களாகக் கூடா தென்று யார் சொல்ல முடியும். அம்பேத்கர் தீர்க்கதரிசி. அதனால் தான் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளை தீங்குகளின் கருவூலம் என்று வர்ணித்துள்ளார்.

தே. ஞானசேகரன்
கோவை - 46

'லீலா வினோதம்' என்னும் கட்டுரை 'கொங்குப் பகுதி' பற்றித் தொடங்கிக் கவிஞர் சக்திக்கனலின் அண்ணமார் சுவாமி கதை என்ற நூல் ஈதாக

பூர்தியுடும் மார்க்சியமும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

தலித்திய அரசியல்
ராஜ் கௌதமன்

இந்தியத் தத்துவங்களின்
அரசியல்
ந. முத்துமோகன்

சமயங்களின் அரசியல்
தொ. பரமசிவம்

ஓவ்வொரு நூலும் ரூ. 25, பக். 64

பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி, வள்ளலார் தெரு, பத்மநாபா நகர், குளைமேடு, சென்னை - 94
கை பேசி 9382853646

வினாயகம்

முடிகிறது. இக்கட்டுரையில் 'கொங்குப் பகுதி' என்பது (பழைய) கோவை மாவட்டப் பகுதியாக மட்டுமே குறிக்கப் படுகிறது. இது சரியாகத் தோன்றவில்லை. தகடுரை (தர்மபுரி) ஆண்ட அதியமான் கொங்கு நாட்டைச் சார்ந்தவன். (பழைய) கோவை மாவட்டம் ஒரு காலத்தில் சேர நாடாகும். கருரை (வஞ்சி) தலைநகராகக் கொண்டும் சேரர்கள் ஆண்டார்கள். கருர், கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். தற்போதைய சேலம், நாமக்கல் மாவட்டங்களின் பெரும் பகுதி கொங்கு நாட்டின் பகுதி களை ஆகும். 'உண்பதோ கம்மஞ்சோறாக' இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அன்றைய நாளில் வளம் தந்த காவிரி தமிழகத்தில் புகும் இடம் கொங்கு நாட்டின் தர்மபுரி மாவட்டத்தில்தான். நீண்ட தூரம் (சுமார் 100 கி.மீ) கொங்கு நாட்டிற்குள் பாய்ந்த பிறகுதான் சோழ நாட்டிற்குள் நுழைகிறது காவிரி. செழிப்பான பவானி ஆற்றுப் பகுதியும் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்ததுதானே!

தமிழகத்தில் மழைமறைப் பகுதியில் கொங்கு நாடு அமைந்திருப்பது அதன் தூரதிருஷ்டம். குறைவான மழைப் பகுதியில் வளமான மண்ணை இருக்க வாய்ப்பில்லை. மண்ணை இருக்கும் பகுதியில் தான் மறையவர் இருக்க வாய்ப்புண்டு. மழை வளம் குறைந்த இப்பகுதிமதி வளம் கொண்டு, உடல் பலம் ஏற்று, தொழில் வளம் கண்டது வரலாறு. இப்பகுதியின் பல்வேறு இடங்கள் நெசவுத் தொழிலில் பல நூற்றாண்டு களாகப் பெயர் பெற்றவை. தமிழகத்தின் ஜப்பான் என்பது இந்தக் கொங்குப் பகுதிதான்.

இடைப்பாடி அமுதன்
சென்னை - 600 016

போர்ஹேயின் வினோத விலங்குகள்

பிரம்மராஜன்

“தத்துவத்தின் வரலாற்றிலிருந்து ஒரு காட்சிப் பொருளைப் பற்றி நான் விவாதிக்கவில்லை”- போர்ஹே

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்றுவரையிலான உலக இலக்கிய வரலாற்றில் அகராதிகள் படைப்பாளிகளுக்குப் பெரும் ஈர்ப்பினை அளித்துவந்திருக்கிற விஷயம் உறுதிப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தின் முதல் அகராதித் தொகுப்பாளர் அல்லது லெக்சிகோகிராஃபர் (lexicographer) டாக்டர் சாமுவெல் ஜான்சன் கவிஞர், விமர்சகர். கடும் சிரமங்களுக்கிடையே தனி ஆளாக அவர் ஆங்கிலத்தின் முதல் அகராதியைத் தொகுத்தார். இவர் அகராதியின் மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரபலமடைந்ததோடு சர்ச்சைக்குரியவராகவும் ஆனார். 21ஆம் நூற்றாண்டில் ராபர்ட்டோ கலாலோ (Roberto Calasso) என்கிற இத்தாலியர் ஏறத்தாழ அகராதி வடிவில் புனைகதை எழுதுபவராக இருக்கிறார். ஏற்கனவே மிலோரட் பாவிச் என்பவரின் காலார்களின் அகராதி (Dictionary of the Kazars) என்னும் அகராதி வடிவிலான பின்நவீனத்துவப் புதினம் பற்றிய சிறிய சலசலப்புகள்

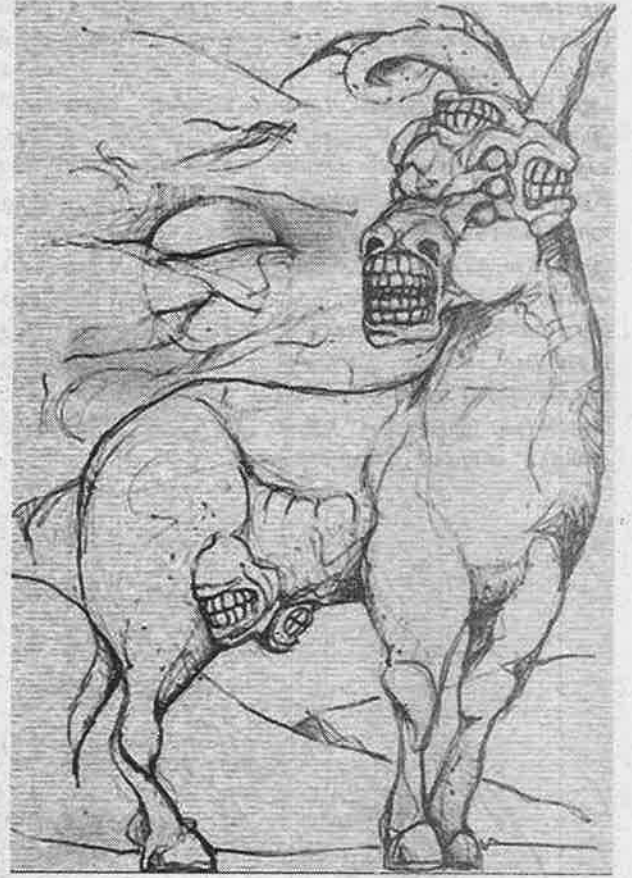
தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ராபர்ட்டோ கலாலோ இன்று கிரேக்கப் புராணிகத்தைப் புனைகதையளவுக்கு நிறைவு தரும்படி எழுதுவதற்கும் (The Marriage of Cadmus and Harmony) அவரது மிகச் சமீப நூலான காவில் (Ka) இந்தியப் புராணிகத்தைப் புனைவளவுக்கு எழுதியிருப்பதற்கும் ஆதர்ச முன்னோடி ஜோர்ஜ் லுயி போர்ஹேயாகத்தான் இருக்க முடியும்.

இந்தச் சமயத்தில் இதுவரை அதிகம் கவனிப்பிற்கு உள்ளாகாதிருக்கும் போர்ஹேவின் புத்தகமான கற்பனை விலங்குகளின் நூல் (The Book of Imaginary Beings) பற்றி இங்கு விவாதிப்பது பொருந்தும். ஒரு புதின எழுத்தாளருக்கு அகராதியையோ நிகண்டையோ தொகுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்ற கேள்வியை எழுப்பிக்கொள்வோமானால், போர்ஹேயின் காஸ்மோபாலிட்டன் கலாச்சாரம் நம் நினைவுக்கு வரும். அப்படி வந்தாலும் அது போதிய நிறைவளிப்பதாக இருப்பதில்லை. கட்டற்று விரியும் பல் உலகப் புராணிகக் கதைகளை ஒரு அமைவுக்குக் கொண்டுவரும் செயல்பாட்டில் அவன் தன் அறிவுச் சேகரத்திற்கே ஒரு தனிநபரின் கட்டுப்பாட்டினையும் ஒழுங்கினையும் கொண்டுவர முயலும் யத்தனம் தெரிகிறது. மேலும் போர்ஹேயின் The Universal History of Infamy என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கூட ஒருவிதமான அகராதித் தன்மை நிறைந்ததாய்த்தான் காணப்படுகிறது.

போர்ஹேயின் விலங்குப் பிரபஞ்சத்தில் நிஜ விலங்குகளை விடக் கற்பனை விலங்குகளுக்கே அதிகப் பிரதானம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த விலங்குகள் பற்றிய அகராதிக்குறிப்புகள் பெரும்பாலும் கதைகளின் வடிவில் அமைந்திருக்கின்றன.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தின் அனுபந்தத்தைப் படிப்பது போலிருக்கிறது 'உலாப்பி' பற்றிய குறிப்பு. மகாபாரதக் கதையில் அர்ஜுனன் தீர்த்த யாத்திரையின்போது கங்கையில் இறங்கி நீராடிக் கரையேறித் திரும்பும்பொழுது உலாப்பி என்ற நாக கன்னிகை அவனைப் பற்றி இழுத்து அவன் அவனைப் புணர்ந்து மகிழ்விக்க வேண்டுமென்கிறாள். பிரம்மச்சரிய விரதத்திலிருக்கும் தான் எப்படி அவ்வாறு செய்ய இயலுமென்று அர்ஜுனன் கேட்கிறான். அவனது விரதமும் கெடாமல் அவன் விருப்பமும் பழுதுபடாமல் காரியமாகும்படியான உபாயத்தைச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்கிறான் அர்ஜுனன். அவனைப் புணர்ந்து காம நோயிலிருந்து அவனை ரட்சிப்பதென்பதும் ஒரு தர்மம் அதலால் அவனது விரதம் கெடாது என்கிறாள் உலாப்பி. அதற்கிணங்கி அன்றிரவை அவ்நூடன் கழித்து இரவான் என்கிற மகனையும் அவளிடத்தில் பிறப்பித்துச் செல்கிறான் (மகாபாரதம், அத்தியாயம் 234). இதில் போர்ஹே கொடுக்காத ஒரே ஒரு தகவல் உலாப்பி, அர்ஜுனன் ஆகிய இருவருக்குப் பிறந்த குழந்தையின் பெயர் மட்டும்தான்.

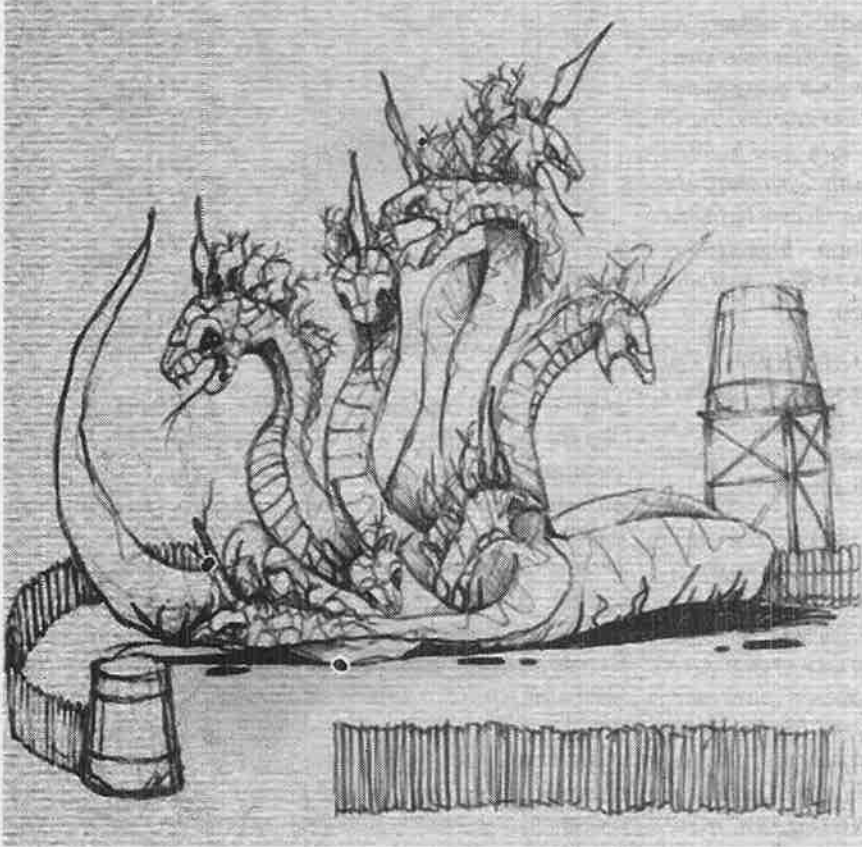
தனிமையில், அத்தி மரத்தடியில் புத்தர் தியானத்திலிருந்த சமயம் அவரைப் புயலும் மழையும் வலுக்கொண்டு தாக்கின. அவரைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒரு நாகம்(ர்) தன் உடலைக் கொண்டு

ஏழு மடக்கு அணைப்பின் மூலம் அவரைச் சுற்றி அரண் அமைத்தது. தன் ஏழு தலைகளைக் கொண்டு அவருக்குக் குடையளித்ததைக் கண்ட புத்தர் அந்த நாகரைத் தன் நம்பிக்கையின் வழிக்கு மாற்றுகிறார். நாகர்கள் மேகங்களையொத்த பாம்புகள். அவர்கள் பாதாள லோகத்து அரண்மனைகளில் வசிப்பவர்கள். புத்தர் மனிதர்களுக்கு ஒருவித அறங்களையும் இன்னொரு விதமான அறங்களைக் கடவுள்களுக்கும் போதித்ததாக நம்பப்படுகிறது. இரண்டாவதாய்ச் சொல்லப்பட்ட ரகசியச் சட்டங்கள் சொர்க்கத்திலும் நாகர்களின் அரண்மனைகளிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. நாகர்கள் இவற்றைப் பின்னர் வந்த பிக்குவான நாகார்ஜுனனுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிற்பாடு வெளிப்படுத்தினர். அசோகர் கண்டு இடித்துக் கட்ட நினைத்த மற்றொரு நாகர் அரண்மனை பற்றியும் அங்கே அவர் சந்தித்த பிராமணனுடனான உரையாடலும் பதிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாகர்கள் பற்றிய இந்தக் கதைகளையும் குறிப்புகளையும் ஒரே ஒரு பக்கத்தில் போர்ஹே சொல்கிறார்.

கீழை நாடுகள் போர்ஹேயின் மனத்தில் அகலாத ஆக்கிரமிப்பைச் செய்துவந்திருக்கின்றன. அவற்றில் எகிப்து, இந்தியா, சீனா ஆகிய நாடுகள் பிரத்யேகமானவை. கீழை நாடுகளுக்கும் மேற்கு நாடுகளுக்கும் இடையிலான உரையாடல் போர்ஹேவைப் பொறுத்தவரை திருப்தியற்றதாக இருக்கிறது. சீனாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட மஞ்சள் பட்டுத் துணியால் ஆன புத்தக பைண்டிங் ஒன்றினைத் தொட்டுணர்ந்த கவிஞர் வர்ஜில், அந்த விசிராந்தியான சீன நாட்டினைக்

கற்பனை மட்டுமே செய்தார். இது தவிர பிளினி (Pliny) எழுதிய இயற்கை விஞ்ஞானம் என்ற நூலில் சீனா பற்றியும் பாரசீகம் பற்றியும் போரஸ் மன்னன் ஆட்சி செய்த இந்தியாவைப் பற்றியும் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. பிறகு சிலுவைப் போர்களில் பங்கேற்க வந்தவர்கள் தங்களின் நினைவுகளாக எடுத்துச் சென்ற கிழை நாடுகளின் மனப் பதிவுகள். இதற்கடுத்து மார்க்கோபோலோ. 1704ஆம் ஆண்டில் ஆயிரத்தோர் இரவுகள் நூலின் முதல் பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடப்பட்டபின் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் ரொமான்டிக் இலக்கியக் காலகட்டத்தின்பொழுது மீண்டும் கிழை நாடுகள் மேற்கு நாடுகளின் பிரக்ஞையை ஆக்கிரமிக்கின்றன. இதில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய இரண்டு பிரதான இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கவிஞர் பைரன் மற்றும் விக்டர் ஹியூகோ.

போர்ஹேவைப் பொறுத்தவரை ஆயிரத்தோர் இரவுகள் மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது எல்லா ஐரோப்பிய இலக்கியங்களுக்கும் ஒரு முக்கிய இலக்கிய நிகழ்வாகும். ஆயிரத்தோர் இரவுகள் எழுதியவர் ஒரே ஒரு ஆசிரியராக இருக்க முடியாது. அது பலருடைய கூட்டு இலக்கிய இணைவாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆயினும் அந்தத் தனித்தனி ஆசிரியர் எவருமே தான் ஒரு உன்னதமான புத்தகத்தின் கட்டுமானத்தில் உதவுவதாக நினைத்திருக்கமாட்டார். போர்ஹேயே குறிப்பிடுவதுபோல, ஆயிரத்தோர் இரவுகள் கிழை நாடுகளைவிட மேற்கு நாடுகளிலேயே அதிகம் சிலாக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயிரத்தோர் இரவுகள் எல்லையற்றதும் முடிவற்றது மான ஒரு புத்தகம். அதில்தான் இருக்கிறது அதன் தீராத வசீகரம்.

வருட வரிசையிலும் வரலாறும் முக்கியமான இரண்டு மேற்கத்தியக் கருத்துருவாக்கங்கள் அல்லது கண்டுபிடிப்புகள். இந்தியத் தத்துவ வரலாறுகளையோ சீன இலக்கிய வரலாறுகளையோ பாரசீக இலக்கிய வரலாறுகளையோ நாம் பார்க்க முடியாதென்கிறார் போர்ஹே.

பாதி விலங்கு, பாதி மனிதன், விலங்கு மற்றும் பறவையினங்களின் பிணைந்த பிணைப்பு. கனிமமாக இருந்து உயிரியாகி விலங்காகும் உருவ மாற்றம், மனித இனத்தை வெறுத்தழிக்கும் வன் உயிரிகள், தத்துவவாதி இமானுவெல் ஸ்வீடன்போர்க் என்பவ

ரால் கற்பனை செய்யப்பட்ட மிருகம், பறவைகளின் பேரரசு ரான சிமுர்க், தன் சாம்பலி லிருந்தே மீண்டும் சுயசிருஷ்டி செய்துகொள்ளும் ஃபீனிக்ஸின் ஆதியாகமம், சிறுத்தை பற்றி லியோனார்டோ டா வின்சி உரு வாக்கியிருந்த படிமம், விலங்கு மல்லாத, தாவரமும்லாத இரண்டும் கெட்டானான மாண்ட்ரேக் வேர், யூத அசுரர்கள், இப்படியாக இந்தச் சிறு நூல் வெளிக்கொணரும் தகவ லடுக்குகளும் அவற்றின் வாயி லாக வெளிக்கொணரப்படும் கதைகளும் புராணிகங்களும் தமிழ்ப் புனைகதையாளர்களால் எழுதப்பட்டிருப்பின் பல தொகுதிகளும் ஆயிரக்கணக் கான பக்கங்களும் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருக்கும். வெறும் 157 பக்கங்களில் இந்த விநோத விலங்கியல் (Fantastic Zoology) போர்ஹேவுக்குச் சாத்தியமாகி யிருக்கிறது.

தகவல் தொகுப்பின் வகைப் பாட்டியலில் அசுர வரிசை பின் பற்றப்பட்டிருப்பினும் காலங் களையும் தேசங்களையும் இடை

வெட்டிச் செல்லும் இந்நூலை வேண்டியபோது படித்து விட்டு வைத்துவிடலாம். புராணிகங்கள் உலக மதங் களையும் உள்ளிழுத்துக்கொள்வது போர்ஹேயைப் பொறுத்தவரை பெரிய ஆச்சரியமில்லை. ஏனெனில் போர்ஹேயின் கடவுளாகப்பட்டவர் பிரிவுபடாத ஒருவர். அந்தக் கடவுள் இன்னும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்.

இந்த இடத்தில் யேசு கிறிஸ்துவை இணைக்கும் இரண்டு பதிவுக் குறிப்புகளை நினைவுகூர்வது பொருந்தும். பெலிகன், சிறுத்தை ஆகிய அடுத்தடுத்த பதிவுகளாகவும் இவை அமைவதும் ஒருவித ஒற்றுமைதான். யேசுவை ஒரு சிறுத்தை என்று நவீன

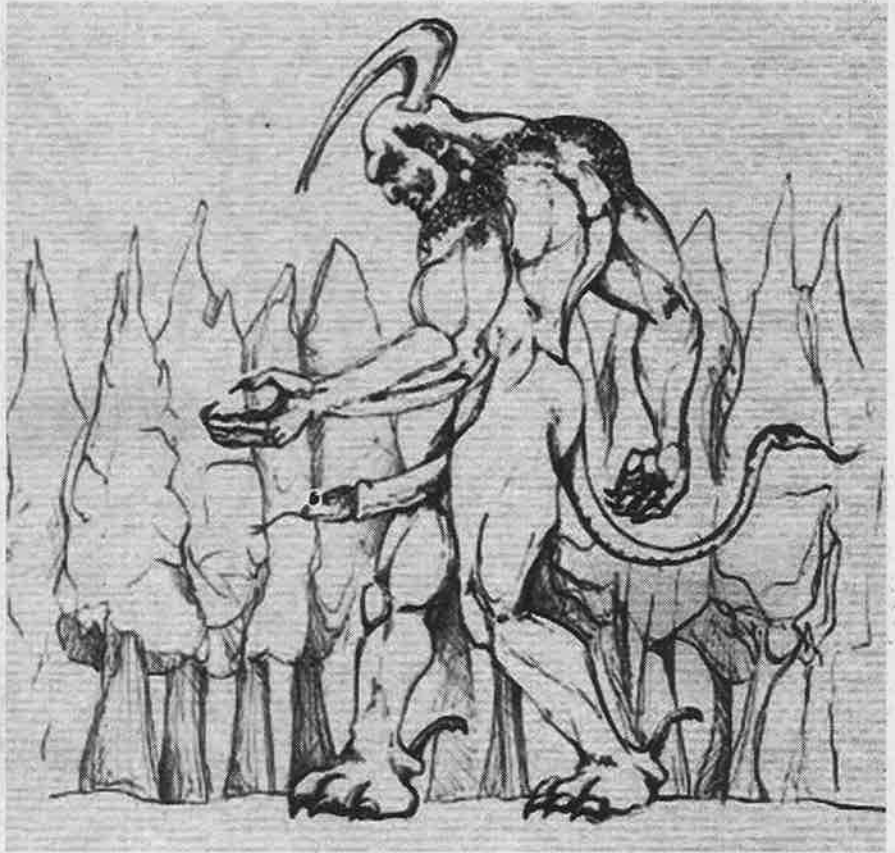

ஆங்கிலக் கவிஞர் டி.எஸ். எலியட் Ash Wednesday என்ற கவிதையில் வர்ணிப்பதை நினைவுகூர்ந்து அவர் தாந்தேவின் இன்ஃபர்னோவில் பெலிகன் பறவையாக அழைக்கப்பட்டிருப்பதையும் நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். அதாவது மனித இனத்தின் பெலிகன் பறவை. எகிப்தியப் பறவையான பெலிகன் பற்றி டா வின்சியின் விலங்குலகத்தில் எத்தகைய சித்திரம் உருவாகியிருக்கிறதென்றும் வாசகன் அறிய முடியும். இலக்கியம், வாய்மொழிக் கதைகள், பிளினி போன்றோரின் இயற்கை வரலாறு (Natural History), வால்டர் ஸ்காட்டின் Letters on Demonology and Witchcraft, இவற்றுடன் நோவா வெப்ஸ்டர், ராபர்ட் பர்ட்டன் ஆகியோரின் அவதானிப்புகள் சேரும்போது கிடைக்கும் அடர்த்தி வியக்கவைக்கிறது. போர்ஹேவுக்கு இந்த விநோத விலங்கியல் நூலை எழுத உதவிய பெண் எழுத்தாளர் மார்கரிட்டா கரெரோ என்பவர்.

குக் காரணம், ஒரு பௌத்த இளவரசன் கொல்லாமை பற்றிக் கருடனுக்கு உணரச் செய்வதுதான்.

‘நிலவின் முயல்’ என்ற குறிப்பிலும் புத்தர் பற்றித் தகவல் வருகிறது. அது சாதாரண முயல்தானெனில் எப்படி நிலவில் இடம் பிடித்திருக்க முடியும்? நிலவின் களங்கத்தைப் பற்றி ஒவ்வொரு சாராரும் ஒவ்வொரு கருத்துக் கொண்டிருந்ததை இலக்கிய வரலாற்றுப் பதிவுகள் காணத் தருகின்றன. நிலவின் நிழல் பற்றி ஷேக்ஸ்பியரின் A Midsummer Night’s Dream என்ற நாடகத்தில் அது ஒரு மனிதன் என்ற மனப் பதிவு ஏற்படும்படியே இரண்டு மூன்று இடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தாந்தேயும் மற்றொரு இத்தாலியரான டோமாமோ கேஸினியும் (Tomasso Casini) நிலவின் நிழல், தன்னுடன் ஒரு சுமை முட்களை எடுத்துச் செல்லுமாறு சபிக்கப்பட்ட கெய்ன் என்ற முடிவுக்கு

விஷ்ணுவின் பக்தராக மாறிய ஹீலியோடோரஸ் என்கிற கிரேக்க தேசத்தவரைப் பற்றிப் பெரும்பாலான இந்துக்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. கருடன் பற்றிய குறிப்பில் போர்ஹே இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கருடனும் பாதிக்கழகாகவும் பாதி மனிதனாகவும் இருப்பதாலேயே போர்ஹேவுக்கு ஆழ்ந்த சடுபாடு. கருட புராணம் முழுக்கவும் படித்திருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் எழுகிற அளவுக்கு இந்தப் பதிவினைச் செய்திருக்கிறார். பிரபஞ்சத்தின் தொடக்கங்களையும் விஷ்ணுவின் சூர்ய சாராம்சம் என்னவென்பதையும் விஷ்ணு வழிபாடு குறித்தும் சூர்ய குலத்தில் (சந்திர குலத்திலும்) உதித்த மாமன்னர்கள் பற்றியும் ராமாயணத்தின் கதைத் திட்டம் பற்றியும் வேறு சில சாதாரண விஷயங்கள் பற்றியும் (அதாவது இலக்கணம், கவிதைக் கலை, மருத்துவம் இப்படி) விஷ்ணு புராணத்தில் கருடன் எடுத்துரைக்கிறார்.

கருடன் பற்றிய 17ஆம் நூற்றாண்டின் புத்த மதம் தொடர்பான நாடகமான Mirth of the Snakesயும் போர்ஹே விட்டுவைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நாடகம் (எழுதியவர் பெயரில்லை) புத்த மதத்தை நையாண்டி செய்வதற்காக ஒரு பிராமணனால் எழுதப்பட்டதாக இருக்கும் என்று போர்ஹே சந்தேகிக்கிறார். நிம்பார்க்கன் என்கிற மறைஞானியின் கூற்றினைப் பொறுத்தவரை என்றென்றைக்குமாக விமோசனமளிக்கப்பட்ட ஒரு ஆன்மாதான் கருடன். கருடன் மனந்திருந்தித் தான் தினம் ஒவ்வொன்றாய்க் கொண்டு தின்ற பாம்புகளின் எலும்புகளை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதாக வரும் நிகழ்வுக்

வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. லூபோல்டோ லூகோனஸ் (Lupoldo Lugones) தன் காவியத்தில் புனிதக் குடும்பமே (வெள்ளை நிறக் கழுதை உள்பட) நிலவில் இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். சீனர்கள்தான் முயலுக்குப் புனிதத்துவம் தந்தவர்கள். புத்தர் தன் முற்பிறவிகளில் ஒன்றில் பசியால் வாடியதைப் பார்த்த முயல் தன்னை நெருப்பில் வீழ்த்திக்கொண்டு புத்தருக்கு உணவாயிற்று. இந்த நன்றியை மறவாத புத்தர் முயலின் ஆன்மாவினை நிலவில் சென்று சேரும்படி செய்தார்.

பர்மோ லெவியின் ‘லிலித்’ (Lilith, Moments of Reprieve) சிறுகதையைப் படித்தவர்களுக்கு

போர்ஹேயின் லிலித் குறிப்பு அதிகம் அதிர்ச்சியளிக்காது (ஆதாமின் முதல் மனைவி லிலித்). ஒரு யூதர் என்ற முதல் நபர் பார்வையும் அனுபவமும் ப்ரீமோ லெவியின் நம்பகத்தன்மை மிக்க லிலித் கதைக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

குறிப்பாக இந்த உலகத்தின் கப்பாலிஸ்ட் தன்மையான ஒரு படிமத்தை நம்பக்கூடிய அளவுக்குச் சில சிறுகதைகளில் பயன்படுத்தினார். இந்த கப்பாலிஸ்ட் களின் மனித இருப்புக் குறித்த உச்சமான உருவகம் பற்றி 1914ஆம் ஆண்டு வாக்கிலேயே, போர்ஹே ஜெனிவாவிலிருந்தபோதே, குஸ்தாவ் மெரின்க் (Gustav Meyrink) என்பவர் எழுதிய The Golem நாவலைப் படிக்கையில் அவருக்குத் தேவையான மனப் பதிவு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். பிறகு கப்பாலிஸ்ட்-யூதப்

புலமை வாய்ந்தவரான மாரிஸ் ஆப்ரமோவிச் (Maurice Abramowicz) என்பவருடன் ஏற்பட்ட தொடர்புக்குப் பிறகு இந்த உச்ச உருவகம் முழுமைப்பட்டிருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தப் பிரபஞ்சமே ஒரு மஹா புத்தகம். இதில் இடம் பெறுகிற ஒவ்வொரு வஸ்துவும் மனதின் நிகழ்முறைகளும் அர்த்தம் செறிந்தவை. ஆகவே நம் உலகமானது மாபெரும் எழுத்து. ஸ்தூல யதார்த்தம், வரலாற்றின் தகவல்கள், எவற்றையெல்லாம் மானுடர்கள் சிருஷ்டித்திருக்கின்றனரோ அவையாவும் முடிவேயில்லாத செய்திகளாகின்றன. நாம் எல்லையற்ற அர்த்தப்பாடுகளின் தொடர்களினால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். கப்பாலாவின்

மொழியியல் ரீதியான கருது கோள்களின் தெரிவிப்புகள், ரகசியமானதும் மூலாதாரமானதுமான பேச்சு ஒன்றை நிஜமாக்கும் சக்தி மிக்கவை. கோலெம் (Golem) பற்றிய போர்ஹேயின் அகராதிக்குறிப்பு மேற்குறிப்பிட்ட விதத்திலும் அவரது சிறுகதைகளின் உலகிலும் கூடுதல் அழுத்தம் பெறுகிறது.

கட்டுரையின் முகப்பு மேற்கோளில் சொல்லியிருக்கிறபடி போர்ஹே தத்துவத்தின் வரலாற்றிலிருந்து ஒரு காட்சிப் பொருளை வைத்துப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில்லை. மாறாக ஒரு அமைப்பானது அதற்குரித்தான ஒரு பயன்படுத்தன்மையைக் கொண்டதானிருக்கும் என்று வாதிடுகிறார். இந்த அமைப்புகள், இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவும்.

கப்பாலிஸ்டுகளுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்ததாகக் கருதப்படும் நாஸ்டிக்குகள் ஒரு தீர்மானிக்கப்பட முடியாத இறைவனைப் பற்றிய கருத்தை முன்வைத்தனர். மகத்தான இறைத்துவத்தின் சாதாரண, எளிய அவதாரங்கள் இருக்க முடியும். இந்த அவதாரங்கள் மகத்தான இறைத்துவத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மலினமானவை என்று கருதப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய இந்த உலகம் அந்த மகத்தான இறைவனால் அல்லாது அவரின் பிரதி அவதாரங்களில் ஒருவரால்தான் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஷொப்பன்ஹௌவர் (Schopenhauer) கூறியது போல குற்றம் மன்னன்மேலில்லை, நிர்வாகத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் மந்திரிகள் மேல்தான் இருக்கிறது. இந்தக் கருத்துருவாக்கலின் மூலமே நம்மால்

இவ்வுலகில் நிறைந்திருக்கும் தீவினைகளுக்குச் சப்பைக்கட்டுக் கட்ட முடியும். இறையியல்வாதிகள் பொதுவாகச் செய்யும் நியாயப்படுத்தல் என்னவென்றால் தீவினை என்பது முரண் எதிர்நிலையில் இருப்பது. அதாவது நல்வினையின் இல்லாமை. ஆனால் இந்த வாதம் பொய்மையாய்த் தெரிகிறதென்கிறார் போர்ஹே. ஸ்தூல உடம்பின் வலியானது இன்பத்தை விட விளக்கமானது. லெவியத்தான் என்னும் அரக்க மிருகத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பழைய வேதாகமம் சொல்கிறது. பெஹிமாத் என்பதற்கு வேர்ச் சொல் அர்த்தம் பல மிருகங்கள் என்பதாகும். லெவியத்தான்

என்பது முதலை மற்றும் திமிங்கலம் ஆகிய இரண்டும் இணைந்துருவாகிய ஒரு மிருகம் எனத் தோற்றம் தருகிறது. இவ்விரு விலங்குகளும் எப்படி மனிதனால் புரிந்துகொள்ள முடியாதவையாக இருக்கின்றனவோ அங்ஙனமே பேரிறைவன் மனிதனால் அளக்கப்பட முடியாதவனாக இருக்கிறான். பெஹிமாத் (பக்: 31—32) ஜோபின் புத்தகம் என்ற பழைய வேதாகமத்தில் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும் அது கிறித்தவ சகாப்தத்திற்கு நான்கு நூற்றாண்டுகள் முற்பட்டது. எபிரேய மூலச் சொல் 'பல விலங்குகள்' என்று பொருள்படுகிறது.

இந்தியப் புராணிகங்களின் மானஸ புத்திரர்களுக்கும் யூதர்களின் 'கோலெம்'களுக்கும் ஒரு சம்பந்தம்

மிருப்பதால் மீண்டும் கோலெம் பற்றிய குறிப்பிற்கு வருவோம். யூத முதன்மைப் பாதிரி ஒருவர் கடவுளின் நாமாவளிகளைக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டாலோ, கற்றுக்கொண்டு பிறகு மனித வடிவில் செய்யப்பட்ட களிமண் பிரதிமைமீது அதை உச்சரித்தாலோ அது உயிர் பெற்று ஒரு கோலெமாக ஆகிறது.

இந்தப் பரம்பரைக் கதைகளில் ஒன்றில் உண்மையைக் குறிக்கும் இமெட் (Emet) என்ற யூதச் சொல் ஒரு கோலெமின் நெற்றியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கோலெம் வளர்கிறது. அதன் எஜமானனால் தொட முடியாத அளவு உயரமாக வளர்ந்து விடுகிறது. எஜமானன் அவனுடைய பூட்களின் நாடாக்களைக் கட்டிவிடச் சொல்லி கோலெமிடம் ஆணையிடுகிறான். கோலெம் குனியும் சமயத்தில் அதன் நெற்றியில் உள்ள எழுத்துக்களில் E என்னும் எழுத்தை அழித்துவிடுகிறான். மிச்சமிருக்கும் மூன்று எழுத்துகளான மெட் 'met' என்பதன் அர்த்தம் மரணம். கோலெம் மண்ணாகிப்போகிறது. ("The Kabbalah", in Seven Nights, Jorge Luis Borges, Faber & Faber (1987) pp. 95-106). கோலெம் மிகச் சரியாக ஒரு மனிதன் கிடை யாது. ஒரு மாதிரியான மங்கலான, பாதிப் பிரக்ஞையுள்ள தாவர வஸ்துதான். 23 ஃபோலியோ தொகுதிகளால் ஆன நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட 221 நுழைவாயில் எழுத்துகள் பற்றிய அறிவினைப் பயன்படுத்தியும் ஒரு கோலெமை உருவாக்கலாம். இந்த எழுத்துகள் கோலெமின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் மீதும் உச்சாடனம் செய்யப்பட வேண்டும். Eleazar of Worms என்பவர் தரும் ரகசிய சூத்திரமாகும் இது (கோலெம்: பக். 71-73).

இந்தத் தகவல்களைத் தெரிந்துகொண்டபின் போர்ஹேயின் 'வட்டச் சிதிலங்கள்' கதையைப் புரிந்துகொள்வது எளிமையாக இருக்கும்.

பெஹிமாத்தின் புகழ் அரேபிய தேசத்தை எட்டியபோது அவர்கள் அதிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஒரு விலங்கினைப் படைத்தார்கள். அதன் பெயர் பஹாமுத். நீர்யானை அல்லது யானை போன்றோ இருந்தது இப்போது ஆழம் காண முடியாத கடலில் மிதக்கும் ஒரு மீனாக மாறிவிடுகிறது. மீனின் முதுகின்மேல் ஒரு எருதினை வைத்தனர். பிறகு எருதின் மீது ஒரு ரூபி மலையை வைத்தனர். மலையின் மீது ஒரு தேவதூதனை. தேவதூதன்மீது ஆறு

நரகங்களை. நரகங்களின் மீது பூமி வைக்கப்பட்டது. மலையின் மீது ஏழு சொர்க்கங்கள் வைக்கப்பட்டன. அளவிடற்கரிய உருவத்தினைக் கொண்ட பஹாமுத்தின் கண்ணைக் குருடாக்கும் ஒளி மனிதர்கள் தாங்க முடியாதது. இந்த உலகத்தின் சகல சமுத்திரங்களும் இந்த மீனின் ஒரு நாசித் துளையில் வைக்கப்பட்டால் அது பாலைவனத்தில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கடுகினைப் போலிருக்கும். அராபிய இரவுகளின் 496வது இரவில் சொல்லப்படும் ஒரு கதையை போர்ஹே திரும்பச் சொல்கிறார். 'இஸா' என்றழைக்கப்படும் யேசு கிறிஸ்துவுக்கு பஹாமுத் விலங்கைப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் வருகிறது. விலங்கினைக் கண்ணூற்று மயக்கமடைந்து தன் நினைவு திரும்புவதற்கு இஸாவுக்கு மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும் பிடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

சுவாரஸ்யமானவை.

'நூறு தலைகள்' என்ற அகராதிக்கு குறிப்பில் போர்ஹே மீண்டும் சீன பௌத்தத்திற்குத் திரும்புகிறார். இதில் கப்பிலன் என்னும் புத்த பிக்குவைப் பற்றிய கதை இடம்பெறுகிறது. ஒரு சமயம் மீனவர்கள் இழுக்க முடியாமல் இழுத்து மிகுந்த பிரயத்தனத்திற்குப் பிறகு ஒரு அகர மீனைக் கரைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றனர், அது மீன் அல்ல. மாறாக நூறு தலைகள். ஒன்று மனிதக் குரங்கினுடையதாகவும் மற்றொன்று பன்றியினுடையதாகவும் இன்னொன்று புலியினுடையதாகவும் — இப்படி நூறு தலைகள். புத்தர் அந்த விலங்கினை நோக்கி இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்கிறார்:

“நீ கப்பிலன்தானே?” “ஆம்” என்று கூறிவிட்டு அந்த விலங்கு இறந்துபோகிறது. இதன் பிறகு புத்தர் தன் சிஷ்யர்களுக்குக் கப்பிலனின் முற்பிறவி பற்றிய கதையைச் சொல்கிறார். பிராமணனாக இருந்து பின் புத்த பிக்குவான கப்பிலனுக்கு பௌத்த மறை நூல்களில் இருந்த அறிவு மிக ஆழமானது மட்டுமின்றி எவராலும் மிஞ்சுவதற்கரியது. இருப்பினும் கப்பிலனின் சக சிஷ்யர்கள் ஒரு சொல்லைத் தவறாகப் படித்த பொழுது மனிதக் குரங்குத் தலையனென்றும் நாய்த் தலையனென்றும் அவர் வசை பாடியதால் அவருடைய இறப்புக்குப் பிறகு அவருடைய அவமானச் சொற்களின் கர்ம வினையின் விளைவாக அவர் நூறு தலைகளாகப் பிறப்பெடுத்தார். கர்ம வினைகளின் பயன் பற்றிய சாதாரண பௌத்தக் கதை இது.

The King of Fire and His Steed, The Kraken ஆகிய இரண்டு பதிவுகளும் கவிதைகளை மேற்கோள் காட்டும் இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியங்களை நினைவூட்டுகின்றன. இவ்விரு பதிவுகளிலும் கதை சொல்வது தவிர்க்கப் பட்டிருப்பது கவனத்திற்குரியது.

ஒரு மரத்தில் பறவைகள் வந்தமர்கின்றன. பறவைகள் பறந்துபோகாவண்ணம் மரம் அவற்றைப் பிடித்து உறிஞ்சிக் கொன்றுவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு வரும் வசந்த காலத்தில் அந்த மரம் இலைகளுக்குப் பதிலாகச் சிறகுகளை வளர விடுகிறது. இது ஏதோ ‘திகில்’ காட்சி போலத் தோன்றினாலும் ஜி.கே. செஸ்டர்டன் என்கிற ஆங்கில நாவலாசிரியர் எழுதிய கதையில் வரும் ஒரு நிகழ்ச்சி. விலங்குப் பிரபஞ்சத்திற்கும் தாவர உலகத்திற்கும் நெருக்கமான உறவினை உண்டாக்கக்கூடிய வேறு சில குறிப்புகள் மாண்ட்ரேக் வேர் மற்றும் பாரோ மெட்ஸ் என்கிற ‘காய்கறி ஆடு’ ஆகும். பாரோ மெட்ஸ் ஆட்டைப் போல வடிவமுள்ள ஒரு தாவரம். நான்கு அல்லது ஐந்து வேர்களின் சார்பில் நிற்கிறது. இதை ஓநாய்கள் விரும்பிச் சாப்பிடுகின்றன. இதன் தாவர சாரம் ரத்தம் போலிருக்கிறது.

வேதாகம காலத்திலிருந்தே மாண்ட்ரேக் வேரைச் சுற்றி நிறையக் கதைகள் உலவி வந்திருக்கின்றன. மாண்ட்ரேக் பற்றி ஷேக்ஸ்பியர் தனது *Romeo and Juliet* நாடகத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இதுவும் பாதித் தாவர மாகவும் பாதி மனிதனாகவும் இருந்ததற்கு இலக்கியத்தில் அத்தாட்சிகள் உண்டு. பொதுவாக மாண்ட்ரேக் வேரை பூமியிலிருந்து பிடுங்கி எடுப்பது பற்றிப் பயன்

படுத்துவோர் கையேடுபோலச் சிலர் எழுதியிருக்கின்றனர். பூமியிலிருந்து பிடுங்கப்படும்போது அது மனிதனைப் போலக் கூக்குரலிடும் என்ற குறிப்பு இரண்டு மூன்று ஆவணங்களில் காணப்படுகிறது. பாதி மனிதத் தன்மைக்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. மாண்ட்ரேக் வேரானது தூக்கிலிடப்படும் மனிதன் உயிர் பிரியுமுன் வெளியேற்றும் விந்துத் துளிகள் நிலத்தில் வீழ்ந்து அதிலிருந்து உருவாவதான ஒரு புராதன மூட நம்பிக்கை நிலவிவந்திருக்கிறது (தாமஸ் பிரௌன்: *Pseudo dodoxia Epidemica* 1646). அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனிடம் சேகரிக்கப்பட்ட விந்து ஒரு பரத்தை யிடம் செலுத்தப்படுகிறது. அவள் ஒரு அழகிய பெண்ணைப் பெற்றெடுக்கிறாள். இதை Hanns Heinz Ewers என்பவர் *Alraune* (1911) என்ற நாவலில் எழுதியிருக்கிறார்.

மானிட வடிவம் கொண்டதாய் மாண்ட்ரேக் வேர் இருப்பதாக பிதாகரஸ் எழுதியிருக்கிறார். ரோமானிய மண்ணியல் ஆய்வாளர் (agronomist) லூசியஸ் காலுமெல்லா அதை அரை மனிதன் என்று சொன்னார். பிறப்புறுப்புகளைப் பிரித்தறியுமளவுக்கு மாண்ட்ரேக் மனிதனைப் போலவே இருக்கிறது என்று ஆல்பர்ட்டஸ் மேக்னஸ் குறிப்பிட்டதையும் கவனிக்க வேண்டும். ஆயினும் பிளினிதான் மாண்ட்ரேக் வேர்களில் வெண்ணிறத்தில் இருப்பது ஆண் என்றும் கறுப்பு நிறத்திலிருப்பது பெண் என்றும் வித்தியாசப் படுத்திச் சொன்னவர். அந்த வேரைப் பிடுங்க விரும்புபவர் அதைச் சுற்றித் தன் உடை வாளால் மூன்று வட்டங்களைக் கீறிவிட்டு மேற்கு நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அதன் இலைகளின் வலுமிக்க வாசனை ஒருவனைப் பேச்சிழக்கச் செய்துவிடும். அதைப் பிடுங்கி எடுக்கத் துணிபவன் பேரழிவுகளைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஃப்ளாவியஸ் ஜோசஃபஸ் (Flavius

Josephus: *History of the Jewish Wars*) என்பவர் இதற்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு நாயைப் பயன்படுத்தலாம் என்றார். வேர் பிடுங்கப்பட்டவுடன் நாய் இறந்து விடும். போதைக்கும் மந்திரத்திற்கும் வேர் பயன்பட்டிருக்கக்கூடும். ஹோமர் எழுதிய ஒடிசி காவியத்திலும் மாண்ட்ரேக் வேர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

மனிதனுக்கும் விலங்குக்குமான உறவுகள் பற்றிய ஆக்கிரமிக்கும் சிந்தனை, அது தொடர்பான ஒரு விலங்கினை உருவாக்குவதற்குத் தூண்டுதலாக அமைந்திருக்க வேண்டும். மனிதனும் குதிரையும் இணைந்த ஒரு மனித விலங்கான சென்டார்கிரேக்கப் புராணிகத்தில் முக்கிய இடம் வகித்திருக்கிறது. அவ்வாறே கடல் கன்னிகள் என்றழைக்கப்

படிப்பகம்

போர்ஹே பிவரூம்

உறவுகேசவாதிவல். மாராகப்

பிரபஞ்சவாதி. ஆகவேதான்

பிரபஞ்சத்தின் அமைச்சுக்

கலாச்சாரங்களுக்கும் அவரது

பிரபஞ்சத்தின் இக்கம்பகத்தினால்.

உறவுகேசவாதிவல் வேறு உறவுகேசவாதிவல்

வடிவத்திற்குள் மறு உறவுகேசவாதிவல்

பெயர் பெயர் பெயர் பெயர் பெயர்

கற்பனையான இயக்கம்

இயற்புத்தையும் கற்பனையுடையதும்

புத்தகம் தலைப்புத்தையும் வெறுவேறு

பிரபஞ்சத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தையும்

கற்பனையான இயக்கத்தையும்

(அப்படியா?) உறவுகேசவாதிவல்

பிரபஞ்சத்தின் பிரபஞ்சத்தின்

அவசியம்.

பட்ட மீன் கன்னிகள் பற்றி உலக இலக்கியங்கள் பலவற்றில் நிலவும் கதைகளும் கவிதைகளும் ஏராளம். ஆயினும் ஆங்கிலக் கவிஞரான டென்சிசன் மட்டுமே கைவிடப்பட்ட கடல் மனிதன் பற்றிக் கவிதை எழுதியிருக்கிறார். பாதி மனிதன், பாதி எருதாக இருந்ததாகக் கருதப்படும் மினோட்டார் மிகவும் பிரசித்தமான ஒரு இலக்கியக் கதாபாத்திரம். சென்டார், மினோட்டார் ஆகிய இரண்டு இலக்கியப் பாத்திரங்களையும் பற்றிய குறிப்புகளில் மட்டுமே கிரேக்கப் புராணிகத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறார் போர்ஹே. மற்றபடி விநோத விலங்குகளை ஆராயும் பொருட்டு உலக இலக்கியத்தில் அதிகம் பேசப்படாத நூல்களை, ஆவணங்களை, மானிட ஆய்வியல் தகவல்களை போர்ஹே தீவிரமான ஆய்வுக்குள்படுத்தி இந்த அகராதியைத் தொகுத்திருக்கிறார்.

போர்ஹே வெறும் சர்வதேசவாதியல்ல. மாறாகப் பிரபஞ்சவாதி. ஆகவேதான் பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துக் கலாச்சாரங்களும் அவரது எழுத்துகளில் ஐக்கியமாகின்றன. சாத்தியமிக்க வேறு உலகங்களின் வடிவத்திற்குள் மறு ஒழுங்கு செய்யும் பொருட்டே அவரது கற்பனையான குறுக்குக் குறிப்புகளையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புத்தகத் தலைப்புகளையும் எவருமே எழுதியிராத நூல் தொகுதிகளையும் கற்பனையான இலக்கியவாதிகளையும் (அப்படியா?) உருவாக்கினார் என்பது புரிந்துகொள்ளப்படுதல் அவசியம்.

ஒருவர் நுழைந்தால் தொலைந்துபோய்விடக் கூடிய ஒரு புதிர் போன்ற வீட்டைக் கட்டுவதென்பது அசாத்தியமான ஒரு செயல். அதில் வசிக்கும் பாதி எருது, பாதி மனித அம்சங்கள் கொண்ட ஒரு பிராணியைக் கற்பனை செய்வது இன்னும் அபூர்வமானது. கிரேட்டேவின் ராணியான ஃபேசிஃபேவுக்குப்

கடற்கடவுளான நெப்டியூன் கடலிலிருந்து வெளிக் கொணரும் வெள்ளை எருதின் மேல் கட்டுக்கடங்காத காதல் ஏற்படுகிறது. புராணிக விஞ்ஞானியும் வடிவமைப்பாளருமான டெடாலஸ் அந்த வெள்ளை எருதினை ஃபேசிஃபே புணர்வதற்கான ஒரு உபாயம் செய்து தருவது மட்டுமின்றி இந்த விநோத உறவில் பிறக்கும் அசுரக் குழந்தையான மினோட்டாரை மறைத்து வளர்க்க (வைக்க) ஒரு வட்டச் சுழல் வழியையும் அமைத்துத் தருகிறான்.

இந்தப் புதிர் வழியில் நுழைந்தவர்கள் உயிருடன் திரும்புவதில்லை. வழி தவறுதல், திரும்பும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமை போன்றவை மட்டுமின்றி உள்ளே செல்லும் மனிதர் மினோட்டாரால் விழுங்கப்படுவது பெரும்பாலும் நிகழக்கூடியது. மினோட்டாருக்கு மனித மாமிசம் தேவைப்படுவதால் ஏதென்ஸ் நகரத்திலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்கு ஏழு இளைஞர்களையும் ஏழு கன்னிப் பெண்களையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறான் கிரேட்டேவின் மன்னன். அப்படி அனுப்பப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக வருகிறான் தீஸியஸ். தன் நாட்டை இந்த சாபக்கேட்டிலிருந்து விடுவிக்கத் தீர்மானிக்கிறான். அவன் தன் வழியில் தொலைந்துபோய் விடாதிருக்கும் பொருட்டு மன்னனின் மகளான அரியட்டே அவனுக்கு ஒரு நூல் கண்டினைத் தருகிறான். நாயகன் மினோட்டாரைக் கொன்று புதிர் வழியிலிருந்து தப்பிக்கிறான். ●

இந்தக் கட்டுரைக்கான சித்திரங்கள் 'ஃபன்டாஸ்டிக் ஜாவாலஜி' என்ற வலையகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. இவற்றை வரைந்தவர்கள் கிரீஸில் உள்ள வகாலோ கலை மற்றும் வடிவமைப்புப் பள்ளி மாணவர்கள். போர்ஹேயின் விநோத விலங்குகளைப் பற்றி மேலும் அறிய: <http://www.hum.au.dk/romansk/borges/vakalo/zf/Default.htm>.

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு - தமிழ்
கண்டதோர் வைகை பொருறை நதி
என மேவிய ஆறுகள் பல ஓட
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.

-பாரதியார்

ஆறுகள் ஓட மேனி செழித்த தமிழகத்தில் இன்று ஏட்டில் மட்டுமே பல ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்நிலையிலும் ஜீவநதியாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தாமிரபரணி நதி ஆறுதலாட்டும் ஒரு விதிவிலக்கு. மிகவும் பழமையானதும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதுமான இந்நதி, தற்போது வரலாறு காணாத அபாயத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறது. அந்த அபாயம் கோகோ கோலா என்னும் நிறுவனத்தின் வடிவில் வந்திருக்கிறது.

தாமிரபரணி நதி, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்ட மக்களின் குடிநீர் தேவையைப் பூர்த்திசெய்கிறது. மேலும் தாமிரபரணிக் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டங்கள் மூலம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம், திசையன் விளை, ஆலங்குளம், சங்கரன்கோவில், சிவிகிரி போன்ற பகுதிகளுக்கும் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் கோவில் பட்டி, எட்டயபுரம், கழுகுமலை, புதூர், விளாத்திக்குளம் பகுதிகளுக்கும் சாத்தூர், விருதுநகர், சிவகாசி போன்ற பக்கத்து மாவட்டப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லப் படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம்

செ. முத்துகுமாரசாமி

மக்களின் குடிநீர் தேவையைத் தணிக்கும் நதியாக உள்ளது தாமிரபரணி.

தாமிரபரணி நதியிலிருந்து ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் மூலமும் நீர் எடுக்கப்பட்டு நெல்லை, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில் உள்ள தொழிற்சாலைகளின் நீர் தேவையும் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. ஸ்பிக், ஹெவி வாட்டர், துறைமுகம், அனல்மின் நிலையம், தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ், இந்தியா சிமெண்ட், ஸ்டெர்லைட், சன் பேப்பர் மில், மதுரா கோட்ஸ் என இதனால் பயன்பெறும் நிறுவனங்களின் பட்டியல் நீள்கிறது. தற்போது புதிதாக இங்கு முளைக்கும் ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனம் இந்நதியைத் தன்னுள் சுருட்டிக்கொள்ளப் பார்க்கிறது.

திருநெல்வேலியிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது கங்கை கொண்டான் கிராமம். அங்குத் தமிழக அரசு 2100 ஏக்கரில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஒரு சிப்காட் (SIPCOT) நிறுவனத்தை அமைத்துள்ளது. தென்மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற ஜாதி மோதல்களைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்ட மோகன் கமிட்டியும் இரத்தினவேல் பாண்டியன் கமிஷனும் ஜாதி மோதல்களுக்கான

காரணங்களில் ஒன்றாக வேலை வாய்ப்பின்மையைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தன. அதையடுத்தே தமிழக அரசு 'சிப்காட்' வளாகத்தை அமைத்தது. தொழில் வளர்ச்சிக்காகச் சீவலப்பேரி ஆற்றிலிருந்து தினசரி 45 லட்சம் லிட்டர் தண்ணீரைக் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் 'சிப்காட்'ிற்கு வழங்க அனுமதி கொடுத்தது (1000 வி/ரு. 15.50).

இந்த நிலையில் சவுத் இந்தியா பாட்டிலிங் கம்பெனி லிமிடெட் என்னும் பெயரில் கோகோ கோலா கம்பெனி, சிப்காட் நிர்வாகத்தோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு 3154 ஏக்கர் நிலத்தை 99 வருடக் குத்தகைக்கு வாங்கி 50 கோடித் திட்ட மதிப்பில் தனது வேலைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. சிப்காட்டிலிருந்து தினசரி 9 லட்சம் லிட்டர் தண்ணீரை வாங்கி, 3.5 லட்சம் லிட்டர் மென்பானங்கள் தயாரிப்பது, 5.35 லட்சம் லிட்டர் தண்ணீரை மறுபயன்பாட்டிற்குப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை அதன் திட்டங்கள். இவற்றுக்காக மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்திடம் நிறுவனம் அனுமதி கோரிய விண்ணப்பங்கள் காத்திருக்கின்றன. கோகோ கோலாவின் இந்தத் திட்டம் தற்போது கடும்தீர்ப்பைச் சந்தித்துவருகிறது.

தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட 'சிப்காட்' வளாகத்தில், ஒரு கம்பெனி தொழில் தொடங்குவதை

தாமிரபரணியை விழுங்குமா கோகோ கோலா?

எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்னும் கேள்வி ஏற்படுவது இயல்பு தான். இன்றைய உலகமயமாக்கச் சூழ்நிலையில் தண்ணீரை ஒரு பண்டமாக மாற்றுவதற்கான முடிவுகளை உலக வங்கியும் உலக வர்த்தக அமைப்பும் எடுத்துள்ளன. இதுவே காட் (GATT) ஒப்பந்தத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. தண்ணீரைச் சந்தைப் பொருளாக்கித் தனியாருக்குக் கொடுத்து அதை வியாபாரப் பொருளாக்கும் முயற்சி நாடு முழுவதும் நடைபெற்றுவருகிறது. அதில் முன்னணி வகித்துவரும் பன்னாட்டு நிறுவனம் தான் கோகோ கோலா.

இந்தியா முழுவதும் 87 இடங்களில் இது தனது தண்ணீர்க் கொள்ளையைத் தங்கு தடையின்றி நடத்தி வருகிறது. ஆறுகளின் தண்ணீரையும் நிலத்தடி நீரையும் அதிகமான அளவு உறிஞ்சுவதாலும் தண்ணீரின் அளவு மிகவும் குறைந்துவருகிறது. மேலும் குளிர்பானங்கள் தயாரிக்கும்போது வெளியேறும் ரசாயனக் கழிவுகளால் நிலத்தடி நீரும் விவசாயமும் பாதிக்கப்படுகின்றன. கோகோ கோலாவின் இது போன்ற 'புகழ்' கேரளாவில் பிளாச்சிடமா, உத்தரப் பிரதேசத்தில் மேடிகாஞ்ச், ராஜஸ்தானில் கலாதேரா, தமிழகத்தில் படாமாத்தூர் (சிவகங்கை) எனப் பரவி நிற்கிறது. பிளாச்சிடமாவில் நீர் மாகபட்டால் நீரின் நிறமே மாறிவிட்டது. அதிகமான நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சியதால் கிணறு, ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் வற்றிப்போனது. இந்நிறுவனம் வெளியேறும் 'காட்மியம்' என்னும் அபாயகரமான வேதியியல் நச்சுத்தன்மை கொண்ட ரசாயனக் கழிவு கலந்த

தண்ணீரைப் பருகுவதால் புற்றுநோய் உண்டாகும் அபாயம் உள்ளது. இந்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பதால் ஆடு, மாடுகள் இறந்துபோயின. விவசாய நிலங்கள் பாதிப்படைந்தன. இவற்றின் விளைவாக, இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் கோகோ கோலாவிற்கு எதிராகக் கடுமையாகப் போராடி வருகின்றனர். மக்களின் தீவிரமான போராட்டங்களால் பிளாச்சிடமாவில் உற்பத்தியைத் தொடர முடியவில்லை. சிவகங்கையில் ஆலையை மூடும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. கோகோ கோலாவின் தண்ணீர் வியாபாரம் மட்டும் வருடத்திற்கு ரூ. 95,000 கோடி என்னும் அளவில் உள்ளது.

இது போன்ற நிறுவனங்களால் வேலைவாய்ப்பு பெருகும் என்பதும் மாயையே. கோகோ கோலா போன்ற நிறுவனங்கள் ஏற்கனவே இயங்கி வரும் தமது அமைப்புகளில் ஆட்களைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பிளாச்சிடமாவில் 100 கோடி ரூபாய்த் திட்ட மதிப்பில் தொடங்கப்பட்ட ஆலையில் 140 பேருக்கு வேலை வழங்கினார்கள். சிவகங்கையில் 65 கோடி ரூபாய் மதிப்பில் தொடங்க இருந்த ஆலையில் 90 பேருக்கு வேலை தருவோம் என்று சொன்னார்கள். திருநெல்வேலியில் 50 கோடி ரூபாய் மதிப்பில் தொடங்க இருக்கும் ஆலையில் 100 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையாகவே நடக்கும் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், இந்தப் பகுதியில் உள்ள இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்பது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் முழுக்க முழுக்க இயந்திர

அர்மா விருதுகள் 2005

திரைப்பட விருது 2005 ❖ பரிசு ரூ.10000

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வந்த மாற்றுத் திரைப்பட, குறைந்த செலவிலான திரைப்படம், நீண்ட விவரண்படங்கள் அனுப்பலாம். சிறந்த படத்திற்கு ரூ. 10000 பரிசு.

குறும்பட விருது 2005 ❖ பரிசு ரூ.10000

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் வெளிவந்த குறும்படங்களை அனுப்பலாம். சிறந்த குறும்படத்திற்கு ரூ.10,000 பரிசு.

சக்தி விருது 2005 ❖ பரிசு ரூ.10000

கடந்த ஆண்டு வெளிவந்த சிறந்த பெண் படைப்பாளிகளின் நூலுக்குப் பரிசு. எல்லாப் பிரிவு நூல்களும் அனுப்பலாம். சிறந்த நூலுக்கு ரூ.10,000 பரிசு.

புத்தகத்தின் இரு பிரதிகளும் குறுந்தகட்டின் ஒரு பிரதியும் அனுப்பப்பட வேண்டும். அனுப்பக் கடைசி தேதி 30.10.2005

தொடர்புக்கு:

திருப்பூர் மத்திய அர்மா சங்கம்
8, சபாபதி புரம், திருப்பூர் 641 601
தொலைபேசி: 0421 - 2208888

விளம்பரம்

மயமாக்கப்பட்ட நிறுவனம் இது. பாட்டிலிங் தொழில் நுட்பம் நெல்லை, தூத்துக்குடி, கன்னியாகுமரி, விருது நகர் ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளில் பாடத் திட்டமாக இல்லவே இல்லை. எனவே இந்தப் பகுதி இளைஞர்களுக்கு இங்கே வேலை கிடைக்கப் போவதில்லை.

தினசரி 9 லட்சம் லிட்டர் நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் 120 ஏக்கரில் இரு போகம் நெல் விளையும் வாய்ப்பு உள்ளது. விவசாயத்தை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ள நமது நாட்டில் விவசாயத்திற்காக இந்தத் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்படாது

தாமிரபரணியின் வீச்சு

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் தென்கோடி பாகமான அகஸ்தியர் மலையில் ஐந்து சிகரங்கள் அடங்கிய 'ஐந்து தலைப் பொதிகை' என்னும் சிகரத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் நதி தாமிரபரணி. மைசூரிலிருந்து விஜயநகர ஏக்கர் சக்கிராதிபதிகளால் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட கன்னடியர்களால் இந்நதியில் நீரோடை மற்றும் பாசனக் கால்வாய்கள் அமைக்கப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. கற்காலத்திலேயே நெல்லும் மணியும் கண்டு நாகரிக வாழ்வு வாழ்ந்த ஆதிச்சநல்லூர்க் கலாச்சாரத்துக்கு ஊனும் உயிரும் ஊட்டியது தாமிரபரணி. நதியின் முகப்பில் காரையார் அணை, சேர்வலாறு அணை, மணிமுத்தாறு அணை, கடனாநதி அணை எனப் பெரிய அணைகளும் பாபநாசம் தலை அணை, கன்னடியன் அணை, அரியநாயகியபுரம் அணை, பழலூர் அணை, சுத்தமல்லி அணை, மருதூர் அணை, ஸ்ரீ வைகுண்டம் அணை என ஏழு சிறிய அணைக்கட்டுகளும் உள்ளன. மேலும் வடக்குக் கோடைமேல் அழகியான் கால்வாய், தெற்குக் கோடைமேல் அழகியான் கால்வாய், நதியுண்ணிக் கால்வாய், கன்னடியன் கால்வாய், கோடகன் கால்வாய், நெல்லைக் கால்வாய், பாளையங்கால்வாய், மருதூர் மேலக் கால்வாய், மருதூர்க் கீழக் கால்வாய், ஸ்ரீவை தெற்குக் கால்வாய், ஸ்ரீவை வடக்குக் கால்வாய் என 11 கால்வாய்களும் நூற்றுக்கணக்கான பெரிய, சிறிய குளங்களும் 86,000 ஏக்கர் விவசாய நிலங்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

படிப்பகம்

கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுவின் நடைபயணம்

ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். நாட்டின் உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். நமது தண்ணீரை எடுத்து நம்மிடையே விற்கும் கோகோ கோலாவுக்குத் தாமிரபரணி நீரைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதைவிட விவசாயத்திற்குத் தண்ணீரைக் கொடுப்பது சிறந்த முடிவாக இருக்கும்.

நமது நாட்டின் நீர்வளக் கொள்கையைத் தீர்மானிக்கும்போது, தண்ணீரின் முதன்மைப் பயன்பாட்டினை இப்படி வரிசைப்படுத்தியுள்ளார்கள்: 1. குடிநீர் 2. விவசாயம் 3. மின் உற்பத்தி 4. தொழிற்சாலை. இதில் முதல் மூன்று தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல் தொழிற்சாலைக்குத் தண்ணீரைத் தாரை வார்ப்பது என்பது நீர்வளக் கொள்கைக்கும் மக்களுக்கும் செய்யும் துரோகமாகும்.

தொழிற்சாலைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதில் ஐயமில்லை. அதேபோல் குடிநீர், விவசாயம், மின் உற்பத்திக்குத் தண்ணீர் வழங்குவதும் அதன் முதன்மையான கடமை. திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களின் பல்வேறு பகுதிகளில் மக்கள் குடிநீருக்கும் விவசாயத்திற்கும் தண்ணீர் கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கையில், தொழிற்சாலைக்கு - அதுவும் குறிப்பாகத் தண்ணீரை மூலதனப் பொருளாக்கி விற்பனை செய்யும் கோகோ கோலா போன்ற கம்பெனிகளுக்கு, கொடுப்பது நியாயமல்ல.

இந்நிலையில் கோகோ கோலா கம்பெனிக்குத் தாமிரபரணித் தண்ணீரை வாரிக் கொடுப்பதை எதிர்த்து நெல்லையில் மக்கள் போராடிவருகிறார்கள். பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள், வெகுஜன அமைப்புகள், தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் கோகோ கோலா கம்பெனியின் ஆசை

வார்த்தைக்கு மயங்காத அரசியல் கட்சி என்று அனைத்துத் தரப்பினரையும் உள்ளடக்கி 'தாமிரபரணி மற்றும் நிலத்தடி நீர் பாதுகாப்புக் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழு' அமைக்கப்பட்டுப் பல்வேறு போராட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன.

இன்தூரன்ஸ் ஊழியர் சங்கம் நடத்திவரும் போராட்டம் இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இந்த அமைப்பினர் கடந்த மே 15ஆம் தேதி 100க்கும் மேற்பட்ட இரு சக்கர வாகனங்களில் மேற்கொண்ட பிரச்சார இயக்கம் அந்தப் பகுதி மக்களிடத்தில் ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கங்கை கொண்டான் 'சிப்காட்' வளாகத்தைச் சுற்றியுள்ள 23 கிராமங்களில் 20,000 துண்டுப் பிரசுரங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டது அங்குள்ள மக்களிடம் பெரிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. கோகோ கோலா நிர்வாகத்திற்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடியை இது உருவாக்கியுள்ளது. நிர்வாகம் நடத்திய பொய்ப் பிரச்சாரத்தை மக்கள் ஆங்காங்கே கேள்வி கேட்டு அம்பலப்படுத்தியதைப் பார்க்க முடிந்தது. உலகமய மாக்கலுக்கு எதிரான போராட்டங்களில் மத்தியதர வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு தொழிற்சங்கம் இது போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடுவது திருநெல்வேலியில் இதுவே முதல்முறை.

கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுவின் சார்பாக ஜூலை 9 முதல் 12 வரை நடைபெற்ற நடைபயணமும் எதிர்ப்புணர்வின் வலிமையைக் கூட்டியுள்ளது. தாமிரபரணி உற்பத்தியாகும் பாபநாசம் முதல் அது கடலில் கலக்கும் ஆத்தூர் வரை 4 நாள் 150 கி.மீ. பயணம் சென்ற இக்குழுவில் தினசரி 200 பேர் (பெண்கள் 60 பேர்) கலந்துகொண்டனர். 100க்கும் மேற்பட்ட கிராமப் பகுதிகளில்

படிப்பகம்

பிரச்சாரம் மேற்கொண்ட இந்த நடைபயணத்தை மதுரை மக்களவை உறுப்பினர் தோழர். P. மோகன் தொடங்கிவைத்தார். அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அனைத்துத் தரப்பினரும் இதற்கு ஆதரவளித்தனர். பல்வேறு விவசாயச் சங்கங்கள், அரசியல் கட்சிப் பிரமுகர்கள், தொழிற்சங்கங்கள், மாணவர், மாநாடு, இளைஞர் அமைப்புகள் உற்சாக வரவேற்பளித்து, உணவளித்து, தங்க இடம் அளித்து, நடைபயணத்திற்கு உற்சாக முட்டினார்கள். பல கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆதரவளித்தார்கள்.

இத்தகைய போராட்டங்கள் திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்ட மக்களைக் கடுமையாக அசைத்திருக்கின்றன. மக்களுக்கும் நதிக்கும் இடையே உள்ள உயிரோட்டமான உறவை உலகமயமாக்கல் பிரிக்கிறது என்பதை இந்த நடைபயணம் உணர்வுபூர்வமாக உணர்த்தியிருக்கிறது.

தாமிரபரணியைத் தனியார் மயமாக்கி நதியையும் நிலத்தடி நீரையும் மக்கள் வாழ்வையும் துறையாடும் முயற்சிக்கான எதிர்ப்புணர்வு வலுப் பெற்றுவருவது நம்பிக்கையூட்டும் அம்சமாக இருக்கிறது. தாமிரபரணி விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு நெல்லை முழு மூச்சில் தயாராகி வருகிறது. ●

கட்டுரையாளர் தாமிரபரணி மற்றும் நிலத்தடி நீர் பாதுகாப்புக் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுவில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார். எல்.ஐ.சி.யில் பணிபுரியும் இவர் செல்வபாரதி என்னும் பெயரில் தீக்கதிர் இதழில் கட்டுரைகள் எழுதிவருகிறார்.

சேலத்தில்

காலச்சுவடு, நர்மதா, கண்ணதாசன், கலைஞன், அநூராகம், நக்கீரன் பதிப்பக நூல்கள் மற்றும் காம் கோர் வி.சி.டிக் கள் அனைத்தும் பெற

அலைபேசி: 9360224172

தமிழ்த் தென்றல் பதிப்பகம்

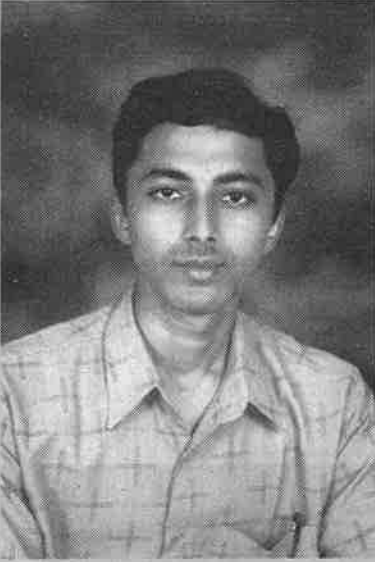
ஏ-1, பேலஸ் அடுக்குமாடி (அடித்தளத்தில்)

பேலஸ் திரைஅரங்கு அருகில் செரி சாலை

சேலம் - 636 001

கவிதைகள்

புதிய கவிஞர் அறிமுகம்
ராஜேஷ்

சென்ற ஆண்டில் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை நடத்திய இளம் கவிஞர்களுக்கான போட்டியில் முதலாவதாகத் தேர்வுபெற்ற கவிதையை எழுதிய ராஜேஷின் கவிதைகள் முதன்முறையாகப் பிரசுரம் பெறுகின்றன.

- ஆசிரியர் குழு

நாள்காட்டி முருகன்

முருகன் படம் அச்சிட்ட நாள்காட்டி
இனாமாய் தெரிந்தவர் கொடுத்தார்

இடக்கையில் வேலும் வலக்கையில் ஆசியுமாக
கம்பீரமாகப் புன்னகைத்து நின்றார்

செவ்வாய் வெள்ளிகளில் சாம்பிராணித் தூபம்
சிரித்துக்கொண்டே அவரும் பிடிப்பார்

தேதிகள் கழிய தாள்கள் கிழிய
முருகன் மேனி மெருகு குறைந்தார்

வருடம் முடிந்தும் மச்ச வீட்டில்
இன்னும் அருள்பாலிக்கிறார் நாள்காட்டி
முருகன்.

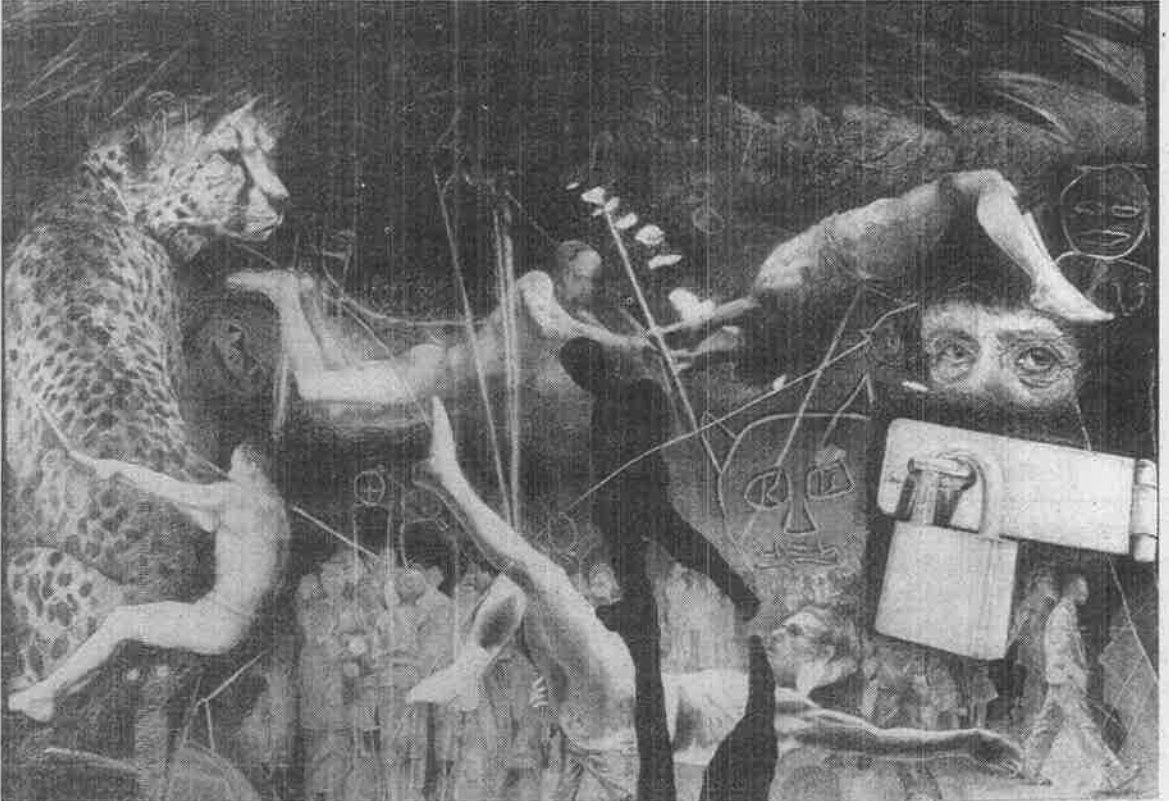
விரல் மார்க்கம்

உலக வரைபடம்
என் முன் விரிந்துள்ளது
பிடித்த தேசங்கள் ஒவ்வொன்றையும்
ஸ்பரிசிக்கையில்
பல இடங்கள் சில்லிடுகின்றன
சில பகுதிகள் தகிக்கின்றன
காய்ந்துபோகாத நதிகளிலிருந்து
ஒரு மிடறு சுவைத்து
உலர்சதைகளை ஈரப்படுத்திவிட்டு
குளித்த நாடுகளைக் கடக்கும்போது
விரலில் உதிரம் படிவதைத்
தவிர்ப்பதற்கில்லை என்றாலும்
ஆகாய மார்க்கத்தை விட எளிதாயும்
கடல் மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் சுமாயும்
இருக்கிறது விரல் மார்க்கம்.

படிப்பகம்

இரவின் கண்கள்

ஆந்தையின் கண் வழியாக
 ஒரு வன்புணர்ச்சியாளனையும்
 பூனையின் கண் வழியாக
 ஒரு கள்வனையும்
 வீதி நாயின் கண் வழியாக
 ஒரு கூர்க்காவையும்
 பருந்தின் கண் வழியாக
 ஒரு தற்கொலையாளனையும்
 விலைமகளின் கண் வழியாக
 ஒரு விசித்திரத்தையும்
 இமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது
 இரவு.

தார்க்குச்சி

தார்க்குச்சி ஏந்தியபடி
ஒரு சமூகம் அலைகிறது
அது மிகவும் பயப்படுகிறது
பிடி தளர்வதை
ஒருபோதும் விரும்புவதில்லை

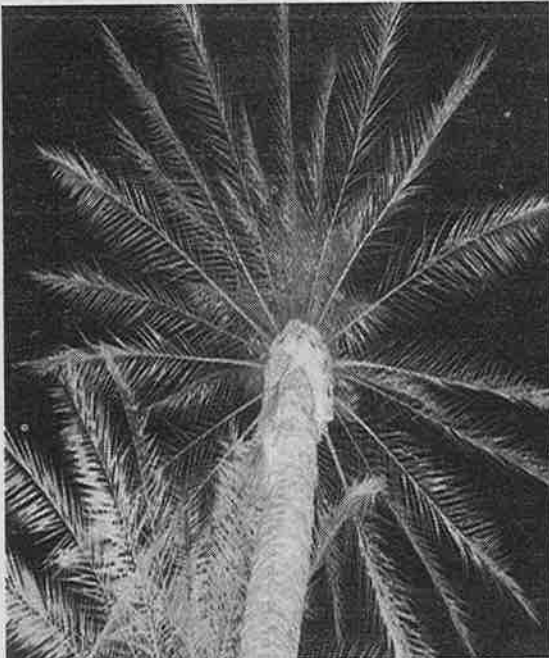
களவாடப்படக்கூடும்
என்ற ஆருடம்
மேலும் அச்சுறுத்துகிறது

குளிக்கும்போதும் அதைக்
கீழே வைப்பதில்லை
ஏன் தூங்கும்போதும்

மறு சமூகம்
கவனமாய்க் காத்திருக்கிறது

கரத்தைக் கொய்தும்
கைப்பற்றுவதற்கு
வியூகம் அமைக்கிறது

பதிந்துகொள்ள
ஆயத்தமாய் நிற்கிறது
வரலாறு.

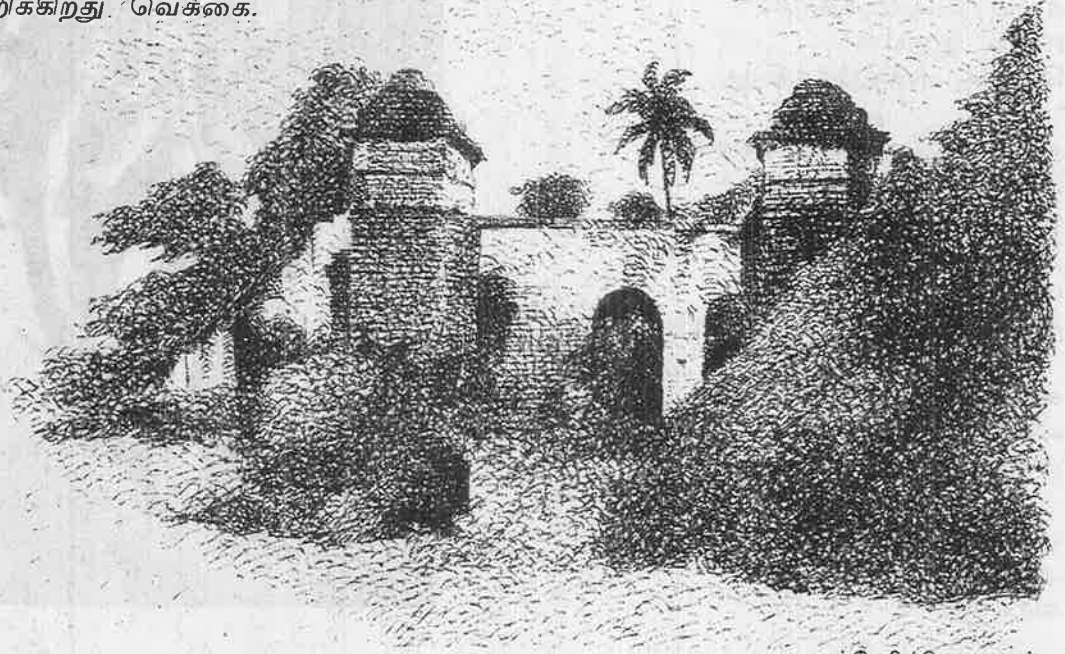

ரயிலேறிப் போகாத பனைகள்

நிறுத்தத்தில் இறக்கிவிட்டுப் போகும்
பேருந்தைப் பார்த்தமும் குழந்தையாக
தன்னை விடுத்துப் போகிறவர்களைக்
கண்டு வருந்துகிறது ஒரு கிராமம்.
தன்னிடம் அவர்கள் ஒருபோதும்
திரும்பமாட்டார்கள் என்பதைக்
காலப்போக்கில் எப்படியோ அறிந்துகொள்கிறது
எவரும் சட்டைசெய்யாத
தன் துக்கங்களைப் பகிர்கிறது
ஓலை வாய்களால் ஆறுதல்படுத்தும்
ரயிலேறிப் போகாத பனைகளிடம்.

வெக்கை

கடிகாரம் நின்றுபோன வீடுகள்
பெரும்பாலும் பூட்டியிருக்கின்றன
என்றாவது நூலாம்படை விலக்கி
ஆள்கள் நுழையக் காத்திருக்கிறது வீடு
இருளை ஓயாது சுவாசித்த
அதன் மூச்சில்
பனியாகத் தெறிக்கிறது வெக்கை.

புதுச்சேரி / ஜெயராமன்

நிழல்

பக்கவாட்டிலோ
முன்னோ பின்னோ
வருகிறது இந்த நிழல்
நீட்சியைப் பற்றியோ
இன்மையைப் பற்றியோ
யாதொரு பற்றுமின்றி.

வாகனங்கள் ஏறும்போது
ஓலமின்றியும் சாலையோர
மலத்தைப் புறக்கணிக்காமலும்
வாழ்கிறது இந்த நிழல்.

படிப்பகம்

நச்சுக் குப்பைகள்

பி.ஏ. கிருஷ்ணன்

1

ஒரு மகத்தான திரைப்படம் பார்த்து வந்த கையோடு இதை எழுதுகிறேன். *பதேர் பாஞ்சாலி* வெளிவந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததைக் கொண்டாடு வதற்காகத் தில்லியில் சத்யஜித் ரேயின் திரைப்படங்கள் காட்டப்பட்டு வருகின்றன. *பதேர் பாஞ்சாலி* ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இன்றுதான் அலர்ந்தது போன்று புதிதாக இருக்கிறது. உலகளாவிய உண்மை களைப் பேசும் படைப்பின் விளிம்பைக்கூடக் காலம் சுரண்ட முடியாது என்பதற்கு இந்தப் படத்தைவிடச் சிறந்த உதாரணம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மாறி மாறி வரும் பிம்பங்கள் அழகாகக் கதை சொல்லுகின்றன; கவிதையாகின்றன. மனிதகுலத்தின் அபூர்வங்களையும் அவலங்களையும் - அன்றாடம் நடப்பவை - நேராக மனம்வரை கொண்டுவருகின்றன. இங்கு இயக்குநர் எவரெஸ்டுகள் என்று பட்டம் பெற்று அலைபவர்கள் அடிக்கோடிட்டும் கூச்சலிட்டும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியும் கூற முடியாதவற்றை ஒரு கணமே தோன்றி மறையும் சட்டத்தில் (frame) ரேயால் கூற முடிகிறது.

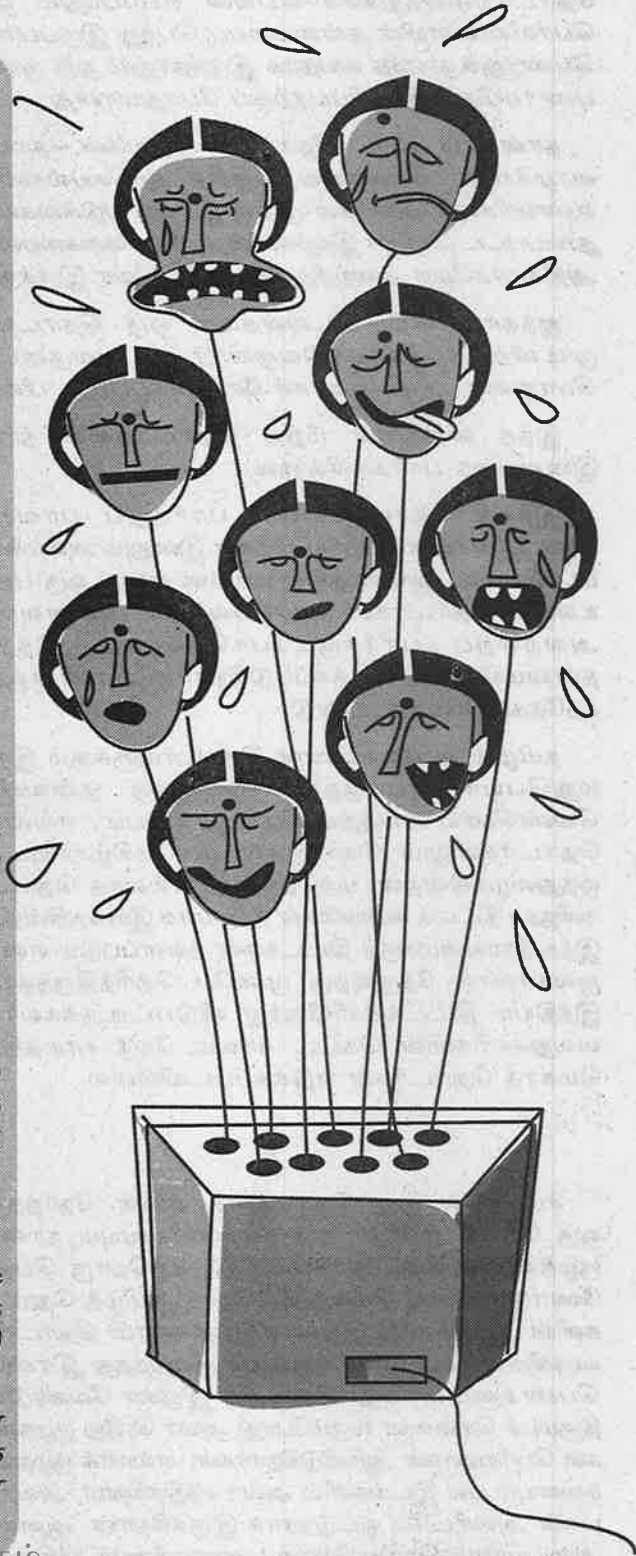
இந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் திரைப்படங்கள் வெகு தூரம் பயணித்துவிட்டன. வங்காளத் திரையுலகுகூட ரேயை மறந்து பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. தொழில்நுட்பம் மட்டுமே படத்தை விலைபோக வைத்துவிடும் என்னும் நம்பிக்கை உறுதிப்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. கள்ளக் காசுகள் நல்ல காசுகளைச் சந்தையிலிருந்து வெகு எளிதாக விரட்டி விடும் என்பதற்கு இன்றைய திரைப்படங்கள் உதாரணம்.

மற்றொரு மிகப் பெரிய உதாரணம், தினமும் நம் வரவேற்பு அறைகளில் ஓலமிடும் தொலைக்காட்சித் தொடர்கள். ஆனால் இங்கு நல்ல காசுகள் இருந்ததாகவே எனக்கு நினைவில் இல்லை.

2

சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நான் "Five Immutable Laws of a Tamil Serial" என்று தமிழ்த் தொடரின் அசைக்க முடியாத ஐந்து விதிகளை நண்பர்களுக்கு அனுப்பியிருந்தேன். அவற்றின் தமிழாக்கம் கீழ்வருமாறு.

முதல் விதி: தொடர் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மொத்த நுண்ணறிவு சவு (Intelligence Quotient) ஒரு மனிதக் குரங்கினுடையதைவிடக் குறைவாகவோ அதற்குச் சமமாகவோ இருக்கும்.

இரண்டாம் விதி: தொடரில் வரும் பாத்திரங்கள் இந்த மூன்று வகைகளிலேயே அமைவர்: மட்டி, மடையன், முட்டான். ஆனால் முழு முட்டான் என்னும் பட்டத்திற்குத் தகுதி பெற்றவர் தொடரில் வரும் போலீஸ் அதிகாரியாக இருப்பார்.

மூன்றாம் விதி: கற்பழிப்பவன் அல்லது கல்யாண வளையத்திற்கு அப்பால் ஒரு பெண்ணோடு தொடர்புவைத்துக்கொள்பவன் எப்போதும் ஒரு பொலிகாளையின் தன்மையைப் பெற்று இருப்பான். பெண்ணுக்கு எந்த வயதாக இருந்தாலும் ஒரு முறை புணர்வதே கருத்தரிப்பதற்குப் போதுமானது.

நான்காம் விதி: தொடரின் நாயகன் - நாயகி வாழ்க்கைப் பாதையில் வருகிற தற்செயல்களின் எண்ணிக்கை அவர்கள் முதல் இரவுப் படுக்கையில் தூவப்பட்ட ரோஜா இதழ்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமாகவோ அவற்றிற்குச் சமமாகவோ இருக்கும்.

ஐந்தாம் விதி: கடவுள்தான் ஒரு தொடரை முடிவிற்குக் கொண்டுவருவார் - அவருடைய பொறுமை முழுவதுமாகச் சோதிக்கப்பட்ட பின்.

இந்த விதிகளை மீறிய தொடர்களை நான் இன்றுவரை பார்க்கவில்லை.

இந்தத் தொடர்களைப் பார்த்துப் பரவசம் அடைபவர்களைப் பற்றிய விதிகள் இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலத்தில் cretinism என்று ஒரு பதம் உண்டு. தொடர்கள் பார்ப்பவர்கள் அனைவரும் அவற்றைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் இந்தத் தன்மையினால் பீடிக்கப்படுகிறார்களோ என்னும் சந்தேகம் எனக்கு உண்டு.

தமிழில் வரும் எல்லாத் தொடர்களுக்கும் இந்த மறுபெயர் பொருந்தும் - கொக்கு தலைமீட்டில் வெண்ணெய் வைத்துப் பிடிப்பது எப்படி? எல்லாத் தொடர்களிலும் கொக்குகள் மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஒத்துழைக்கின்றன. மற்றொன்று, எல்லாத் தொடர்களிலும் திட்டக் சுமிஷன்கள் தீவிரமாக இயங்குகின்றன. இந்த நிலைமைக்குத் திட்டங்கள் தள்ளப்படும் என்று ஐவகர்லால் நேருவிற்கு முன்பே தெரிந்திருந்தால் இந்தியா திட்டங்களிலிருந்து விடுபட்டிருக்கலாம். வலதுசாரிகளின் கெட்ட காலம், நேரு காலத்தில் மெகாத் தொடர்கள் எடுக்கப்படவில்லை.

3

சமீபத்தில் ஒரு தொடரைக் காண நேர்ந்தது. ஒரு பெரிய மனிதர் தன் மனைவியையும் நான்கு குழந்தைகளையும் தவிக்கவிட்டு, மற்றொரு பெண்ணோடு மும்பை சென்றுவிடுகிறார் (தமிழ்த் தொடர்களின் ஆறாம் விதி இதுவாக இருக்கலாம்: தொடரில் வருகிற எல்லா ஆண்களுக்கும் குறைந்தது இரண்டு பெண்களுடனாவது தொடர்பு இருக்க வேண்டும்). திரும்பச் சென்னை வரும்போது அவர் பெற்ற குழந்தைகள் பெரியவர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள். எல்லாக் குழந்தைகளையும் பல இடங்களில் அவர் சந்திக்கிறார். அவரது மகன் அவரிடமே ஓட்டுநராக இருக்கிறான். ஆனால் அடையாளம் தெரியவில்லை! மனைவியைச் சந்திக்கும்

வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் உரசிப் போகும் தருணங்கள் - திகில் தருணங்கள் - வருகின்றன. ஆனால் தொடர் எடுப்பவர் இன்னும் காசு பார்க்க வேண்டும் என்று கடவுள் தீர்மானித்து விட்டதால் இருவரும் பார்த்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. மனைவி கணவர் படத்தை ஒரு பெட்டியில் ஒளித்து வைத்து, சமயம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் (தொடரை இழுக்க வேறு வழியில்லாதபோதெல்லாம்) பார்த்துப் பார்த்து அழுகிறார். ஆனால் குழந்தைகளிடம் காட்ட மாட்டாள். இந்தப் பெரிய மனிதருக்கு மூளை அதிகம் இல்லை. ஆனால் பெற்ற குழந்தைகளின் பெயர்களையும் சாயல்களையும் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள மூளை அதிகம் அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் குறைந்தபட்ச சலுகையைக்கூடத் தொடரை எழுதியவர் இவருக்குத் தரத் தயாராக இல்லை. இந்தத் தொடரின் இன்னொரு அம்சம், ஒரு புரட்சிப் பெண் ஆண்களின் கோட்டையான ப்ளாட்டுகள் கட்டும் தொழிலில் நுழைவதுதான். இவர் ஆண்களின் கோட்டையில் நுழைவதில் எனக்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் இவரது கட்டிடம் கட்டும் ஞானத்தையும் கட்டுவதற்குப் பணம் தேடுவதையும் படம் பிடித்திருக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால் இவர் கட்டப்போகும் ப்ளாட்டுகளில் இருக்கப் போகிறவர்களுடைய நிலைமை பற்றி எனக்குக் கவலையாக இருக்கிறது.

மற்றொரு தொடர்: ஒரு மண்டையில் மணி விழுந்த கேஸ் (அதாவது கோவிலில் வழிபடச் சென்றவர் தலையில் கோவில் மணி - அவரது குழந்தைகளால் வேகமாக அடிக்கப்பட்டதால் - விழுந்துவிடுகிறது) இந்த கேஸைக் கவனிப்பவர்கள் எல்லார் தலைகளிலும் மணி விழுந்து விட்டதா என்று பார்ப்பவர்கள் நினைக்கும் வகையில் தொடரில் நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. உதாரணமாக, அமெரிக்காவிலிருந்து டாக்டர் (coma specialist என்று அழைக்கப்படுபவர்) வரவழைக்கப்படுகிறார். அவர் விமான நிலையத்திலிருந்து மருத்துவமனைக்கு வரும் வழியில் நடக்கும் உரையாடல்களின் சுருக்கம்:

டாக்டர்: பேஷண்டுக்கு என்ன ஆச்சு?

காரில் இருக்கும் ஒருவர்: மண்டையில் மணி விழுந்துவிட்டதால் கோமாவில் இருக்கிறார்.

டாக்டர்: அப்படியா?

அமெரிக்காவிலிருந்து அவரை என்ன சொல்லி வரவழைத்தார்கள்? சபரி மலைக்குச் செல்லலாம் என்று சொல்லியா?

இவற்றிற்கும் மேலாக வெளியே ஓடும் சாக்கடையை வீட்டுக் கூடத்தில் திருப்பிவிட்டால் என்ன ஓர் உணர்வு ஏற்படுமோ அத்தகைய உணர்வைத் தவறாமல் ஏற்படுத்தும் ஒரு தொடர். இதில் ஒருவனுக்கு மூன்று பெண்கள் அமைகிறார்கள். எல்லோரும் அவன்மீது விழுந்து பிறாண்டும் அளவிற்கு அவனிடம் காதல் கொண்டவர்கள். ஒருத்தி அவனோடு திருமணம் ஆனவள். மற்றொருத்தி அவனால் கருத்தரித்துக் குழந்தையைப் பெற்றவள். மூன்றாமவள் கல்யாணம் ஆகிக் கணவனுக்கு ஆண்மை இல்லாததால் இவனிடம் வந்தவள். இந்தத் தொடர் முழுவதையும் விடாமல்

பார்க்க நினைப்பவர்கள் தொடரின் கடைசிப் பகுதிகளை மனநோய் மருத்துவமனையிலிருந்து பார்க்க நேரிடலாம்.

பதேர் பாஞ்சாலியில் ஒரு குழந்தை இறக்கிறது. இந்தத் தொடரிலும் ஒரு குழந்தை இறக்கிறது. பதேர் பாஞ்சாலியில் இறப்பு காட்டப்படுவது ஒரு சில நிமிடங்கள். தொடரில் பல அரைமணி நேரங்கள். மிகக் கேவலமான மனிதச் சுரண்டல்களில் ஒன்றாக இந்தத் தொடரில் வரும் காட்சிகளை நான் கருதுகிறேன். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் திரைப்பட அழகியலின் அரிச்சுவடி தெரியாமலே திரைப்படம் எடுத்துவந்தவர்கள் தொலைக்காட்சித் தொடர்களில் திரைப்படங்களைவிட அதிகக் காசு இருக்கும் என்று நினைத்ததால் வந்த விளைவே இத்தகைய காட்சிகள்.

குழந்தைகளுக்காக ஒரு தொடர் காட்டப்படுகிறது. பழம் 'பெரும்' நடிகை ஒருவரால் எடுக்கப்பட்டது. இந்தத் தொடரிலும் சோரம் போகிறவர்கள், இரு பெண்களிடம் தொடர்பு வைத்திருப்பவர்கள் வருகிறார்கள். கொலைக் காட்சிகள் தாராளமாகக் காட்டப்படுகின்றன. சிறுவர்கள் வெறி பிடித்து அலைகிறார்கள். நரகல் மொழி நடிகைக்குக் கை வந்த மொழி இது ஒன்றுதான் என்று எண்ணுகிறேன்) பேசுகிறார்கள். பெற்றோர்கள் யாரும் இந்தத் தொடருக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தாங்கள் பார்க்கும் தொடர்களின் போதையிலிருந்து வெளிவர விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை.

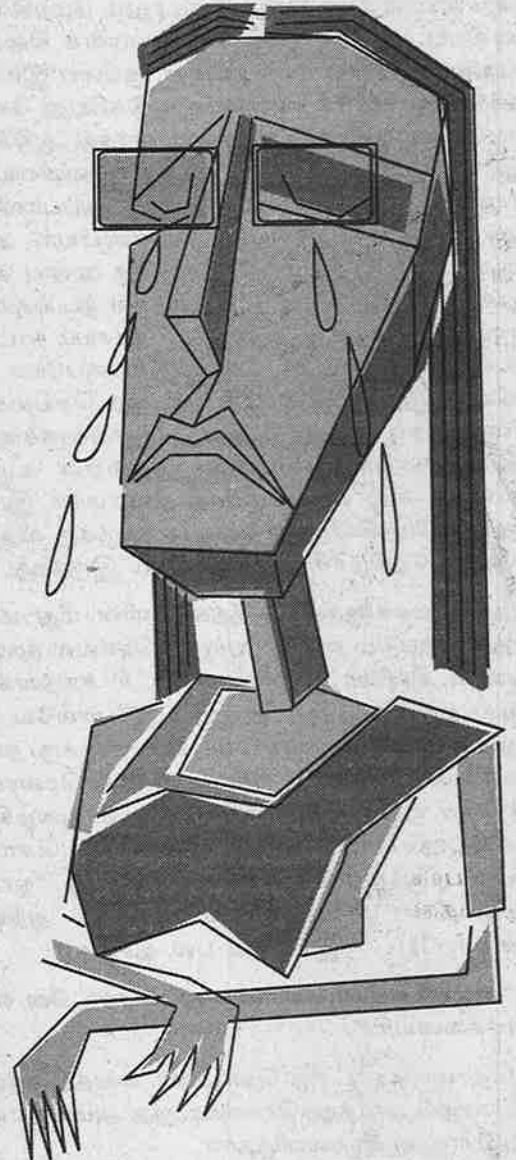
மனித மனம் எப்போதும் அழகை, உண்மையைத் தேடிச் செல்லவேண்டும் என்னும் கட்டாயம் இல்லை. அழகல்களையும் அது சில சமயம் நாடுகிறது. கனவு காண்கிறது. பொய்யின் பல வண்ணங்களில் தன்னை இழக்கிறது. அதீதமான கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்க நினைக்கிறது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணமும் இத்தகைய எண்ணங்களின் கலவைகளால்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. மனித வாழ்வைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் சாதனங்களைக் கையாளுபவர்கள் இந்தக் கலவையின் ரகசியங்களை ஓரளவாவது அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் அவர்கள் படைப்பு உயிரோட்டம் பெறும். ஆனால் தமிழ்த் தொடர்களைத் தயாரிப்பவர்கள் (இந்தத் தொடர்களும் இதே ரகம்தான்) நம்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது அட்டையில் வெட்டி ஒட்டிய படங்கள் கை கால்களை அசைப்பது போன்ற பிம்பங்களைத்தான். இவற்றை உயிருள்ளவை யாக நினைப்பது நாம் உயிருக்குச் செய்யும் அவமரியாதை. இந்த அவமரியாதையைத்தான் இந்தத் தொடர்களை வெறிகொண்டு பார்ப்பவர்கள் தினமும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

4

Orlando Figes என்பவர் எழுதிய Natasha's Dance என்னும் ஒரு புத்தகம். ருஷ்யக் கலாச்சார வரலாற்றைப் பற்றியது. இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது அடிநாதமாக என்னுள் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது இன்றைய தமிழ் மக்களுக்கும் ருஷ்ய மக்களுக்கும் (குறிப்பாக இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முந்தைய

ருஷ்யாவின் மக்கள்) இருக்கும் ஒற்றுமைதான். தமிழ் மக்களுக்கு சினிமா, மெகா தொடர்கள்மீது எவ்வளவு பைத்தியமோ அவ்வளவு பைத்தியம் ருஷ்ய மக்களுக்குப் புத்தகங்கள்மீது இருந்தது. மக்கள் புத்தகங்களை அவர்கள் முன்னால் வழிபட்ட புனிதர்களின் படங்களின் (icons) மீது வைத்திருந்த அதே மரியாதையோடு அணுகினார்கள். வாழ்க்கைக்குப் புத்தகங்கள் வழி காட்டியாக அமையும் என்னும் ஒரு திட்டத்தோடும் தான். ருஷ்யாவிற்கு 1937ஆம் ஆண்டு சென்ற ஃபாய்க்-வாங்கர் என்னும் ஜெர்மானிய எழுத்தாளர் கூறுவது இது:

“ருஷ்ய மக்களின் படிப்புத் தாகம் அளவிட முடியாதது. புது தினசரிகள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் – இவை எல்லாமே இந்தத் தாகத்தைக் கொஞ்சம்கூட அடக்க முடிந்ததாகத் தெரியவில்லை. படிப்பது என்பது அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் சோவியத் வாசகர்கள் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கைக்கும் புத்தகம் காட்டும் வாழ்க்கைக்கும் இடையே தடுப்புச் சுவர்கள் இருப்பதாகக் கருதுவதே இல்லை. கதையின் நாயகர்கள் அவர்களுக்கு ஊன்,

உயிர் பெற்று உண்மையிலேயே நடமாடும் நாயகர்கள். இந்த நாயகர்களுடன் அவர்கள் வாக்குவாதம் செய்கிறார்கள். சண்டை போடுகிறார்கள். கதையில் நடப்பவை உண்மையின் ஊட்டம் பெற்றவை என்று நினைக்கிறார்கள்.”

சினிமா மக்களைச் சென்றடையும் மகத்தான சாதனம் என்பது பற்றி போல்ஷெவிக்குகளுக்கு ஒரு ஐயமும் இல்லை. “கலைகளிலேயே எங்களுக்கு முக்கியமான கலை சினிமாதான்” என்று லெனின் கூறினார். ட்ராட்ஸ்கி சொன்னது இது: சர்ச்சுகள், மதுபானக் கடைகளோடு இளைஞர்களைக் கவர்வதில் சினிமாவும் போட்டியிடும். ஸ்டாலின் காலத்தில் இருந்த கலாச்சார அடக்குமுறை பற்றி நமக்குப் பல விமரிசனங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் காலத்தில் ரஷ்யா புத்தகங்களையும் மற்ற கலைகளையும் அணுகிய முறை புதுமையாக இருந்தது. இதை Isaiah Berlin – இவர் ஸ்டாலினியத்தைத் தீவிரமாக எதிர்த்தவர் – மிக அழகாகச் சொல்கிறார்:

“அந்தக் கடுமையான தணிக்கை முறை என்னென்னவோ செய்திருந்தாலும் மேற்கில் ரயில் நிலையப் புத்தகக் கடைகளில், காணக் கிடைப்பது போன்ற ஆபாசப் படைப்புகள், குப்பை இலக்கியம், மூன்றாந்தர மர்மக் கதைகளை ஒடுக்கியது; சோவியத் வாசகர்கள், நாடகப் பார்வையாளர்கள் ஆகியோரின் எதிர்வினையை நாம் காட்டும் எதிர்வினையை விடத் தூய்மையானதாக, நேரடியானதாக, அப்பாவித்தனம் கொண்டதாக ஆக்கியது. ஷேக்ஸ்பியர் அல்லது ஷெரிடன் [பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஆங்கில நாடகாசிரியர்] நாடகங்கள் நடக்கும்போது பார்வையாளர்கள் – அதில் சிலர் நிச்சயம் நாட்டுப்புற மக்கள் – பாராட்டையோ எதிர்ப்பையோ உரக்க வெளிப்படுத்தி மேடையில் நடந்த செயல்களுக்கு அல்லது நடிகர்கள் பேசிய வசனங்களுக்கு ஏற்ப எதிர்வினையாற்றினார்கள். இவற்றில் உருவான பரபரப்பு சில சமயம் மிகத் தீவிரமாக இருந்தது. அதுவும் மேற்கிலிருந்து வந்த ஒருவருக்கு வித்தியாசமாகவும் நெகிழ்ச்சி தருவதாகவும் இருந்தது.”

நமது மக்களுக்குப் புத்தகங்களின் மீது மாளாக் காதல் ஏற்படும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் சினிமா, தொலைக்காட்சி சாதனங்களை ரஷ்ய மக்கள் அன்று அணுகியதுபோலவே இன்று அணுகுகிறார்கள். ஒரு சம்பவம் எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. தில்லியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தவன் எனது தங்கையின் வீட்டில் நுழைகிறேன். எனது தாயார் உரத்த குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது தெளிவாகக் கேட்டது. “நாசமாப் போறவனே! நீ உருப்படுவயா, இந்த அநியாயம் பண்ணறயே...” இன்னும் பல வசவுகள்.

“என்ன அம்மா, ஊரிலிருந்து வந்தவுடனே எனக்கு அர்ச்சனையா?”

தொலைக்காட்சித் தொடரை வைத்த கண்ணை எடுக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அம்மா என்னை அப்போதுதான் கவனித்தார்.

“வா, வா. உன்னை இல்லடா கண்ணா. உன்னைச் சொல்லுவனா? இந்தக் கட்டைல போறவன் பொண்டாட்டிய என்ன பாடுபடுத்தறான். அவ அம்மா ராட்சசியும் பாத்துண்டுருக்காளே.”

மனோதத்துவத்தில் ஒரு சொல் உண்டு. Deindividuation. அதாவது ‘தன்னை இழத்தல்.’

இந்த இழப்பு, கூட்டத்தில் நடக்கலாம், தனிமையிலும் நடக்கலாம், வீட்டுக் கூட்டத்திலும் நடக்கலாம். தொடர்கள் இதைத்தான் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. நமது பெண்கள் தங்களை, தங்கள் தனித்தன்மையை, மெல்ல மெல்ல இழந்து மந்தையில் தங்களை அறியாமலே சேர எவ்வளவு வழிவகை செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு செய்ய செய்துகொண்டிருக்கின்றன. சினிமாவும் பொழுதுபோக்குப் பத்திரிகைகளும் கூட இதைத்தான் செய்துகொண்டிருந்தன. ஆனால் இந்த அளவிற்கு வீட்டுக் கூட்டத்திற்கும் படுக்கை அறைக்கும் வாரம் ஐந்து முறை தவறாமல் வந்து சாடும் சக்தியை இந்தச் சாதனங்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே தொடருக்கு அடிமையாவது சீக்கிரத்திலேயே நடந்துவிடுகிறது. தொடரின் ஒரு பகுதியைத் தவற விட்டாலே அடிமைகள் துடிக்கிறார்கள். வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான ஏதோ ஒன்றை இழந்துவிட்டதுபோல நினைக்கிறார்கள். இந்த மந்தைத்தனத்தை நாமாகவே தேடிச் செல்கிறோம் என்னும் ஒரு பிரமையும் உண்டாக்கப்பட்டுவிட்டது. தாராளமயமாக்கப்பட்ட சந்தையில் ஏதும் திணிக்கப் படுவதில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

எது எப்படியோ, சோவியத் ஒன்றியம் சினிமா மற்றும் இதர மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களை அணுகியதை அதன் கொள்கைப் பிடிப்பு நிர்ணயித்தது என்றால் இன்று தமிழகத்தில் இந்தச் சாதனங்களைத் தங்கள் பிடிக்குள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் அணுகுமுறையை நிர்ணயிப்பது தாராளமயமாக்கப்பட்ட சந்தைதான். கள்ளக் காசுகள் நல்ல காசுகளை சந்தையிலிருந்து விரட்டி அடித்துவிடும் என்று சொன்னேன். பத்திரிகைகளிலும் திரைப்படங்களிலும் பல ஆண்டுகளாக இப்படி நல்ல காசுகளை விரட்டி அடித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள்தான் இன்று மெகா தொடர் மன்னர்களாக விளங்குகிறார்கள் என்பது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல. இவர்களது திறமையைப் பற்றிச் சிறிது ஐயம்கொள்ள முடியாது. இந்தியப் பெண்களின் அடிமன ஆழங்களில் பொதிந்திருக்கும் தங்களைத் தாங்களே வருத்திக் கொள்ளும் தன்மையை இவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட குப்பையாக இருந்தாலும் அதன் நாற்றத்தின் வீரியம் பெண்கள்விடும் கண்ணீரினால் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுவிடும் என்பதையும் தெரிந்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் வெகுசனப் பத்திரிகைகளிலிருந்து மலர் கொஞ்சம் குருக்கத்திச் செடிகள் போன்று சிலரால் வளர முடிந்தது. திரைப்படங்கள் பாலு மகேந்திரா போன்றவர்களை அளித்தன. தொலைக்காட்சித் குப்பைகள் இத்தகைய அதிசயத்தை நிகழ்த்தும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இவை நச்சுக் குப்பைகள்.

இந்தத் தொடர்களில் நடிப்பவர்கள் பலா திறமையாக நடிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் சுரண்டப்படுபவர்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குத் தனிக்குரல் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

5

தமிழ்த் தொடர்களின் மையப் புள்ளிகளாக இயங்குவது இரண்டு. ஒரு மையப் புள்ளி, பழிவாங்கும் உணர்வு. இந்த உணர்வைப் பலமுறை கசக்கிப் பிழிந்து தோய்த்து உலர்த்தியாகிவிட்டது. மிச்சம் இருப்பது கந்தலிலும் கந்தல். ஆனால் கந்தலே இந்தத் தொடர்களைவிடாமல் பார்க்கும் பெண்களுக்குப் போதும் என்று தயாரிப்பாளர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

மற்றொரு மையப் புள்ளி, பெண்ணின் கருப்பை.

தமிழ் மெகா தொடர்கள் அனைத்தும் பெண்ணின் கருப்பையைச் சுற்றிச் சுற்றி வருபவை. கருத்தரித்த, குழந்தை பெற்ற பெண்ணின் வாழ்க்கையில் நடக்கும் அவலங்களைப் பல மடங்கு மிகைப்படுத்திக் காட்டுபவை. பெண்ணைச் சந்தை நடுவில் நிறுத்தி மனத்தளவில் துகிலுரிந்து எவ்வளவு தூரம் அவளை அவமானப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் அவமானப்படுத்துபவை. தமிழுக்காகவே வாழ்வதாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்கள், அவர்கள் தயவில் நடைபெறும் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் மக்களுக்கு விடாது நஞ்சை அளித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது பற்றி எனக்கு எந்த வியப்பும் இல்லை. ஆனால் பெண்ணியத்தைத் தூக்கிப் பிடிப்பதாகக் கூறிக்கொள்பவர்கள் இத்தகைய தொடர்களைப் பற்றி ஏதும் சொல்லாமல் மெளனமாக இருப்பது வியப்பைத் தருகிறது.

ஒரு நாள் கோபம் தாங்க முடியாமல் ஒரு புகழ்பெற்ற பெண் கவிஞர் ஒருவருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். இத்தகைய அவமானங்களை எப்படிச் சகித்துக்கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர் நான் இந்தத் தொடர்களைப் பார்ப்பதே இல்லை என்று சொன்னார். பார்க்காமல் இருப்பது தீர்வு ஆகும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

தமிழ் மொழிமீதும் தமிழ்க் கலாச்சாரமீதும் தமிழ்ப் பெண்கள்மீதும் அக்கறை கொண்டவர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து குரல் கொடுக்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. பின்னவீனத்துவம் மற்றும் முன், இடைநவீனத்துவங்களுக்குக் கொடி பிடிப்பது, கட்டுடைப்பது, இலக்கிய எதிரியின் பற்களை உடைப்பது, யதார்த்த இலக்கியத்திற்குப் பாடை கட்டுவது போன்ற வேலைகளை இலக்கியவாதிகள் சிறிது தள்ளிவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழுக்கும் தமிழ்ப் பெண்களுக்கும் இன்று மிகப் பெரிய எதிரிகள் மெகா தொடர்களும் அவற்றை மனசாட்சியே இல்லாமல் விற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களும் தான்.

சித்திரங்கள்: சந்தோஷ்

காவ்யா வெளியீடு

நாட்டுப்புறவியல்

யொங்குதே கண்ணீரு குருக்கேத்திரன் கதை பாபதியம்மன் வழிபாடு வாழ்மொழி வலாறு	- அன்புமீனாள்	150.00
நாட்டுப்புற வேளாண்மை தமிழ்ச்சிந்தனை மரபு வாழும் மரபுகள் குமரி நாட்டுப்புறவியல்	- சிவ. விவேகானந்தன்	50.00
மாறி வரும் சமூகம்	- சிவ. விவேகானந்தன்	50.00
தோல்பாவைக் கூத்து நாட்டார் சாமிகள்	- வீ. அரசு	40.00
நரபலி: திருவிழாக்கள் தெய்வங்கள் மதுரை நாட்டுப்புறவியல் கன்னட நாடோடிக் கதைகள் பழமொழிக் கதைகள் அகத்தாரும் புறத்தாரும் தன்னானானே 95 நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு விடுதலை வேர்கள் நாட்டுப்புறவியல்	- இரா. மனோகரன்	100.00
ஆய்வுக்கோட்பாடுகள்(தொ) கொங்கு நாட்டுப்புறவியல்(தொ) ஏந்து கதைப் பாடல்கள்(தொ) சென்னை நாட்டுப்புறவியல்(தொ) புதுவை நாட்டுப்புறவியல் தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நாட்டுப்புறவியல் முருகன் வழிபாடு தஞ்சை நாட்டுப்புறவியல் கம்பம் பள்ளத்தாக்கு	- ச. பில்வேந்திரன்	75.00
தெம்மாங்குப் பாடல்கள் ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புற பாடல்கள் ஈரோடு மாவட்டச் சிறுதெய்வ வழிபாடு தலித் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	- அ.கா. பெருமாள், சண்முகசுந்தரம்	75.00
பர்வதராஜலு மீனவர்களின் காணிகளும் மரபுகளும் காணிகளும் குல தெய்வங்களும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்கள்	- ஆறு. இராமநாதன், சிலம்பு நா. செல்வராசு பில்வேந்திரன்	75.00
நாட்டுப்புற நீதக்கதைகள் இராமாயண தோல்பாவைக் கூத்து தேவராட்டம் சேரிப்புறவியல்	- அ.கா. பெருமாள்	60.00
புதியவை 2004	- அரசு, கி. பார்த்திபராஜா	70.00
புரிசை கண்ணப்பத் தம்பிரான் (தொ)	- பழமலயம்	60.00
கொங்கு விடுகதைகள்	- இ. முத்தையா	75.00
விடுகதை இலக்கியம்	- ச. சண்முகசுந்தரம்	45.00
நாட்டுப்புற இசைசக்கலை	- ச. சண்முகசுந்தரம்	25.00
நல்லதங்காள	- ச. சண்முகசுந்தரம்	75.00
நாட்டுப்புற இசை	- ச. சண்முகசுந்தரம்	75.00
தமிழ்ப்பண்பாட்டுத் தளத்தில் சடங்குகள்	- ஆறு. இராமநாதன்	100.00
கொடை விழாவும் பரண் வெட்டும்	- ச. சண்முகசுந்தரம்	30.00
இராவணைவள்வரன் பூஜை	- ச. சண்முகசுந்தரம்	35.00
சந்தனம் பாட்டு	- ச. சண்முகசுந்தரம்	50.00
தமிழர் அடையாளங்கள்	- ஆறு. இராமநாதன் & ஆ. சண்முகம்	60.00
சேரிப்புறவியல்	- இரா. மனோகரன்	160.00
	- கரா. சுப்பிரமணியம்	90.00
	- வேதநாயகம்	45.00
	- விழிபா. இதயவேந்தன் அன்பாதவன்	60.00
	- அருபராமசீவம்	195.00
	- சொண்ணலதா	135.00
	- இரவி	60.00
	- கழனிபூரன்	50.00
	- அ.கா. பெருமாள்	75.00
	- ஒ. முத்தையா	75.00
	- கே. ஏ. குணசேகரன்	65.00
	- சோதிராணி	60.00
	- ஹரிஹரன்	85.00
	- செல்வ குமாரன்	70.00
	- ஒ. முத்தையா	85.00
	- ஆறு. இராமநாதன்	110.00
	& ஆ. சண்முகம்	

காவ்யா / தன்னானானே

16, சீனிவாசா அபார்ட்மெண்ட்

இரண்டாவது குறுக்குத் தெரு

டி.ரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.

தொலைபேசி: 23726882

மின்னஞ்சல்: kaavyabooks@hotmail.com

இணையதளம்: www.kavyabooks.com

அபத்தங்களை மறுக்கும் அறிவியல் ஆய்வு

பொ. வேல்சாமி

உலக வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் மீது தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிறுவ விரும்பும் தனிநபர்கள், குழுக்கள் (இவர்கள் அந்த இனத்திற்கு அந்நியர்களாகக்கூட இருக்கலாம்) வன்முறையை மட்டும் கைக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றுவதில்லை. பல்வேறு கருத்தோட்டங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமான பின்னணியாகக் கைக்கொள்வதும் உண்டு. அத்தகைய கருத்தோட்டங்களில் சில உண்மைகள் கலந்துமிருக்கும். சில முற்றிலும் வந்திகளாகவும் இருக்கும். நம்முடைய சமகாலத்திற்கான எடுத்துக் காட்டாக ஹிட்லரின் ஜெர்மானிய மேன்மை ஆரியத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது என்னும் பிரச்சாரத்தையும் ஜெர்மானியர்கள் இது போன்ற உயர்நிலை அடைவதைத் தடுத்து வந்தவர்கள் யூதப் பிசாசுகள் என்று கட்டமைத்ததையும் கூறலாம்.

இத்தகைய கூற்றுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதிவரை உலகில் பல அழிவுகளை நிகழ்த்தியதையும் நாம் அறிவோம். நமது நாட்டில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் என்பது நடுத்தர வர்க்கம் உருப் பெற்று வந்த காலம். பல்வேறு ஆதிக்கச் சாதிகளிலிருந்து நவீனக் கல்வியின் ஊடாக உருவான இந்தச் சூத்திர நடுத்தர வர்க்கம், சாதிகளுக்கு எதிரானதுபோலவும் சாதியற்று வாழ்ந்த ஆதித் தமிழனின் வாரிசுகள்போலவும் தன்னை இனம்காட்டிக்கொண்டது. இத்தகைய 'தமிழன்' என்னும் உருவாக்கத்துக்கு எதிரிபோலச் சமஸ்கிருதத்தையும் பார்ப்பனர்களையும் கட்டமைக்கும் வேலையைச் செய்தது. பார்ப்பனியக் கட்டமைப்பில் வேதத்துக்கு இருந்த முக்கியத்துவம் அதற்கு வேதத்தின் தோற்றம் என்பது இந்திய வரலாற்றின் மூலாதாரம் என்னும் கட்டமைப்பு. வேதத்தில் இந்தியப் பண்பாடும் இந்தியச் சிந்தனையும் முழுமையாகப் பொதிந்துள்ளன என்னும் பிரச்சாரம் போன்ற கருத்தோட்டங்களை எதிர்கொண்டாக வேண்டிய தேவை இருந்தது.

சங்க இலக்கியங்களின் மீள்கண்டுபிடிப்பு, தொல் பொருள் ஆராய்ச்சிகளின் வளர்ச்சி, நவீன ஊடகங்களில் முன்னோடியான பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி போன்றவற்றை இவர்கள் கையகப்படுத்தினர். இதனூடாகத் தமிழ்ப் பழமைக் கட்டமைப்பு என்பதன் உருவாக்கம் தொடங்கியது. இந்த உருவாக்கத்திற்கு இயல்பாகவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான சங்க நூல்கள் கைகொடுத்தன. ஆனால் இவர்களுக்குச் சங்க இலக்கியப் பழமை போதுமானதாக இல்லை. இந்தப் போதாமையை அந்த இலக்கியங்களுக்குள் பேசப்பட்ட தொன்மங்களை வைத்து இவர்கள் விரிவுசெய்ய முயன்றனர். இயல்பாகவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமைகொண்ட தொல்

குமரி நல்லட்சி
ஆசிரியர்: ச.கி. ஜெயகாள்
வெளியீடு: காலச்சுவடு
669 ரூபி. சாலை,
நாகர்கோவில் 1
பக்கம்: 192, ரூ. 100—

காப்பியத்தை ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் கொண்டு சென்றனர். புறநானூற்றின் ஐந்தாம் பாடலில் குறிப்பிடப்படும் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலைப் பாரத காலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று இன்னொரு ஆயிரம் ஆண்டுகள் பின்னுக்குத் தள்ளினர் (வியாச பாரதம் இன்றுள்ள வடிவத்தைப் பெற்றது கி.பி. ஐந்தாறுக்குப் பிறகுதான் என்பது ஆய்வாளர்கள் துணிவு).

இத்தகையவர்கள் பெரும்பாலும் வைதீகத்தின் தென்னிந்திய வடிவமாகக் காட்சியளிக்கும் சைவ, சைவ சித்தாந்தச் சார்புடையவர்களாக இருந்தனர். ஆகவே இந்த வைதீக மதங்கள் வேர் கொள்வதற்கு முன்னமே தமிழ் மக்களுடன் கலந்துவிட்ட சமண மதத்தையும் பௌத்த மதத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதனால் தமிழில் இன்றுள்ள எழுத்து வடிவங்களை உருவாக்கிய சமணம் சார்ந்த பிராமிக் கல்வெட்டுகளையோ பௌத்தம் சார்ந்த சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் போன்றவற்றையோ தமிழ் வரலாற்றின் ஆதாரங்களாகக் கொள்ளவில்லை. வரலாற்றில் பதிவு பெற்ற இந்த அவைதீகச் சமயங்கள் தமிழில் எழுத்துகள் வளர்ச்சி பெறவும் நிலக்கியம் வளம் பெறவும் பெரும் பங்காற்றிய வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் புறக்கணித்தனர். இது மட்டுமல்லாது, புதிய புனைவுகளையும் புனைந்தனர். அத்தகைய புனைவுகளில் ஒன்றுதான் லெமுரியா அல்லது குமரிக் கண்டம் பற்றிய கதை.

பாமர மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடிய புனைவுகளை ஆதாரமற்றுத் தங்கள் ஆதாயம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பரப்பிவிட்டவர்கள் இன்று மறைந்தும்விட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கருத்தோட்டங்கள் இன்றும் உயிருடன் உலா வருகின்றன. இன்றைய அரசியல் தேவைகளுக்கு அத்தகைய கருத்தோட்டங்களைப் பயன்படுத்துவோரும் உள்ளனர். ஒட்டு வடிவத்தில் பயனும் கிடைக்கிறது, ஆனால் இத்தகைய அபத்தங்களை அபத்தம் என்று சொல்வதற்குப் பெரும் அறிவியல் ஆய்வே தேவைப்படுகிறது. அத்தகைய அறிவியல் ஆய்வு அந்த அபத்தப் புனைவுகளின் மீது ஒரு பெரும் தாக்குதல் நடத்தி ஒழித்துவிடும் பலம் பெற்றதாக இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் கல்வியறிவும் சிந்தனையும் உள்ள மிகக் குறைவான மனிதர்களிடம்

மட்டும் புனைவுகள் நம்பத் தகுந் தவைதானா என்னும் சிறிதளவு சந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது. இத்தகைய தவறான புரிதல்களின் மீது அறிவியலின் உதவியால் மீண்டும் மீண்டும் தாக்குதல் நடத்தினாலொழிய இந்தப் பொய்மைகள் அகலமாட்டாது. இத்தகைய செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு நம் போன்ற எல்லோருக்கும் அந்த அறிவியல் கல்வி வாய்ப்பதில்லை. நம்மைப் போன்றவர்களின் பிரதிநிதியாக நின்று சு.கி. ஜெயகரன் குமரி நிலநீட்சி என்றும் இந்த அறிவியல் நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

தமிழ் வரலாற்றில் குமரிக் கண்டப் புனைவைப் புகுத்தியவர்கள் என்று ந.சி. கந்தையா, கா. அப்பாதுரை, தேவநேயப் பாவாணர் முதலிய பலரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுடைய எழுத்துகள் அனைத்தும் ஒரே பொருளைப் பற்றி ஒரே விதமாகப் பேசுவதைவான். ஆகவே ஒருவருடைய எழுத்துகளை எடுத்துக்காட்டினாலே மற்றவர்களுடைய கருத்துகளும் அதனுள் அடங்கிவிடும். இவர்களுள் ஒருவரான கந்தையா தமிழ்ப் பழமையை வற்புறுத்திக் கூறும் செய்திகளைத் தொகுத்துக்கொள்வோம்:

1. ஸ்காட் எலியட் என்பவரை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் குமரிக் கண்டப் புனைவு வடிவமைக்கப்படுகிறது.

2. குமரிக் கண்டம் அறிவெய்தியபின் தென்னிந்தியாவின் தொடர்ச்சியாக இலங்கை, சுமத்ரா, ஜாவா முதலிய நாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பெருந்தீவு விளங்கிற்று. அதன்கண் நாவின் மரங்கள் செழித்தோங்கி வளர்ந்தமையால் அது நாவலந் (சம்புத்) தீவு என்னும் பெயரைப் பெறுவதாயிற்று. குமரித் தீவு என்றும் குமரி நாடு என்றும் அது வழங்கப்பட்டது.

3. குமரி நாட்டின்கண் வடக்கே குமரியாறும் தெற்கே பஹூளி (பல் + துளி) ஆறும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. பஹூளி ஆறு வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியனுக்கு உரியதாகப் புறம் - 9ஆம் பாட்டால் விளங்குகிறது. குமரியாறு கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சிறிது தொலைவில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

4. குமரியாற்றிற்கும் பஹூளியாற்றிற்கும் இடையேயுள்ள பெருவள நாட்டரசனாகிய செங்கோணை முதலுழித்தனியூர்ச் செந்தந் பாடிய செங்கோன் தரைச் செலவு என்னும் ஒரு சிறு நூல் உள்ளது. இந்நூலிலும் உரையிலும் உள்ள ஏழ்தெங்க நாட்டு முத்துருகத்தியன், பேராற்று நெடுந்துறையன் முதலிய புலவர் பெயர்களும் பெருவள நாடு, மணிமலை முதலிய இடப் பெயர்களும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையிற் கண்ட நாடுகள் கடல் கொள்ளப்படுவதற்கு முன் உள்ளன என்பதை வலியுறுத்துவன.

இத்தகைய கூற்றுகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படை ஆதாரமாக இவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படும் பகுதிகள் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவரான அடியார்க்கு நல்லார் உரைதான். சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கம் கொடுக்கும் சில பகுதிகளில் இருந்து இந்தக் கதை உருவாக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அதே சிலப்பதிகாரத்தில் வரக்கூடிய சதுக்க பூதங்கள், மறுபிறப்பு வரலாறுகள், மாடல மறையோன் கூறுகின்ற புண்ணிய சரவணம், பவகாரணி, இட்ட சித்தி ஆகிய மாயப் பொய்கைகள் மனிதர்களுக்கு வழங்கும் பாக்கியங்கள் போன்ற பல வகையான தொன்மங்கள் பேசப்பட்டாலும் அவற்றை ஒதுக்கி விட்டுத் தங்களுக்கு - தம் கால அரசியலுக்கு - தோதான தொன்மத்தை மட்டும் இவர்கள் வரலாற்றுப் புனைவாக்கினர். இந்தக் குமரிக் கண்டப் புனைவின் மீது ஜெயகரன் வைக்கும் அறிவியல் சார்ந்த விமர்சனங்கள் வருமாறு:

கூறலாம் (பக். 25).

2. ஆரிய (வெள்ளையர்) இனம் எப்படிப் பரிணமித்து உயர்ந்தது என விளக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட பிரம்மஞான சபையைச் சார்ந்தவர்களின் சித்தாந்தத்தின் பின்னணியாகவே லெமுரியா மற்றும் அட்லாண்டிக் பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் இருந்தன. மறைந்த கண்டங்கள் பற்றிய கருத்துகள் எப்படி, எங்கிருந்து கிடைத்தன? இத்தகவல்கள் பெரும்பாலும் கீழை நாட்டு நூல்களிலிருந்து உள்ளுணர்வு மூலம் உணரப்பட்டுப் பதிவுசெய்யப்பட்டவை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்... ஸ்கலோட் உருவாக்கிய லெமுரியா என்னும் பதத்தைப் பிரம்மஞான சபையினர் தாராளமாகப் பிரயோகித்தனர். ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, பசிபிக், இந்துமகாக்கடல் ஆகிய பகுதிகள்வரை பரவியிருந்ததாக அவர்கள் நம்பிய நிலப் பரப்பைக் குறிக்க லெமுரியா என்னும் பதத்தைப் பயன்படுத்தினர். இவர்களில் ஒருவர்தான் குமரிக் கண்டம் கருத்தாக்கத்தின் ஆர்வலர்கள் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டும் ஸ்காட் எலியட் (W. Scott Elliot). 1904இல் இவர் எழுதிய மறைந்த லெமுரியா (The Lost Lemuria) என்னும் நூல் மனித இனத்தின் ஐந்து மில்லியன் ஆண்டு வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் முயற்சியாகும். மனிதகுலம் தோன்றியே ஓன்றரை மில்லியன் ஆண்டுகள்தான் ஆயின என்பதை அறியும்போது எலியட் கூற்று எவ்வளவு ஆதாரமற்றது என்பது விளங்கும். இந்நூலுக்கான தகவல்களை அவர் உள்ளுணர்வாகப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அவற்றை அறிவியல் நோக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளவியலாது, அவர் கூற்றுகள் பல அபத்தமானவை. எடுத்துக்காட்டாக, நூங்கு போன்ற நெகிழ்வான உடலமைப்பை முதலில் பெற்றிருந்த லெமுரியர்கள் பின்னர் திடமான உருவைப் பெற்றனர் என்றும் அவர்கள் 4-5 மீட்டர் உயரமானவர்கள் என்றும் அவர்களுக்கு முன்றாவதாக ஒரு கண் தலையின் பின்னால் இருந்தது என்றும் முன்வசமாக எவ்வளவு சலபமாக நடக்க முடியுமோ அவ்வளவு சலபமாகப் பின்வசமாகவும் அவர்களால் நடக்க முடிந்தது என்றும் எழுதினார். லெமுரியா ஆதரவாளர்கள் இவை பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடாமல் 'ஸ்காட் எலியட் தெற்கில் ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பு இருந்ததாகக் கூறினார்' என்று மட்டும் கூறிவிடுகின்றனர் (பக். 44-45).

3. குமரிக் கண்டம் அல்லது லெமுரியாக் கண்டக் கருத்தின் மூலவரான ஸ்காட் எலியட் எங்கும் திராவிட இனம் பற்றியோ தமிழ் மொழி பற்றியோ குறிப்பிடவில்லை (பக். 52).

4. குமரிக் கண்ட ஆதரவாளர்களால் குமரிக் கோடு என்பது ஒரு பெரிய மலையாகப் பொதுவாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுகிறது... இப்பகுதியில் மண்ணெண்ணெய் ஆய்வுக்காகக் கடலடியில் தோண்டப்பட்ட ஆழ்கிணறுகள் இம்மலைகள் இருந்ததற்கான தடயங்களைக் காட்டவில்லை... தமிழகத்தை ஓட்டித் தெற்கே இருந்த நிலப் பரப்பில் உயர்ந்த மலைகளும் மலை அடுக்குத் தொடர்களும் இருந்ததாகக் (குமரிக் கண்ட கதைகள்) கூறுகின்றன. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தே அவ்வாறு இருந்ததற்

கான ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை என்பது ஆழ்கடல் ஆய்வுகளால் தெரியவருகிறது (பக். 134-135).

5. இந்தியத் துணைக் கண்டம் வடக்கு நோக்கி நகர்வதால் ஏற்படும் விசைகள் முறிந்த பகுதிகளை நகர்த்தும்போது நிலநடுக்கங்கள் கண்டச் சரிவிலோ கடலடி நிலமுறிவுகளிலோ மையம் கொண்டால் கடற்கரையோரங்களைச் 'சுனாமி' அசுரப் பேரலைகள் தாக்கலாம். அத்தகைய பேரழிவுகள் பழந்தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன (தமிழகத்தில் சுனாமி தாக்குவதற்குச் சரியாக இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டது இந்நூல் என்பதை வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்) ... மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகள்போலக் குமரி என்னும் நிலநீட்சி ஏன் அழிந்திருக்கக்கூடாது என்னும் கேள்வி எழலாம். தென்னிந்தியா-இலங்கைப் பகுதி, இந்திய - ஆஸ்திரேலியா கண்டத்தின் நடுவில் உள்ள பகுதி என்பதால் கண்டத் தட்டுகள் உரசும் ஓரப் பகுதியில் ஏற்படுவதுபோல் நில நடுக்கங்களும் எரிமலை வெடிப்புகளும் ஏற்பட வாய்ப்புகளில்லை. மன்னார் வளைகுடாப் பகுதியில் கடலடியில் எரிவாயுவிற்காக இடப்பட்ட ஆழ்துளைக் கிணறுகளில் எரிமலைக் குழம்புப் பாறைகள் (volcanic rocks) ஏதுவுமில்லை. மேலும் ஆழ்துளைச் சோதனைக் கிணறுகள் கேம்பிரியன் சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட கடினப் பாறைகள் மீது இறுகாத படவங்கள் படந்துள்ள நிலையையே காட்டுகின்றன (பக். 137-138).

6. குமரிமுனைப் பகுதியில் நிலப் பரப்பு. இன்றிருப்பதைவிடத் தெற்கே 25 கி.மீ.தூரம் வரையிலும் மேற்கிலும் கிழக்கிலும் சுமார் 40 கி.மீ. வரையிலும் அகன்றிருந்தது. அதாவது குமரிமுனைக்குத் தெற்கே மட்டும் இன்றிருப்பதைவிட சுமார் 1000 சதுர கி.மீ. நிலம் விரிந்திருந்தது.

தூத்துக்குடிக்கு வடக்கே நிலப் பகுதி இன்றைய கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 15 கி.மீ. கிழக்காக அகன்றிருந்தது. மன்னார் வளைகுடாவின் வடக்குக் கரை பாம்பனிலிருந்து சுமார் 18 கி.மீ. தெற்காகப் பரந்திருந்தது தூத்துக்குடி, இராமநாதபுரம் கடற்கரைக்கு அருகில் உள்ள வான் தீவு, உப்புத் தண்ணித் தீவு, நல்ல தண்ணித் தீவு, சுழித் தீவு, அப்பாத் தீவு, முயல் தீவு, குருசடித் தீவு போன்ற தீவுகள் அன்று கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 50 மீ உயர்ந்த திட்டிகளாகத் தலை நிலத்தின் இணைந்திருந்தன. இராமேஸ்வரமும் மன்னாரும் நிலப்பரப்பில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. மன்னாருக்குத் தெற்கே சுமார் 30 கி.மீ. அகன்றிருந்த கடற்கரை இலங்கையின் வடமேற்கிலுள்ள கரடக்குழிவரை வியாபித்திருந்தது.

இன்றைய பாக் நீரிணை தமிழகத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியையும் இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியையும் இணைத்த நிலப் பரப்பாக இருந்தது. அன்றைய கடற்கரை தமிழகத்தில் சிதம்பரத்துக்கு அருகில் உள்ள திருமூல்லைவாசல் பகுதியில் ஆரம்பித்துத் தென்கிழக்காகப் பரந்து இலங்கையின் வடகிழக்குக் கரையிலுள்ள திரிகோணமலைக்கு வடக்காக உள்ள தென்மராவதி அருகே சேர்ந்திருந்தது. நாகப்பட்டினத் தருகே 35 கிலோமீட்டரும் வேதாரண்யம் அருகே 54 கிலோமீட்டரும் கடற்கரை அகன்றிருந்தது. தெற்கே இராமேஸ்வரம் மன்னார் இணைந்த உயர்ந்த நிலப்பகுதி

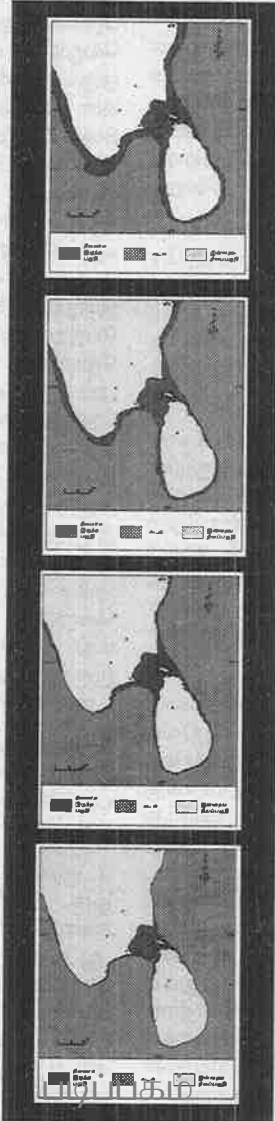
தாண்டி மன்னார் வளைகுடாவரை வியாபித்திருந்த இந்நிலப் பரப்பு ஏறத்தாழ 2,500 சதுர கி.மீ. பரப்பு உடையதாக இருந்தது.

இந்நிலப்பரப்பில் ஒரு பெரும் ஆறு தென்கிழக்காகப் பாய்ந்து பாக் நீரிணையாக மாறிய நிலப் பரப்பில் ஓடி ஏறத்தாழ இன்றைய இந்திய-இலங்கை சர்வதேச எல்லைக் கோட்டுப் பகுதியில் துணை நதிகளுடன் இணைந்து வடகிழக்காக ஓடியிருக்கலாம். அந்தப் பெருநதிதான் குமரி ஆறு எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்குமா? (பக். 140-141)

7. தென்னிந்தியா-இலங்கைக்கு இடைப்பட்ட பாக் நீரிணை மன்னார் வளைகுடா போன்ற ஆழமற்ற கடல் பகுதிகள் அண்மைக் காலத்தில்தான் கடலில் முழுகின என்பதைப் புவியியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கடல் மட்டம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைக் கடலியல் ஆய்வுகள் வரையறுக்கும் நிலையில் கடலில் முழுகிய பகுதி இதுதான் என்பதை இன்று திட்டவாடமாகக் குறிப்பிட முடியும். குமரி என்னும் நிலநீட்சி தமிழகத்தை ஓட்டியிருந்த கடலில் முழுகிய நிலப் பரப்பு. இதையே சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டன. இதுவே ஒரு பெரும் நிலப் பரப்பாக, கண்டமாகக் கடந்த நூற்றாண்டில் மிகைப்படுத்தப்பட்டது (பக். 145)

மேலே எடுத்துக்காட்டியிருப்பது போன்ற பல்வேறு விளக்கங்கள் இன்னும் பல பகுதிகள் நூலினுள் பேசப்படுகின்றன. கூடவே இத்தகைய செய்திகளுக்கான புவியியல் வரைபடங்கள் பலவும் உள்ளன. இவைகள் குமரிக் கண்டப் புனைவை விஞ்ஞான ரீதியாக மறுத்து உண்மை நிலையை உணர்த்துவனவாக உள்ளன. இருப்பினும் இந்நூல் வெளி வந்த பின்னரும் குமரிக் கண்டப் புனைவை உண்மையென்று வாதிடுபவர்களும் உள்ளனர். அத்தகைய ஆதாரமற்ற வாதங்களுக்கு மறுப்புச் சொல்வதைவிட அந்த வாதங்களை முன்வைப்பவர்களின் அரசியலைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானது. பண்பாட்டைப் பாதுகாப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளும் இத்தகையவர்கள் தமிழ்நாட்டின் அல்லது தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக எத்தகைய ஆக்கப்பூர்வமான செயல்களிலும் ஈடுபடவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இத்தன்மையதான புனைவுக் கோஷங்களை அரசியலாக்கி அதன் வழியாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிப் பெரும் பணம் படைத்தவர்களாக மாறிவிட்டதை இன்று எதார்த்தத்தில் காண்கிறோம்.

கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக இத்தகைய வர்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட தமிழர்கள் இன்று தமிழ் வழியில் கல்வி கற்பதற்குக் கூடப் போராட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். கல்வியையும் மருத்துவத்தையும், ஏன் தண்ணீரைக்கூட வணிகமயமாக்கி நாட்டையும் அந்நிய மூலதனத்திற்கு அடிமையாக்கும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ள இத்தகையவர்களின் பேச்சை இன்னும் தமிழ் மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் தமிழ் மொழியும் அழிந்து தமிழரும் கேவலப்பட்டு உலகின்முன் தலை குனிந்து நிற்பது என்பது உறுதி. இத்தகைய மீட்சி தரும் சிந்தனைகளுக்கு இடமளிக்கும் நூலை எழுதிய சு.கி. ஜெயகரன் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஆழத்தில் படிந்திருக்கும் கருமை

பாவண்ணன்

இத்தொகுதியில் பதினான்கு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. எல்லாக் கதைகளுமே ஏதோ ஒருவகையில் மனிதக் கழிவுடன் தொடர்புடையவை. மங்கல வழக்கல்ல என்னும் கருத்தால் பேச்சிலும் எழுத்து வழக்கிலும் சாதாரணமாக அனைவராலும் ஒதுக்கி விலக்கப்படும் ஒரு சொல்லை மிகவும் சகஜமாக எல்லாக் கதைகளிலும் எவ்விதமான அருவருப்பும் தோன்றாத வகையில் பயன்படுத்துகிறார் பெருமாள்முருகன். அதிர்ச்சியூட்டுவதற்காக அல்ல, அந்தச் சொல்லின் பயன்பாட்டை முன்வைத்து மனித மன இயக்கத்தையும் வாழ்வின் கோலத்தையும் மதிப்பிடும் முயற்சியாகவே இக்கதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன. மனிதக் கழிவை நேரிடையாகவே முன்வைத்த மலையாளத்து “தோட்டியின் மகன்” படைப்பும் கன்னடத்து “பம்பரம்” படைப்பும் தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பழக்கமானவையே. ஆனாலும் அவை மொழிபெயர்ப்புகள். முதல் முறையாகத் தமிழில் நேரிடையத் தன்மையுடன் அக்களத்தையொட்டி எல்லாக் கதைகளையும் அமைத்துள்ளார் பெருமாள் முருகன்.

பெருமாள்முருகனுடைய முக்கியமான எல்லாக் கதைகளிலும் மிக நுட்பமாக ஒரு வெற்றி தோல்விப் போட்டி காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இப்போட்டியை ஓட்டி முன்னும் பின்னுமாகப் பல நெருக்கடிகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. வறுமையின் நெருக்கடிகள், வெறுப்பின் நெருக்கடிகள், சாதி நெருக்கடிகள், இவ்வாறு பல்வேறு பின்னணிகளின் வலிமையுடன் முன்வைக்கப்படும் சமூகச் சித்திரங்கள் அபூர்வமான மனச் சலனங்களை உருவாக்குகின்றன. இம்முயற்சியில் எந்தப் பெரிய எழுத்தாளர்களுக்கும் சில சரிவுகள் நேர்வது தவிர்க்க இயலாத ஒன்று. சரிவுகளைக் கணக்கிடுவதைவிட வெற்றிகளை முன்னிலைப்படுத்துவதும் அவற்றின் வாசிப்பு அனுபவத்தை அசைபோடுவதுமே முக்கியமானதாகத் தோன்றுகிறது. “நீர் விளையாட்டு” தொகுப்பை படுத்த வெளிவந்திருக்கும் இத்தொகுப்பில் ‘அத்தை வீட்டுக்

கோடை’, ‘சந்தனச் சோப்பு’, ‘மஞ்சள் படிவு’ ஆகிய மூன்று கதைகளும் நல்ல வாசிப்பனுபவத்தைக் கொடுப்பவை.

‘அத்தை வீட்டுக் கோடை’ சிறுகதையில் மலம் வகிக்கும் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. சித்தரிப்புக் குரிய ஒரு சங்கதியாக மட்டுமல்ல, மனித மனத்தில் குவிந்திருக்கும் அழுக்குகளை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு படிமமாகவும் அது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்துச் சிறுவன் அத்தை வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்படுவதில்லிருந்து தொடங்குகிறது சிறுகதை. ‘நெவ்லொனத்தியா ஒரு பத்துநாளு இருந்துட்டு வரலாம்’ என்றும் ‘அங்க வந்தா நெல்லாஞ்சோறாத் திங்கலாம்’ என்றும் அத்தையால் முன்வைக்கப்படும் அழைப்புகளில் சகோதரன் மகனைக் கோடை விடுப்புக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஆர்வம் மட்டுமல்ல, அவளையறியாமல் அவளுடைய இருப்பின் மேன்மையுணர்ச்சியும் சோறாதே வெளிப்படுவதைக் காணலாம். கோபத்தைக்கூட அது செல்லுபடியாகும் இடங்களிலும் காட்டாமல் போவதுதான் மதிப்பு என்று வரையறை வைத்துக்கொள்ளும் நியதியைக் கொண்ட வாழ்க்கையில் உயர்வு சார்ந்த பெருமையை அந்த உயர்வு எட்ட இயலாத பள்ளத்தில் விழுந்து கிடக்கிறவர்கள்முன் விரித்துரைக்கும்போது அது அந்த உரையாளரின் மனத்தில் நிறைந்துள்ள அழுக்குகளை அல்லது கழிவுகளை அடையாளப்படுத்துவதாகவே மாறும். தன் மனக் கழிவைத் தாராளமாகக் கொட்டக்கூடியவளாக அத்தை தொடக்கத்திலேயே சித்தரிக்கப்பட்டு விடுகிறார். அரிசிச் சோற்றுக்கு ஆசைப்பட்டு அத்தையோடு புறப்பட்டுவிடுகிறார் சிறுவன். அத்தையின் மகளுடைய கிண்டல்களுக்கு

வெளியீடு:

அடையாளம்

1205/1, கருப்பூர் சாலை,
புத்தந்தம் - 621 310.

முதல் பதிப்பு - டிச. 2004
பக். 136, விலை ரூ. 60/-

முதலில் ஆளாகக்கூடிய அவன், இயற்கையிலேயே மனம் முழுக்க நிரம்பியிருக்கும் ஊக்க சக்தியால் அவள் கற்றிருக்கும் ஆட்டக் கலைகளை அவனும் கற்று, அவளையும் அவளுடைய தோழிகளையும் வீழ்த்துகிறான். அதிகாலையிலேயே அவளுக்கும் முன்னால் எழுந்து திராட்சைகளைப் பறித்துத் தின்னுவதன் வழியாக அவ்வெற்றிகள் தொடர்கின்றன. வெல்ல முடியாத அச்சிறுவனின் இச்சா சக்தியை வெல்ல, மறைமுகமாகப் பல தடைகளை மகளுக்குச் சாதகமாக உருவாக்குகிறார் அத்தை. ஆனாலும் சிறுவனுடைய தொடர் வெற்றிகளைத் தடுக்க முடியாமல் போகிறது. அதைச் சகித்துக்கொள்ள

பொன்னி வெளியீட்டில்

கல்மாடும் கல்நெஞ்சும்

குத்தாசி குருசாமி கட்டுரைகள்

பக்கங்கள் : 144 விலை : ரூ. 55

பெரியாரின் இளையநோழி. சுயமரியாதை இயக்கம் உருவாக்கிய அறிவாளர்களில் முதன்மையானவர். இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சுயமரியாதை சமதர்ம கொள்கையின் வெற்றிக்கும் தனது அனைத்தையும் வழங்கி உழைத்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். சாதி ஒழிப்புக் கருத்தியலை பென் விடுதலையி னுடனாக விளக்கியவர். விவாதித்தவர். திராவிட தேசியத்தைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலம், விடுதலை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தியவர். டாக்டர் அம்பேத்கரின் கருத்துகளைத் தமிழகத்தில் பரப்பிய வர்களில் முதலானவர். முக்கியமானவர்.

கிடைக்கும் இடம் :

சாளரம் (Saalaram)

348-ஏ, டி.டி.சே சாலை, இராயப்பேட்டை,
சேன்னை - 14 தொ.பே. : 28114347

விளம்பரம்

பொன்னி வெளியீட்டில்
மியூசியநாதர் கோவில்

குத்தாசி குருசாமி கட்டுரைகள்
பக்கங்கள் : 136 விலை : ரூ. 56

மூட நம்பிக்கை, சாதியம், ஏழை - பணக் காரன் வேறுபாடு, தீண்டாமை போன்ற பிரச்சனைகளின் பார்ப்பனர்களையும் பார்ப்பன இந்து மதத்தையும் மட்டுமின்றி, சைவ வேளாளர்கள் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் ஆகியோரையும் குருசாமி கட்டுரைக்க வில்லை. இவ்வாய்வர்களைப் பொறுத்த வரை அவர்களில் சிலர் இந்துக்களின் மூட நம்பிக்கைகள் ஒன்றிரண்டைப் பின்பற்றுவது மட்டுமே குத்தாசியின் கிட்டலுக்கு உட்படுகின்றன. மதத் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரை போப்பாண்டவரி கிருந்து ரமண மகரிஷி வரை குருசாமியின் குத்தாசியிலிருந்து யாரும் தப்பிப்பதில்லை.

கிடைக்குமிடம் :
சாளரம் (Saalaram)
348-ஏ, டிடிசே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14 தொ.பே. 28114347

விளம்பரம்

இயலாத அத்தை அவனுக்கு மூன்று நாள் களாக இடைவிடாத வயிற்றுப் போக்கு என்றும் கழிப்பறையில் கழிந்துவைக்கிறான் என்றும் தகவலைத் தந்திரமாக அனுப்பித் தாய்க் காரியை வரவழைத்துச் சிறுவனைத் திருப்பியனுப்புகிறான். சிறுவன் வெளியேற்றப்படும் தருணத்தில் அத்தையின் மனத்தில் நிரம்பியிருக்கும் கழிவுகள் அம்பலமாகின்றன. இச்சா சக்தி நிரம்பிய சிறுவனின் அப்பாவித் தனத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் ஒரு பக்கமாகவும் அத்தையின் தந்திரத்தை இன்னொரு பக்கமாகவும் அடுக்கி நிகழ்த்தப்படும் கதைதின் போக்கில் அவருடைய மனத்தின் கழிவுகள் ஒவ்வொன்றாக உதிர்ந்தபடி இருக்கின்றன. தன்னலத்தின் கழிவு, சகிப்பின்மையின் கழிவு, பொறாமையின் கழிவு, எரிச்சலின் கழிவு.

தொகுப்பின் முக்கியமான 'மற்றொரு கதை 'சந்தனச் சோப்பு'. இக்கதையிலும் ஒரு சிறுவன் முன்னிலைப் படுத்தப்படுகிறான். தந்தையில்லாத குடும்பத்தின் பொறுப்புக்களின் சுமையை அச்சிறுவன் தலையில் ஏற்றி கிராமத்திலிருந்து அவனுடைய தாயே அவனை வெளியேற்றுகிறாள். பிழைக்க வந்த நகரத்தில் பேருந்து நிலையக் கட்டணக் கழிப்பறைகளின் கதவுகளை வாடிக்கையாளர்களுக்குத் திறந்து திறந்து தண்ணீர் ஊற்றிக் கழுவும் வேலை. அதிர்ச்சியிலும் அருவருப்பிலும் மனம் நொந்துபோகும் சிறுவனின் கதறல் மனத்தை உருக்குகிறது. பிழைப்புக்காக அதே கிராமத்தை விட்டு வெளியேறிய இன்னொரு இளைஞன் விற்பனைப் பிரதிநிதியாக நகரத் தெருக்களில்

அலைந்து, விடுதிகளில் உண்டு, கட்டணக் கழிப்பிடங்களில் வயிற்று உபாதைகளைத் தணித்துக்கொள்கிற வனாக இடம்பெறுகிறான். காலம் இருவரையும் கழிப்பறையில் சந்திக்க வைக்கிறது. மலத்தைக் கண்ட மிரட்சியும் அருவருப்பும் அவன் கண்களில் தரும்பி நின்ற தருணம் அது. எப்படியாவது கிராமத்துக்கே தன்னைத் திருப்பி அழைத்துச் செல்லுமாறு மன்றாடுகிறான் அவன். நிம்மதியாகக் குளிக்கக்கூட முடியவில்லை என்று முறையிடும் சிறுவனிடம் சந்தனச் சோப்பு பொன்னுரை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு நகர்வதைத் தவிர இளைஞனால் வேறெதுவும் செய்ய இயலவில்லை. கழிவின் வீச்சத்திலிருந்து மீள்வதற்கு மட்டுமன்றி, நம்பிக்கையின் அடையாளமாக மாறிவிடுகிறது சந்தனச் சோப்பு. கிராமத்து அண்ணன் வருவான் என்னும் நம்பிக்கை, ஊருக்கு அம்மாவிடம் அழைத்துச் சென்றுவிடுவான் என்னும் நம்பிக்கை, கழிப்பறையின் சங்கடத்திலிருந்து மீட்டெடுப்பான் என்கிற நம்பிக்கை, இவை உறுதிப்படும் அதே கணத்தில் கழிப்பறை வாசம் பழகிப் பழகி அம்மாவுக்கு ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுத்துவிடுகிற வனாக வளர்ந்து, அம்மாவின் எதிர் பார்ப்பைப் பொய்யாக்காமல் வாழ்வின் பாரத்தைத் தன்னால் சுமந்துவிட முடியும் என்னும் நம்பிக்கையும் வளர்ந்துவிடுகிறது. இரண்டாவது சந்திப்பில் சிறுவன் கிராமத்தைப் பற்றியே பிரஸ்தாபிக்காமல் ஊர் இளைஞனிடம் நடந்துகொள்ளும் விதத்தில் பக்குவம் மிக்கவனாக மாறிவிடுகிறான்.

'கடைசி இருக்கை', 'வேக்காடு', 'கருப்பனார் கிணறு' போன்ற மற்ற சில கதைகளிலும் மனக்கருமையின் தடங்கள் உண்டு. ஆனாலும் கையாண்ட விதத்தால் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட மூன்று கதைகளில் சாத்தியப்பட்ட வெற்றி இக்கதைகளில் கூடிவரவில்லை.

வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு போட்டிக் குள் வாழ்வின் சித்திரத்தையும் மனத்தின் நிறத்தையும் பார்க்கும் பெருமாள் முருகனுடைய முயற்சிகள் மிகவும் ஆர்வமூட்டுபவை. அச்சித்திரத்தில் துடிப்பு உண்டு. அசைவுகள் உண்டு. தெருவோரங்களில் வட்டமாகக் கூடி நடத்தப்படும் கழைக்கூத்தாட்டக் காட்சியைப் போல நம்மை உடனடியாக ஈர்த்துவிடும் வீச்சுரமும் உண்டு. அன்பு என்பதற்கும் இரக்கம் என்பதற்கும் சொல்லளவில் இருக்கக்கூடிய மதிப்பு ஆழ்ந்த மனத்தளவில் எவ்வளவு போலியானவை என்கிற கரும் புள்ளியை மீண்டும் மீண்டும் நிறுவிக்காட்டுகின்றன இவை. மேல்தோற்றத்தின் வெண்மைக்கும் அடித் தோற்றத்

பொன்னி வெளியீட்டில்
தோற்பதே நல்லது

குத்தாசி குருசாமி கட்டுரைகள்
பக்கங்கள் : 128 விலை : ரூ. 50

''ஏங்கெல்லஸ் இன்றி மார்க்சியம் எப்படி இல்லையோ அதுபோல குத்தாசி : குருசாமி இன்றி பெரியாரியம் இல்லை. குத்தாசி குருசாமி, பெரியாரின் காரியங்களை மட்டும் வளர்த்தெடுத்தவர் அல்ல; பெரியாரின் கருத்தியலின் வளர்ச்சிக்கும் ஊடுபாடிவாக இருந்தவர்''

கிடைக்குமிடம் :
சாளரம் (Saalaram)
348-ஏ, டிடிசே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14 தொ.பே. 28114347

விளம்பரம்

தின் கருமைக்கும் இடையிலான பயணங்களே பெருமாள் முருகனுடைய கதைகளாக விரிவடைகின்றன. இங்கே முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. இந்த உலகையும் வாழ்க்கையையும் எத்தனை கோணங்களில் பார்த்தாலும் அப்பார்வைகள் அனைத்தையும் புதிவ செய்தாலும்கூட, அவை அனைத்தும் வாழ்க்கையின் ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே அடையாளம் காட்டக்கூடியவையாகவே உள்ளன. அறிய முடியாத இன்னொரு பக்கத்தின் நிறத்தை அறிவதற்காகவே மாஜூட குலத்துக்கு இன்னும் இன்னும் கதைகளும் பாடல்களும் தேவைப்படுகின்றன போலும். குருட்சேத்திரப் போர்முனையில் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து நின்று மோதும் கௌரவர்களையும் பாண்டவர்களையும் முன்வைத்துப் பேசும் மகாபாரதமும் வானர சேனையும் அரக்க சேனையும் மோதும் இலங்கையுத்தத்தை முன்வைத்துப் பேசும் ராமாயணமும் கருமையின் பிரம்மாண்டத்தையே பேசுகின்றன. "கரம சோவ் சகோதரர்கள்" போன்ற படைப்புகள் சுட்டிக்காட்டும் கருமையின் சித்திரங்களும் இவற்றின் தொடர்ச்சியாகவே அமைகின்றன. இம்மாபெரும் இலக்கியப் பயணத்தின் ஏதோ ஒரு கண்ணியாகவே பெருமாள் முருகனுடைய சிறுகதைகளையும் கருத வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. கருமையைக் காட்டும் சிறுகதைகள் அவற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் வாசக அனுபவத்தை யொட்டி முக்கியமானவையாக மாறுகின்றன.

சாகித்திய அகாடெமி

குணா காம்ப்ளக்ஸ், மெயின் பில்டிங், இரண்டாவது தளம், (பின்புறம்), 443 (ப.எண்.304), அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை 600 018. தொலைபேசி: 24354815 / 24311741

அமைப்புமையவாதம், பின் அமைப்பியல் மற்றும் கீழைக் காவியஇயல்
கோபிசந்த் நாரங்க் தமிழாக்கம்:
எச். பாலசுப்பிரமணியம்
பக்கம்: 584, விலை: ரூ. 275

நீல நிலா
இந்தி மூலம் சிவ் பிரசாத் சிங் தமிழாக்கம்:
எம். சேஷன்
பக்கம்: 929, விலை: ரூ. 230

பாம்பும் கயிறும்
ராஜா ராவ் தமிழாக்கம்:
டி.சி. ராமசாமி
பக்கம்: 684, விலை: ரூ. 250

விந்தனின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள்
தொகுப்பாசிரியர்: மு. பரமசிவம்
பக்கம்: 370, விலை: ரூ. 160

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் **கவிஞர் கண்ணதாசன்**
எம். பாலசுப்பிரமணியன்
பக்கம்: 144, விலை ரூ. 25

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் **தேவலபல்லி கிருஷ்ணசாஸ்திரி**
புசுரபல்லி வேங்கடேஸ்வரலு தமிழாக்கம்:
என். தட்சிணாமூர்த்தி அய்யா
பக்கம்: 98, விலை ரூ. 25

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் **ம. பொ. சிவஞானம் பெ.ச. மணி**
பக்கம்: 160, விலை: ரூ. 25

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் **கிருஷ்ணதேவராயர் அடபா ராமகிருஷ்ண ராவ்**
தமிழாக்கம்:
அகிலா சிவராமன்
பக்கம்: 95, விலை: ரூ. 25

இரவீந்திரநாத் தாகூரின் **சதுரங்க (புதினம்)**
ஆங்கில வழி அசோக் மித்ர
தமிழாக்கம்:
இராம. திருநாவுக்கரசு
பக்கம்: 102, விலை ரூ. 50

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் **கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்**
பெ. சுபாசு சந்திரபோசு
பக்கம்: 125, விலை ரூ. 25

விளம்பரம்

புத்தக விலையை M.O. செய்தால் எங்கள் செலவில் புத்தகங்களை அனுப்புவோம். நேரில் வந்தால் 10% தள்ளுபடி. விற்பனையாளர்களுக்குச் சலுகைகள் உண்டு

தேஷ கால: ஒரு புதிய கன்னடச் சிறுபத்திரிகை

நஞ்சுண்டன்

அனேகமாக உலகின் எல்லா மொழிகளிலும் சிறுபத்திரிகைகளை தீவிர இலக்கியத்தை வளர்த்துள்ளன. எஃப்.ஆர்.லீவிஸும் அவர் மனைவியும் இணைந்து நடத்திய ஸ்க்ரூடினி (Scrutiny) ஆங்கில இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல தமிழ் போன்ற பல பிராந்திய மொழி இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடமும் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சி.சு. செல்லப்பா அதைத் தொடர்ந்து படித்துவந்தார். எழுத்து, கசடதபற, பிரக்ஞை போன்ற தமிழ்ச் சிறுபத்திரிகைகளின் மீதான ஸ்க்ரூடினியின் தாக்கம் குறித்து யாரேனும் முனைவர்ப் பட்டத்திற்கு உருப்படியான ஆய்வுசெய்யலாம். அந்த அளவு அப்பத்திரிகையின் தாக்கம் இருந்தது. இருபத்தியிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த சில ஆங்கில இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இணைந்து தொடங்கிய ஒரு சிறுபத்திரிகைதான் க்ரந்தா (Granta). ஆங்கிலப் படைப்பிலக்கியத்தின் புதிய எழுத்தை அடையாளம் காண்பதே அவர்களது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. க்ரந்தா இன்று உலகின் மிக முக்கியமான இலக்கியப் பத்திரிகை. உலக இலக்கியத்தின் புதிய போக்குகளை முதலில் அடையாளம் காணும், தீர்மானிக்கும் இதழ் க்ரந்தா. Quest, Saturday Review போன்றவையும் பல காலம் செல்வாக்குச் செலுத்திய ஆங்கிலச் சிறுபத்திரிகைகள். க.நா.சு Quest இல் எழுதியதாக என் ஞாபகம். தமிழ் இலக்கியத்தின் காத்திரமான பகுதியை மணிக்கொடி தொடங்கி இன்றுவரை சிறுபத்திரிகைகள் தீர்மானித்து வருவதைச் சிறுபத்திரிகை வாசகர்களுக்குத் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. சத்தியஜித் ராய் இயக்கிய சாருலதா திரைப்படத்தில் இலக்கியச் சிறுபத்திரிகை ஒன்று ஒரு பாத்திரமாகவே வருகிறது. கன்னடத்திலும் பல சிறுபத்திரிகைகள் வெளிவந்துள்ளன.

கன்னடத்தில் தேஷ என்பதற்கு இடம், நாடு, மக்கள் கூட்டம் இப்படிப் பல அர்த்தங்கள். தேஷ கால என்பதைப் பொதுவாக Space Time எனப் பொருள் கொள்ளலாம். நன்கறியப்படும் கன்னடப் புனைவெழுத்தாளர் விவேக் ஷான்பாக் புதிதாக தேஷ கால என ஒரு சிற்றிதழைத் தொடங்கியுள்ளார். இதன் முதல் இதழை மூத்த கன்னட எழுத்தாளரும் விவேக்கின் மாணார்டுமான யி. ஆர். அனந்தமூர்த்தி பெங்களூரில் வெளியிட்டார். மிகுந்த கனவுகளுடன் தொடங்கப் பட்டுள்ள பத்திரிகை. வடிவமைப்பும் அச்சாக்கமும் சர்வதேசத் தரத்தில் உள்ளன. ராயல் டெமி 1/8 அளவில் மொத்தம் 102 பக்கங்கள். அழகான புத்தகங்களை ரசிப்பவர்கள் அவசியம் ஒருமுறை பார்க்க வேண்டிய இதழ். வெறுமனே கன்னட இலக்கியம், பண்பாடு குறித்த அக்கறைகளைக் கொண்ட சிறுபத்திரிகையாக அல்லாமல் சர்வதேச இலக்கியம், சமகால விவாதங்கள், பிற இந்திய மொழி இலக்கியங்களின் போக்குகள்

குறித்த காத்திரமான அக்கறைபுடன் தேஷ கால வெளிவந்துள்ளது. அனந்தமூர்த்தி, சுப்பண்ணா, எஸ். திவாகர், வைதேகி, ஜி. எஸ். அமூர், ஓ. எல். நாகபூஷண சுவாமி போன்ற பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் முதல் இதழில் எழுதியுள்ளார்கள். அத்துல் ரஷீதின் சிறுகதையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். சந்திர சேகர கம்பார் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நாவலின் ஓர் அத்தியாயம் இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ளது. கன்னட இலக்கியத்தின் எந்தப் பத்திரிகையானாலும் ஏ. கே. ராமானுஜனைப் பற்றி ஒருமுறையாவது எழுதாமல் இருக்க முடியாது. தேஷ காலமும் அதற்கு விலக்கல்ல. புகழ் பெற்ற நவீன ஓவியர் எஸ். ஜி. வாசுதேவ் ராமானுஜன் கன்னடத்தில் எழுதிய கவிதைகளைத் தன்னுடையதேயான முறையில் கிரகித்துக்கொண்டு ஏராளமான ஓவியங்களைத் தீட்டினார். ராமானுஜன் கன்னடத்தில் வெளியிட்ட மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளுக்கும் வாசுதேவ்தான் ஓவியர், வடிவமைப்பாளர். ராமானுஜன் கவிதைகளின் பாதிப்பில் தான் வரைந்த ஓவியங்களை வாசுதேவ் தனிக் கண்காட்சியாகவும் வைத்தார். இந்த ஓவியங்கள் குறித்து ஓர் அருமையான கட்டுரையைக் கால்ய சித்ர (கவிதைச் சித்திரம்) என்னும் தலைப்பில் கன்னட விமர்சகர் நாகராஜ வஸ்தார எழுதியுள்ளார். இதழின் மிக முக்கியமான பகுதி சிம்போஸியம் என்னும் விவாதப் பத்திகளின் தொகுதி. இப்பகுதியின் பொறுப் பேற்பவர் ஒரு பிரச்சினை தொடர்பான கேள்விகளை எழுப்பி அதற்கு ஒரு கன்னட எழுத்தாளர், மற்றொரு இந்திய மொழியில் எழுதுகிற அறிவுஜீவி, ஒரு வெளி நாட்டு அறிஞர் எனப் பலதரப்பட்டவர்களிடமிருந்து எதிர்வினைகள் அல்லது விவாதங்களைப் பெற்றுக் கன்னடத்தில் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட வேண்டும். ஒரு பிரச்சினை தொடர்பான சிம்போசியம் நடைபெற்று இதழ்கள்வரை தொடரும். இந்த இதழில் காலம் இடம் (Time and Space) தொடர்பாகச் சில சிந்தனைகளையும் கேள்விகளையும் எழுப்பியுள்ளார் கே. வி. அக்ஷர. இவர் சுப்பண்ணாவுக்கு மகன். புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியர், இயக்குநர். இந்த சிம்போசியத்தில், அமெரிக்காவின் சியாட்டில் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கியத் துறைப் பேராசிரியராயிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஜான் ஆலிவர் பெர்ரியின் இந்த இடம் இந்தக் காலத்தின் என்னுடைய நிலை என்னும் விவாதக் கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. தமிழ்ச் சிறு பத்திரிகை ஏதாவது இதன் மூலத்திலிருந்தே தமிழாக்கம் செய்து வெளியிடத்தக்க கட்டுரை இது. இத்தொடரில் அடுத்ததாக இடம்பெறப்போகும் கட்டுரை மகாஸ்வேதாதேவியினுடையது.

“உலகமயமாகும் சூழலில்,
இலக்கியத்தை எதிர்கொள்ளும்
முறைகளும் மாறிவிட்டன”

நஞ்சுண்டன்: புனைவு எழுத்தாளராக மட்டும் அறியப்பட்ட உங்களுக்குச் சிறுபத்திரிகை தொடங்கும் எண்ணம் எப்படி ஏற்பட்டது?

விவேக்: கன்னடச் சிறுபத்திரிகைகளான ருஜுவாத்து, சாக்ஷி போன்றவற்றால் வளர்ந்தவன் நான். அவை இப்போது வெளி வருவதில்லை. உலகமயமாகும் சூழலில், நாம் இலக்கியத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டிய முறைகளும் ஆற்ற வேண்டிய எதிர்வினைகளும் மாறிவிட்டன. அதோடு, மென்போதையும்விட இப்போது நமது அண்டை மாநிலங்கள் மற்றும் பிற இந்திய இலக்கியங்களின் போக்கை அறிய வேண்டியது கன்னட இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவசியம். இது போன்ற மேலும் பல விஷயங்களைக் கவனத்தில் கொண்டே இந்தப் பத்திரிகையைத் தொடங்கியுள்ளேன். வேறு யாராவது இது போன்ற ஓர் இதழைத் தொடங்கியிருந்தால் நான் இதைத் தொடங்கியிருக்கமாட்டேன்.

நஞ்சுண்டன்: இதுதான் உங்கள் முதல் பத்திரிகை அனுபவம் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் மட்டுமே எடிட்டிங் வேலைகளைப் பார்க்கிறீர்களா அல்லது வேறு யாரும் உதவுகிறீர்களா?

விவேக்: ஆமாம். இதுதான் என் முதல் பத்திரிகை அனுபவம். நான் எந்தக் குழுவுடனோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சித்தாந்தத்துடனோ என்னை இணைத்துக்கொண்டதில்லை. ஆகவே பலதரப்பினரும் எனக்கு இந்த இதழை நடத்துவதில் உதவுகிறார்கள். முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் என்று நான் கருதும் அனைவரும் ஒத்துழைத்துள்ளார்

கள். ஆசிரியர் குழு என்று இருந்தால் அதிலுள்ள பெயர்கள் எனக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ சில குழுக்களின் சாயலை இதழுக்கு அளித்துவிடும். ஒரு குறிப்பிட்ட குழு அல்லது சித்தாந்தம் சாராத இதழாக இதை நடத்த விரும்புகிறேன். நான் ஒருவனே எல்லா எடிட்டிங் வேலைகளையும் செய்வதில்லை. ஓர் எழுத்தாளன் என்னும் முறையில், மொழியைக் கையாள்வதில் நான் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன். கன்னடத்தில் இதுவரை copy editing என்பது இல்லை. நான் ஒரு கன்னடப் பண்டிதருக்கு மதிப்புதியம் தந்து copy editing செய்யவைக்கிறேன். பல தரப்பட்டவர்களுடன் இணைந்து இந்த இதழுக்காகச்

செயல்படுவது ஓர் இனிய அனுபவம்தான்.

நஞ்சுண்டன்: மொத்தம் 102 பக்கமுள்ள இதழில் மலையாளக் கவிஞர் ராமனுக்கு மட்டும் 14 பக்கங்கள் ஒதுக்கியுள்ளீர்கள். பிற மொழி எழுத்துக்கு நீங்கள் தரும் மரியாதையைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்.

விவேக்: ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னால், இலக்கியங்கள் கையாண்ட பெரும்பாலான விஷயங்கள் அந்தந்த மாநிலங்கள் சார்ந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளாக இருந்தன. ஆனால், இன்று சூழல் மாறி விட்டது. நாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளின் பொதுத்தன்மைகள் அதிகரித்துள்ளன. நான் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைப் பிற மொழியில் எழுதும் என் சமகால எழுத்தாளர்கள் எப்படி எதிர்கொள்கிறார்கள் என்பதை அறிவதில் எனக்கு ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது. இது அவசியமானதும் கூட. வெறுமனே பிற மொழி எழுத்தாளரின் கவிதைகளையோ சிறுகதைகளையோ கன்னடத்துக்கு மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவது மட்டும் போதாதென்று நினைக்கிறேன். மலையாளக் கவிஞர் ராமனைப் பெங்களூருக்கு அழைத்து நான்கைந்து நாட்கள் அவரை எங்க ளோடு தங்கச் செய்தோம். அவரோடு நிறைய விவாதித்து அவர் கவிதைகளை உள்வாங்கிப் பலவற்றை மொழிபெயர்த்து எங்களுக்கு நிறைவேற்படும்வரை மொழிபெயர்ப்புகளைச் செம்மைப்படுத்தினோம். It was a very rigorous and enriching process. இது போன்று மலையாளத்திலும் வேறு மொழிக் கவிஞர்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும்

மருதா வெளியீடு

கவிமுலம்
(கவிதைகள்)
விக்ரமாதியன்
பக்: 96, விலை: ரூ. 50

மருதா
226 (188), பாரதி சாலை,
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.
: 09382116466

விளம்பரம்

என ராமன் கூறினார். நான் எதிர் பார்த்ததும் அதுதான். இது போன்று எல்லா மொழிகளிலும் நடக்க வேண்டும்.

நஞ்சுண்டன்: மூத்த எழுத்தாளர்கள், இளம் எழுத்தாளர்களுக்கென்று ஏதாவது பக்க ஒதுக்கீடு வைத்திருக்கிறீர்களா?

விவேக்: அப்படி எதுவும் இல்லை. இளம் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்குச் சரியான எதிர்வினைகள் சரியான நேரத்தில் தற்போது வரும் சூழல் கன்னடத்தில் இல்லை. எதிர்வினைகள் இளம் எழுத்தாளர்கள் வளர்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அதனால், இளம் எழுத்தாளர்களின் முதல் புத்தகங்கள் இரண்டை இந்த இதழிலேயே மூத்த விமர்சகர்களைக் கொண்டு மதிப்புரை எழுதவைத்திருக்கிறேன். ஒட்டுமொத்த இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மூத்த எழுத்தாளர், இளம் எழுத்தாளர் என்னும் பாகுபாடு எனக்குத் தெரியவில்லை. கன்னடத்தில் ஒரு புதிய சிறுகதை

ஒரு புதிய சிறுகதையைப் படைக்கும் ஓர் எழுத்தாளர் அதற்கு முன்னால் எழுதப்பட்டுள்ள எல்லாச் சிறுகதைகளுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது. இதில் மூத்தவர் இளையவர் என்னும் பாகுபாடு இல்லை

யைப் படைக்கும் ஓர் எழுத்தாளர் அதற்கு முன்னால் எழுதப்பட்டுள்ள எல்லாக் கன்னடச் சிறுகதைகளுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது. இதில் மூத்தவர் இளையவர் என்னும் பாகுபாடு இல்லை. இது எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவானது.

நஞ்சுண்டன்: ஓர் இதழின் விலை 75 ரூபாய் என்பதும் ஆண்டுச் சந்தா 300 ரூபாய் என்பதும் சற்று அதிகமில்லையா?

விவேக்: நிச்சயமாக இல்லை. இதழின் உருவாக்கத்திற்காவும் பதிப்புக்காகவும் நிறையச் செலவு

செய்திருக்கிறேன். மதிப்பூதியம் கொடுத்து copy editing செய்கிறேன். ராமன் போன்றவர்களை அழைத்துத் தங்கவைத்து மொழிபெயர்க்கிறோம். நிறையப் பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவையெல்லாம் இதழின் உருவாக்கத்துக்காகச் செய்யப்படும் செலவுகள்தான். ஒவ்வொரு இதழையும் நான் ஒரு தனிப் புத்தகமாகப் பார்க்கிறேன். 102 பக்கமுள்ள இது போன்ற ஒரு புத்தகத்தின் விலை இன்று சாதாரணமாக 75 ரூபாயளவுக்கு இருக்கிறது. எனவே விலை அதிகமில்லை. நிறையச் சந்தா சேர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு விலை கொடுத்து வாங்கும் வசதியில்லை; ஆனால் இதழைப் படிக்கும் ஆசையிருக்கிறது என்று யாராவது சொன்னால், அவர்களுக்கு இதழை இலவசமாக வழங்கவும் தயாராயிருக்கிறேன்.

[11 ஜூன் 2005 அன்று மாலை பெங்களூரின் கோஷிஸ் ரெஸ்டா ரெண்டில் நடந்த சந்திப்பின்போது பதிவுசெய்ததிலிருந்து ஒரு பகுதி.]

வடிவமைப்பாளர் ப்ரிண்டர் பதிப்பாளர்

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புத்தகப் பணி செய்து தரப்படும்.

பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும்
ப்ராஜெக்ட் ஓர்க் சிறந்த முறையில் செய்து தரப்படும்.

ராகாஸ்

அஹமது வணிக வளாகம், தரைத் தளம்
12/293, இராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

தொலைபேசி : 28350437

செல்பேசி : 9444050437

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வீட்ச்

சாலக்ஷு
மாத இதழ்

இணைந்து நடத்தும்

தனித்துவம் மிக்க இலக்கிய நிகழ்ச்சி தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகளும் முக்கிய ஆளுமைகளும் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல், தொடக்ககாலப் படைப்பு முயற்சிகள், இலக்கிய நட்புகள் ஆகியவற்றை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள். கோவையில் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்றாம் ஞாயிறு அன்று மாலை அற்றைத் திங்கள் என்னும் தலைப்பில் நடைபெறும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில்

- கி. ராஜநாராயணன்
- அசோகமித்திரன்
- ந. முத்துசாமி
- கு. சின்னப்ப பாரதி
- தி. ந. இராமச்சந்திரன்

ஆகியோரைத் தொடர்ந்து ஆகஸ்ட் மாத அற்றைத் திங்கள் நிகழ்வில்

எழுத்தாளர்,
திரைப்பட இயக்குனர்,
சமூகப் பண்பாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்
ராண்டார் கை
கலந்துகொள்கிறார்.

நாள் : 21.08.2005
நேரம் : மாலை 6:30 மணி
இடம் : கோவை பாரதீய வித்யா பவன்
(582, D.B. சாலை, ஆர்.எஸ். புரம்)

கோடுகளிலிருந்து வண்ணத்திற்கு

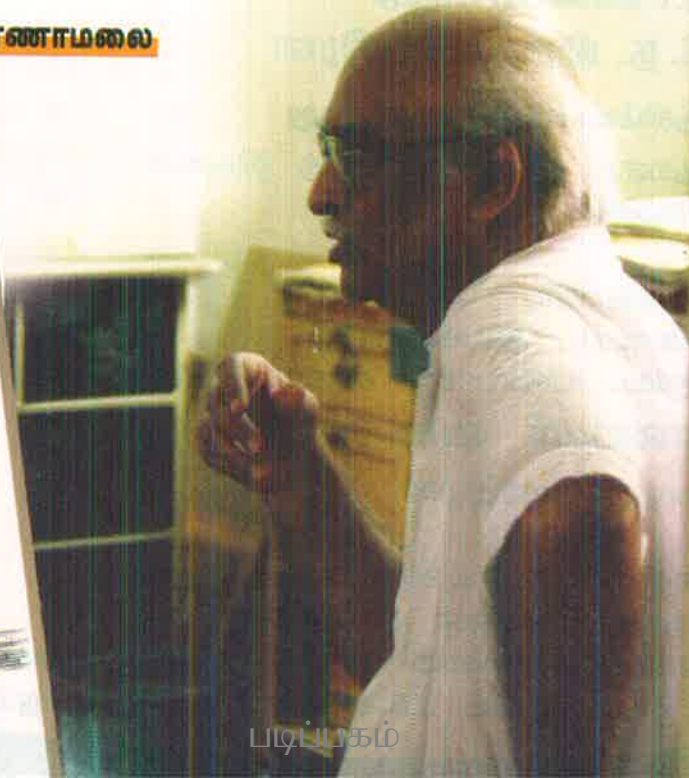
நாற்பதாண்டுக் கால ஓவியக் கலை அனுபவத்திலும் நிதானமாய்ச் செயல்படும் ஆதிமூலம், தமிழக-இந்திய ஓவியர்களில் முதல் வரிசைக்காரர். படைப்புகளில் தன் சுயத்தை அழுத்தமாய் வைத்து முதல் பார்வையிலேயே அடையாளப்பட்டுவிடுபவர். கோட்டோவியம், உருவ ஓவியம், அருபம் என எதுவாக இருந்தாலும் தனித்துவத்தை எட்டிவிட்ட ஆதிமூலம் பயணித்த கலை உலகின் வீச்சு அவரது பேச்சில் வெளிப்படுகிறது.

இயல்பான தமிழ் வாழ்க்கையிலும், மரபிலும் அழுத்தமாகக் காலுன்றிய ஆதிமூலம், எப்போதும் தன்னை முழுதாய் நம்பும் ஒரு கலைஞராய்த் தெரிகிறார். தனது அனுபவத்தை, சுதந்திரத்தை முதன்மைப்படுத்திப் பிறவற்றைப் புறந்தள்ளி விடுகிறார்.

ஆதிமூலத்தின் ஓவியப் படைப்புகள் தன்னளவில் சமநிலை கொண்டு நுட்பப் பார்வைகளை உள்ளிழுத்துச் செல்கின்றன. தொடர்பார்வையில் படைப்புகள் உருவங்களாகவோ, உணர்வுகளாகவோ மனதில் தங்கிவிடுகின்றன. மென்மையாய்ப் பார்வையாளர்களை நெருங்கும் ஆதிமூலத்தின் படைப்புகள், கலையின் சாராம்சத்தை அனுபவிக்கத் தூண்டுகின்றன. பெரும்பாலும் வெளிப்பரப்புகள் (outer space) உயிர்பெற்று மடிப்புகளில் இருப்பது போன்ற உணர்வேற்படுகிறது. பார்வையின் ரசனைத் தரத்தையும், ஓவிய அறிவையும் வேண்டுகின்றன ஆதிமூலத்தின் அருபப் படைப்புகள். அவை எளிதில் பிடிபடாமல், பார்வையாளனை வெறித்த வண்ணம் நிற்கின்றன.

“நாற்பதாண்டுக் கால அனுபவத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கையில் எவை நினைவுக்கு வருகின்றன?” என்றால், “ஓவியத்திற்குப் பெரிய ஆதரவோ அங்கீகாரமோ கிடைக்காது என்றறிந்தபோதும் என்னவெல்லாம் செய்யலாம் என்று நினைத்து, ஈடுபாட்டால் செயல்பட்டது, இக்கலையில் உள்ள சுதந்திரத்தை அனுபவத்தைப் பெருமையாக நினைத்து வைராக்கியமாய் செயல்பட்டது முதலில் நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது ஏற்றிய அந்தச் சூடு இன்னும் குறையவில்லை” என்கிறார்.

சி. அண்ணாமலை

இயற்கை, சமூகச் சூழல் மற்றும் தனது இயல்பிலிருந்து உற்சாகம் பெறும் ஆதிமூலம், "ஓவியம் வரைய ஆரம்பித்து விட்டால் அதுவாகவே நகர்கிறது. நான் அதனோடு உரையாடுகிறேன், எதிர்வினையாற்றுகிறேன். அது மகிழ்வ, நம்பிக்கை இரண்டையும் தருகிறது" என்கிறார். இவரது ஒரு படைப்பின் ஆத்மார்த்த வெற்றி, பல ஓவியங்களுக்கு வித்தாகிவிடுகிறது. சில அவ்வப்போது சமூகம் இன்றி, போராட்டமாய் மாறி நேரத்தை - நாட்களை உண்டு, வெறிப்பதுமுண்டு. "எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல் இரு கோடுகளைப் போட்டு அதை மெல்ல மெல்ல வளர்த்து முடிப்பேன்" என்கிறார்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காலம் கருப்பு வெள்ளையில் இவர் ஓவியங்களைப் படைத்தபோது, ஆளுமைகள் பலர் புதுப்புது அர்த்தங்களில் 'உருவானார்கள்'. சிறு கோடும் உயிர் பெற்றுத் தன்னை ஸ்தாபிக்க நிற்பதுபோல் அவை மாறியிருப்பதை, காந்தி, ராஜாக்களின் ஓவியம் போன்றவற்றில் காண முடியும்.

கருப்பு வெள்ளைக் கோட்டோவியங்களில் நிறைய சாத்தியங்களை உணர்ந்த நீங்கள் ஏன் வண்ணத்திற்கு மாறினீர்கள்?

"ஓர் ஓவியன் வண்ணத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் அங்கு கோடுகளின் சக்தி குறையும்; எனது அருப வண்ண ஓவியங்கள், துவக்கத்தில் கூடுதல் தொழில்நுட்பம் கொண்டவையாக இருந்தன. பின்பு பின்னணியில் வேலைப் பாடுகளை மேற்கொண்டதன் பேரில் அந்தக் குறையை நீக்கினேன். பின்பு இயற்கையின் பிரதேசங்களில் கடல், காலம் (time) என்று பயணிக்கத் தொடங்கினேன். இப்பவும் மாறுதலுக்காக, தேவைக்காக கருப்பு- வெள்ளையில் படைக்கிறேன்".

உங்களை வளப்படுத்திக்கொள்ள என்ன செய்கிறீர்கள்?

"அவ்வப்போது படிப்பேன். இசை கேட்பேன். விளையாட்டு நிகழ்வுகள் சமயத்தில் பிடிக்கின்றன. எம்.டி.வி. பார்ப்பதுண்டு. என் பேரக்குழந்தை பிரஷ்வை எடுத்து லாகவமாய் வண்ணங்களில் விளையாடும்போது, மனம் அந்தச் சுதந்திரத்தை உயர்த்திப் பார்க்கிறது. பயணத்தில் (travel) நேரம் மாறும்போது, இடம் மாறும்போது சுற்றி நடக்கிற விஷயங்கள். . . என்று எல்லை யில்லாமல் இருக்கிறது."

உங்கள் படைப்புகள்மீது வைக்கப்படும் விமரிசனத்தை ஏற்பீர்களா?

"இல்லை. அது என்னைப் பாதிக்காது. எனக்கு எனது படைப்புகள் மீதான நம்பிக்கை முக்கியமாகப் படுகிறது. எனது படைப்புகளின் முதல் விமரிசகன் நான். அதன் பலம், பலவீனம் அறிந்தவன் நான். கருத்துக் கூறுபவர்கள் சில வினாடி அல்லது சில நிமிடங்களில் ஒரு முடிவெடுக்கிறார்கள். சில நேரம் சுமாரான ஓவியத்தைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு ஆடுவார்கள். சில நேரம் நல்ல படைப்பைக் கடுமையாய் விமரிசனத்திற்கு உட்படுத்துவார்கள். இரண்டுமே என்னைப் பாதிக்க விடுவதில்லை."

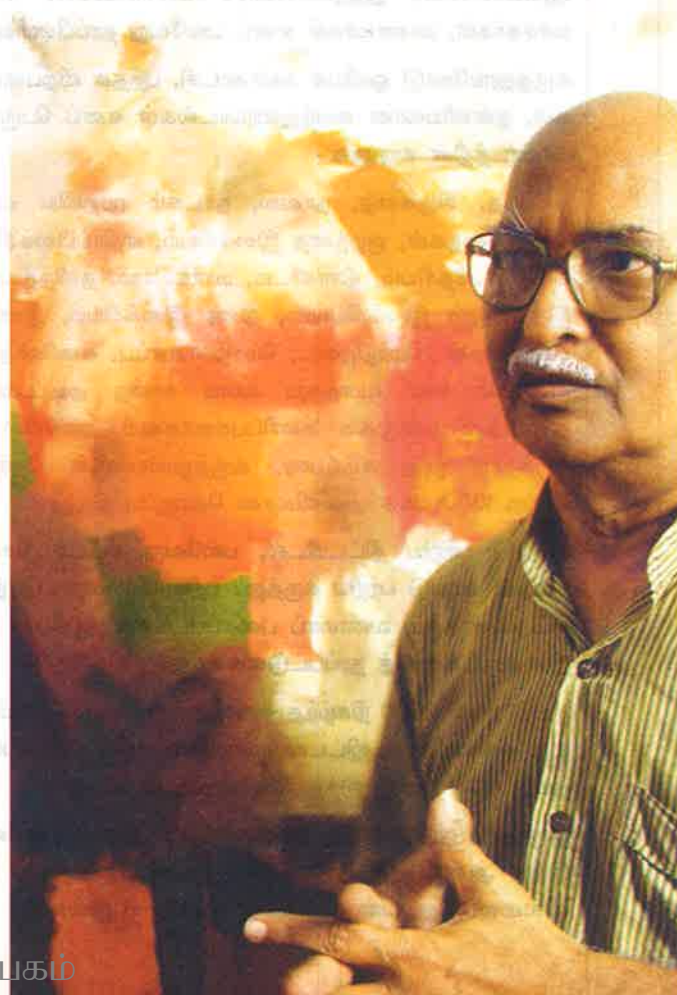
○

செப்டம்பர் மாதம் லண்டனில் உள்ள பெர்க்லி ஸ்கொயர் (Berkley Square) கேலரியில் இவரது ஓவியக் கண்காட்சி நடைபெறவுள்ளது. தில்லியிலுள்ள தனுஜு பேரி என்பவர்தான் கண்காட்சிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். லண்டனில் இருக்கும் பீட்டர் என்ற ஓவிய விற்பனையாளர் பேரியின் மூலம் ஆதிமூலத்தை அறிந்து அவர் ஓவியங்களைப் பார்த்து ஈரண்டுகளுக்குமுன் இந்தியா வந்து ஆதிமூலத்தைச் சந்தித்தார். ஆதியின் ஓவியப் பார்வை பீட்டருக்கு மிகவும் பிடித்துப்போனதின் அடையாளமாகவும், இந்தக் கண்காட்சியைப் பார்க்க முடியும்.

உங்களுக்கும் உங்கள் ஓவியப் படைப்புக்குமான உறவு எப்படி அமைகிறது?

"இயற்கைச் சூழல்களிலிருந்து சதா பெற்றுவரும் அனுபவங்களே பதிய வடிவில், கலைஞனுடைய வெளிப்பாடாக, ஓவியமாகப் பதிகின்றன. அந்த நிலையை, சூழலை அனுபவித்தும், புரிந்தும் இருப்பதால் ஒரு சரியான பார்வையாளனை அந்த ஓவியம் சென்றடைந்து அவனுள் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்றும் அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். அதனாலேயே ஓர் ஓவியம் முடிவு பெற்றவுடன், அது அக்கலைஞரிடமிருந்து விடுபட்டுப் பார்வையாளர்களின் விஷயமாக மாறிவிடுகிறது. எனது ஓவியம் ஒன்று முழுமைபெறும்போது, நான் அதிலிருந்து என்னை விடுவித்துக் கொள்கிறேன் என்பதை விட, அந்த ஓவியமே என்னிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு தன்னிச்சையாக இயங்கத் தொடங்கி விடுகிறது. அடுத்த வினாடியே நான் அதற்கு அந்நியனாகி விடுகிறேன். பிறகு பார்வையாளர்களில் ஒருவனாகவே அதனோடு தொடர்புகொள்ள முயற்சிக்கிறேன். அதனாலேயே சிறந்த படைப்புகள் எப்போதும் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன."

புகைப்படங்கள்: விஜய் அமர்நாத்

20 ஆம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

கிரௌன் 1/4 (19x25cm) அளவில்
1000 பக்க செட்டி அட்டைத் தொகுப்பு
70 நிமிடக் குறுந்தகடு (CD) இணைக்கப்பட்டுள்ளது

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் ஒரு பன்னாட்டு மொழியாக, நவீன மொழியாக, பரந்து வளர்ந்து நிற்பதைத் தொகுத்துக் கணித்த மாபெரும் மாநாடு தமிழ் இனி 2000.

எந்த அரசு ஆதரவுமின்றி உலகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உதவியை மட்டுமே கொண்டு நிகழ்ந்த இந்த மாநாடு, நடந்து முடிந்த பிறகும் நம்ப முடியாத அதிசயம்.

அடீர் கோபால கிருஷ்ணனின் துவக்கவுரை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, சுந்தர ராமசாமி ஆகியோரின் சிறப்புரைகளோடு கூடிய தொடக்கம் -

தமிழகம், இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகள் எனத் தமிழர் குடிமக்களாகவும் புலம்பெயர்ந்தோராகவும் வாழும் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து வந்த நவீன எழுத்தாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், இதழாளர்கள், பேராசிரியர்கள், பல்துறை வல்லுநர்கள், வாசகர்கள், மாணவர்கள் எனப் பல்வேறு தரப்பினரின் பங்கேற்பு -

கருத்தரங்கோடு ஓவியக் கண்காட்சி, புத்தக விற்பனை அரங்குகள், நாடகங்கள், தன்னியலான கலந்துரையாடல்கள் எனப் பெருவிழாவாக விரிந்த பிரம்மாண்டத்தின் சாரமாக -

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் முதலிய வடிவங்கள்... அறிவியல் புனைகதைகள், குழந்தை இலக்கியம், எதிர்ப்பிலக்கியம் முதலிய உள்ளடக்கங்கள்... தேசியம், திராவிடம், மார்க்சியம், தலித்தியம் முதலிய இசங்கள்... இதழியலும் இலக்கியமும், திரை இலக்கியம், இணையத் தமிழ் முதலிய ஊடகங்கள்... மொழிநடை, மொழிபெயர்ப்பு, கணிணித் தமிழ் முதலிய மொழி நிலைகள் என வகைமை வளம் சான்ற அடிப்படைகளில் கணக்கெடுப்பு களாகவும் பன்முகக் கணிப்புகளாகவும் அரங்கில் முன்வைக்கப் பெற்ற ஏறத்தாழ நூறு கட்டுரை, கருத்துரைகளின் தேர்ந்து செய்பம் செய்யப் பெற்ற 1000 பக்க அளவிலான தொகுப்பு இந்நூல்.

மாநாடு பற்றிய திட்டமிடல், பல்வேறு கட்டச் செயல்பாடுகள், மாநாட்டு நிகழ்வு, மாநாடு பற்றிய கருத்துப் புதிவுகள், மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைக் கட்டிலுக்கும் வண்ணப் புகைப்படங்கள் ஆகியன நூறு பக்கங்களில் பின் இணைப்புகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இனி 2000 நிகழ்ந்த காலத்திற்கும் களத்திற்கும் மீள அழைத்துச் செல்லும் வகையில், டிஜிட்டல் முறையில் புதிவு செய்யப்பட்ட, 70 நிமிடக் குறுந்தகடு (CD) ஒன்று இத்துடன் வழங்கப்படுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம் -அதாவது நவீனத் தமிழிலக்கியம் பற்றி இந்த அளவிலும் தரத்திலும் இதுவரை எந்தத் தொகுப்பும் வெளிவரவில்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

தமிழ் இனி 2000

மாநாட்டுக் கட்டுரைகள்

20ஆம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நிறைவின்போது செய்யப்பட்ட ஒரு கணிப்பீடும் எதிர்நோக்கும் என்றாலும் உண்மையில் நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஒரு மீள் ஆய்வும் இதற்குள் நடைபெற்றுள்ளது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தமிழ் பற்றிய சிந்திப்புகளில் சரி - பிழை எவ்வாறு இருப்பினும் இதுவரை வெளிவந்த நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய பன்முகக் கணிப்பை, உண்மையில் பல வேளைகளில் ஒன்றுக்கொன்று முரணான கணிப்பீடுகளை இம்மாநாட்டுக் கட்டுரைகளில் காணலாம். இத்தொகுதியின் பெறுமதி இவ்விமர்சனப் பண்பேயாகும். இந்த அம்சம் இத்தொகுதிக்கு ஒரு நீண்டகால வாசிப்பைத் தொடர்ந்து வழங்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

நன்கொடை ரூ. 750*

முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் நன்கொடை ரூ. 525*

இரு தவணைகளாக (ரூ. 275 + ரூ. 250) பணம் அனுப்பலாம்.

அக்டோபர் 10, 2005 தேதிக்கு முன்னர் நன்கொடை அனுப்புக. பிரதிகள் அக்டோபர் மாத இறுதிக்குள் கூரியர் அல்லது பதிவுத் தபால் மூலம் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

மொத்தமாக 10 அல்லது அதற்குமேல் பிரதிகள் வாங்குபவர்களுக்கு பிரதி ஒன்றுக்கு நன்கொடை ரூ. 450*.

நன்கொடை செலுத்த விரும்புபவர்கள்:

1. சென்னை அல்லது நாகர்கோவில் காலச்சுவடு அலுவலகங்களில் நேரடியாகப் பணம் செலுத்திப் பதிவு செய்துகொள்ளலாம்.
2. பணவிடையாகவோ வரையோலையாகவோ காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்கு அனுப்புக (Kalachuvadu Trust, 669, K.P. Road, Nagercoil - 629 001). காசோலை அனுப்புபவர்கள் ரூ. 50 சேர்த்து அனுப்புக.

*காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்குத் தரப்படும் நன்கொடைகளுக்கு 80G வருமான வரி விலக்கு உண்டு.

காலச்சுவடுக்கு சந்தா செலுத்த விரும்புவோர் மற்றும் காலச்சுவடு வெளியீடுகளை நேரடியாகப் பெறப் பணம் செலுத்த விரும்புவோருக்கான சில எளிய வழிமுறைகள்

காலச்சுவடு ICICI வங்கிக் கணக்கு எண் 609505010967

ICICIயின் எந்த கிளையிலிருந்தும் காலச்சுவடு கணக்கு எண்ணுக்கு சந்தா அல்லது புத்தக விலையை பணமாக டெப்பாசிட் செய்யலாம். வங்கி கமிஷன் இல்லை.

பிற வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு காசோலை எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு உள்ளூர் ICICI வங்கியில் டெப்பாசிட் செய்யலாம். கமிஷன் இல்லை.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு செக் எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு பணம் transfer செய்துவிடலாம். கமிஷன் இல்லை.

Internet வழி காலச்சுவடு கணக்குக்குப் பணம் செலுத்தலாம். தனி கமிஷன் உண்டு.

சில குறிப்பிட்ட பெரிய நகரங்களில் தொலைபேசி வழி (Phone Banking) பணம் செலுத்தும் வசதி உண்டு. ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Phone Banking வழி பணம் செலுத்தலாம். இதற்கும் கமிஷன் உண்டு.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் வரைவோலை (Draft) எடுப்பதற்குப் பதில் ICICI வங்கியின் Payable at par at all branches of ICICI Bank in India cheque எழுதி காலச்சுவடு முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

மேற்படி வழிமுறைகளில் பணம் அனுப்புபவர்கள் செலுத்தப்பட்ட தொகை, தேதி, இடம், நாள் மற்றும் தேவைகளைக் குறிப்பிட்டு காலச்சுவடு தலைமை அலுவலக முகவரிக்கு கடிதம் எழுதவேண்டுகிறோம். அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

	ரூ.
பின் அட்டை (multi colour) :	10000
உள் அட்டை (multi colour) :	5000
உள் பக்கம் கவர் :	5000
முழுப் பக்கம் :	2500
அரைப் பக்கம் :	1250
ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்) :	750
கால் பக்கம் :	650

புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு. ஒரு வருடம் (12 இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி.

புத்தக (சிறு) விளம்பரம்

ஒரு நூலின் முக்கிய விவரங்கள் தவிர சிறு குறிப்பும் (25 வார்த்தைக்குள்) இடம் பெறும். விளம்பரக் கட்டணம் நூல் ஒன்றிற்கு ரூ.125 மட்டுமே.

அளவு : 5 x 9 செ.மீ

காலச்சுவடு சீர்ப்புத் திட்டங்கள்

- ❖ காலச்சுவடு தனி இதழ் ரூ.15. ஆண்டுச் சந்தா ரூ.140. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.240. ஐந்தாண்டுச் சந்தா ரூ.600. மாணவர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ.75 (அடையாள அட்டையின் ஒளிநகலை அனுப்புக.)
- ❖ வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ.600. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.1000. ஐந்தாண்டுச் சந்தா \$ 75.
- ❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2500. அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US\$ 250. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ❖ மூன்று வாசகர்களை சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டப்படி ஆண்டுச் சந்தா, இரண்டாண்டுச் சந்தா, ஐந்தாண்டுச் சந்தா, மாணவர் சந்தா, ஆயுள் சந்தா ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும் அதற்கு இணையான ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ ரூ.500க்குக் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை எங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குக் காலச்சுவடு ஓராண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு 6 (பழைய) இருமாத இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவில் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு மூலமாக அனுப்பலாம். பழைய இதழ்கள் கையிருப்பை அனுசரித்து வழங்கப்படும்.
- ❖ anyindian.com இணைய தளம் வழியாகவும் சந்தா செலுத்தலாம்.

சந்தாத் தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ, வரைவோலையாகவோ நாகர்கோவில் / சென்னை வங்கிக் காசோலையாகவோ அனுப்புக. இதரக் காசோலைக்கு ரூ.40 சேர்த்து அனுப்புக.
தலைமை அலுவலகம் சென்னை அலுவலகம்

669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி: 04652 278525
தொலைநகல்: 04652 231160
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005
தொலைபேசி: 28481662, 55686039
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com
kalachuvadu@gmail.com

கதவு எண் 13/78

அவனுக்கு முத்திரம் முட்டிக்கொண்டிருந்தது. அதற்காகத் தொடைகளில் இரத்தம் கட்டுமளவிற்கு நடந்திருந்தான். துளை தேடி அலையும் நாயைப் போல அந்நகரத் தெருக்களில் ஏறியும் இறங்கியும் சலித்திருந்தான். இன்னும் சற்றைக்கெல்லாம் உள்ளாடைக்குள் சொட்ட ஆரம்பித்துவிடும் எனும் பீதி, புடைத்திருந்த அடிவயிற்றிலிருந்து சன்னமாக இறங்கி, கால்களை நடுக்கமுறச் செய்தது. ஆசுவாசப் படுத்திக்கொள்ள நின்ற கட்டிடத்தின் நிழல், எதிர்க் கட்டிடத்தின் முதல் தளம் வரை - ஒரு கிழவி கால் நீட்டியதைப் போல மடிந்து நீண்டு கிடந்தது. அதன் இரண்டாம் தள ஜன்னலுக்கருகில் அமர்ந்திருந்தவளின் கண்கள் இவனையும் கோப்புகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்தன. அமர்ந்தபடியே எட்டித் திரும்பிச் சோப்பை ரேக்கில் சொருகியபோது இடுப்பின் வழவழப்பில் வெயில் பட்டுக் கண்ணைக் கூசியது. தன்னைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு பார்வையை வேறு பக்கம் திருப்பியபோது, ஒரு சந்திலிருந்து எட்டிக் குதித்த கிழவன், கால்களால் குழிபறிப்பவனைப் போல நிலத்தைத் தேய்த்துத் தேய்த்துச் செல்வதைக் கண்டான். அந்த இடத்தை நோக்கி மெதுவாக அடியெடுத்துவைக்காமல் தரையோடு உரசியபடி நடந்தான். அவனுடைய கால்விரல்களின் அச்சுகள் பதிந்து வெளிநிக் கிடந்த செருப்பு, தரையில் உப்புக் காகிதத்தைத் தேய்ப்பது போன்ற ஒலியை எழுப்பியது.

அவ்விடத்தை நெருங்க நெருங்க நாற்றம் ஒரு பழகிய நாயைப் போல வந்து முகர்ந்துவிட்டு மேலே ஆரம்பித்துவிட்டது. அந்த இடமே சொதசொதவென்றிருந்தது. அச்சந்தினூடாக அடுத்த தெருவை அடைய முடியாதபடி நான்கைந்து அடிகளுக்கடுத்துக் காய்ந்த முட்களும் அதற்கடுத்துப் பெரிய கற்கள் சரின்றியும் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றிலிருந்து சரிந்த இரண்டு கற்கள் ஈரத்தோடு கீழே கிடந்தன. இடுப்பில் கைவைத்து நின்றால் கைமுட்டிகள் சுவரைத் தொடுமளவுக்கு அதன் அகலம் இருந்தது. கால் பெருவிரலால் தரையை அழுத்தமாக ஊன்றிச் சற்று மேடாகவும் சற்று சுத்தமாகவும் - அப்படித்தான் அவன் நம்பினான் - இருந்த இடத்தை நோக்கிக் குதித்துச் சென்றான்.

புதிய எழுத்தாளர் அறிமுகம்

செந்தில்

அச்சிறு அதிர்வில் ஈக்கன மாறித் கலைந்து பறந்து வேறு இடங்களில் அமர்ந்துகொண்டன. அதற்குள் ளாகவே தங்கள் பழைய இடங்களை அவை மறந்து விட்டிருந்தன. இப்போது நாற்றம் அதிகமாக இம்சிக்கத் தொடங்கிற்று. தன் வெறுப்பனைத்தையும் திரட்டி, நாற்றத்தின் மீது காறி உமிழ்ந்தான். பழுப்பும் மஞ்சளும் கலந்த கோழை காலருகில் விழுந்தது. சற்று உற்றுப் பார்த்துவிட்டுத் தன் மூத்திரத்தால் அதைக் கரைக்க ஆரம்பித்தான். உடல் லேசாகிக்கொண்டே வந்தது. அக்கோழை தன்னைப் பல பிசிறுகளாக ஆக்கிக் கொண்டிருந்தது. அப்பிசிறு தன் எண்ணற்ற கைகளின் மூலம் அங்கிருந்து நீந்தி வெளியேற முயற்சித்துப் பிறகு முடியாமல் பொங்கிய நுரையில் திணறிக் கரைந்தது. சட்டென அவன் நிலைகுலைய இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வாயின் ஓரம் கங்கு எறிய ஒருவன் நுழைந்தான். சுவரைப் பிடித்து அமர்ந்தவன், தொடைகளில் மூத்திரம் தெறிக்கும் பிரக்ஞையின்றிப் புகைவிடுவதில் லயித்திருந்தான். அது நெளிந்து மேலேறிச் சுவரொட்டியை மங்கலாக மறைத்துத் தாண்டிக் கலைந்தது. மீண்டும் அச்சுவரொட்டியை ஆவலோடும் குறுகுறுப்போடும் கள்ளத் தனமாகப் பார்த்தான். தன் வயதோடு அதன் சரிபாதியையும் சேர்த்துக் கடந்த, சராசரிக்கும் சற்று பருத்திருந்த ஒருத்தி குளித்துக்கொண்டிருக்க, அவளைப் பின்புற மிருந்து ஒருவன் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தான். அக்குளியலில் நனைந்துபோயிருந்த வெள்ளாடையில் தெரிந்த-அவள் முலைகளின் மீது ஓட்டப்பட்டிருந்த காகிதத்தில் திரையரங்கின் பெயரும் காட்சிகளுக்கான நேரங்களும் ஓட்டப்பட்டிருந்தன.

2

கதவின் முன் நின்றுகொண்டு தன் ஆட்காட்டி விரலைக் கொக்கிபோல மடித்துத் தட்டினான். அது தகரக்கூரைமீது மழைத் துளி விழும் சத்தத்தை ஒத்திருந்தது. எப்பதிலும் கிடைக்கப் பெறாதவன், விசையோடு தள்ளித் திறந்து நுழைந்தான். அடிபட்ட மிருகம் வலியால் கத்துவதுபோல அது ஓசை எழுப்பிற்று. பின் அதுவாகவே சுருதி பிசகிய கணத்தில் தந்திக் கருவியிலிருந்து எழும் சப்தத்தின் சாயலோடு தன்னைச் சாத்திக்கொண்டது. அறையெங்கும் நிரம்பியிருந்த இருள், வழிந்து பாதத்தைத் தொட்டது. நீர் இறைக்கும் சத்தம் மட்டும் விட்டுவிட்டுக் கேட்டபடியிருந்தது. அவ்விருளை முடிந்த மட்டும் ஊடுருவிப் பார்த்தான். பிறகு கண்களைக் கால்களுக்கு நகர்த்தி, சுவரின் மீதோ எப்பொருளின் மீதோ மோதாமல் தரையை உரசியவாறே, அடுத்த அடியை மனத்தில் தீர்மானித்து வெகு நிதானமாகக் கால்களால் ஊர்ந்தபடியே அவ்வறையைக் கடந்தபோது பரந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்திருந்தான். கண்ணாடி ஓட்டிலிருந்து இறங்கின ஒளி சிறு இடத்தை மட்டும் வெளிச்சமாக்கியிருந்தது. அதற்கருகில் அமர்ந்து மதுரம் குளித்துக்கொண்டிருந்தான். சதை போட்டிருந்த உடலில் முன்பைவிடவும் வனப்பும் மெருகும் கூடியிருந்தன. துவைத்து முறுக்கிப் பிழிந்துவைக்கப்பட்ட துணிகள் பாததிரத்தில் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. கைகளில் நுரைக்க ஆரம்பித்த சோப்பை வைக்கத் திரும்பியபோது

இவன் திற்பதைப் பார்த்துச் சிரித்தபடியே முகம் முழுக்கத் தேய்த்துக்கொண்டான். வாசனை நாகியில் ஏறி, உடலில் பரவ, கண்களை மூடி அவ்வாசனையை யும் அவள் உடலையும் பிரித்துவிட முடியுமாயோசித்தபடியே நின்றிருந்தான். நீரின் சலசலப்பில் கவனம் திரும்பியபோது அவள் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தான். அது உடலிலிருந்து வழிந்து பாதத்தின் அடியில் போய்த் தேங்கிற்று. வெகுநேரம் அலைந்து இப்புதிய வீட்டைக் கண்டுபிடித்து வந்திருப்பதன் ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது கயிற்றுக் கட்டிலில் முன்கும் ஒலிகேட்டது. பார்வையை அப்பக்கமாகத் திரும்பியவுடன் கட்டிலில் உடல் மெதுவாக அசைந்தது. அவனை நெருங்கி அடையாளம் கண்டு சட்டையைப் பற்றித் தூக்கியபோது திமிறி விடுவித்துக்கொண்டு ஓடினான். இவன் மிகுந்த கவனத்துடன் வந்த இடங்களையும் முனைகளையும் அனாயாசமாகக் கடந்து எப்பொருளின் மீதும் மோதாமல் கதவை ஓசையோடு அறைந்து விட்டு ஓடினான். அவளை நோக்கி மூச்சிறைத்தபடியே வந்தபோது பயந்து நின்றிருந்தவளின் உடலிலிருந்து ஈரம் காய்ந்துகொண்டே வந்தது. அவள் மழை முடிந்து அடிக்கும் வெயில்போலப் பளிச்சென்றிருந்தது அவன் மூச்சுக் காற்றில் சூட்டைக் கிளப்பியது. இவனுடைய இம்சைகளும் கேலியும் அதிகமென்றும் சமயங்களில் மிரட்டிப் பணம் பறித்துவிடுகிறான் என்றும் புகாரை அடுக்கினான். ஈரம் உலர்ந்து குளிர்ச்சியோடிருந்த அவள் கையின் மீது தன் கையை இதமாக வைத்து, கண்களை மெதுவாக மூடித் தலையை வலதிலிருந்து இடப்பக்கம் லேசாக வெட்டி அசைத்தான். அவன் பார்வை ஓட்டிக் கிடந்த ஆடையை வெறித்துக்கொண்டிருந்தது. மெளனத்தின் காரணம் கேட்டபோது அவன் சிரிக்க முயன்றது கன்னத்தின் நரம்பொன்று தவறாக இழுத்துக்கொண்டதுபோல இருந்தது. சட்டென அவன் அவனுடைய கையைப் பற்றி உள்ளறைகளுக்குள் இழுத்துப் போனபோது ஓட்டிக் கிடந்த ஆடையினூடாகப் பின்புறம் அசைவதைக் கண்டான். ஆடையிலிருந்து சொட்டுச் சொட்டாக ஓழுகும் நீரைப் பார்த்த படியே அதன் பின்னே உள்ளறைகளை நோக்கிப் போய்க்கொண்டேயிருந்தான்.

3

வெடித்த சிரிப்பிலிருந்து எழுந்த புகை, சுவரொட்டியை மறைக்க, பதற்றம் தொற்றக் கவனம் திரும்பியபோது உள்ளே நுழைந்தவன் இன்னும் வெளியேறாமல் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் சுவரொட்டியையும் குறியையும் மாறி மாறி — முகத்தில் ஒருவிதக் கேலி தொனிக்கப் பார்த்தபடியிருந்தான். ஒன்றுக்கு நின்றுபோயிருந்த பிரக்ஞையின்றிக் குறியைப் பிடித்திருந்த விரல்களின் இடைவெளி அதிகமாகியிருப்பதை உணர்ந்து, சட்டென உதறி உள்ளே திணித்துக்கொண்டு வெளியே குதித்தான். ஈக்கள் தூசிகள் போல மேலெழுந்து இறங்கின. இனி இவன் கண்ணில்பட்டுவிடவே கூடாதென முடிவெடுத்துச் சாலையை அடுத்த கணத்தில் தொட்டு நுழைந்துவிட வேண்டும் எனும் வெறி தலைக்கு ஏற, கைகளை வழக்கத்திற்கு மாறாகக் காற்றில் வீசியடித்து அவனுடைய நிழலை அவனே

மிதித்து துவம்சம் செய்தவாறு நடையில் வேகத்தைக் கூட்டிக்கொண்டே சென்றான்.

4

சாலையெங்கும் ஜனத் திரள் கலைந்தும் பின்னிக்கொண்டும் அலைந்துகொண்டிருந்தது. ஓரக் கடைகளின் சதுரங்களைத் தாண்டித் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பத்திரிகைகள் அருகிலிருந்த பழக் குலைகளுக்குத் தம் நிழலைத் தந்துகொண்டிருந்தன. அரக்கத்தனமாக அடித்துக்கொண்டிருந்த வெயிலில் மூச்சிறைத்து வந்தபோது, அது சாலையை உருக்கிக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது.

அன்று மிதமான வெயில் அடிப்பதை அந்தச் சிறிய வீட்டின் பெரிய ஜன்னலின் வழியே பார்க்க முடிந்தது. முன்னிரவில் பெய்த பெருமழையில் சுவர்கள் ஓதத்தால் ஈரம் காயாமல் விழுந்துவிடும் பல்வீனத்தோடு நின்றுகொண்டிருந்தன. வீட்டின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் மறுமூலைக்குக் குறுக்குமறுக்காக ஓடிய இரும்புக் கம்பியில் துணிகள் உலரப்போடப்பட்டிருந்தன. அவற்றைச் சற்றே விலக்கியபோது, யசோதா சோர்ந்து கண்களைத் திறந்து மல்லாந்து படுத்துக் கிடந்தாள். பூஞ்சையான ஓடுங்கிய உடம்பின் வெள்ளை நிறம் மஞ்சளாக வெளிறிப்போயிருந்தது. ஈர மணலில் பறித்த குழிபோல கழுத்து எலும்புகள் பளிச்சென்று துருத்திக்கொண்டிருந்தன. முன்பு காதலித்துத் திரிந்த நாள்கள் கண்களுக்குள் ஓடி மறைந்தன. அவனைப் பயம் தொற்றிக்கொண்டது. விலகிக் கிடந்த ஆடையினூடாக வயிற்றைக் கூர்ந்து பார்த்தபோது அது விலா எலும்பிற்கடியிலிருந்து மெதுவாக சற்று மேலேறிவந்து பட்டுண்டு உள்லொடுங்கிக் கொண்டது.

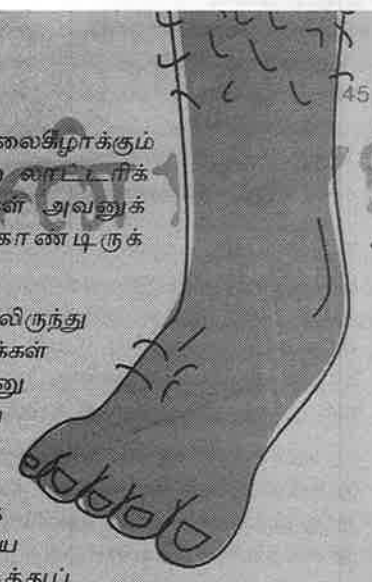
மூச்சு விடுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டது சற்றே னும் அவனுக்குத் தெம்பளித்தது. அந்த உடம்பு மற்றொரு உயிரைச் சுமந்திருப்பதும் அதை இன்னும் எட்டு மாதத்தில் பெற்றெடுக்கப் போவதையும் நினைத்தபோது அச்சம் மனத்தைக் கவ்வியது. அவளுக்காக வாங்கி வைத்திருந்த இட்லிப் பொட்டலத்தை ஈக்களும் எறும்புகளும் மொய்த்துக்கொண்டிருந்தன. தன்னைத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் அங்கிருந்து சென்றுவிட விரும்பினான்.

டைய வாழ் வைத் தலைகீழாக்கும் என்று நம்பியிருக்கிற வாட்டரிக் கடன்களின் முடிவுகள் அவனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அந்தச் சிறு சந்திலிருந்து விலகி இரண்டு தெருக்கள் தாண்டி வந்த அவனுடைய கால்கள் அங்கிருந்த தேநீர்க்கடைக்குள் நுழைந்து உள்ளுக்குள் இருந்த இரும்பு நாற்காலியை வர்ரென்று இழுத்துப் போட்டு அமர்ந்தன. கசங்கிய

நாளிதழைத் தேடியெடுத்து எண்களை நிதானமாகத் தேடி ஆரம்பித்தான். ஒவ்வொரு மாநிலமும் அவனைக் கைவிட்டுக்கொண்டிருந்தது. மிகச் சிறிய தொகையை மிகப் பெரிய எண்களின் இடைவெளியில் இழந்திருக்கிறான். இவ்வளவு வருட அனுபவத்தில் இலக்கங்களைக் கணித்து எண்களைச் சலித்துத் தேர்ந்தெடுத்து உருவத் தெரிந்துகொண்டிருந்தான். அது எண்களின் இடைவெளியைக் குறைத்துத் தொகையின் அளவை அதிகப்படுத்தியபடியே இருந்தது. இன்று மிகக் குறைந்த எண்களுக்குள் மிகப் பெரிய தொகை கைநழுவிப் போயிருப்பதைக் கண்டான். உடம்பு முழுக்க வேர்க்க ஆரம்பித்தது. கையிலிருந்து உடலில் பரவிய நடுக்கத்தைக் குறைப்பதற்காக எழுந்து வெளியே வந்து தேநீருக்குச் சைகை செய்துவிட்டுத் தெருவை தோட்டம் விட்டான். அவ்வளவாகப் பழக்கமில்லாத அடுத்த வீட்டுக்காரன் அக்கடையை நோக்கி அந்தச் சேறு நிரம்பிய தெருவில், தன் மீது சேறு தெறிப்பதைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் வழக்கியும் விழாமல் ஓடிவந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டு திகைத்து நின்றான். அவனோ, கைகளைப் பிடித்து அவன் மீது பாதி சாய்ந்து வலது தோளுக்கருகில் முகத்தை வைத்து மூச்சுக் காற்றைச் சத்தத்தோடு வேகமாகக் கசகசவென்று வெளியேற்றியபடியே இவனுடைய மனைவி மின்சாரம் தாக்கி இறந்து கிடப்பதாகக் கதறினான். பெரும் அலறலுக்குப் பின்னான வினாடித் துளியில் நிகழ்ந்து முடிந்துவிட்ட சாவு. பீதி முகத்தில் பரவ அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றான். டக்கடையின் அகலத்தை முழுவதுமாக மறைத்து நின்றவர்கள் வேட்டியை மடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு அவன் தலைதெறிக்க ஓடிக்கொண்டிருப்பதையும் அவனைப் பிடிக்க முடியாமல் பின்தங்கி விரட்டிக்கொண்டோடிய பக்கத்து வீட்டுக்காரனையும் உறைந்துபோய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வீட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் நின்ற சிலைகள் அவனுடைய பாத ஒலி கேட்டு உயிர் பெற்றுப் பரபரக்க ஆரம்பித்தன. தாமதமாகத் தனக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதை ஐந்து மைலுக்கு அப்பாலிருந்த அவளுடைய அம்மாவை அங்கு கண்டவுடன் உணர்ந்துகொண்டான். சுற்றியிருப்ப வர்களை விலக்கியபோது, துணி உலரப் போட்டிருந்த

இடமாற்றம்

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகக் கிழக்கு முகப்பேரில் இயங்கிவந்த ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம், ஏப்ரல் 2005 முதல் தரமணி மையத் தொழில் நுட்பப் பயிலக வளாகத்திற்கு (Central Polytechnic Campus) இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்பு, மாநிலத் தொல்லியல் துறை இயங்கிவந்த கட்டிடம் இது.

சுமார் ஒரு லட்சம் தமிழ் நூல்களும் நாற்பதாயிரம் ஆங்கில நூல்களும் சென்ற நூற்றாண்டில் வெளியான தமிழ் இதழ்களும் புதினங்களும் இந்நூலகத்தில் உள்ளன. நூலகத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பும் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் தங்களின் அடையாள அட்டையுடனோ அல்லது ஆராய்ச்சித் திட்டப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதற்கான ஆதாரத்துடனோ வரலாம்.

திங்கட்கிழமை முதல் சனிக்கிழமை வரை (2ஆம் சனிக்கிழமை நீங்கலாக) காலை 9.30 முதல் 5.00 வரை

முகவரி:

3ஆம் குறுக்குச் சாலை

மைய தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்

தரமணி, சென்னை 600 113.

(இந்திரா நகர் MRTS ரயில் நிலையம் எதிரில்)

தொலைபேசி: (044) 22542551

மின்னஞ்சல்: mrl@dataone.in

பிடித்தபடியே யசோதா சுருண்டு இறந்து கிடப்பதைக் கண்டான். வெடித்துக் குழறிக் குரலெடுத்து அழுதது கேட்டு வெளியில் நின்றிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராக உள்ளே நுழையவும் முடியாதவர்கள் எட்டிப் பார்க்கவும் முயன்று வாசற்படியில் நெருக்கியடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கைகளைக் கம்பியிலிருந்து எடுத்து நன்றாகத் தரையில் கிடத்தினான். பின்மண்டையின் முடியைப் பற்றி இழுத்து எறிந்த அவளுடைய அம்மா,

“புள்ளயத் தொடாதடா! எப்பிடி உருக்கொலஞ்சு கிடக்கறான்னு பார்ரா... பாவி...” என்று ஓல மிட்டவாறு சட்டையைப் பிடித்து உலுக்கினாள் அவனது சட்டைப் பொத்தான்கள் இருவரது காலடியிலும் தெறித்து விழுந்தன. நிலைகுத்தி நின்ற அத்தனை பார்வைகளுக்கும் பயந்து ஒடுங்கிப்போய் மூலையில் சுருண்டுகொண்டான். காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெற்றன. எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அக்கம்பியைத் தொட்ட கணத்தில் வலிப்பு நோயின் உச்சபட்ச உதறலில் உடல் துடித்துச் சன்னமாக அடங்குவதுபோல அவள் உயிரும் பிரிந்திருக்கக்கூடும். அப்படியென்றால் அந்தச் சிசு ... உடனடியாக அவற்றை மறந்து அவற்றிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முயன்றான்.

இப்போது சாலையில் கூட்டம் குறைந்து போயிருந்தது. பக்கத்துக் கட்டிடத்திலிருந்து பெருத்த சரீரி ஒருவர் ரப்பர் செருப்பு படிக்கட்டில் ஓசை எழுப்ப இறங்கிவந்தார். அச்சத்தம் அவளுடைய அப்பா குழிமேட்டில் அவனுக்கு நேரங்கொடுக்காமல் கையோடும் வரை அறைந்து கீழே தள்ளியுறந்த நினைவுறுத்தியது.

அவளுடைய துர்மரணத்திற்குப் பிறகு அவனைச் சூழ்ந்திருந்த வெறுமைக்கு ஈடுகொடுப்பது அவ்வளவு சுலபமாயிருக்கவில்லை. அதுவரை கால்கள் தொடக் கூசிய தெருவின் மணலில் அவனுடைய பாதங்களின் தடங்கள் நிறைந்திருந்தன. பெண்களிடம் பேசுவதற்கே தயங்கிய அவன்தான் அவர்களோடு வலிந்து போய் உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டான். பிறகு அவ்வுறவை விலக்க முடியாதவாறு அது அவனை உள்ளிழுத்துக் கொண்டது. கீழ்த்தரமான பழக்கங்களால் உடம்பு குச்சிபோல ஆகியிருந்தது.

சட்டெனச் சட்டையைப் பிடித்திழுத்த வண்டி யொன்றிலிருந்து அதனைக் கிழியாமல் வெளியே எடுத்தபோது அதன் எண்ணைக் கண்டான். அங்கு நீண்ட வரிசையில் ஒழுங்கற்று வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றுக்குள் நுழைந்து செல்வதினூடாக முந்தைய மனநிலையிலிருந்து வெளிவரவும் அம்முக வரியை அடைந்துவிட முடியும் என்றும் நம்பினான். ஒவ்வொரு வண்டியைக் கடக்கும்போதும் அதன் நான்கு இலக்க எண்களைக் கூட்டி அதனை அக் கணிதச் சூத்திரத்தில் கணித்துக் கிட்டிய ஒற்றை இலக்க எண்ணின் பலாபலன்களைப் பற்றித் தீவிரமாக யோசனை செய்தபடியே சென்றது சற்றேனும் அவன் மனத்தைச் சாந்தப்படுத்திற்று. அந்த யோசனையினூடாக நான்கு சக்கர நவீன வாகனங்கள் நின்றிருந்த பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தான். புழுதி நிரம்பிய பின்புறக் கார்க் கண்ணாடியொன்றில் வரைந்திருந்த இதயத்தைத் துளைத்துச் சென்ற அம்புகளின் இரு முனைகளிலும் எழுதப்பட்டிருந்த பெயர்களிலொன்று இவன் பெயரைக் கொண்டிருந்தது மேலும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. அப்போது திறந்திருந்த மற்றொரு கார் ஜன்னலில் பார்வை விழுந்தது. அடுத்த அடிக்குத் தயங்கியவனாக நின்றுகொண்டான். பின் இருக்கையில் ஆடைகள் கலைந்து கிடக்க ஒருத்தி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். இதுவரை பார்க்கக் கிடைத்த மார்பகங்கள் வடிவத்தில் நேர்த்தியையும் அளவில் கச்சிதத்தையும் கொண்டிருந்தன. யாரேனும் கவனிக்கக்கூடும் எனும் பயத்தில் அங்கிருந்து நகராமல் சில்லறையைச் சரிபார்ப்பவனைப் போல் பாவனை செய்து ஜேபியில் விரலை நுழைத்துத் துழாவினான். சட்டை நூல்களின் பிசிறுகள் நகங்களுக்குள் சிக்கிக்கொண்டன. தன்னை நோட்டமிடும் கண்களிடமிருந்து தப்பிக்க — உண்மையில் அவனை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை — கடிக்காத செருப் பைச் சரிசெய்பவனாக மாறினான். குனிந்து வாரைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டே உள்ளே பார்வையைத் திருப்பியபோது அடித்த காற்றில் ஆடை மேலும் நெகிழ்ந்திருந்தது. அப்போது திறந்திருந்த வலது சாளரத்தினூடாக நடைமேடையையொட்டி இருந்த கடை யைக் கண்டான். பாதுகாப்புக் கருதி அவ்வாகனத்தைக் குறுக்காகக் கடந்து அங்கு சென்றான். வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருந்த பாட்டில்களின் தகர முடிமீது தன் பைசாவை ஒங்கி வைத்தான். சில கணங்களுக்குப் பிறகு படுதாவை விலக்கியபடி நீண்ட, நடுங்கும் கையை அடுத்து வயோதிக உருவம் வந்து நின்றது.

“வில்ஸ் ஒண்ணு” என்றான்.

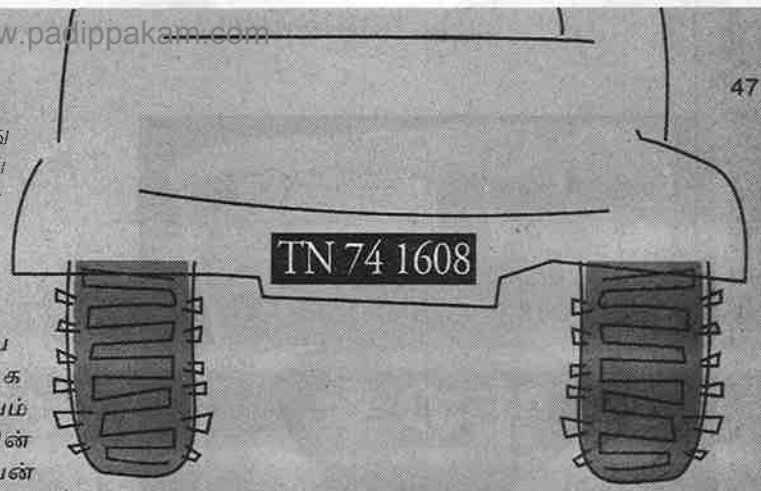
அவர் நடுங்கியபடியே எடுத்துக் கொடுத்து மூலையைச் சுட்டினார். அங்கு பாய்பைப் போலத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த கயிற்றின் நுனியில் கங்கு விட்டு விட்டு எரிந்துகொண்டிருந்தது. அங்கு நகர்ந்து அதற்கு உயிர் கொடுத்து மெதுவாக இழுத்தான்.

உள்ளே சென்று உடல் முழுக்கப் பரவிய புகையைத் திரும்பியபடியே மெதுவாக விட்டபோது, அப்புக்கையினூடாக ஓர் உருவம் அசைந்து அவனைக் கடந்தது. காரின் பின்னிருக்கை காலியாகக் கிடந்தது. இவன் திரும்பிப் பார்த்தபோது பிருஷ்டம் தனித்து அசையாமல் உடலோடு இயைந்து அசைய அவன் சென்றுகொண்டிருந்தது மனத்தில் கிளர்ச்சியைத் தூண்டியது. அவசரத்தில் பாக்கிச் சில்லறை கைமாறியபோது அது தவறி பாட்டில்களின் இடையே விழுந்து பலகைகளின் இடைவெளியில் கீழே விழுவது கேட்டது. அவர் நிரடிக்கொண்டே துழாவ ஆரம்பித்தார். அச்சமயத்தில் இவன் வயதையொத்த பெண் ஒருத்தி மொணமொணத்துச் சிரித்து இவனோடு சேர்ந்துகொண்டாள். அவளது ஆடையே இரண்டாவது தோலாக மாறிவிட்டதைப் போல உடலை இறுக்கி நெரித்துக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் இருவரும் சில்லறையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் இவனைக் கடந்து சென்றுவிட்டிருந்தனர். காரின் கதவுகள் அறைந்து சாத்தப்படும் ஒலியையும் இரண்டாவது முயற்சியில் கிளம்பத் தயாரான காரின் மெல்லிய ஒலியையும் கேட்டுத் திரும்பினான். அது அலட்சியமாக இவன்மீது கரிய புகையை அலையெனப் பரப்பவிட்டு நகர்ந்து மறைந்தது. அதற்குள்ளாகத் தீர்ந்துவிட்டிருந்த சிகரெட்டை மண்டிய எரிச்சலோடு வீசிக் காலால் அழுத்தி இழுத்தான். அது சிறிய கரிய கோடாயிற்று. அக்கோட்டிலிருந்து உடலைப் பின்னாக்குச் சற்றே வளைந்து எதிரே உற்றுப் பார்த்த போது இவ்வளவு நேரமும் தேடிக்கொண்டிருந்த கதவிலக்கம் வெயில் பட்டுப் பளபளப்பதையும் அதன் இரண்டாம் இலக்கம் தேய்ந்துபோய் இருப்பதை நெளியும் கானல் நீரினூடாகக் கண்டு குழம்பினான். இருப்பினும் அவனுடைய கால்கள் தன்னிச்சையாக அவ்வீட்டின் திசையை நோக்கித் திரும்பின.

5

அவ்வீட்டை அடைவதற்குச் சாலையைக் கடக்க முயன்று திணறிக்கொண்டிருந்தான். அச்சாலையின் ஒவ்வொரு வாகனமும் மற்றொன்றிற்கு மறைமுகமான சவாலை விடுத்தபடியே போட்டியிட்டுக்கொண்டிருந்தது. இவனுடைய மந்தத்தனைத்திற்கு நேரெதிரான சுறுசுறுப்பை அது கொண்டிருந்தது. சுற்றிலும் எழுந்த சலசலப்பு களும் கூச்சல்களும் அதிகமாகத் தொந்தரவு செய்தன.

சாலையைக் கடந்து அவ்வீட்டிற்குச் செல்வதுதான் லோ வரி. அப்போது கால்களை

அசைக்க முடியாதபடி அவை மரத்துப்போயிருந்தன அவற்றைப் பழைய நிலைக்குத் திருப்பத் தரையில் ஓங்கி ஓங்கி அடித்தான். அவனை அறைந்து தள்ளியதற்குப் பிறகு பெரிய கல்லைத் தூக்கிக்கொண்டு அக்காடு முழுக்கத் தூர்த்திய அவளுடைய அப்பாவைக் காலடியில் போட்டு மிதிக்கிறோம் என்னும் போதத்தில் இடது முட்டி அளவிற்கு வலது காலை உயரத் தூக்கித் தரையில் அறைந்தான். கூந்து சென்றவர்களின் மிரட்சியான முகங்களிலிருந்த கேள்வியும் வினோதமும் சில நொடிகளுக்குள் ஒரு கேலிப் புன்னகையில் இயல்பிற்குத் திரும்பின.

அந்த இருவழிச் சாலையில் வாகனங்கள் ஒழுங்கற்றும் கும்பலாகவும் விலகி வழிவிட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தன. ஒரு அசட்டுத் தைரியத்தில் வலப்புறம் கையைக் குறுக்காக நீட்டி, சாலையின் பாதிவரை கடந்துவிட்டிருந்தான். இவன் குறிப்பை ஏற்று வாகனமும் தன் வேகத்தை மந்தப்படுத்தியபடி வந்துகொண்டிருந்தது. இக்குறுகிய நேரத்தைப் பயன்படுத்திப் பின்னே முட்டியபடியே வந்து கொண்டிருந்த மற்றொரு வாகனம் தன் பாதையிலிருந்து ஓடித்து விலகி அதனைக் கடந்துவிட மிதமிஞ்சிய வேகத்தில் வரத் தொடங்கியது. இதைச் சற்றும் எதிர் பாராதவன், அதன் வேகத்தையும் விசையையும் கண்டு பீதியுற்றுக் கால்கள் நடுங்கப் பின்வாங்க நினைத்தான். அருகில் வந்துவிட்டிருந்த அவ்வாகனத்திடமிருந்து, யானையின் பிளிறலைப் போல எழுந்த ஹாரன் ஒலி சாலையைப் பிளக்க, அது தன்னை நிறுத்த அழுத்திய பிரேக்கின் ஒலியோ பிரம்மாண்டமான 'கிறீச்' என்னும் ஒலியை எழுப்பி, நடுவில் நின்றுருந்தவனைத் தன் பின் சக்கரத்தில் புரட்டித் தூர வீசியது. என்ன நேர்ந்தது என்பதுகூடத் தெரியாமல் தாரப்போய் விழுந்தான். தன் இரத்தத்தின் மீது அவன் கிடந்தான். உடலிலிருந்து பெருகிய இரத்தம் அவனைச் சற்றிலும் பரவத் தொடங்கியது. மெதுவாகத் தலைதூக்கிப் பார்த்தபோது சாலையின் திருப்பத்திற்கு முன்பே மறிக்கப்பட்டு ஓரங்கட்டப்பட்ட அந்த வாகனத்தை நோக்கிச் சிலரும் இவனை நோக்கிச் சிலரும் ஓடி வருவது தெரிந்தது. கலைந்து ஓடும் உடல்களின் இடைவெளியில் மங்கலாகத் தெரிந்த அவ்வாகனத்தின் எண்ணை மனத்தில் கூட்டிப் பொறிகளில் பதிவு செய்துகொண்டிருந்தபோது அவன் கண்கள் மெதுவாக மூடிக்கொண்டன.

சு.கி. ஜெயகரன்

வெகு நாட்களுக்குப் பின், சென்னையில் வாழும் என் நண்பர்களான ராமசாமி தம்பதியைப் பார்த்து உரையாடிய பின், பெயர் பெற்ற சீன உணவகம் ஒன்றில் உணவருந்த என்னை அவர்கள் அழைத்தனர். தாராபுரம் இளமை நினைவுகளை அவர்களுடன் மகிழ்ச்சியுடன் பகிர்ந்தவாறு சீன உணவில் திளைத்தேன். உண்டு முடிக்குமுன் என் இதயத் துடிப்பு வேகமாவதை உணர்ந்தேன். தலைச் சுற்றலுடன், வாந்தி வருவதுபோன்ற உணர்வும் ஏற்பட்டது. உடனடியாக மல-ஜலம் கழிக்க வேண்டுமென்று தோன்றவே கழிவறைக்கு விரைந்தேன். இதற்குள் உடல் முழுக்க வியர்த்துக் கொட்டியது. என் நிலையைப் பார்த்த என் நண்பர், தன் வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்று என் இரத்த அழுத்தத்தைப் பரிசோதித்தார். சோதித்தவர் “நல்ல வேளை, இது நான் பயந்த மாதிரி இருதயக் கோளாறு அல்ல” என்றார் பெருமூச்சுடன். அயர்வாகப் படுக்கையில் சாய்ந்த எனக்கு ஒற்றைத் தலைவலி (இலங்கைத் தமிழர் இதனைக் கபால இடி என்பர்) ஆரம்பித்தது.

எனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை அறியாத நிலையில், உணவியல் வல்லுநராகப் பணிபுரியும் என் சகோதரியிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு என் சங்கடத்தைக் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் “என்ன, எங்கு சாப்பிட்டாய்?” என்று கேட்டார். நான் உண்டது சீன உணவு என்றறிந்து அறிகுறிகளை நான் சொல்லக் கேட்டு, எனக்கு ஏற்பட்ட கேட்டிற்குப் பெயர் ‘சீன ரெஸ்டாரன்ட் சின்ட்ரோம்’ (Chinese Restaurant Syndrome) என்று குறிப்பிட்டார். அந்த உணவைத் தயாரிக்கையில் அவர்கள் பயன்படுத்திய அஜினோமோட்டோ (இதை ஜப்பானில் இவ்வாறு அழைப்பர்) அல்லது எம்.எஸ்.ஜி. (இது வேதியியல்

உப்பிடாதவரை உள்ளளவும் நினை

பெயர் - மோனோ சோடியம் குளுடமேட் - Mono Sodium Glutamate - M.S.G.) கொண்ட உணவை உட்கொண்டதன் விளைவு இது என்றார். எம்.எஸ்.ஜி. சிலருக்கு இத்தகைய அலர்ஜி அல்லது பக்க விளைவுகளை உண்டுபண்ணும் என்றும் அது உணவு உட்கொண்டபின் 10 நிமிடங்களிலிருந்து 48 மணிவரை எப்போது வேண்டுமானாலும் ஏற்படலாம் என்றும், பலர் அதை இந்த உப்புடன் சம்பந்தப்படுத்த மாட்டார்கள் என்றும் கூறி, என்னை ஓய்வெடுக்கச் சொன்னார். அது என் முதல் அஜினோமோட்டோ அனுபவம்!

அமினோ அமிலமான குளுடமிக் அமிலம் சோடியத்துடன் சேர்ந்து உருவான குளுடமேட் எம்.எஸ்.ஜி. அது பார்வைக்கு உப்பு அல்லது சர்க்கரை போன்று தோற்றமளிக்கும். வெறும் வாயில் சுவைத்தால் தனியான சுவை கிடையாது. ஆனால் அதையே ஒரு சிறு கரண்டியைவிடச் சிறிய அளவு உணவிலிட்டால், முக்கியமாக அசைவ உணவில் இட்டால் சுவை கூடும் என்பதாலேயே இது சீனச் சமையலில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. சுவை கூடுவது உண்மையென்றாலும் இதை உண்ணும் சிலருக்கு நான் அனுபவித்த வேதனைகள் ஏற்படும். தவிர உடல் சில்லிடுதல், கை, கால்கள் மரத்துப்போதல், வாந்தி, வயிற்றுப்போக்கு போன்ற வேதனைகளும் கூடும். எனவே என்னைப் போல் ஒற்றைத் தலைவலியால் அவதியுறுவோர் எம்.எஸ்.ஜி. என்று கேட்டாலே ஓடிவிட வேண்டும். ஏனெனில் பின்விளைவுகளில் முதன்மையானது ஒற்றைத் தலைவலி. இந்த வேதனையின் ஆரம்பம் கண்களை மூடினாலும் தெரியும் கறுப்பு, வெள்ளைக் கோடுகள்; கண்களைத் திறந்தாலோ, காண்பது முழுமையாகத் தெரியாமல் திட்டுத் திட்டுக்களாகத் தெரியும் தன்மை. எனவே வாகனத்தை ஓட்ட இயலாது. இதைத் தொடர்ந்து இரண்டு நாள் ஒற்றைத் தலைவலி நீடிக்கும்.

எம்.எஸ்.ஜி. கலந்த உணவு உண்ட சில சிறுவர்களிடையே அளவுக்கு மீறிய சுறுசுறுப்பு (hyperactivity) காணப்பட்டது. ஏனெனில் குளுடமிக் அமிலத்திற்கு மூளை நரம்புகளை உசுப்பேற்றும் தன்மை உள்ளது. சிறிய விலங்குகளுக்கு இந்த உப்பை அளித்து நடத்திய சோதனைகளின் முடிவில் அவற்றின் மூளைத் திசுக்களில் இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க உணவு மற்றும் மருந்துக் கண்காணிப்பு அமைப்பு, எம்.எஸ்.ஜி.யை உட்கொள்வதால் சிலருக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளை விளக்கியுள்ளது. தடை செய்யும் அளவுக்குப் பாதிப்புகள் இல்லையென்றாலும் சிலருக்கு அலர்ஜி, பக்கவிளைவுகள் ஏற்படுவதால் உணவு தயாரிப்பவர், உணவில் எம்.எஸ்.ஜி. சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நுகர்வோரிடம் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளனர் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அமெரிக்காவில் சில உருளைக்கிழங்கு வறுவல்களிலும் கோழி வறுவல்களிலும் எம்.எஸ்.ஜி. இருப்பதைப் பலர் அறியார். எனவே இதை அமெரிக்க ரெஸ்டாரன்ட் சிண்ட்ரோம் என்று கூட அழைக்கலாம்.

சீன ரெஸ்டாரன்ட் சிண்ட்ரோம் என்பதால் அதைச் சீனர்களுக்கு எதிரான இனவாதமாகக் கொள்ளக் கூடாது. ஒரு பழைய செருப்பைக் கொடுத்தாலும் அதை ஒரு நல்ல திண்பண்டமாகச் சீனர்களால் செய்ய முடியும் என்பது போன்ற பொருள் கொண்ட ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழியைக் கேட்டிருக்கிறேன். சீனச் சமையல்காரர் மீது எனக்கு மதிப்பு உண்டு. சீன உணவில் சுவைக்காக இடப்படும் எம்.எஸ்.ஜியினாலேயே இந்தக் கெட்ட பெயர். இப்போதெல்லாம் நான் தாய்லாந்து, இந்தோனேஷிய உணவு விடுதிகளுக்கோ அல்லது தவிர்க்க இயலாத நிலையில் சீன உணவகங்களுக்கோ சென்றால், முதலில் தலைமைச் சமையல்காரரைப் பார்த்து, எனக்கு எம்.எஸ்.ஜி. அலர்ஜி உண்டென்பதை விளக்கி, தயவுசெய்து என் உணவில் அந்த உப்பைப் போட வேண்டாம் என

வேண்டிக்கொள்வேன். அந்த உப்பிடாதவரை உள்ளளவும் நினைத்துக்கொள்வேன்.

ஆனால் விதி யாரை விட்டது, என் இரண்டாவது எம்.எஸ்.ஜி. அனுபவம் நிகழ்ந்தது எந்தச் சீன உணவகத்திலும் அல்ல. ஒரு நல்ல ஆந்திரா உணவகத்தில். அதே உணவகத்தில் சில சீன உணவுகளும் தயாரிக்கப்படுவதால், ஆந்திரா அசைவ உணவில் ஒரு சிட்டிகை எம்.எஸ்.ஜியைப் போடுவது சமையல் காரருக்குப் பெரிய காரியமல்ல. போட்டிருந்தார்! அதை அறியாமல் அந்த உணவை உண்டது என்பது துரதிருஷ்டம்!

எம்.எஸ்.ஜியைத் தமிழ்நாட்டில் சீன உப்பு என்று கூறுவதாகவும் அது பற்றிய விளம்பரங்கள் தமிழ் வானொலியில் வருவதாகவும் அறிந்தேன். இந்தச் 'சூ மந்திரக்காளி' சுவை கூட்டியின் உண்மைப் பெயரையும், விகார முகத்தையும் நுகர்வோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த வேதியியல் நச்சு பலரால் சகிக்கப்பட்டாலும் சிலருக்குக் கேடு விளைவிப்பதை உணர வேண்டும். இன்று சீன உணவைத் தயாரிக்கும் உணவு விடுதிகள் ஊர் முழுக்கப் பெருத்துள்ள நிலையில் நாம் உண்ணும் உணவில் என்ன அடங்கியுள்ளது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

மேலும் தகவல் அறிய:

MSG.Myth.com, Truthinlabelling.org, FDA and Mono Sodium Glutamate

MEENAKSHI ELECTRICALS

Electrical Engineers, Dealer & Suppliers

BAMA ASSOCIATES

Civil Engineers, Builders, Flat Promoters & Contractors

GANESH ELECTRICALS

'A' grade ('EA' 2087) Electrical Contractors & Engineers

AISHWARYA BUILDERS

Architects, Structural Engineers, Designers & Contractors

CORPORATE:

Old No. 56 - New No. 4/1, Brindavan Street Extension,
West Mambalam, Chennai - 600 033.

Phone: 2483 9373

Tele Fax : 5206 5327

THE MAN WHO BELIEVES UPON LUCK FAILS IN LIFE,
BUT THE MAN WHO LABOURS SUCCEEDS.

IN THE SERVICE OF
CIVIL | ELECTRICAL TRADE SINCE 1985

Advt.

அகமும் அயலும்

Free Zone படத்திலிருந்து ஒரு காட்சி

குந்தியிருந்த நிலமிழந்து கூடியிருந்த வாழ்விழந்து

அரங்கினுள்ளே காட்சி: படம், Free Zone
ஜெருசலத்தின் ஒப்பாரிச் சுவர் காட்சிக்கு வருகிறது.

“ஆட்டின் குட்டியைக்
கடித்துப் போட்டது
காட்டுப்பூனை
பூனைக்கு வேட்டு வைத்தது
வேட்டை நாய்
நாயினை நையப் புடைத்தது
கொழுத்ததொரு தடி
தாவிப்பிடித்துத் தடியைப்
பொசுக்கிற்று பெருந் தீ
தியினையள்ளிக் குடித்தது
தண்ணீர்
நீரினையள்ளிக் குடித்த எருதின்
கழுத்துக்குக் கிடைத்தது
வெட்டும் பலிவாள்
வாளினை ஏவிய மரண தூதனை...”¹

உச்சஸ்தாயியில் மந்திர உச்சாடனம் போல வளைத்துச் சுழற்றிப் பாடப்பட்ட இந்தப் பாடல் ஒலித்தடத்தில் வழிய, கார்க் கண்ணாடியில் பதிந்து மனமுடைந்து விம்மிக்கொண்டிருக்கிறது close upஇல் ஒரு பெண் முகம். யூத மதச் சடங்கு ஒன்றில் ஓதப்படும் இந்தப் பாடலை ‘வலியது வெல்லும்’ என்னும் ஆதார விதி பற்றிய குறிப்பாகவும் படத்தின் இயங்கு வெளியினுள்

வண்டியோட்டும் ஹன்னாவின் காரினுள் டேப் இசையாகவும் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் அமோஸ் கிடாய் பயன்படுத்துகிறார். மரணத் தூதனை வெல்லும் கடவுள் பற்றிய குறிப்பை மழுப்பித் தாவும் ஒலித்தடம் இறுதிக் காட்சியில் மூன்று பெண்களும் சேர்ந்து பாடும்போது வேறு வரிகளிலும் பரவுகிறது.

எத்தனை காலம் நீளப்போகிறது

இந்த நரகச் சூழல்

ஒடுக்குபவனும்

ஒடுக்கப்படுபவனுமாக

எத்தனை காலம், இன்னும்

கொலையாளியும்

வதைபடுபவனுமாக

இன்னும் எத்தனை காலம்

இந்த வெறிச்செயல்கள்

ஏதாவது மாறியிருக்கிறதா

நான் மாறிக்கொண்டிருக்கிறேன்

ஒரு சாதுவான ஆட்டுக்குட்டியாக

இருந்த நான்

வனப்ராணியும் மாமிச பட்சினியுமான
புலியாக மாறிப்போனேன். . .

பஞ்சுபோல புறா மாதிரி

இருந்த நான். . .

சரித்திர நிகழ்வுகளை உடனே நினைவுக்குத் தரும் 'ஒப்பாரிச் சுவர்' (Wailing Wall - Jerusalem), ஒலித்தடத்தில் பொங்கிப் பரவும் வரிகள், மனமுடைந்து விசித்தழுது கொண்டிருக்கும் பெண் முகம் என மூன்று இழைகளால் பின்னப்பட்ட காட்சி அசாதாரணமான விதத்தில் ஏறக்குறைய 800 அடிக்கு நீள்கிறது. தத்தமது தனித்தனி இருப்பிலும் ஒலியும் காட்சியுமாக இணைந்த தன்மையிலுமாக கால தேச வர்த்தமானம் கடந்த கனதியான துயரத்தை, தொடர்ந்து கொடுமைகளை நிகழ்த்திக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய வெறியை, கொடுமைக்கு ஆட்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அவலத்தைத் திரையில் எழுதுகின்றன. நீண்ட காட்சியின் முடிவில் வண்டியோட்டும் இன்னொரு பெண் முகம் சட்டத்துக்குள் வருகிறது.

ஓடத் தொடங்கும் காரினுள் இருவரிடையே இடம்பெறும் உரையாடலிலிருந்து, அழுதுகொண்டிருக்கும் இளம்பெண் ரெபக்கா முறிந்துபோன ஒரு உறவின் துயரத்தில் தத்தளித்துக்கொண்டிருப்பதும் வண்டியோட்டும் நடுவயது யூதப் பெண் ஹன்னா² கால் முறிந்து கிடக்கும் கணவனுக்குப் பதிலாக கிழக்கு ஜோர்டானில் Free Zoneஇல் ஓர் அமெரிக்கனைச் சந்தித்து ஏற்கனவே நடத்தி முடித்த பேரத் தொகையை வசூலிக்கப் போய்க்கொண்டிருப்பதும் துண்டுச் செய்திகளாகப் பார்வையாளர்களை வந்தடைகின்றன.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் அமோஸ் கிடாய்:

"கிழக்கு ஜோர்டானில் உள்ள இந்த Free Zone உண்மையிலேயே சுங்கம், எல்லைக் காவல் போன்ற கட்டுப்பாடுகளற்ற ஒரு ராட்சஸத் திறந்தவெளி. இராக், எகிப்து, சிரியா, இஸ்ரேல் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து கார்களை விற்கவும் வாங்கவும் இங்கு பல பேர் வருகிறார்கள். இஸ்ரேல் நாட்டு பஸ்கள் சிரியாவுக்கும் சவுதிக்கும் விற்கப்படுகின்றன. இந்த நாடுகளுக்குள் தூதரக உறவுகூடக் கிடையாது!"

ரெபக்கா—ஹன்னா உரையாடலின் சில பகுதிகள் காட்சிப்படுகின்றன; வழக்கமான flashback உத்தியாக அல்ல; அவர்களுடைய நினைவுத் துணுக்குகளாக, படிமங்களாக. பேச்சின் பல பகுதிகள் வாசகங்களாகவும் பரிமாற்றமாகவும் தொடர்கின்றன. ரெபக்காவின் தாய் யூதரல்ல³ என்பதால் அவள் ஒரு யூதராக அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை; தன்னுடைய 'அடையாளம்' குறித்த தேடலும் குழப்பமும் அவளை அலைக்கழிக்கின்றன. அவளது காதலன் (முறிந்த உறவு) பங்கு பெற்ற ராணுவ வன்முறைக் காட்சிகள், ஓயாத போர்ச் சூழலில் இடர்ப்படும் அன்றாட வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், ஜோர்டான் சந்தையில் வண்டிகளை மாற்றிவிட்டு, வாங்கி விற்றுப் பிழைக்கும் கணவனைப் பற்றிய குறிப்புகள் என இரண்டு பெண்களும் பேசும் முறை, உடல்மொழிகளின் வழியாகச் சரசரவென்று ஒரு கோட்டோவியம் உருவெடுத்து அதில் வண்ணங்கள் பரவி, பாத்திரங்கள் சமகால மத்திய கிழக்குப் பிராந்தியம், அதன் சமூக, அரசியல் களம் என வடிவம் கொண்டு, எக்காலத்திற்கும் பொருந்தியதான ஒரு வெளியிணைத் தற்காலத்தில் அழுத்தமாகப் பாவியபடி வண்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. கார் ஓர் எல்லைக் காவல் சாவடியைச் சமீபிக்கிறது.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் அமோஸ் கிடாய்:

"மத்திய கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் எல்லைகள் என்பவை வரைபடம் அல்ல; அசலான வாழ்க்கை. நில எல்லை, அரசியல் எல்லை, இவற்றின் மூலம் கிளைக்கும் மன எல்லைகள். எல்லைகளைக் கடப்பவர்கள் யார், எப்படிக்கடக்கிறார்கள் என்பது எனக்குக் கவனத்திற்குரியதரக இருக்கிறது. எனது முந்தைய படமான Promised Land⁴ எகிப்திய எல்லை வழியாக இஸ்ரேலுக்குள் பாலியல் தொழிலுக்காகக் கடத்தப்படும் பெண்களைப் பற்றியதாயிருந்தது. இந்தப் படத்தில் ஜோர்டான் எல்லையில் இடம் மாற்றப்படும் ஒரு கார், அதைச் சுற்றி நான் பேசக்கூடிய விஷயங்கள்..."

"நீ வாயை மூடிக்கொண்டு வா; தேவைக்கு அதிகமாகப் பதில் பேசாமல் வந்தால் நாம் வேகமாகப் போகலாம்" என்று ரெபக்காவை எச்சரித்தபடி முதல் எல்லைக் காவல் சாவடியில் ஹன்னா காரை நிறுத்துகிறாள். உலகப் 'புகழ்' வாய்ந்த இஸ்ரேலிய எல்லைக் காவல் விசாரணைகள் தொடர்கின்றன. ஒன்றல்ல, பல சாவடிகள், விதவிதமாகக் கேள்விகள். பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுமை காத்து, எரிச்சலும் நக்கலும் தெறிக்கப் பதிலளித்து எல்லைகளைக் கடந்து காரோட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள் ஹன்னா கிழக்கு ஜோர்டானின் 'கட்டுப்பாடற்ற பகுதி' நோக்கி. ஜோர்டானின் அற்புதமான நிலக்காட்சிகளோ சூரியாஸ்தமனங்களோ எவற்றையும் காமிரா கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. நெடுஞ்சாலைகள், சபிக்கப்பட்டவை போல பாரம் சுமந்து அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகப் பாலை கடக்கும் ஓட்டகங்கள், காரின் உட்புறம், காரின் உட்புறம், காரின் உட்புறம், பெட்ரோல் பங்க் என்பவை தவிரக் 'காட்சிகள்' எதுவும் கிடையாது. எனினும் இறுக்கமாக எழுதப்பட்ட கவிதையின் பகுதிகளாகப் படம் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெபக்கா, ஹன்னா, எல்லைக் காவலர்கள், ஜோர்டானின் பெட்ரோல் பங்க் தொழிலாளி, சாலை மனிதர்களிடமிருந்து ஹிப்ரூவும் அரபியும் ஆங்கிலமும் கலந்த ஒலி வடிவங்கள் காதுக்குக் கிடைக்கின்றன. கண் என்னவோ subtitle வழி பேச்சைப் புரிந்தாலும்கூட.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் அமோஸ் கிடாய்:

நவீனத்தன்மை எனக்கு முக்கியமானது. பாலஸ்தீனிய மற்றும் ஜோர்டானின் இன்றைய வாழ்க்கையின் தன்மையைக் காட்சிப்படுத்துவதில்தான் என் கவனம். தொடர்பு கொள்ளாதல் நவீனத்தின் ஒரு கூறு. பழைய காலத்தின் கவடுகளாக எஞ்சியிருக்கும் கட்டிடங்கள், நிலப்பரப்புகள், அடையாளங்களெல்லாம் தேசியம் சார்ந்து போகின்றன. தேசியம் இறுக்கத்திலும் பிரிவுகளிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. நெடுஞ்சாலைகளிலும் சந்தைகளிலும் மனிதர்களிடையே நிகழும் பரிமாற்றம் எனக்கு முக்கியமானது.

இருள் விழுந்துகொண்டிருக்கும் பொழுதில் ஆயிரக்கணக்கான கார்கள் நிற்கும் வெட்டவெளிப் பொட்டலில் பணம் கொடுக்க வேண்டிய அமெரிக்கனைத் தேடி அலுத்து அவன் தங்குமிடம் நோக்கிப் போகிறாள் ஹன்னா. துண்டுதுண்டாக இரண்டு

பெண்களுக்குமிடையே உரையாடல் தொடர்கிறது. அவ்வரையாடல் அவர்களுடைய தளத்திலிருந்து நழுவி, பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்களின், பெண்களின், குழந்தைகளின் வாழ்க்கையாக, பார்வையாளரின் மனதில் பிரவாகமெடுக்கிறது. தேடிப் போன இடத்தில் பதில் சொல்லும் நிலையில் நிற்பவர் பாலஸ்தீனப் பெண் லீலா. அமெரிக்கனை ஒளித்துவைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தொடங்கி, பணத்தை ஏமாற்றுவதாக லீலாமீது குற்றம் சுமத்துகிறார் ஹன்னா. பொறுமையும் கண்ணியமுமாகப் பதிலிறுக்கும் லீலாவின் தோற்றம், உடல்மொழி; பேசும்தன்மை ஆகியவை ஸாரங்கியாழின் இசைபோல இருக்கின்றன. குந்தியிருந்த நிலமீழ்ந்து, கூடியிருந்த வாழ்விழந்த⁵ பாலஸ்தீனத்தின் துயரமே ஒரு வடிவமெடுத்தது போலிருக்கிறது. இஸ்ரேலிய இயக்குநர் அமோஸ் கிடாய் அமெரிக்காவின் அட்டகாசங்களைக் கண்டுகொள்வதில்லை என்று குற்றம்சாட்டப்படுபவர்!

காட்சிப்படுத்தலில், நிறுவப்பட்ட எல்லா இலக்கணங்களும் மீண்டும் நொறுக்கப்படுகின்றன. உணர்வு மாற்றங்கள், பரிமாற்றத்தின் நாடகம், எனயாவையும் வெட்டுக்காட்சிகளாக மாற்றப்படாமல் உணர்வுச் சூழலில் ஹன்னா, வெள்ளத்தில் மிதக்கும் பார்வையாளனாய் ரெபக்கா, சூழலில் சிக்கி இருந்த இடத்திலேயே அலைவுறும் லீலா, மூவரையும் உள்ளடக்கியவாறு படச் சட்டங்கள் நகர்கின்றன. “நான் நாஜிக் கொடுமையை அனுபவித்த யூத இனம்” என்று ஹன்னாவும் “இன்றைக்கு ‘வாழ்கிற’ பாலஸ்தீனத்துக்காரி நான்” என்று லீலாவும் குழுகின்றனர். திடீரென்று இலக்கண வடிவத்துக்குரித்தான உச்சக் காட்சிக்குப் படம் நகர்கிறதோ என்று சம்சயப்படுத்தியபடி எரியூட்டப்பட்ட ஒரு பாலஸ்தீன அகதி முகாம், லீலாவின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையை எடுத்துக்கொண்டு அவளது மகன் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் என்று தடதடக்கிறது சில நூறடிகள்; சமநிலைக்கு மீண்டு தொடர்கிறது கார்ப் பயணம்; இம்முறை மூன்று பெண்களும் காரினுள். லீலாவை எல்லை கடத்த உதவ ஹன்னா சம்மதிக்கிறாள். மீண்டும் பாடல்; இம்முறை ஒலிப்பேழையோடு கூட அவ்வப்போது பெண்களும்... எல்லைச் சாவடிகளை நோக்கி, அவற்றைக் கடக்க, முடிவற்ற பயணத்தில்.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் அமோஸ் கிடாய்:

ஆண்கள் ராணுவத் தளபதிகள். கோல்டாமரைத் தவிர்ந்து எல்லாத் தலைவர்களும் ஆண்கள்தான். இந்த ஆண்களுடைய மிகப் பெரிய சாதனை இந்தப் பிராந்தியத்தைப் போர்க்களமாக மாற்றியதுதான். பெண்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினால் சில மாறுதல்கள் வரக்கூடும். கொஞ்சம்

இயக்குநர்
அமோஸ் கிடாய்

மனிதத்தன்மையுள்ளதாக, நியாயமானதாகச் சூழல் மாறக்கூடும். அதற்காகப் பெண்களை நான் அத்தமாக உயர்த்தி விட மாட்டேன். அவர்களிலும் கொலைகாரர்கள் உண்டு. இனத்துவேஷமும் பால் பேதமுமற்றவனாக நான் என்னை நினைக்கிறேன். நம் எல்லோருக்குள்ளேயும் தேவதைகளும் பிசாசுகளும் இருக்கின்றனதான். மிக மோசமான அரசியலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகப் பெண்கள் இன்றைக்கு

இருக்கிறார்கள்; அதனாலேயே மாறுதலுக்கான ஒரு உத்வேகத்தை அவர்களால் கொண்டுவர முடியும். பெண்களின் மரபணுக்களில் ஏதோ விசேஷத்தன்மை இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் உட்படுத்தப்படுகிற வாழ்க்கையிலிருந்தும் சமூகச் சூழலிலிருந்தும் இது சாத்தியமாகலாம் என்றுதான் நினைக்கிறேன். முற்றமுழுவதுமான ஒரு சுதந்திரத்தை அடைய அவர்கள் இன்னமும் அனுமதிக்கப்படாமலிருக்கிறார்கள். அதிகாரத்தில் இருக்கும் வாய்ப்பில்லாததால் உள்ளதை உள்ளபடி பார்க்கும் விமர்சனத்தன்மை இன்னமும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. மாறுதலுக்கான காரணிகளாகப் பெண்கள் விளங்க முடியும். ஆனால் அந்த இடம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படாது; அவர்கள்தான் அதைக் கையிலெடுக்க வேண்டும்.”

அரங்கத்தின் வெளியே:

ஒரு சிறு மழை பெய்துவிட்டிருந்தது. படம் முடிந்து கடற்கரையோரமாக நடந்து தங்குமிடத்திற்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தேன். எல்லைகள் பற்றிய அமோஸ் கிடாயின் படம் கிளர்த்திய அதிர்வுகள் மனதில் அலைந்துகொண்டிருந்தன; கூடவே அன்று காலை நிகழ்ந்தவையும்தான். பல் தேய்த்துக் காபி குடித்தபோதே ஸெர்ஜ் வீட்டில் தங்குவதில்லை என்ற தீர்மானம் உருவாகி இந்திய உணவு விடுதிக்குப் பேசி அவர்கள் வீட்டு அறையை வாடகைக்குப் பிடித்தாயிற்று. முன்னிரவில் புலம் பெயர்ந்த பெட்டிகள் இருந்த அவன் அப்பா வீட்டிற்குப் போய், முதுகுவலியால் நாலு மாடி ஏறி இறங்க முடியாது என்று அவனுடைய அப்பாவிடம் தப்புத் தப்பாகப் ரெஞ்சில் பொய் சொல்லிப் பெட்டிகளைக் கவர்ந்துகொண்டு டாக்ஸியைக் கூப்பிட்டுக் காத்திருந்த நொடியில் தனது ராட்சஸக் காரில் மினுமினுக்கும் உடையில் பதற்றமான முகத்தோடு வந்திருங்கினான் ஸெர்ஜ், தனது முயற்சிகளை நாங்கள் முறியடிக்கப் போவதை அறியாதவனாக. சாமர்த்தியமாக அவனை ஏமாற்றிய பெருமிதத்தோடு இந்திய ரெஸ்டாரன்ட் முன்னால் பெட்டிகளை இறக்கிக்கொண்டிருந்த அதே நேரம் எதிர்ச் சரகில் சைன்ஸ் ரெஸ்டாரன்ட் வாசலில்

விழாவிற்று வந்த மூன்று சீனப் பெண்கள். அங்கேயும் 'உள்ளுக்குள் உள்' வாடகைக்குக் கிடைக்கும் போல! மரப்படிகள் ஏறி மாடியில் நுழைந்ததுமே மழைநாளில் துணி காயாத மணமும் இறைச்சி மணமும் இணைந்து வந்து தாக்கின. முன்னறையில் முக்காடிட்டு அமர்ந்திருந்த திருமதி, தொலைக்காட்சி பார்த்தபடி எங்களுக்கு 'ஸலாமலைக்கும்' தெரிவித்தார். படுக்கையறையில் தகப்பனைத் தொடர்ந்து நுழைந்த எங்களைப் பார்த்துவிட்டு, வந்திருக்கும் ஆக்கிரமிப்பின் தன்மை புரியாமல் பூஞ்சிரிப்புடன் விளையாட்டைத் தொடர்ந்தன இரண்டு குட்டி தேவதைகள். அழுக்கு சொட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் சந்தேகமில்லாமல் அது அவர்களுடைய சாம்ராஜ்யம். அன்போடு அரவணைத்து அடுத்த அறைக்கு அம்மாவுக்குப் பக்கமாகப் புலம்பெயர்த்து அமர்த்தப்பட்டனர் இருவரும். குளியலறையைச் சுத்தம் செய்யும்படி வேண்டுகோள் வைத்துவிட்டு இறங்கி நடந்தபோது தெரியவந்தது "வீடுகள் வாடகைக்கு" விளம்பரம். மாலையில் திரும்பிப் பெட்டிகளை மீண்டும் கவர்ந்துகொண்டு படியிறங்கும்போது உணவகத்தில் வேலை செய்யும் பெண்ணிடம் வீட்டின் திருமதி சொல்லிக்கொண்டிருந்தது காதில் விழ, கராச்சியில் மாதக் கணக்கில் தங்கி நாடகமாற்றியதில் உருது பிடிபடத் தொடங்கியிருந்ததால் விளங்கிற்று. இவளுடைய "குதா ஹாபிஸ்" யாருக்கு வேணும்? "இந்தியா, அதுவும் ஹிந்து! எல்லையில் ஓயாமல் சண்டை போடுகிறவர்கள் ... நேற்றே சொன்னேன் ..." படியிறங்குகையில் உணவகத்தில் வேலை செய்யும் இளைஞன் எதிரே வந்தான், "ஸலாமலைக்கும்" என்றபடி. அனிச்சையாக மறுமொழி வந்தது என்னிடமிருந்து, "வாலேக்கும் ஸலாம்".

கிலோமீட்டர் ஸீரோ, ஃப்ரீ ஸோன், இரண்டு படங்களுமே ஐரோப்பியப் பார்வையாளர்களுக்குப் பல அசௌகரியங்களைத் தோற்றுவித்தன. பத்திரிகையாளர்களும் பார்வையாளர்களும் பொதுவாக இரண்டு படங்களின் தொழில்நுட்ப ரீதியான 'போதாமை'கள் பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவித்து அசௌகரியத்தைத் தணித்துக்கொண்டார்கள். இரண்டு படங்களுமே உண்மையான வாழ்க்கையை, சாதாரணமான மனிதர்களின் அகவெளியைப் பேசுவதால் பார்வையாளரிடம் ஓர் உரையாடலை நிர்ப்பந்தப் படுத்தியிருந்ததும் பிரச்சினையை வெறும் காபி நேர விவாதப் பொருளாக மாற்ற இடம் தராததும் குறிப்பான காரணங்கள். இரண்டு 'இயக்குநர்களிடமிருந்தும் முக்கியமான இரண்டு செய்திகள்.

"வாழ்த்துக்கள்; உங்கள் படம் இரண்டு நாட்களாக மனதில் அசைந்துகொண்டே இருக்கிறது ... ஒரு கேள்வியும் கூட; ஏதோ ஒரு விதத்தில் புஷ் நடவடிக்கைக்கு ..." நான் முடிக்கு முன்பே புன்னகையோடு குறுகிட்டார் ஸலீம்.

"அரசியல், ஐடியாலஜி பற்றியல்ல என் படம். பறிக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை, சிதைக்கப்பட்ட ஒரு இனத்தை, எரிக்கப்பட்ட ஒரு தேசத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் நான். தூங்கியெழுந்து ரொட்டி வாங்கப் போன என் சகோதரன் வலுக்கட்டாயமாக பஸ்ரூட்டுக்குள் அடங்கிய கவிதை வரி

போர்முனைக்குக் கடத்தப்பட்டான். உயிரைக் காக்க 17 வயதில் பாரிஸுக்குப் புலம் பெயர்ந்தேன் நான். எங்களைப் போல இழந்தவர்கள் பல லட்சம். மத்திய கிழக்கில் நடப்பதெல்லாம் அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் விவாதப்பொருள். எங்களுக்கு வாழ்க்கை. எங்களைப் பற்றித்தான் நான் பேசுகிறேன் ..."

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் ஓர் அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளருக்கு அமோஸ் கிடாய் தந்த பதில்:

மத்திய கிழக்கில் அமைதி திரும்பும் என்று ஏதாவது நம்பிக்கை இருக்கிறதா உங்களுக்கு?

ஐம்பது ஆண்டுகள் லட்சக்கணக்கான மனிதர்களைக் கொன்று குவித்து ஐரோப்பியக் கண்டத்தை அங்கங்கே தீயிட்டுக் கொளுத்திய பிற்பாடு அவர்களுக்கு ஞானோதயம் வந்திருக்கிறது, தத்தமது அடையாளங்களையும் தமக்குள்ளேயிருக்கும் வேறுபாடுகளையும் நாகரிகமாகவே வைத்துக்கொள்ளலாம், ஒருவரையொருவர் கொன்று குவிக்க வேண்டாம் என்று; ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இங்கே நாங்கள் அவ்வளவு கொலைகளை நிகழ்த்திவிடவில்லை; அவர்களைப் போல அதீதமான குரூர்ச் செயல்களையும் புரிந்துவிடவில்லை. ஆனாலும் எங்கள் வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள யுத்தம் ஒரு முடிவல்ல என்று நாங்கள் உணர்ந்தாக வேண்டும். எங்களுடைய கருத்து வேறுபாடுகளை வேறு முறையில் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரே மாதிரியான, ஒற்றைப் பரிமாணமுள்ள சமூகத்தையோ மத்திய கிழக்குப் பிராந்தியத்தையோ நாங்கள் உருவாக்க வேண்டிய தில்லை. எங்கள் கலாசார, மொழி வேறுபாடுகள் முக்கியமானவை. அமைதிச் சூழலோடு வேறுபாடுகள், முரண்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதிகாரம் செலுத்தாமல் முரண்பாட்டைத் தெரிவிப்பது பக்குவமடைந்ததன் அடையாளம். தனிப்பட்ட உறவோ, தேசங்களோ, எதுவாயினும் சரி.

சுகுமாரனின் மொழிபெயர்ப்பில் படித்த ஸிம்போர்ஸ்காவின் வரிகள்,

வட்டமான அல்லது சதுரமான மேசை மீது நாம் வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் பஞ்சாயத்து நடத்துகிறோம்

நமது யுகத்தின் குழந்தைகள் நாம்

இது ஓர் அரசியல் யுகம் ...

அடிக்குறிப்புகள்:

1. மொழிபெயர்ப்பு நினைவிலிருந்து மட்டுமே. நான் குறிப்புகள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை.
2. உண்மைப் பெயரும் ஹன்னா எனக் கொண்ட இந்த நடிகைக்குச் சிறந்த நடிகை விருது கிடைத்தது. அவ்ஷவிடஸி லிருந்து பிழைத்த தனது தாய்க்கும் அங்கும் மற்ற பல முகாம்களிலும் பறிக்கப்பட்ட யூத இனத்துக்கும் தனது பரிசு நோடினிய ஹன்னா காணிக்கையாக்கினார்.
3. பாத்திரமேற்ற ஹாலிவுட் நட்சத்திரம் நடாலி போர்ட்மன் உண்மையில் யூதர். ஆனால் அடையாளம் தேடி ஹீப்ரு கற்றுக்கொள்ளும் 'அமெரிக்கர்'.
4. சென்ற ஆண்டு கோவாவில் திரையிடப்பட்டது.

திறந்த வெளி

13,000 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் ?

[ஆனந்த விகடன் வார இதழில் 'கற்றதும் பெற்றதும்' பத்தி எழுதிவரும் எழுத்தாளர் சுஜாதா அப்பத்தியில் அண்மையில் ஸ்ரீரங்கம் தொடர்பான 'கோவில் ஓழுக்கு' நூல் பற்றி எழுதியிருந்தார். அதில் "கி.பி. 1323இல் முகமதியர் படையெடுப்பின்போது 13,000 வைஷ்ணவர்கள் கொல்லப்பட்ட" நிகழ்ச்சி பற்றியும் எழுதியிருந்தார். இத்தகவலை மறுத்து எஸ். அன்வர், டாக்டர் ஜெ. ராஜா முகமது ஆகிய வாசகர்கள் கடிதங்கள் எழுதியிருந்தார்கள். அக்கடிதங்களிலிருந்து சில வரிகளை மட்டும் தனது மொழியில் தரும் சுஜாதா, அவற்றுக்கு நேரடியாக எதிர்வினை ஆற்றாமல் தாண்டிச் சென்றுவிட்டார். அன்வரும் ராஜாவும் தங்கள் கடிதங்களின் முழுப் பிரதிகளைக் காலச்சுவடுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வரலாறு மற்றும் மத நல்லிணக்கம் சார்ந்த முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருப்பதால் சுஜாதாவின் குறிப்புகள், அன்வர், ராஜா ஆகியோரது கடிதங்கள் ஆகியவற்றை இங்கு வெளியிடுகிறோம். - ஆசிரியர் குழு]

சுஜாதாவின் குறிப்பு: சர்ச்சையின் தொடக்கம்

அண்மையில் வைஷ்ணவஸ்ரீ அவர்கள் பதிப்பித்த அருமையான "கோயில் ஓழுக்கு" புதிய பதிப்பைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன் ...

... "கோயில் ஓழுக்கு" நூலில், ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயங்கள் என்று பதினோரு விஷயங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் வைஷ்ணவஸ்ரீ. அதில், கோவிந்தா கூட்டத்தினர் பாடும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வரலாற்று உண்மைகள் ஏதேனும் பொதிந்துள்ளதா என்று கேட்டிருக்கிறார்.

நிச்சயம் இருக்கலாம், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கல்வெட்டுகள் போல! முக்கியமான பஞ்சம், வெள்ளம்,

இயற்கையின் சீற்றங்கள், படையெடுப்புகள் எல்லாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஏதேனும் வரியில் பிரதிபலிக்கும்.

யாராவது கோவிந்தா கூட்டத்தின் பாடல்களை உன்னிப்பாகப் படியெடுத்தால், கி.பி. 1323இல் முகமதியர் படையெடுப்பின்போது 13,000 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி ஏதாவது செய்தி கிடைக்கலாம். அல்லது வெள்ளைக் கோபுரத்தில் ஏறி இரண்டு ஜீயர்களும் அழகிய மணவாளதாசர் என்பவரும் தற்கொலை செய்துகொண்ட செய்திகூட ஓளிந்திருக்கலாம்."

(ஆனந்த விகடன் 17.4.05)

கோம்பை எஸ். அன்வரின் கடிதம்

"விஷ வித்துக்களை விதைப்பது போலாகும்"

ஆனந்த விகடனின் வாசகனாகிய நான், கடந்த 17.04.05 தேதியிட்ட இதழில் திரு. சுஜாதாவின் "கற்றதும் பெற்றதும்" பகுதியைப் படித்து அதிர்ந்துபோனேன். ஸ்ரீரங்கத்தில் தேர் இழுக்கும் கோவிந்தா கூட்டத்தினரின் நாட்டுப்புறப் பாடலை ஆராய்ந்தால், கி.பி. 1323இல் முகமதியர் படையெடுப்பின்போது 13,000 ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் கொல்லப்பட்டது பற்றி ஏதாவது செய்தி கிடைக்கலாம் என்று "கோயில் ஓழுக்கு" கூறுவதாக ஒரு பெரும் குண்டைத் தூக்கிப் போட்டுள்ளார். இச்செய்தி என்னை அதிர்ச்சியடையச் செய்தாலும், நம்மை ஆண்ட ஜரோப்பியக் காலனிய ஆதிக்கவாதிகள் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியோடும் மத ரீதியாகப் போரிட்ட (Crusade) தங்களுடைய வரலாற்றின் பிரதிபலிப்பாக இந்திய வரலாற்றை எழுதும்போது தெரிந்தோ தெரியாமலோ பல தவறுகளுடன், பாரபட்சமாகவே எழுதியுள்ளனர் என்பதை நன்கறிந்தவன் நான்.

அத்தகைய வரலாற்றைக் காலனிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் நம்மவர்கள் சிலர் அறியாமையிலும் பலர் அரசியல் சுயநோக்குடனும் பின்பற்றிவருகின்றனர். இத்தகைய தவறான வரலாற்றுத் தகவல்களால் நாம் இந்தியப் பிரிவினை, மதக் கலவரங்கள், பாபர் மசூதி இடிப்பு என்று அதன் பலனை இன்னமும் அனுபவித்துவருகின்றோம்.

"முகம்மதியர்கள் படையெடுப்பு" என்ற வார்த்தைப் பிரயோகமே தவறானது, மிகவும் ஆபத்தானது. ஏனென்றால் படையெடுப்பு என்ற வார்த்தை கொலை, கொள்ளை போன்றவற்றையே நமக்கு நினைவு படுத்தக்கூடியது. அது மட்டுமன்றி முகம்மதியர்கள் படையெடுப்பின் மூலம் மட்டுமே இந்தியாவிற்கு வந்தனர் என்ற தவறான கருத்தையும் இது சித்தரிக்கின்றது.

எனது பள்ளிப் பிராயத்தில் விளையாட்டுச் சண்டை சச்சரவில்

முடிவுறும்போது பாகிஸ்தானுக்குப் போக வேண்டியதுதானே தலுக்கா என்று அவமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றேன். என்னுடைய இந்த வலி பள்ளிப் பருவத்தில் பல முஸ்லிம் சிறுவர்கள் இன்று அனுபவித்து வருவதுதான்.

அச்சிறு பிராயத்திலேயே என் வீட்டில் நிலவிய தீவிர தமிழ்ப் பற்றும், தமிழர் என்பதில் என் உற்றார் உறவினர் கொண்டிருந்த பெருமையும் என்னை சக மாணவர்கள் சிலரின் அவமதிப்பை அலட்சியப்படுத்த உதவியது. இன்று நான் வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டும்பொழுது 2000 வருடத்திற்கு மேலான தமிழக அரேபியக் கடல் வணிகத் தொடர் பினாலும் அந்த வணிக மற்றும் கலாச்சார உறவுகளினால் அரேபியாவில் இஸ்லாம் மலர்ந்த சிறிது காலகட்டத்திலேயே தமிழகத்திலும் அமைதியாக இஸ்லாம் காலடி பதித்தது என்பதை உணர்கின்றேன்.

இதற்கான ஆதாரம், இன்றும் திரு. சுஜாதாவின் சொந்த ஊரான ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அருகில் திருச்சி நகரில், கோட்டை இரயிலடியில் கி.பி. 734இல் (ஹிஜ்ரி 116ல்) கட்டப் பட்ட “கல்லுப்பள்ளி” என்றழைக்கப்படும் பள்ளிவாசலில் காணலாம். திருச்சி அன்று சோழர்களின் வசம் இருந்திருக்கலாம். தமிழக மன்னர்கள் இஸ்லாமியரின் தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசல்கள் கட்டிக் கொள்ள நிலத்தை தானம் செய்ததற்கும் வரி விலக்கம் அளித்ததற்கும் சான்றுகள் உள்ளன. இராமநாத புரத்திலிருந்து கீழ்க்கரை செல்லும் வழியில் உள்ள திருப்பல்லாணியில் உள்ளது வைணவக் கோயிலான ஜெகநாதர் சுவாமி கோயில். இந்த ஆயத்தில் “கீழ்ச் செம்பி நாட்டுப் பவுத்திர மாணிக்கப் பட்டணத்து கீழ்பால் சோனகச் சாமந்த பள்ளிக்கு இறையிலிவரி விலக்குடன் மானியம் ஆகக் கொடுத்த நிலங்கள்” பற்றிய மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியனின் (கி.பி. 1239—1251) கல்வெட்டினைக் காணலாம். சோனகர் என்பது தமிழக முஸ்லிம்களை அக்காலத்தில் குறிக்கும் சொல்.

இப்பகுதியைச் சார்ந்த தகியுத்தின் கி.பி. 1286 காலகட்டத்தில் பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சராகவும், தளபதியாகவும் “கறுப்பாறு காவலன்” எனும் கடலாதிக்க அதிபராகவும் இருந்து, ஈழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து வெற்றி பெற்று வந்ததனை ஏ.வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் தமது “புராதன தக்காணம்” எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆக தமிழகத்திலேயே வாழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல் தமிழக அரசர்களின் படைகளில்கூடத் தமிழக முஸ்லிம்கள் இடம்பெற்றிருந்தபோது “முகம்மதியப் படையெடுப்பு” என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் மிகத் தவறானதாகவே படுகின்றது.

தவிரவும் இந்திய வரலாற்றில் “முகம்மதியர் படையெடுப்பு” என்றால் கொலை, கொள்ளை, கோயில் இடிப்பு என்ற மாயை உள்ளது. வரலாற்றைச் சற்றுக் கூர்ந்து கவனித்தால் சேர, சோழர், பாண்டியர், சாளுக்கியர், ஹொய்சாலர்களின் படையெடுப்புகளிலும் கொலை, கொள்ளை, கோயில் இடிப்பு மற்றும் சிலைகளை அபகரித்தல் போன்றவை நடந்தேயுள்ளன.

11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களின் படையெடுப்பு குறித்து

அங்கலாய்க்கும் மேற்கு சாளுக்கியக் கல்வெட்டுக்களைப் படித்துப் பாருங்கள். அதேபோல் 15ஆம் நூற்றாண்டில் கலிங்க மன்னன் கபிலேஸ்வர கஜபதியாவானின் தமிழகப் படையெடுப்பில் கோயில்கள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டு அங்குள்ள ஆபரணங்களும், சிலைகளும் அபகரிக்கப்பட்டன. இது போல் எண்ணற்ற ஆதாரங்களுடன் கூடிய வரலாற்று நிகழ்வுகளை எம்மால் எடுத்து வைக்க இயலும். ஆனால் இது அன்றைய கால கட்டத்தின் இயல்பு என்பதாலும், ஆறிப்போன இரணங்களை மீண்டும் கிளறுவதாக அமையும் என்ற பொறுப்புணர்வினாலும் தவிர்க்கிறோம்.

இத்தகைய சிந்தனையுடனே திரு. சுஜாதா மேற்கோள் காட்டியுள்ள ‘கோயில் ஒழுக்கு’ நூலை பெறப்பெற்று வாசித்தோம். முதலில் கண்ணில் பட்டது எண்ணிக்கைப் பிழை. நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 12,000 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், 13,000 ஆக சுஜாதாவின் “கற்றதும் பெற்றதும்” கட்டுரையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். இதனை அச்சுப்பிழை என்று ஒதுக்கிவிடலாம். ஆனால் நூலை வாசிக்கும்போது நூலாசிரியரே பல இடங்களில், இப்படையெடுப்புகள் குறித்து சரியான ஆதாரங்கள் இல்லை, ஒரு முறை நிகழ்ந்ததா அல்லது இரு முறை நிகழ்ந்ததா எனத் தெரியவில்லை என்று குழப்பத்துடனே எழுதியுள்ளார்.

நூலைப் புரட்டுகையில் இன்னொரு குறிப்பும் நமது கண்ணில் பட்டது. பக்கம் 468இல் “பன்னீராயிரவர் முடிதிருத்திய பன்றியாழ்வான் மேட்டுக் கலகம்” என்பது “பன்னீராயிரம் குடிமக்களுடைய தலையைத் துண்டிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி என்று பொருள்படும்” என்று விளக்கம் காணப்படுகிறது. ஆக 12,000 குடிமக்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக அவதாரம் எடுத்துவிட்டனரா என்று தெரியவில்லை.

இவ்வாறாகப் பல கேள்விக்குரிய முரண்பாடுகளுடன், சங்கப் பரிவாரத்தின் பத்திரிகையான ‘பாஞ்சஜன்ய’த்தில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்த “கோயிலொழுக்கு” நூல் ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரின் அ. கிருஷ்ணமாச்சார்யராலேயே குழப்பமான, முரண்பாடான தகவல் உள்ள வர்ணிக்கப்

மருதா வெளியீடு

கொல்லிப்பாவை

(இதழ் தொகுப்பு)

பக்: 320, விலை: ரூ. 150

மருதா

226 (188), பாரதி சாலை,
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ : 09382116466

பட்ட சம்பவத்தை திரு. சுஜாதா அவர்கள் பல இலட்சம் தமிழ் மக்கள் படிக்கும் ஆனந்த விகடன் இல் வெளியிட்டிருப்பது வேதனையானது, வருந்தத்தக்கது. இத்தகைய தகவல் வரலாற்று பிரக்ஞையற்ற முஸ்லிம்களிடையே தேவையற்ற குற்ற உணர்ச்சியையும் தூண்டும்.

இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் தமிழர்கள் என்ற அடிப்படையில் 1000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒன்றாக வாழ்ந்துவரும் தமிழகத்தில் இது போன்ற ஆதாரமற்ற கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்துவது விஷ வித்துகளை விதைப்பது போலாகும்.

எழுத்தாளர்களுக்கு, அதுவும் முன்னிலைப் பத்திரிகைகளில் எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கு சமூகப் பொறுப்பு வேண்டும். இனிப்பாவது திரு. சுஜாதா இது போன்ற ஆதாரமற்ற தகவல்களை முன்னிலைப்படுத்தாமல் இருப்பது நல்லது.

இப்படிக்கு

கோம்பை எஸ். அன்வர்

[செய்தியாளர், இதழியல் புகைப்படக்காரர் மற்றும் குறும்பட இயக்குநர் என்று பல தளங்களில் இயங்கும் எஸ். அன்வர், தற்சமையம் வேலூரின் வரலாறு குறித்து ஒரு குறும்படத்தை இயக்கிவருகிறார்]

ஜெ. ராஜா முகமதுவின் கடிதம்: “ஆங்கிலேயர் மூட்டிய பகைமைத் தீ”

ஆனந்த விகடன் 17.4.05 இதழில் “கற்றதும் பெற்றதும்” பகுதியில் சுஜாதா வைஷ்ணவஸூர் எழுதியுள்ள ஸ்ரீரங்கம் தல வரலாறு கூறும் கோயில் ஒழுகு புத்தகத்தில் வரும் செய்திகளை அலசியுள்ளார். ஸ்ரீரங்கத்திற்குத் சித்திரைத் தேர் இழுக்க வரும் கோவிந்தா கூட்டம் பாடும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வரலாற்றுச் செய்திகள் பிரதிபலிக்கக் கூடும் எனவும், கி.பி. 1323இல் முகம் மதியர் படையெடுப்பின்போது 13,000 வைஷ்ணவர்கள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி ஏதாவது செய்தி கிடைக்கலாம் எனவும் தனது விபரீதக் கற்பனையைக் கடைவிரித்துள்ளார்! வரலாற்று நூல்களில் காணாத விஷயம்!

இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்ததா? 1323இல் டெல்லி சுல்தான் முகம்மது பின் துக்ளக் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டு மதுரையில் ஆட்சியமைத்தார். இந்தப் படையெடுப்பின்போது முஸ்லிம்களின் படை ஸ்ரீரங்கம் சென்றது குறித்தும் அங்கு 13000 வைஷ்ணவ பிராமணர்களைக் கொன்றது குறித்தும் முஸ்லிம் வரலாற்று ஆசிரியர்களின் குறிப்பில் செய்தி ஏதும் இல்லை. சமகாலத்துத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்களின் குறிப்பிலும் செய்தி ஏதும் இல்லை. மாலிக்காபூரின் படையெடுப்பை சுஜாதா குறிப்பிடுகிறார் போலும். ஆனால் இது நடந்தது 1311இல். மாலிக் காபூரின் படையெடுப்பு குறித்து அமீர் குஸ்ருவின் குறிப்புகள் மட்டுமே சான்றாகக் காட்டப்படுகின்றன. வேறு சான்றுகள் எதுவும் இல்லை. மாலிக் காபூரின் படையெடுப்பு நிகழ்ந்த ஊர்கள், கொள்ளையடித்துச் செல்லப்பட்ட பொருட்களின் அளவு ஆகியன குறித்து வரலாற்று ஆய்வாளர்களிடையே வண்டி வண்டியாய்க் கருத்து வேற்றுமை உண்டு.

திருச்சிப் பகுதியில் 26.03.1311 முதல் 01.04.1311 வரை ஏழு நாட்கள் பிர்துல், காந்தூர், ஜல்கோட்டார், பிரமஸ்த்புரி ஆகிய இடங்களை மையமாகக் கொண்டு சண்டை நடைபெற்றதாக குஸ்ருவின் குறிப்பு

கூறுகிறது. இவை எந்த ஊராக இருக்கலாம் என அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முற்பட்ட வரலாற்று ஆசிரியர்கள் தங்கள் மனம்போல் கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டி விட்டிருக்கின்றனர். இதைப் பற்றி அதிகமாக எழுதி இருப்பவர் கிருஷ்ணசாமி ஜயங்கார் (புத்தகம்: South India and Her Mohammedan Invaders) மேற்சொன்ன ஊர்களில் பிரமஸ்த்புரி என்பரை ஏதாவது ஒரு பெரிய கோயில் நகரத்துடன் தொடர்புபடுத்திவிட தண்டப் பிரயத்தனப்பட்டிருக்கிறார் ஜயங்கார். இவ்வூர் சீர்காழி, சிதம்பரம் ஸ்ரீரங்கம், ராமேஸ்வரம் ஆகிய ஊர்களில் ஏதாவது ஒன்றாக இருக்கலாம் என அனுமானிக்கிறார். ஸ்ரீரங்கம் என அறுதியிட்டுச் செல்ல அவரால் முடியவில்லை. சிதம்பரம்தான் என அடித்துக் கூறுகிறார் சத்தியநாத ஜயர். இல்லை, இல்லை காஞ்சிபுரம் என்கிறார் நீலகண்ட சாஸ்திரி. ஸ்ரீரங்கமாக இருக்கலாம் என இன்னொருவர் கூறுகிறார். எத்தனை முரண்பாடு!

எனவே, ஸ்ரீரங்கத்தில் மாலிக் காபூர் படையெடுப்பு நடைபெற்றதா என்பதே கேள்விக் குறியாக உள்ளது. சரி, ஸ்ரீரங்கத்தில் மாலிக் காபூர் படையெடுப்பு நடந்ததாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்போது 13000 வைணவ பிராமணர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தை எந்த சென்சஸ் புத்தகத்திலிருந்து சுஜாதா எடுத்தார்?

பிராமணர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எப்போதும் நெருங்கிய நல்லுறவு உண்டு. முஸ்லிம் மன்னர்களின் அமைச்சர்களாகவும் உயர் அதிகாரிகளாகவும் பிராமணர்களே இருந்துள்ளனர். திப்புலின் அமைச்சர் பூரணய்யா ஒரு பிராமணர். திப்புலின் மறைவிற்குப் பிறகு திப்புலின் மகனிடம் நாடு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமென ஆங்கிலேய அரசுடன் வாதாடியவர். இதுபோல் இன்னும் பல அரிய செய்திகள் உண்டு. ஒரு காதல் கதையைக் கேளுங்கள்!

திருவரங்கன் திருமேனியைக் கண்டு காதல் கொண்டு தனது காதல் நிறைவேற்றாததால் ஸ்ரீரங்கம்

வந்து செத்து மடிந்த டில்லி சுல்தானிய இளவரசிக்கு ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் துலுக்க நாச்சியார், பீவி நாச்சியார் என்ற பெயரில் இன்றும் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இதை 1961இல் வி. ஹாரி ராவ் எழுதியுள்ள ஸ்ரீரங்கம் கோவில் ஒழுகு சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. இது சமய நல்லிணக்கம் நிமித்தம் ஏற்பட்ட பாசமும் நேசமும் நிறைந்த கதையாகக்கூட இருக்கலாம். இதை ஏன் சுஜாதா கண்டுகொள்ளவில்லை? வெட்கமா?

இந்திய இனங்களுக்கிடையே பகைமைத் தீயை உண்டாக்க 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆங்கிலேயர் திட்டமிட்டு இந்திய வரலாற்றைத் திரித்து எழுதினர். இதன் ஒரு பகுதிதான் மாலிக் காபூர் படையெடுப்பு குறித்த செய்தியும்! இது குறித்து நமது நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள் மேலாய்வு செய்யாமல்கிளிப்பிள்ளைகளாக இருந்து வந்துள்ளனர். உண்மை புதைந்து போயிற்று! ஆங்கிலேயர் மூட்டிய பகைமைத் தீ இன்னும் கூட எரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. தனது பங்கிற்கு சுஜாதாவும் கொஞ்சம் நெய் அபிஷேகம் செய்திருக்கிறார்! சுஜாதாவிடம் ஆதாரம் இருந்தால் காட்டிட்டு. ஏற்றுக் கொள்ளவும் விவாதிக்கவும் தயார். அமைதிப் பூங்காவாக விளங்கும் தமிழகத்தில் வேண்டாம் இந்த விஷ(ம)ப் பிரச்சாரம்! சுஜாதா போன்ற எழுத்தாளர்கள் சமுதாய நல்லிணக்கச் சிந்தனையுடன் எழுதுவது நல்லது. தமிழ் வார இதழ்களில் நம்பர் ஒன்-ஆக விளங்கும் ஆனந்த விகடனில் இப்படிப்பட்ட அரைகுறைச் செய்திகள் வருவது வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

இப்படிக்கு

ஜெ. ராஜா முகமது

[“தமிழக முஸ்லிம்களின் கடல் வாணிப வரலாறும், சமுதாய வாழ்க்கையும்” என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்ற டாக்டர் ஜெ. ராஜா முகமது தமிழ்நாடு அரசு அருங்காட்சியகத் துறையின் உதவி இயக்குநராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவரது ‘புதுக்கோட்டை மாவட்ட வரலாறு’, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை வரலாற்று மாணவர்களுக்குப் பாடநூலாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது]

1. "இப்போது தயங்குகிறேன்"

ஆனந்த விகடன் 1.5.05 மற்றும் 17.4.05 இதழ்களில் பிரசுரமான க-பெ விஷயங்களுக்கு வந்த கடிதங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை இவை...

... அடுத்து, குறும்படம் தயாரிக்கும் கோம்பை எஸ். அன்வர் நுங்கம்பாக்கத்திலிருந்து ஒரு நீண்ட கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். "கோயில் ஒழுக்கு" பிரதியை வாங்கி வாசித்ததாகவும், "அதில் 12,000 பேர் கொல்லப்பட்டதாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 13,000 என்று ஒரு ஆயிரம் ஜாஸ்தியாகச் சொல்லிவிட்டீர். குடிமக்கள் தலைதான் வெட்டப்பட்டதாக அந்த நூலில் உள்ளது. எப்படி அவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவராக்கினீர்? மொத்தச் செய்தியின் சரித்திர ஆதாரமே தப்பானது. முரண்பாடுகள் கொண்டது. இது போன்ற ஆதாரமற்ற கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்துவது விஷ வித்துக்களை விதைப்பது போலாகும்" என்று எழுதியுள்ளார்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்றால் அந்தணர்கள் மட்டுமல்ல, திருமாலைத் தொழுபவர்கள் அனைவரையும் அப்படிச் சொல்வோம். அவர்கள் காலைப் பிடித்துக் கொள்வோம்! பார்க்க எ.பி.க.

மற்றொரு நீண்ட கடிதம், புதுக்கோட்டையிலிருந்து டாக்டர் ஜெ. ராஜா முகமது எழுதியது. "துள்ளக் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்து வெற்றிகொண்டு, மதுரையில் ஆட்சி அமைத்தபோது ஸ்ரீரங்கம் சென்றதோ, பிராமணர்களைக் கொன்றதோ குறித்து எந்தவிதச் சான்றுகளும் இல்லை. கி.பி.1311இல் நிகழ்ந்த மாலிக் காபூரின் படையெடுப்பு குறித்து அமீர்குஸ்ருவின் குறிப்புகள் மட்டுமே சான்றுகள். அந்தப் படையெடுப்பின் விவரங்கள் பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையே வண்டி வண்டியாகக் கருத்து வேற்றுமைகள் உண்டு.

பிராமணர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எப்போதும் நல்லுறவு இருந்திருக்கிறது. டில்லி சுல்தானிய இளவரசிக்கு ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் இப்போதும் துலுக்க நாச்சியார் என்ற

பெயரில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இதை ஏன் சுஜாதா கண்டுகொள்ளவில்லை? வெட்கமா? விபரீதக் கற்பனையை ஏன் கடை விரித்துள்ளார்?" என்று கேட்டிருக்கிறார்.

தமிழ்க் கொலை, விஷவித்து, விபரீதக் கற்பனை விரிப்பு... இன்னும் என்னவெல்லாம் பரிசுகள் காத்திருக்கின்றனவோ! ஒன்று மட்டும் சொல்ல முடிகிறது...

இந்தப் பகுதி மிக மிக உன்னிப்பாக மிகப் பலரால் படிக்கப்படுகிறது. எப்படாப்பா தப்பு வரும் என்று ஜனங்கள் காத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, முஸ்லிம்கள் பற்றி எதுவுமே சொல்லக் கூடாது. 'சக்தி விகடன்'ில், என் "வணக்கம் இறைவா" கட்டுரைத் தொடரில், இஸ்லாம் பற்றி ஓர் அழுத்தமான கட்டுரை எழுதவிருந்தேன். இப்போது தயங்குகிறேன். (ஆனந்த விகடன் 29.5.05)

2. "தயங்காதீர்கள்"

மலேஷிய நண்பர் ஏ.வி.எம். ஜாஃபர்தீன் என்னைச் சந்தித்து, "உங்களைப் போன்றவர்கள் இஸ்லாம் பற்றி எழுத வேண்டியது எங்களுக்கெல்லாம் முக்கியமானது, யாரோ கடுமையாகக் கடிதம் எழுதினார் என்பதற்காகத் தயங்காதீர்கள். உங்கள் நடுநிலை மேல் எங்கள் சமுதாயத்துக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு" என்றார். நான் இஸ்லாம் பற்றிய கட்டுரையை எழுதுவதாகத்தான் இருக்கிறேன். எதற்கும் அவர்களிடம் ஒரு முறை காட்டி விட்டு, சக்தி விகடனை பதிப்பிக்கச் சொல்கிறேன். உதாரணமாக, ப்ராஃபெட் என்பதை இறைத்தூதர் என்று சொல்வதா... நபிகள் நாயகம் என்று சொல்வதா? எப்போதெல்லாம் "ஸல்" சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது போன்ற சின்னக் குழப்பங்கள் உள்ளதால் யாரையும் புண்படுத்த விரும்பாமல் இருக்க விரும்புகிறேன். "சரித்திரத்தையும் மத நம்பிக்கையையும் சிலர் குழப்புவதால்தான் அந்தக் காட்டமான கடிதங்கள் எனக்கு வந்தன" என்று ஜாஃபர்தீன் சொன்னார். (ஆனந்த விகடன் 12.6.05)

சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் விழாவில் தமிழ் இனி 2000 நூல் வெளியீடு

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சிங்கப்பூரில் நடைபெறும் தேசிய இலக்கிய நிகழ்வான சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் விழா இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் 26 முதல் செப்டம்பர் 4 வரை 10 நாள் விழாவாக நடைபெறுகிறது.

- - கவிஞர் சேரன் எழுத்தாளர்கள் பாமா, பூரணி,
- ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்கள் அனிருத்தா பஹால், மஞ்சு கபூர், தருண் தேஜ்பால்
- சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்கள் இளங்கோவன், பொன். சுந்தரராசு, கா. சங்கையா ஆகியோர் கலந்துகொள்கிறார்கள்.
- ஏறக்குறைய அரை மில்லியன் சிங்கப்பூர் வெள்ளி செலவில் இவ்விழா நடக்கிறது.
- கிட்டத்தட்ட 16 நாடுகளிலிருந்து 66க்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள்.
- கருத்தரங்குகள், உரைகள், வாசிப்பு, பிளாக் எழுதுதல், சிங்கப்பூர்-மலேஷியா எழுத்துப் பரிமாற்றம், இரவு நேர வாசிப்பு, நூறு சொற்களில் காவியப் போட்டி எனப் பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன.
- விழாவின் ஓர் அங்கமாகக் காலச்சுவடு வெளியீடான 'தமிழ் இனி 2000' வெளியிடப்படுகிறது. சேரனின் 'மீண்டும் கடலுக்கு' கவிதைத் தொகுப்பு நூலும் (காலச்சுவடு வெளியீடு) வெளியிடப்படுகிறது.
- செப்டம்பர் 4 அன்று நடைபெறும் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் காலச்சுவடின் புதிப்பாளர் - ஆசிரியர் கண்ணன் பங்கேற்கிறார்.

மேலும் விவரங்களுக்கு www.swf.sg

ஷங்கரும் நரேந்திர மோடியும்

தேவிபாரதி

இயக்குநர் ஷங்கரின் 'அந்நியன்' ஒரு திரைப்படம் என்ற அளவில் முதிர்ச்சியற்ற, ஓட்டைகள் நிரம்பிய படைப்பாக இருக்கலாம்; ஆனால் அப்படத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கருத்தியல் அடிப்படைகள் அந்தப் படத்திற்கு ஒரு எதிர்மறையான முக்கியத்துவத்தை வழங்குகின்றன. ஷங்கர் தனது முந்தைய படங்களான ஜெண்டில்மேன், முதல்வன், இந்தியன் ஆகிய வற்றில் சொல்லாத புதிய விஷயங்கள் எதையும் இதில் சொல்லிவிடவில்லைதான். எனினும் இத்திரைப்படம் அவருடைய மற்ற படங்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டது; அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

முதல்வன், இந்தியன் படங்களில் இடம்பெற்ற அளவுக்கு அந்நியனில் அரசியல் - அதிகாரவர்க்கச் சார்புள்ள பாத்திரங்கள் முக்கியமானவையாக இடம்பெறவில்லை. காட்சிகளிலும் வசனங்களிலும் அரசியலுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. எனினும் அந்நியன் முழுமையாக ஓர் அரசியல் படம்தான்.

நரேந்திர மோடி, ஹிட்லர் ஆகியோரது அரசியலோடு ஒப்பிடத் தகுந்த அளவுக்கு அபாயகரமானது இப்படத்தின் வழியே ஷங்கர் முன்வைக்கும் அரசியல். படத்தில் ஒரு விளையாட்டு மைதானத்தில் மக்களிடையே தோன்றும் அந்நியன் நிகழ்த்தும் நீண்ட ஆவேசமான சொற்பொழிவு, ஹிட்லரின் 'ரெய்க்ஸ்டாக்' உரைகளையும் கோத்ரா நிகழ்வுகளுக்குப் பிந்தைய அமைதியாத்திரையின்போது மோடி ஆற்றிய உரைகளையும் நினைவூட்டுகிறது. மேற்படி சொற்பொழிவுகளுக்குப் பின்னால் இருந்தது ஒரே வகையான நோக்கம்தான். தேசத்தின் எதிர்கால நலனையும் மக்களின் நல்வாழ்வையும் முன்னிட்டுக் கொலைகளைச் செய்யத் தூண்டுவது அல்லது தாம் செய்த, செய்யவிருக்கும் கொலைகளுக்கு அங்கீகாரம் கோருவது என்பதே அது.

தேவதூதரின் வருகையை எதிர் பாப்பவர்களைப் போல் பரவசத்துடன் காத்திருக்கும் பார்வையாளர்களிடையே சாத்தானுக்குரிய தோற்றத்துடன் பிரவேசிக்கிறான் அந்நியன் 'ரூல்ஸ் ராமானுஜம் அய்யங்கார்'. ஒளிர்ந்த தொடங்கும் மின்னணுத் திரையில் டோக்கியோ மற்றும் சிங்கப்பூர் நகரங்களின் சில படக் காட்சிகளைக் காட்டிவிட்டுத் தனது உரையைத் தொடங்குகிறான். இந்தியாவின் பின்தங்கிய நிலையை

யும் அதற்குக் காரணமான 'சமூக விரோத சக்தி'களையும் பட்டியலிட்டு அந்தச் சமூக விரோதச் சக்திகளை என்ன செய்யலாம் எனப் பார்வையாளர்களான மக்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறான். 'மக்கள்' இயக்குநர் எதிர்பார்ப்பது போலவே கொலையைத் தீர்வாக முன்மொழிகின்றனர். அதைத் தான் செய்தேன் என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் திரையை இயங்கவிடுகிறான். 'குடிகாரனாகவும் பொறுக்கியாகவும் சோம்பேறியாகவும்' சித்தரிக்கப்பட்ட ஒருவரைக் குரூரமாகக் கொலை செய்யும் காட்சி தெரிகிறது. மக்கள் கரவொலியெழுப்பி அவன் கொலைகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குகிறார்கள்.

தனது இணைய தளத்தில் 'அதே வகைப்பட்ட' குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளான ஒன்றரை லட்சம் பேரின் விவரங்கள் இருப்பதாகவும் ஒரு வார காலத்திற்குள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் 'திருந்தாவிட்டால்' அவர்களனைவரையும் கொல்லப்போவதாகவும் மிரட்டிவிட்டுப் போலீஸ் அதிகாரிகளின் கண்களிலும் காதுகளிலும் மண்ணைத் தூவிவிட்டுப் போகிறான் அந்நியன். அடுத்த காட்சியில் அந்த மாயாஜாலம் நிகழ்கிறது. போக்குவரத்து விதிகளைத் துல்லியமாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் மக்கள். சிகன்

லில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் ராமானுஜம் அய்யங்கார் முகத்தில் பெருமிதம்.

அந்நியனின் தார்மீகக் கோபத்திற்கும் கொலை வெறிக்கும் பலியாகும் 'சமூக விரோதி'களின் பட்டியலைப் பாருங்கள். விபத்தில் சிக்கி உயிருக்குப் போராடுபவரை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டுசெல்ல உதவ மறுக்கும் ஒரு காரின் சொந்தக்காரர், ரயில் பயணிகளுக்கு மோசமான உணவைத் தரும் சமையல் காண்ட்ராக்டர், தரம் குறைந்த உதிரி பாகங்களைத் தயாரிக்கும் சிறு தொழிலதிபர், குடித்துவிட்டு வெட்டியாய் ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் 'பொறுக்கி' மற்றும் ஓடும் ரயிலில் மது அருந்தும் குடிசாரன். எருமைகளை விட்டு மிதிக்க வைத்தும் எண்ணெய்க் கொப்பரைக்குள் தள்ளியும் அட்டைகளை விட்டு ரத்தத்தை உறிஞ்சியும் தமிழ் சினிமா இதுவரை கண்டிராத 'புதுமை'யான வழிகளில் கொலை செய்கிறார் அந்நியன்.

இக்கொடிய கொலைகளுக்கான மூல பாடமாக ஷங்கருக்கு அமைந்தது கருட புராணம். இந்நுத்துவ இயக்கங்கள் தமது வன்முறைச் செயல்பாடுகளுக்குப் புராண-இதிகாசங்களையே ஆதாரங்களாகக் காட்டின என்பது நினைவுகூரத்தக்கது.

தரம் சார்ந்தும் சமூக ஒழுக்கம் சார்ந்தும் ஷங்கர் கட்டமைக்கும் 'புதிய பார்வை' யாரைக் குறிவைக்கிறது? ஷங்கரின் பட்டியலைக் கொஞ்சம் விரித்துப் பார்த்தால் சிறு வியாபாரிகள், சுண்டல் விற்பவர்கள், டீக்கடைக்காரர்கள், லாட்டரிச் சீட்டு விற்புறுப்பு நடத்துபவர்கள், தலித்துகள், விபச்சாரிகள், பிச்சைக்காரர்கள், தூதாடிகள் முதலிய விளிம்பு மனிதர்களை அங்குக் காணலாம். சமூகச் சீரழிவுக்குக் காரணமானவர்களென இது போன்றவர்களை ஷங்கரும் சுஜாதாவும் சுட்டிக்காட்டினால் அதில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை.

'மல்டிப்பிள் பெர்சனாலிட்டி டிஸாண்டர்' என்ற மனநோயின் தாக்கத்திற்குட்பட்டே அய்யங்கார் கொலைகளைச் செய்திருக்கிறார் என நீதிபதிகள் அவனை மன்னித்து விடுதலை செய்த நிலையில் ஆரோக்கியமான மனிதனாக வெளிவரும் அய்யங்கார் ரயில் பயணத்தில் ஒரு குடிகாரனைக் கொலை செய்வது எந்த வகையான டிஸாண்டர்? 'டிஸாண்டர்'களை 'ஆர்டர்'களாக (இயல்பான நடைமுறைகளாக) மாற்ற முற்படுகிறாரா ஷங்கர்? ●

பெண்ணின் தலை மேல் தொங்கும் கத்தி

ஜத்தின் தளஸ்

சில கதைகள் தற்கால நிகழ்வுகளைக் குறித்தவை அல்ல என்றாலும் அந்த நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் உள்ள பொல்லாங்கு, வஞ்சகம், இகழ்ச்சி, ஒடுக்குமுறை இவற்றின் எதிரொலிகள் இன்னும் நம்மிடையே இருப்பதால், நம்மைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளில் அவை மீண்டும் மீண்டும் உயிர் பெறுவதால் இத்தகைய கதைகள் தற்கால அவலத்தையும் ஒரு வகையில் தொடுகின்றன. சுந்தர ராமசாமியின் 'பிள்ளை கெடுத்தாள் விளை' கதை தற்சமயம் நான் அறிந்த, அனுபவித்த சில நிகழ்வுகளின் வெகு அருகே, அவற்றைத் தொட்டபடி நிற்கிறது.

மேற்கு வங்காளத்தில் உள்தள்ளி இருந்த ஓர் இலாகாவில் ஒரு சிறுமி படிப்பில் மளமளவென்று முன்னேறினாள். ஒன்பதாம் வகுப்பை எட்டிவிட்டாள். என் தோழி ஒருத்திதான் அவள் படிப்பிற்கு உதவிவந்தாள். அவள் வெளிநாட்டவள். இந்த முறை அவள் இங்கு வந்தபோது அவள் இனத்தவர்கள் செய்யாத ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் துணிந்த அச்சிறுமிக்கு புத்தி புகட்டியாகிவிட்டது என்ற செய்தி என் தோழியை எட்டியது. சிறுமி படிப்பதற்கு அவள் தாய், தந்தை இருவரும் எந்தத் தடையும் போடாமல் இருந்தனர். அவள் மிடுக்குடன் நடப்பதும் புத்தகப் பையுடன் பள்ளி செல்வதும் கொல்கத்தாவிற்குச்

சென்று கல்லூரிக்குப் போவது பற்றிக் கனவு காண்பதும் அவள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இனக் கட்டுப்பாடுகளை மீறிய செயலாகப் பட்டது. அவள் கொட்டத்தை அடக்க வேண்டுமென்று எழுந்தனர் இனத்தவர். அவள் தன் இனத்தில் உள்ள ஆண்களை விட அதிகமாகப் படித்தால் அவளை யாரும் திருமணம் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்பது போன்ற பயமுறுத்தல்கள், எச்சரிக்கைகள் இவற்றை எல்லாம் மீறி அவள் தொடர்ந்து பள்ளிக்குச் சென்றாள். அவள் கல்வி பயில்வது அவர்கள் இனத்து ஆண்களை அவமதிக்கும் செயல் என்று கருதப்பட்டு, அவள் மேலும் கல்வி பயில்ச் சென்றால் அவள் முகத்தில் அமிலம் வீசப்படும் என்றும் அவளை உடனடியாகத் திருமணத்துக்கு ஒப்ப வைக்க வேண்டுமென்றும் அவள் தந்தைக்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

மகள் முகத்தில் அமிலத்தை வீசவேன் என்று கூறியவர்களுக்கு எதிராக போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று ஏனோ அந்தத் தந்தைக்குத் தோன்றவில்லை. எங்கோ வெளியே அழைத்துப் போவதாய்க் கூறி மகளைப் படிப்பறிவில்லாத ஒரு குடிகாரனுக்குக் கட்டிவைத்தார். அவளை அடித்துப் புடைத்து அனுபவித்ததுடன் அவன் கடமை முடிந்தது. ஓரே வாரத்தில் பெண் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

இப்போது ஏதோ கைவேலை செய்யும் பணியில் இருக்கிறார். அவள் இனத்தவர்களுக்குத் திருப்தி, அவள் படிப்பை நிறுத்த முடிந்ததே என்று. அவளை அடக்கிவிட்டோம் என்று. இனி அவள் அந்த இனத்துக்கு உபயோகமுள்ளவளாக மாறிவிடுவாள் என்று. இது ஒரு நிகழ்வு.

இன்னொன்று, என் வீட்டிலேயே வளரும் கிந்து பற்றியது. கிந்து, நேபாளத்தின் மலைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவள். அவள் தந்தை எங்கள் கட்டிடத்தின் மேற்பார்வையாளர். முதலில் வாட்ச்மேனாக வந்து பின்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்தவர். படிப்பு அதிகம் கிடையாது. ஒரு முறை தன் கிராமத்துக்குப் போனவர் திரும்பும்போது தன் மனைவியுடனும் ஒன்றரை வயதுப் பெண் குழந்தையோடும் வந்தார். பெண் குழந்தை பிறந்துவிட்டது என்று மனைவியைப் பலரும் வருத்தியதால் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டார். மேற்பார்வையாளர் என்று பேர்தான் பெத்த பேரே ஒழியக் குடியிருப்பு வசதி ஏதும் இல்லை. கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள குடிசைப் பகுதியிலோ வர்சோவா கிராமத்திலோ வீடு எடுத்துத் தங்கிக்கொள்ளலாம். தோட்டத்தில் வாட்ச்மேன்கள் ஓய்வெடுக்க ஓர் அறை உண்டு. அதில் தன் மனைவியையும் குழந்தையையும் தங்கவைத்தார். கட்டிடத்தில் உள்ள யாரும் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. காரணம், குழந்தை படு சூட்டிகை. கொள்ளை அழகு. அவள் பெரியவளானால் பலர் வீட்டில் வேலை செய்வாள் என்று பலர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். அவள் தாயையும் வீட்டு வேலைக்குப் பலர் அழைத்தனர். ஆனால் அவள் மெல்ல மெல்லத் தன் கணவனின் வேலையில் உதவ ஆரம்பித்தாள்.

இரண்டொரு முறை மாடியில் உள்ள என் வீட்டுக்கு வந்த கிந்து, புத்தகங்களைத் தொட்டுத் தடவி மகிழ ஆரம்பித்தாள். அவளுக்கு மூன்று வயதானபோது நர்சரி வகுப்பில் அவளைச் சேர்க்க அவள் தந்தையிடம் சொன்னபோது அவர் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அப்போதுதான் புரிந்தது, அவர் மனைவியைக் கூட்டி வந்த காரணம் உடனடியாக ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தான் என்று. அவரிடம் வெகுவாக வாதாடி அவளைப் பள்ளியில் சேர்த்த பின் கிந்து ஆச்சரியம் தரும் வகையில் முன்னேறினாள். ஆனால் நிதமும் அப்பாவிடம் அடி வாங்குவாள். கன்னத்தில் அல்லது முதுகில் வரிவரியாய் விரல் அடையாளம் தெரியும். அவள் அப்பாவிடம் கேட்டால் அவள் தன்னை மதிப்பதில்லை என்று சொல்லத் தொடங்கினார். அவள் மேல் தனக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று பயப்பட்டார். சில நாட்களுக்குப் பின் மூக்கில் புல்லாக்கு போடவேண்டும் என்றார். இல்லாவிட்டால் எங்கள் கிராமத்தவர்கள் அவள் கையால் தண்ணீர்கூடச் சாப்பிடமாட்டார்கள் என்று கூறினார். கிந்து மறுத்ததற்கும் திட்டு கிடைத்தது. பிறகு இவர்கள் வேண்டிக்கொண்டபடி ஓர் ஆண் மகவு பிறந்ததும் அவனைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

அவனுக்கு மூன்று வயதானதும் எல்லோருமாக நேபாளம் போய்வரத் தீர்மானித்தார்கள். கிந்துவுக்கு அப்போது ஏழு வயது. நேபாளத்தில் அரசியல் குழப்பங்

கள். மேலும் அவர்கள் கிராமத்தில் பெண்களுக்குச் சிறு வயதிலேயே திருமணம் செய்துவிடுவார்கள். கிந்து போகப் பயப்பட்டாள். இந்த முறை அவள் தாயைக் கொண்டு தந்தையிடம் பேசவைத்தோம். “இவ்வளவு படித்தால் இவள் எங்களுக்கு எந்த வகையிலும் உபயோகப்பட மாட்டாள். இவளால் இனி ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை” என்று கூறினார் அவள் தந்தை. கிராமத்திலிருந்து திரும்பியதும் அவளிடம், “உன் புகைப்படத்தை எல்லோரிடமும் காட்டினேன். இதுதானா நம்மை விட்டு விலகிய பெண் என்று காறித் துப்பினார்கள்” என்றார். மற்றவர்கள் தன் மேல் துப்புவார்கள் என்பது கிந்துவை வெகுவாகப் பாதித்தது. அவள் தந்தையின் விமர்சனங்கள் இப்போதும் தொடர்கின்றன. “எங்கள் கிராமத்திலிருந்து அவளை யாரும் மணக்க மாட்டார்கள்”, “அவள் வேறு சாதியில்தான் மணம் புரிந்துகொள்வாள்; அதை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம்”, “அவள் கை மீறிப் போய்விடுவாள்” – இப்படிப் பல புலம்பல்கள். கல்வி என்பது அவள் நடத்தையைப் பாதிக்கும், ஒழுக்கம் மீற வைக்கும் என்பது அவர் சொல்லாமல் சொல்லும் விஷயம்.

ஒரு பெண்ணின் கல்வியும் நடத்தையும் எப்போதும் பிணைக்கப்பட்டே இருக்கின்றன. ஆரம்பக் காலத்தில் கல்வி கற்ற பெண் கள்ளக் காதலனுக்குக் கடிதம் எழுதுவாள் என்று வாதிட்டோர் உண்டு. நடத்தையைப் பற்றிக் களங்கம் கற்பிப்பது ஒரு பெண்ணின் எந்த வயதிலும் நேரலாம். நாற்பத்தைந்து வயதில் ஒரு கிராமத்தில் ஆசிரியையாக இருக்கும் என் தோழி ஒருத்தி பன்னிரண்டு பதிமூன்று வயது மாணவன் வீட்டுக்கு வந்தால்கூட வராந்தாவில்தான் நிற்க வைத்துப் பேசவேன் என்பார். ஒடுக்கப்பட்ட இனத்திலிருந்து ஒரு பெண் உயர்ந்துவந்தால் அந்த இனத்து ஆண்களே அவள் நடத்தை குறித்துப் பேசுவதும் உயர்சாதியினர் அவள் நடத்தை குறித்து விமர்சிப்பதும் இன்றும் நடக்கும் ஒன்று. சுராவின் கதையின் காலம் இதற்கும் முன்னது. நடத்தை கெட்டவள் என்ற சொல் வெகு எளிதாக உபயோகப்பட்ட காலம். ஒருத்தியை வீழ்த்த அந்த ஒரு சொல் போதும். தன் இனத்தின் கட்டுப்பாடுகளைக் கல்வி மூலம் மீறிய ஒருத்தி இதர விஷயங்களிலும் எல்லை மீறுவாள் என்ற எண்ணம் அவளை வாழ்நாள் முழுவதும் துரத்தியபடி இருக்கும். அந்த ஓர் ஆயுதம் போதும் அவளைத் தாக்க. அவளைக் குன்ற வைக்க. அவளை ஒடுக்க.

சு.ரா.வின் கதையில் வரும் படித்த பெண்ணிடம் யாரும் என்னதான் நடந்தது என்று விளக்கம் கேட்க வில்லை. அந்த விடலைப் பையன், அவளிடம் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டு அவள் அவனைக் கண்டித்திருக்கலாம். அதைத் தாங்க முடியாமல் அவன் அவளைப் பற்றி அவதூறு கூறியிருக்கலாம். அவன் ஏதோ வகையில் மனம் சோர்ந்திருக்கையில் அவள் அணைத்து ஆறுதல் கூறியிருக்கலாம். அவள் படித்தவள். தொடுகை என்பது ஓர் இயல்பான விஷயம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டவள். ஒரு வேளை யாராலும் தொடப்படாத பையன் மிரண்டுபோய் அதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம். எல்லாவித சாத்தியக்கூறுகளும் இருந்தும் எல்லோருக்

கும் எளிதாக இருப்பது அவள் நடத்தையைக் குற்றம் கூறுவதுதான். அவள் தன் இனத்தின் சட்டதிட்டங்களை உடைத்தவள். அவர்கள் தந்த தண்டனை அவள் தலையின் மேல் என்றும் தொங்கிய கத்தி.

ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த பெண் ஒருத்தி முன்னுக்குவர நினைத்தால் அவள் கதி இதுதான் என்று கொக்கரிக்கும் கதையாக இது எனக்குப் படவில்லை. மாறாக அவளுக்கு நேர்ந்த அவலம் இன்றும் தொடர்வது எனக்குக் கண்கூடாகத் தெரிகிறது. நடத்தையில் களங்கம் கற்பித்தல் என்பது ஒரு பசித்த, நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு அலையும் ஓநாய்போல் ஒரு பெண்ணைப் பின்தொடரும் ஒன்று. இந்த ஓநாய்க்குச் சாதி பேதம் கிடையாது. ஆனால் சாதியின் பெயரால் ஒடுக்குபவர்கள் இந்த ஓநாயை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். ஆண் என்ற பெயரில், இனம் என்ற பெயரில், ஆதிக்கம் என்ற பெயரில், அதிகாரம் என்ற பெயரில் வாழ்க்கையை நடத்துபவர்களுக்கு இந்த ஓநாய் ஓர் உற்ற நண்பன். இந்த ஓநாயால் வீழ்த்தப்பட்டவள்தான் கதையில் வரும் ஆசிரியை.

ஆனால் தாயம்மா பலிகடா இல்லை. கிராமத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட இவள் சிறகு முளைத்துப் பறந்திருக்கலாம். கல்வியில் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கலாம். “சாகுதுக்குக் கொஞ்சம்போல் இடம் தா கண்ணு” என்று கேட்டவள் அந்த மண்ணில் தனக்கு இன்றும் உள்ள உரிமையை நினைத்து வந்திருக்கலாம். யாரிடமும் ஒரு சொல்கூடப் பேசாமல் அவர்களை அவர்கள் சொற்களின் உலையில் எரிய விடுகிறாள் அவள். ஊரின் பெயரை மாற்றியதுதான் அவர்களால் முடிந்தது. அவள் வாயினின்றும் ஒரு சொல்லைக் கூடப் பெயர்க்க முடியவில்லை அவர்களால். தன்னை வாழ விடாத மண்ணைத் தன் சாவின் மூலம் இறுகப் பற்றிக்கொள்கிறாள். அவளுடன் இருப்பது கண்டனம் என்னும் அந்தக் கிழட்டு ஓநாய்தான். அந்த மண் தரக்கூடியது அவதூறுதான் என்றால் அதையும் ஏற்கிறேன் என்று அவதூறுகளைப் பூசிக்கொண்டு அலையும் விவேகி அவள்.

இப்படித்தான் என்னால் தாயம்மாவைப் பார்க்க முடிகிறது. ஏனென்றால் தடைகளை முறிக்கப்போய் இந்த வகையில் தாக்கப்பட்ட பல பெண்களின் சரித்திரம் தாயம்மாவின் கதையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எதையெல்லாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு விளக்க, அதைத் தாண்டி வர வேண்டும் என்று கூற ஒரு சிறு படி இந்தக் கதை. இதன் சோகத்தில் ஒரு தாக்கம் உள்ளது. அணை கட்டப்பட்ட ஒரு கோபம் உள்ளது. தாயம்மாள் செய்யாமல் விடுத்ததை இன்றைய பெண் செய்யலாம் என்ற ஒரு பறக்கும் பட்ட உணர்வு ஏற்படுகிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள அந்தக் கல்வி ஆசை கொண்ட பெண்ணைப் பறக்கவிட வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் ஏற்படுகிறது. புல்லாக்கு அணியாத, விண்வெளி வீராங்கனையாகக் கிந்துவை உருவாக்குவதற்கு உறுதி பிறக்கிறது. யாரும் ஏதும் செய்யும் முன்பு தாயம்மாள் இறந்துவிட்டாள். ஆனால் மற்றவர்களை அவர்கள் ஆதர்சங்களுடன் நடமாட விடக் காலம் கடந்துவிடவில்லை.

இனிய உதயம்

மாதநாவல்

தமிழில் முதல் முயற்சி

**ஒவ்வொரு மாதமும்
தலைசிறந்த
பிறமொழி
நாவல்!**

மற்றும்

- சூடுபறக்கும் பேட்டி
- கவிதைகள்
- விமர்சனங்கள்

சாரூபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடுகள்...

**சிவப்பு தீபங்கள்
மாதவிக்குட்டி
அப்பாவின் காதலி
பாறப்புரத்து
மனைமியின் மகள்**

**தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை
இளம் பருவத்துத் தோழி
வைக்கம் முகம்மது பஷீர்
ஹரித்துவாரில் மணியோசை
எம். முகுந்தன்
லியோ டால்ஸ்டாய் கதைகள்**

**மேலும் உலகப்புகழ்பெற்ற
எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள்
புத்தகங்களாக...**

விவரங்களுக்கு

சாரூபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

105, ஜூனியர் ஜூன்கான் சாலை,
இராய்பேட்டை, சென்னை-600 014.
தொலைபேசி : 28484242, 28487858

களந்தை பீர் முகம்மது

சொல்லக்கூடாத கதையின் மறு பதிப்பு

உத்தரப் பிரதேச மாநிலம் முஸாபர்பூர் அருகிலுள்ள சர்தவால் கிராமத்தில் வசிக்கும் நூர் இலாஹி என்பவரின் மனைவியான இம்ரானாவை அவரது மாமனார் முகம்மது அலி பாலியல் பலாத்காரம் செய்த விவகாரம் பெரும் சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பினை எழுதவைத்துவிட்டது. இச்சம்பவத்தில் சமூக நீதியின்படியும் ஷரியத்தின்படியும் தீர்ப்புகள் சொல்லப் பட்டிருந்தால் அது ஒரு ஊரின் பிரச்சினையாக முடங்கியிருக்கும்! உள்ளூர்ப் பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்பின் ஆழம் தெரியாமல் தேவ்பந்த் தாருல் உலூம் மதரஸா வும் முஸ்லிம் தனிநபர் சட்ட வாரியமும் நடந்து கொண்ட முறை, இந்தப் பிரச்சினையை உலகளாவிய அளவிற்கு வளர்த்துவிட்டன. இப்போது தங்களமீதான பழியைத் துடைக்க ஊடகங்களின் மீது குற்றம் சுமத்துகின்றன அந்த அமைப்புகள். அதன் ஒரு பகுதியாக இம்ரானா விவகாரத்தையே திசை திருப்புகின்றன. வழக்கம்போல எந்தவொரு பிரச்சினைக்குள்ளும் இழுக்கப்படும் பெண்கள், சாறு உறிஞ்சப்பட்ட சக்கைகளாக வெளித்தள்ளப்படுவது போலவே இம்ரானாவும் களங்கப்படுத்தப்பட்டு தண்டனைக்கு உரியவராகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டார்.

அண்மையில் பரப்பப்பட்டுள்ள ஒரு செய்தியின்படி, இம்ரானா பாலியல் பலாத்காரமே செய்யப்படவில்லை என்றும் தனக்கும் தன் மாமனாருக்குமான சொத்துப் பிரச்சினையில் ஆதாயம் கருதி மாமனாரமீது அவர் அபாண்டம் சொல்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. இம்ரானா விவகாரத்தின் அடிமுடியைக் காண முடியாதபடி ஏராளமான வதந்திகளும் அறிக்கைகளும் வந்தபடி இருக்கின்றன. உண்மையில் அப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருந்து இப்போது அது வேண்டுமென்றே மறைக்கப்படுமானால் முஸ்லிம் சமூகம் தன்னைத் திறந்த மனதுடன் பரிசீலனை செய்துகொள்ள மறுப்பதாகிவிடும். தொலைநோக்குப் பார்வையில் அது தனக்குத்தானே தடைக்கல்லாகிவிடக்கூடும். சர்தவால் கிராமத்தில் சம்பவம் நடந்திருந்தாலும், நடந்திருக்காமலேபோயிருந்தாலும், அந்தச் 'சம்பவம்' தாருல் உலூம் தேவ்பந்த் மற்றும் சட்ட வாரியத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்ட நிலையில் அவை எப்படி நடந்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இப்போது பிரச்சினை (அவை முஸ்லிம் சமூகத்தின் மனசாட்சியைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டதற்காகவேனும் அவற்றைப் பாராட்டலாம்).

மார்க்க மேதைகளாய் இல்லாத, வெறும் ஆணாதிக்க மனோபாவம் மட்டுமே நிரம்பிய நிலையிலுள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்து அல்லது ஊர்ப் பெரியவர்கள்

வழங்கியுள்ள தீர்ப்பை இப்போதைக்குப் புறந்தள்ளி விடலாம். ஏனெனில் இத்தகைய தீர்ப்புகள் மத எல்லைகளைத் தாண்டியே கிராமப்புறங்களில் எப்பொழுதும் வழங்கப்படுவதை நாமறிவோம். ஆனால் விவகாரம் தாருல் உலூம் தேவ்பந்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டபோது, அது உள்ளூர் ஷரீஅத் நீதிமன்றத்தை அணுகுமாறு கூறியுள்ளது. உள்ளூர் ஷரீஅத் நீதிமன்றமோ அதனை விசாரணைக்கே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கொடுந்தன்மை கொண்ட ஒரு சம்பவத்தில் இவை ஏன் மெத்தனமாய் இருந்தன?

இந்தியா முழுவதிலும் இஸ்லாம் தொடர்பாக எழும் பல சிக்கல்களுக்குத் தாருல் உலூம் தேவ்பந்த் அமைப்புதான் சரியான, ஷரியத் அடிப்படையிலான ஓபத்வாக்களை வழங்கியிருக்கிறது; எனவே இந்த விவகாரத்தின் தன்மை குறித்து அது உடனே ஓபத்வா வழங்கியிருக்க வேண்டும். எனினும் தாருல் உலூம் மதரஸாவிலிருந்து ஓபத்வா வழங்கப்பட்டதாக ஒரு செய்தியும்; அது ஓபத்வா அல்ல, இம்ரானாவின் பெயர் குறிப்பிடப்படாத நிலையில் அது ஒரு கருத்துத் தான் என இன்னொரு செய்தியும் ஏக சமயத்தில் வந்தன. இவை தாருல் உலூம் தேவ்பந்தின் உறுதியற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தப் போதுமானவை. மேலும் இந்தத் தீர்ப்பை அல்லது கருத்தைச் சட்ட வாரியத்தின் உறுப்பினர்களும் அங்கீகரித்துவிட்டனர்.

தீர்ப்பின் சாராம்சம்: முகம்மது அலி என்கிற மாமனாருடன் உடலுறவு ஏற்பட்டுவிட்டதால் இம்ரான் என்கிற மருமகன் முகம்மது அலியின் மனைவியாகிவிடுகிறார். நூர் இலாஹி என்ற பெயர் கொண்ட கணவருக்கு இம்ரானா இப்போது தாயாகிறார். தாயுடன் உறவு கொள்வது ஹராம் (தடுக்கப்பட்டது); ஆகவே இம்ரானா அவருடைய கணவரை விவாகரத்துச் செய்துவிட வேண்டும்.

ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை ஒரு முஸ்லிம் ஆண் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததை இவர்களால்

தலைநகரிலிருந்து ஒரு புதிய திங்கள் இதழ்...

செப்டம்பர் 2005 முதல்

உங்கள் இல்லங்களில். . .

உங்களின் கரங்களில். . .

விளம்பரம் உலகம்

அறிஞர்கள் தலைவர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின்

- நேர்காணல்கள்
- கட்டுரைகள்
- சிறுகதைகள்
- கவிதைகள்
- ஆன்மீகம்
- விமரிசனங்கள்
- விவாதங்கள்
- கேள்வி பதில்கள்
- சினிமா
- நாடகம்
- கலை
- இலக்கியம்
- இசை
- நாட்டியம்
- அரசியல்

உலகெங்கும் உள்ள முன்னணி படைப்பாளர்களின் தரமான படைப்புக்கள் - தலைநகர் கலைஞர்கள் - எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் - புதிய திறமைகளின் அணிவகுப்புக்கள் அத்தனையும் - ஒவ்வொரு மாதமும். . .

படைப்புக்கள் - விளம்பரங்கள் - சந்தாக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. . .

விளம்பரக் கட்டணங்கள்

வெளி அட்டை(வண்ணம்)	ரூ.20,000
உள் அட்டை (வண்ணம்).....	ரூ.10,000
உள் பக்கங்கள் (வண்ணம்).....	ரூ 5,000
முழுப்பக்கம்	ரூ. 2,500
அரைப்பக்கம்	ரூ. 1,000
1/3 பக்கம்	ரூ. 750
கால் பக்கம்	ரூ. 650
வருடம் முழுதும் வெளியிடப்படும் விளம்பரங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் தள்ளுபடி..	
தமிழ் இதழ்கள் மற்றும் நூல் வெளியீட்டாளர்களின் விளம்பரங்களுக்கு எப்போதும் 50 சதவிகிதம் தள்ளுபடி உண்டு	

சந்தா விபரங்கள்

தனிஇதழ்	ரூ. 10
ஆண்டுசந்தா	ரூ. 100
சராண்டு சந்தா	ரூ. 180
ஐந்தாண்டுகள்	ரூ. 400
மாணவர்களுக்கான ஆண்டு சந்தா	ரூ. 80
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 2000
வெளிநாட்டுக் கட்டணங்கள் :	
ஆண்டு சந்தா	ரூ. 600
சராண்டுச் சந்தா	ரூ. 1000
ஐந்தாண்டுச் சந்தா	75 டாலர்கள்
ஆயுள் சந்தா	250 டாலர்கள்

இதழ்கள் ஒவ்வொரு மாதம் தோறும் தவறாமல் உங்களின் இல்லங்களுக்கே அனுப்பி வைக்கப்படும்.

தொடர்புக்கு

பாரதி பென்னேஸ்வரன்

வடக்கு வாசல் பதிப்பகம்

5210, Basant Road, Near Karnail Singh Stadium, Paharganj, New Delhi.

Tel: 011-55858656/9313302077 • email: vadakkuvaasal@gmail.com

தமிழின் அனைத்து முன்னணிப் பதிப்பகங்களின் அனைத்து நூல்களும் எங்களிடம் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும். எங்களை நேரிலோ தொலைபேசியிலோ மின்னஞ்சல் வழியாகவோ தொடர்பு கொண்டால் உங்களின் இல்லங்களுக்கே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

நூல்களைப் பதிப்பிக்க விரும்புவோர் எங்களை அணுகலாம். உங்களின் படைப்புக்கள் மிகவும் நேர்த்தியான வகையில் அழகிய நூல் வடிவில் பதிப்பிக்கப்படும்.

பதிவுகள்: அற்றைத் திங்கள்: கோவை - ஜூன் 19 2005

களப்பணியின் படைப்பு முகம்

இளஞ்சேரல்

ஜவஹர்லால் நேரு உருவாக்கிய ஆசிய-ஆப்பிரிக்க பஞ்ச சீலக் கோட்பாடுகளுக்கான வரைவியல் விவாதத் திற்கு இந்திய மாணவப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகச் சென்றவர். பின்பு 1951இல் உலக இளைஞர் பெருமன்ற மாநாடு மாஸ்கோவில் நடந்தபொழுது இந்தியப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகவும் கலந்துகொண்டவர். இத்தகைய பெருமைகளைக் கொண்ட முதுபெரும் படைப்பாளியும் இடதுசாரி எழுத்தாளருமான கு. சின்னப்ப பாரதியின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை ஜூன் மாத அற்றைத் திங்கள் நிகழ்வு வழங்கியது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஸ்வீடனும் காலச்சுவடு மாத இதழும் இணைந்து நடத்தும் இத்தொடர் நிகழ்வின் ஜூன் மாத அரங்கினை கவிஞர் க.வை. பழனிச்சாமி தெளிந்த அறிமுக உரையுடன் தொடங்கிவைத்தார். அதன் பின் பேசிய சின்னப்ப பாரதி, பத்தாண்டு களுக்குப் பிறகு தற்பொழுதுதான் தீவிர இலக்கியப் பொதுக் களத்தில் தான் தோன்றுவதாகக் குறிப்பிட்டார். இடதுசாரி இலக்கியக் கோட்பாட்டிற்கு விவசாயமாகவே தமது வாழ்வு துவங்கியது என்ற அவர், எஞ்சிய வாழ்நாளும் அதன் வழியே நகரும் என்றார். தொழிலாளர் வர்க்கச் சார்பு கொண்ட தீவிர எழுத்தின் நியாயங்களை வாசகர்களுடன் அவர் பகிர்ந்துகொண்டார்.

பிறகு வாழ்வின் பின்புலம் குறித்ததாகப் பேச்சு விரிந்தது. விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த தனக்குத் தன் பண்ணையில் வேலை பார்த்த சக்கிலியச் சிறுவன்தான் நெருங்கிய தோழன் என்றார். தன்னை மாடு, எருமை மேல் அமரவைத்து ஊரைச் சுற்றிக் காட்டிய அவனுடனான உறவு மிகவும் நெருக்கமானது என்றார். அந்நாளில் இரவு பால் வாங்கத் தாய்மார்கள், நரிக்குறவர்கள் குடியானவர்கள் வீடுகளுக்கு வருவார்கள்; தனது தாயார் மிகுந்த பரிவுடன் விதம் மக்களுடன் நடந்துகொண்ட விதம் தனக்கு அம்மக்களின்பால் பிடிப்பு ஏற்படச் செய்தது என்றார். வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் இருந்த இச்சி மரத்தில் தான் நரிக்குறவர்கள் தங்குவார்களாம். பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் அச்ச சிறுவர்களுடன் பழகுவதும் விளை

யாடுவதும் சிறுவன் பாரதிக்கு முக்கியமான பொழுதுபோக்கு.

குடும்பம் வேலுருக்குச் சென்ற பிறகு தி.க., தி.மு.க. மாநாடுகளின் பால் மாணவன் பாரதி கவரப்பட்டார். அங்கு நாராயணன் என்ற நண்பர் கிடைத்தார். மு. வரதராசன் எழுத்துக்களின் மீது ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. பாரதியின் கவிதைகளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மனதுக்கு நெருக்கமாயின. பத்தாவது படித்தபோது சக்கிலியத் தெருவிற்கும் சேரிக்குமிடையேயான ஒரு பண்ணை உருவாவதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் பங்கேற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

கல்லூரி நாட்களில் ஜெயகாந்தன் அவரைப் பெரிதாகக் கவர்ந்தார். பாரதி அவரை அழைத்து விழாக்கள் நடத்தினார். கூடவே மாணவர் அமைப்புகளை, இயக்கங்களை நடத்தினார். கட்சியின் முழு நேர ஊழியராக 1960இலிருந்து செயல்படத் தொடங்கினார். நில உச்சவரம்புப் போராட்டத் திற்காக 650 கி.மீ நடைபயணம் சென்றது கல்லூரி நாட்களின் மறக்க முடியாத நிகழ்வாக இவருக்குள் தங்கியிருக்கிறது.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாய்ப் படைப்பின் மீது கவனம் திரும்பியது என்றார் பாரதி. வெகு நாள் மனதில் நெருடிக் கொண்டிருந்த கொல்லி மலை மக்கள் வாழ்வை எழுத முனைந்தார். நேரடி அனுபவத்தின் அடிப்படையில் படைப்புகளை உருவாக்குவதில் நம்பிக்கை கொண்ட பாரதி, கட்சியின் இரு தோழர்களுடன் அங்கு சென்று, தங்கி, வாழ்ந்தார். படைப்பு ஒரு புறமிருக்க, அவர்களின் சிக்கல் தீர் 20 ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைத்தார்.

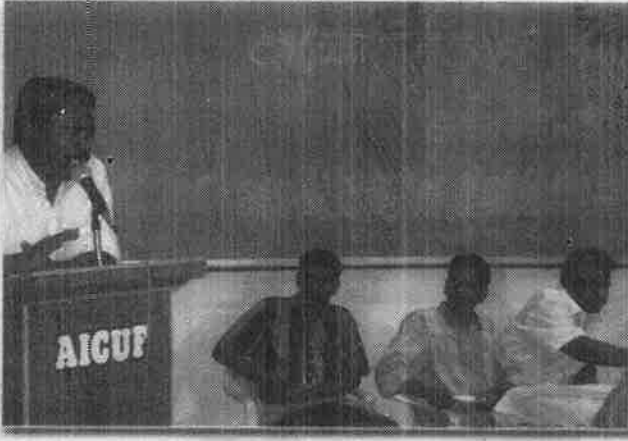
1954இல் கந்து வட்டி ஒழிப்புச் சட்டத்தை அப்போதைய முதல்வர் ராஜாஜி கொண்டுவந்தார். இதன் மூலம் மலை மக்கள் அடிமை வட்டிக் கொடுமையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதை நினைவுகூர்ந்தார். 100க்கு

100 அல்லது 120 என்கிற பயங்கரமான வட்டி மலைவாழ் மக்களிடம் வசூலிக்கப்பட்டுவந்தது. பணம் வராத வீடுகளிலிருந்து பெண்களைக் கீழே அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். கடனைத் திருப்பிச் செலுத்திய பின்பு திரும்பும் பெண்கள் கைகளில் குழந்தைகளுடன் மலையேறுவதைக் கண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார் பாரதி. அப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உதவியுடன் மலைமேல் ஒரு சந்தை ஏற்படுத்தி மலைவாழ் மக்கள் வருமானம் ஈட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை முன்சீன்று செய்ததை நினைவுகூர்ந்தார். இந்த அனுபவமே 'சங்கம்' நாவலாக வெளிப்பட்டது. இந்நாவலுக்கு 1986இல் இலக்கியச் சிந்தனை விருது கிடைத்தது.

படைப்பாளி, மக்களின் துன்ப நிலையைப் போக்கத் தனது படைப்பைக் கருவியாக்க வேண்டும் என்றார் பாரதி. சினிமாவும் பத்திரிகைகளும் தொலைக்காட்சிகளும் கிராமக் கலைகளை வியாபாரப் பண்டமாக ஆக்கி விட்டார்கள் என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்ட பாரதி, இதையும் மீறி காலச்சுவடு போன்ற சிறுபத்திரிகைகள் இயங்கிவருவது ஆறுதலாக உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார்.

கரும்பு விவசாயியாக, தொழிற்சங்க ஊழியராக, படைப்பாளியாக எனப் பல கட்டங்களைத் தாண்டி வந்திருக்கும் சின்னப்ப பாரதி, தொடர்ந்து விமர்சனக் கண்ணோட்டத் தோடு தன்னைச் சுய பரிசீலனை செய்துவருவதாகவும் தனது பதிவுகள் எளிமையாக அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவும் தோழமையுடனும் இருக்கும் என்றும் கூறினார்.

நிகழ்வு, குறிப்பிட்ட காலத்தைத் தாண்டி நீண்டும் வாசகர்கள் கவனம் சிதறாமல் அமர்ந்திருந்தார்கள். நன்றி எனும் சொல்தான் உரையில் ஆழ்ந்திருந்த அவர்களது மனங்களை இயல்பு நிலைக்குத் திருப்பியது. ●

அயோத்திதாசரின் 'தமிழ்'னுக்குப் புத்துயிர்

சரஸ்வதி

சென்னையிலுள்ள அயோத்திதாசர் ஆய்வு மையமும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பும் இணைந்து சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அயோத்திதாசரால் 1907 முதல் சுமார் ஏழாண்டுகள் வரை நடத்தப்பட்ட 'தமிழன்' வார இதழுக்கு அதன் நூற்றாண்டில் புத்துயிர் அளிக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கின்றன. 27.6.2005 அன்று மாலை சென்னை நங்கம்பாக்கத்திலுள்ள அயக்கஃப் இல்லத்தில் 'தமிழன் 99' என்னும் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. மறு ஆக்கம் செய்யப்பட்ட தமிழன் இதழை வெளியிட்டு, அவ்விதழ் மீண்டும் தொடங்கப்படுவதற்கான தேவையை விளக்கும் நோக்கத்துடன் இக்கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

நிகழ் அயக்கண் நிகழ்த்திய வர வேற்புரையைத் தொடர்ந்து பேசிய ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், அயோத்திதாசரின் பதிப்பு முயற்சிகள் குறித்து விளக்கினார். இதழியல் மற்றும் பதிப்புத் துறைகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்புகளுக்கு 150 ஆண்டுக் கால வரலாறு உண்டு என்று கூறிய ராஜாங்கம், பகுத்தறிவு, கடவுள் மறுப்பு, விதவை மறுமணம் போன்ற கருத்துகளை முதன்முதலில் விவாதித்திருப்பதற்குப் புத்தியவர அயோத்திதாசரே என்றார்.

பேராசிரியர் அழகரசன் தமிழ்ப் பௌத்தம் பற்றியும் மக்காலேயால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட கல்விமுறை குறித்தும் நீதித் துறையில் ஆங்கிலேயர்கள் கொண்டுவந்த மாற்றங்கள் குறித்தும் பேசினார். பார்ப்பனியக் கருத்தியல்களிலிருந்தும் மேலாண்மையிலிருந்தும் கல்வியை விடுவித்தது மக்காலே கல்விமுறை. அது சாதி அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் குலக் கல்விமுறையை ஒழித்து, கல்வியை ஜனநாயகப்படுத்தியது. மனுதர்மம் வலியுறுத்திய நீதி முறையை ஒழித்து அனைவருக்கும் பொதுவான நீதி என்பதைக் கொண்டு

வந்தது காலனிய அரசு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

தொடர்ந்து உரையாற்றிய இலக்கிய விமர்சகர் பொ. வேல்சாமி, அயோத்திதாசரைத் தான் ஒரு தலித் சிந்தனையாளராக மட்டும் பார்க்கவில்லை என்றும் அவர் அரசியல், தத்துவம், பெண்ணுரிமை, வானியல் பற்றிய பன்முக ஆளுமைகளையும் உடையவர் என்றும் சொன்னார். அயோத்திதாசரின் படைப்புகளில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கும் நூல்கள், பாடல்கள் அனைத்துக்கும் குறிப்புகள் தயாரித்துப் புதிய பதிப்புகளைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றார்.

மாலை 6.50க்குத் தமிழன் இதழின் வெளியீட்டு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் தொல். திருமாவளவன் இதழை வெளியிட, தலித் மற்றும் போதி இதழ்களின் ஆசிரியர் ரவிக்குமார் பெற்றுக்கொண்டார்.

தொடர்ந்து உரையாற்றிய ரவிக்குமார், அயோத்திதாசர் மிகப் பெரிய சிந்தனையாளர், மிகச் சிறந்த பத்திரிகையாளர், சிறந்த சித்த மருத்துவர் என்பதையெல்லாம் கூட்டம் போட்டுச் சொல்ல வேண்டிய தூழ்நிலையில் இந்தச் சமூகம் இருக்கிறது என்றார். தலித் மக்களைத் தபால் அலுவலகத்திற்குள்ளும் நீதிமன்றங்களுக்குள்ளும் அனுமதிக்காத காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர் அயோத்திதாசர்; அந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன்னுடைய ஒரு பைசா தமிழன் இதழில் பெண்களுக்காக 'லேடீஸ் காலம்' என்னும் பத்தியை ஒதுக்கி அதில் எழுதப் பெண்களை ஊக்குவித்தார் என்றார்.

அயோத்திதாசரின் படைப்புகள் பொருள் மாறாமல் நவீன உரைநடையில் மாற்றி எழுதி வெளியிடுவதன் மூலம் அதைப் பரவலாக்கக் கொண்டு செல்ல முடியும். எழுத்தாளர் பா. செயப்பிரகாசம் முதலானவர்கள்

ஒத்துழைத்தால் ஆளுக்கொரு படைப்பாக இந்தப் பணியைச் செய்யலாம் என்றும் ரவிக்குமார் பேசினார்.

தாய்மண் இதழின் பொறுப்பாசிரியர் வன்னி அரசு, தனது உரையில் அயோத்திதாசர் புற்றிய சில கருத்துகளையும் சிந்தனைகளையும் பகிர்ந்து கொண்டார். 'அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகளை இளைய தலைமுறை தெரிந்துகொள்ளத் தமிழன் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும்' என்றார் அவர்.

புதைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மீட்டுப்பதன் மூலம் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பை முன்னுக்குக் கொண்டுவர இயலும் என்னும் நோக்கத்தோடு தொடங்கப்பட்டதுதான் தமிழன் இதழுக்குப் புத்துயிருடும் முயற்சி என்று தனது உரையைத் தொடங்கினார் திருமாவளவன். இம்முயற்சி அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு வழிகாட்டும் நோக்கத்தோடு இன்றைய இளைய தலைமுறையை ஊக்கப்படுத்தும் நிகழ்ச்சியே தவிர, யாருக்கும் பதில் சொல்லும் முயற்சியோ அயோத்திதாசரின் படைப்புகளை வெறும் காட்சிப் பொருளாக வைக்கும் அற்ப முயற்சியோ அல்ல என்றார். அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகளில் தமிழ்த் தேசியம்/தமிழ் அடையாளம் குறித்த கருத்துகளைத் தான் முக்கியமாகக் கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டார். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காகவும் இதழியல் துறையில் அவர்களின் பங்கேற்பை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் அயோத்திதாசர் ஆய்வு மையமும் தாய்மண் சென்னையிலும் மதுரையிலும் இதழியல் பயிற்சி வகுப்பு நடத்தத் திட்டமிட்டிருப்பதையும் அறிவித்தார்.

நிகழ்வைப் பாரி செழியன் ஒருங்கிணைத்தார். கு.மு. ஜவஹர் நன்றியுரை ஆற்றினார். தமிழன் இதழுக்குப் புத்துயிருட்டிய இந்நிகழ்ச்சி, அயோத்திதாசரின் கருத்துகளையும் பங்களிப்பையும் கவனப்படுத்தியதுடன் அவை சார்ந்த விவாதங்களுக்கும் புத்துயிருட்டியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

நாவல்கள்

ஆழி சூழ் உலகு - ஜோடி குருள்	ரூ.265
பகடையாட்டம் - யுவன் சந்திரசேகர்	130
மணல்கூடிகை - கோபாலகிருஷ்ணன்	265
காக்கெட்டில் - சுதேசமித்திரன்	90
காடு - ஜெயமோகன்	190
ஏழாம் உலகம் - ஜெயமோகன்	130
பின்தொடரும் நிழலின் குரல் - ஜெயமோகன்	290
காலச்சுமை - ராஜ்கௌதமன்	160
சிலுவைவராஜ் சரித்திரம் - ராஜ்கௌதமன்	260
ரத்த உறவு - யூமா வாசுகி	140
யாரும் யாருடனும் இல்லை - உமா மகேஸ்வரி	130
குள்ளச்சித்தன் சரித்திரம் - யுவன் சந்திரசேகர்	100
அம்மன் நெசவு - சூத்ரதாரி	70
கிடங்குத் தெரு - ஜெகதீஷ்	55
இருபது வருஷங்கள் - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	60
பகல்களவு - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	35
கூளமாதாரி - பெருமாள் முருகன்	90
வாழ்விலே ஒரு நாள் - சோல்ஸெனிட்சின்	55
காதல்தேவதை - மாஸோ	55
யூஜினி - பால்ஸாக்	75
வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் - அஸுவலா	55
கடல்பறா - ரிச்சர்ட் பாஷ்	25
இரவு - எலீவீஸல்	70
வீரம் விளைந்தது	190

சிறுகதைகள்

நாஞ்சில்நாடன் கதைகள்	ரூ.275
அ.முத்துலிங்கம் கதைகள்	350
இராசேந்திர சோழன் கதைகள்	250
ஆ.மாதவன் கதைகள்	240
வார்த்தைப்பாடு - அசுதா	40
தொலைகடல் - உமா மகேஸ்வரி	45
நெரிக்கட்டு - அழகியபெரியவன்	55
வெள்ளெருக்கு - கண்மணி	90
தேவதேவன் கதைகள்	50
கால்வினோ கதைகள் (பிரம்மராஜன்)	80
அமைதியான ஒரு மாலைப் பொழுது	70
மானிட வாழ்வுதரும் ஆனந்தம் - கோபிகிருஷ்ணன்	45
பொன்மணல்	1
- எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	45

கவிதைகள்

முகவீதி - ராஜசுந்தரராஜன்	ரூ.70
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 1 - எஸ். சிவகுமார்	250
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 2 - ராஜமார்த்தாண்டன்	290
காமக்கடும்புளல் - மருகேசுவரன்	120
வலியோடு முறியும் மின்னல் - பிரான்சிஸ் கிருபா	45
கற்பாவை - உமா மகேஸ்வரி	25

பிற நூல்கள்

அங்கே இப்ப என்ன நேரம்? - அ. முத்துலிங்கம்	ரூ. 180
நரிக்குறவர் - இன வரையியல் - புத்ம் பாரதி	160

நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - அ.கா.பெருமாள்	65
திருமூலா: காலத்தின் குரல் - சுரு. ஆறுமுகத்தமிழன்	55
அனுபவங்கள் அறிதல்கள் - நித்ய சைதன்ய யதி	80
நாராயண குரு - சீனிவாசன்	100
சொல் பொருள் மெளனம் - க. மோகனராங்கன்	130
கானல் வரி: ஒரு கேள்விக்குறி - ப. சரவணன்	60
எதிர் முகம் - ஜெயமோகன்	75
உள்ளுணர்வின் தடத்தில் - ,,	75
இலக்கிய முன்னோடிகள் - ,,	280
வியப்பளிக்கும் ஆளுமைகள் - வெங்கட் சாமிநாதன்	60
கடவுளும் 40 ஹெர்ட்ஸும் - அரவிந்தன் நீலகண்டன்	75
கவிமணி கட்டுரைகள் - பத்ரகாளியின் புத்திரர்கள் - ஜெகதீசன்	60
நஞ்சென்றும் அமுதென்றும் ஒன்று - நாஞ்சில் நாடன்	55
தெய்வங்கள் முளைக்கும் நிலம் - அ.கா. பெருமாள்	100
தென்குமரியின் கதை - ,,	180
ஒரு குடும்பத்தின் கதை - ,,	60
வடக்கு முகம் - ஜெயமோகன்	40
ஆயிரம் சிறகள்ள மோகம் - ரோஜர் வாடிம்	75
தேவசகாயப்பிள்ளை வரலாறு - இயற்கையை அறிதல் - எம்சன்	40
	25

தமிழினி

அருகன் குப்பம் புத்தர் சிலை: கற்பனைகளும் உண்மையும்

“தொல்லியல்” சிறப்புப் பகுதி கொண்ட 2004 நவம்பர் மாதக் காலச்சுவடு இதழ் கண்டு பெரிதும் ரசித்துப் படித்தேன். பொதுவாக இலக்கியம் சார்ந்த கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகளையே கொண்டு வரும் காலச்சுவடு இவ்விதழின் மூலம் தமிழ் வாசகர்களின் வரலாற்றுணர்வைத் தூண்டியிருக்கும் என்பது திண்ணம். பேராசிரியர் எ. சுப்புராயலுவின் நேர் காணல் பகுதி, வரலாற்று ரீதியிலும் (சலபதியின் கேள்விகள்) சமூக ரீதியிலும் (ரவிக்குமாரின் கேள்விகள்) மிகவும் ஆணித்தரமாக அமைந்திருந்தது பாராட்டத்தக்கது. இத்துடன் ரவிக்குமாரின் “அருகன் குப்பம் பிரம்ம ரிஷி”, டி.எஸ். சுப்பிரமணியனின் “ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகள் தரும் தகவல்கள்”, சு. இராஜகோபாலின் “தமிழகக் காசியில் புதிய தடங்கள்” பற்றிய இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி நூல் மதிப்புரை ஆகியவை முக்கியமானவை.

ரவிக்குமாரின் இக்கட்டுரையினால் நிச்சயமாகப் பலர் புதிய தகவல்களைப் பெற்றிருப்பர். எனினும் சொல்லும் முறையில் சிலவிடங்களில் குழப்பமாகவும் வேறு சில இடங்களில் மேல் போக்காகவும் இருப்பது சங்கடத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுக்கின்றது.

“பிரெஞ்சு வானியல் அறிஞர் லழாந்தி (Le Gentil) கண்ட சிலை இதுவாகவே இருக்கக்கூடும்” என்று கட்டுரையாசிரியர் தம்முடைய ஊகத்தைச் சொல்வதுபோல் எழுதும் விதமும் ஏற்கக்கூடியதாக இல்லை. அந்த அறிஞர் கண்ட சிலை இந்த புத்தர் சிலைதான். இது முவொ துப்ராய் (Jouveau Dubreuil) முதல் ழான் ஃபில் லியோசா (Jean Fillozat) முதலியோர் வழி (ஆசிரியர் தன் கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் குறிக்கும்) பிரபஞ்சன்வரை பல்லாண்டுகளாகப் பலருக்கும் சந்தேகமறத் தெரியும்.

இப்பொழுது இங்கு தீபாராதனை செய்து குங்கும் கொடுக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதைப் பதிவு செய்திருப்பது நன்று. முருகன், வினாயகர் சிலைகள், நந்தி முதலியவை சேர்க்கப்படுவதும் இன்றைய பூசை முறை இந்துமயமாக்கப்படுவதும் பிற்காலத்தில் வரலாற்றை மாற்றிவிடும். சில காலத்தில் அர்ச்சகரோ மற்றவரோ தாம் நினைக்கும் மாதிரி சில குறிப்புகள் எழுதி, சிலையை மேலாடை போட்டு முடிப் பூசையுடன் படம் எடுத்துப் பிரசுரித்து, சிறிய நூலாக விற்கத் தொடங்கினால் அறியாமையாற் செய்தது

பிறகு வரலாறாக மாற்றுவும் எடுத்து விடும்.

பெள்ளணமியன்று சிறப்புப் பூசை செய்வது பௌத்த மதத்தின் எச்சமே என்று திண்ணமாகச் சொல்லாவிடனும் ஊகமாகக் கொடுத்திருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். எமக்குத் தெரிந்தவரை இங்கு 1984ஆம் ஆண்டுகளில் சிறிய கீற்றுக் கொட்டகையின் கீழிருந்த சிலைக்குக் கற்பூரம் கொளுத்தாமல் தேங்காய் உடைக்கும் பழக்கம் மட்டும் இருந்தது. அதற்கும் 20-30 ஆண்டுகளுக்கு முன் கொட்டகையொன்றுமில்லாமல் திறந்த வெளியில் வைக்கப்பட்ட இதே சிலை சாதாரண நாட்களில் பல நடைபாதையர் கண்களுக்குப் படாமல், வீரம் பட்டணம் தோத் திருவிழாவுக்குப் போகும் சமயங்களில் மட்டும் சாதாரணப் பாமர மக்களில் சிலர் பூக்களை வைத்துக் கும்பிட்டுவிட்டுப் போவார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் இதன் சுற்று வட்டாரங்களில் ஒரு வீடு கிடையாது. வெகு தூரத்தில் இங்குமங்குமாக ஒரு குடிசைதானிருக்கும்.

பல அறிஞருக்குப் பின் நாமும் தைப்பே (1989), பாரிஸ் - யுனெஸ்கோ (1991) புதுச்சேரி (வரலாற்று காங்கிரஸ், 1996) ஆகிய இடங்களில் கருத்தரங்குகள், கட்டுரைகள் மூலம் அருகன் குப்பம் புத்தர் சிலை, அந்த இடப் பெயர் போன்ற கருத்துகளையும் மற்ற

அருகன் குப்பம் புத்தர்: ஓர்சே மா.கோபாலகிருஷ்ணன் எடுத்த படம்

புதிய ஆய்வுத் தரவுகளையும் தெரிவித்து வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

* * *

இப்பிரச்சினை குறித்து அருளப்பன் என்பவர் இதழ் 61இல் எழுதிய கடிதம் குறித்தும் சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அருளப்பன் கூறும் தர்மகார்த்தா திரு. தட்சிணாமூர்த்தி “இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் ஜைனமத முக்கியஸ்தர்களைக் கண்டு சுத்தம் செய்து பார்க்க ஆஸிட் கொண்டு... சிலையில் இருந்த கல்வெட்டை முடிமறைத்துப் பூசி... இப்போது எனக்கு 76 வயதாகிறது” என்று சொல்வது பற்றியெல்லாம் ஏன் கருத்து: தனியாரான ஜைனர் வந்து பார்த்தபின், கல்வெட்டை முடிமறைத்துப் பூசுகின்ற அளவுக்குச் செல்லும்வரை புதுவை மாநில அரசும் மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையும் சம்மா இருந்தனவா என்ற கேள்வியை எழுப்பித் தமிழர்களின் அறியாமையை நினைத்து வருந்துகின்றேன்.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 1940ஆம் ஆண்டில் எழுதியபோது இந்தியருக்கு இங்கு இந்துக்கள் என்று பொருள் கொள்ளவும்) புத்த மதத்துக்கும் சமண மதத்துக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் இருப்பதற்கும் பெரும்பாலோர் இரண்டும் ஒன்றே என்று நினைத்து வருவதற்கும் வருந்தியிருக்கிறார். இன்றும் பல ஐரோப்பியர்கள் பௌத்தமும் சமணமும் இந்து மதத்தின் கிளை மதங்களே என்று எண்ணி வருகின்றனர். திரு. அருளப்பன் கூற்றுப்படி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பும்கூடத் தமிழர் பலருக்கு அதே எண்ணம்தான். இருப்பினும் அங்கு வந்த சமண மதத்தினர் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கலாமே தவிர, அவ் விடத்தில் இருந்த கல்வெட்டை முடிமறைத்திருக்க வேண்டியதில்லை!

இந்த சாமி முப்புரி போட்டிருக்கிறது என்று சமண மத முக்கியஸ்தர்கள் சொல்லிச் சென்றதும் முற்றிலும் தவறே. புத்தர் தம் மேலு போட்டிருக்கும் காவியுடையின் ஓரங்களையே அவர்கள் முப்புரியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! மடிக்கப்பட்ட இரண்டு கர்ல்களின் மேலும் இந்த ஓரங்களைக் காணலாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேறு பல புத்தர் சிலைகளின் மேலும் இதே மாதிரித் தோளின் மேல் போட்டிருக்கும் உடையைப் பார்க்கலாம்.

புது டில்லி கிருஷ்ணன் கூறுவது பற்றி (இதழ் 60) என்கருத்து: அவர் எழுதியதில் Harle என்ற அமெரிக்கரின் அற்புதமான நூலைக் குறிப்பிட்டிருப்பது போக, அவரும் சமணர் - பௌத்தரைப் பற்றிக் கூறியிருந்தது குழப்பமாகவும் அவர் கொடுத்திருந்த காரணங்கள் தவறாகவும் இருந்தன.

வீரம்பட்டணம் போகும் வழியில் இருக்கும் சிலை புத்தருடையதுதான் என்பதை, ல மூர்த்தி, பிரெஞ்சுத் தொல்லியல் அறிஞர் முவொ துப்ராய், பல்துறை மூதறிஞர் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, சமஸ்கிருதம் - தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் சிறந்தவரான மூன் ஃபில்லியோசா உள்படப் பலர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர்.

மேலும், நான் 1984இல் எடுத்த புகைப்படங்களிலும் இதைக் கண்டு கொள்ளலாம்: ஒன்று: காக்காயந் தோப்பில் எடுக்கப்பட்டது, சைவருக்கான பூசைகளுடன்! இரண்டு: காரைக்கால் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டு, பிறகு பிரான்சுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டு, இப்பொழுது ஷரோன்-ஆன்-ஷம்பாங் என்ற ஊரின் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட

ள்ளது. இது முன்கூறிய சிலையின் சமகாலத்தியது: அதே மாதிரியான அங்கங்கள், அதே பாவனை, ஆனால் பூசைப் படடைகள் இல்லாமல்.

திரு. அருளப்பன், திரு. தட்சிணாமூர்த்தி சொன்னதைப் புதிவு செய்து, தலையைத் திருக முடிகின்ற புத்த சிலைகளைக் குறிப்பிட்டு, அத்துடன் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் பாடலையும் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

சேலம் பக்கத்துச் சிலையை நான் கண்டிலேன் என்பதால் நான் அது பற்றிக் கருத்துக் கூற இயலாது. ஆனால் புதுச்சேரி அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தர் சிலை தலையுடையது முண்டமாகத் தானிருக்கும். இது அரியாங்குப்பத்திற் கருகிலுள்ள பூரணங்குப்பத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக நினைவு.

மாறாக, சென்னைக்கு மேற்கே பிரபலமான மாங்காட்டு அம்மன் கோவிலுக்குப் பின்னால் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக ஒரு புத்தர் சிலையின் தலையுச்சியிலிருந்து (உச்சிசா) கீழ்ப்பகுதிவரை நாற்புறங்களும் பிளக்கப்பட்டு, அதை நீளமான கல்லாக்கி, அக்கல் கிணற்றின் மேல்

குறுக்காகப் போடப்பட்டிருப்பதை 1984ஆம் ஆண்டில் கண்டேன். இன்னோர் இடத்தில் புத்தர் சிலை மாற்று விதமாக, மேலும் கீழுமாக உடைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டிருக்கிறேன்.

ஆக, ஒரு காலத்தில் புத்தர் சிலைகள் பலவிதமாக உடைக்கப்பட்டன எனக் கொண்டு, அவைகளிற் சிலவற்றின் தலைகள் துண்டிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் (இதுதான் உடைப்பதற்கும் சலபம்) என்று நினைக்க இடமுண்டு. இருப்பினும், அன்பர் அருளப்பன் சொல்வதுபோல் புதையல் கதை பிறகு பிணைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது தலையைத் திருகியெடுத்தால் தனம் கிடைக்கும் என்ற கட்டுக் கதையுண்டாக்கிச் சிலைகளை உடைக்க வைத்தார்களோ என்றும் எண்ணலாம். பாடலின் காலத்தை வரையறுத்தால் இப்பிணைப்பு பற்றிய விவரம் புலனாகும். இதன் முழு வாசகம் அவருக்கோ மற்றொருவருக்கோ தெரிந்திருப்பின், எனக்கு எழுதித் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓர்சே மா. கோபாலகிருஷ்ணன் (பிரான்சு)

www.AnyIndian.com

நீங்கள் தொலைவிலிருந்தபோதும் உங்கள் அருகிலிருக்கும்

இணையப் புத்தகக் கடை

தி.நகரில் இருக்கும் எங்கள் கடைக்கும் விஜயம் செய்யுங்கள்

குறிப்பிட்ட காலச் சலுகையாக - தமிழ்நாட்டுக்குள்ளிருக்கும் எந்த முகவரிக்கும் புத்தகங்களுக்கான அனுப்பும் செலவை நாங்கள் ஏற்கிறோம். இதன் மூலம் புத்தகத்துக்கான விலையை மட்டும் செலுத்தி, தமிழ்நாட்டின் எந்தச் சிற்றூரிலிருந்தும் இன்டர்நெட் வழியாகப் புத்தகங்களை உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து வாங்க முடியும்.

உயிர்மை, கலைஞன், கவிதா, காலச்சுவடு, காவ்யா, குமரன், சந்தியா, சீனி.விசுவநாதன், ஸ்ரீ செண்பகா, தமிழினி. க்ரியா, சாளரம், நிழல், அன்னம்-அகரம், கனவுப் பட்டறை, அட்சரம், செவ்வகம் உள்ளிட்ட பல பதிப்பகங்களின் புத்தகங்களை இணையத்தில் விற்பதற்கு முன்னுரிமை பெற்ற விற்பனையாளர் (Preferred Vendor).

சிறுத்திழைகளுக்கு கிரிட் கார்க்டைப் பயன்படுத்தி உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுச் சந்தா செலுத்துகிற வசதி.

பணம் செலுத்தும் வழிகள்

*மாஸ்டர் கார்ட், விசா கார்ட், அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கார்ட், டைனர்ஸ் கிளப் கார்ட், ஜேசிபி கார்ட், சிட்டி பேங்க் இ-கார்ட் ஆகிய உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு கிரெடிட் கார்டுகள்.

*HDFC வங்கி, சிட்டி பாங்க், ICICI வங்கி, IDBI Bank Net Banking, UTI I Connect Net Banking, செஞ்சுரியன் வங்கி, பெடரல் வங்கி, பேங்க் ஆஃப் பஞ்சாப் ஆகிய வங்கிக் கணக்குகளிலிருந்து.

*டிமாண்ட் டிராப்ட் மற்றும் மணியாட்டர்

நீங்கள் படித்த புத்தகத்தைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துகளைப் பிறர் பார்வைக்கு வைக்கிற வசதி.

ஒரு நூலை வாங்கியவர் அதோடு தொடர்புடைய வேறு நூல்களை வாங்கியிருந்தால் அதை அறியும் வசதி.

தி.நகரில் உள்ள எங்கள் புத்தகக்கடையில் நேரடியாக வாங்குபவர்களுக்கு 5% கழிவு உண்டு.

www.anyindian.comக்கு ஒருமுறை வருகை தாருங்கள்.

தொடர்புக்கு:

AnyIndian.com

102, No. 57, P.M.G. Complex, South Usman Road, T. Nagar, Chennai-19

(A Division of The Pro-Found Company)

Telephone: (91)-44-22493706 E-Mail: customerservice@anyindian.com

நம்மவரும் நல்லவர் அல்லர்

‘தமிழ்ப் படங்களில் பிற மொழிகள்’ கட்டுரையை முன்வைத்து

அம்ஷன் குமார் தன் கட்டுரையின் முதல் வரியில் உபயோகப்படுத்தும் ‘பிராபல்யம்’ போன்ற மணிப்பிரவாள நடைச் சொற்கள் தமிழ்த் திரைப்படத்தில் நாற்பதுகளின் இறுதிவரை இருந்தது உண்மை. தொண்ணூறு சதவிகிதம் கதை, வசனம், பாடல்கள் எழுதியவர்கள் பார்ப்பனர்கள் என்பதால் படங்கள் பிராமண மொழியில் பேசின, பாடின. முப்பதுகளுக்குப் பின் பேச ஆரம்பித்த நமது சினிமா, இன்னும் வாய் ஓயாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பது தான் நமது தூர்பாக்கியம் என்பது வேறு விஷயம்.

நாற்பதுகளில் நல்ல தமிழ் பேச ஆரம்பித்த சினிமா (இளங்கோவன் உபயம்) இன்றுவரை பிராமணத் தமிழ், மதுரைத் தமிழ், கொங்குத் தமிழ், நெல்லைத் தமிழ் என ஏதோ ஒரு தமிழைப் பேசிக்கொண்டே வருகிறது.

‘ஆட்டோகிராஃபி’ல் மலையாளிகளைத் தேவையில்லாமல் விரோதிகளாகப் பார்க்கிறார்கள் என்பது 2005ன் தேர்ந்தெடுத்த நகைச்சுவை. ஒரு சென்னைவாசி இளைஞன் மேலூரில் ஒரு பெண்ணை டாவடித் தாலும் இந்த மோதல் இருக்கத்தான் செய்யும்.

கிருஷ்ணன் பஞ்சவின் ‘தெய்வப் பிறவியில் சிவாஜி வீட்டுச் சமையற் காரர் ஏ. கருணாநிதி (நகைச்சுவை நடிகர்) நாயர் என அழைக்கப்படுகிறார். அழகாக மலையாளம் பேசுகிறார். சிவாஜி அவரைத் தனது மனைவியோடு (பத்மினி) இணைத்துப் பார்த்துச் சந்தேகப்படுகிறார். ஒரு பாத்திரம் நாயராகச் சித்தரிக்கப்படுவது படத்திற்கு ஒரு வண்ணம் சேர்க்க மட்டுமே.

‘மூன்று முடிச்சில் ரஜினிகாந்த் தனது வலையில் வீழ்த்தும் அப்பாவிப் பெண் ஒரு மலையாளப் பெண். மலையாளிகள் இத்திரைப்படங்களைப் பார்த்துவிட்டு வரிந்துகொண்டு சண்டைக்கு வரவில்லை. விரோதம் கொள்ளவில்லை.

நாற்பதுகளில் ஒரு முறையும் (கிளவுன் சுந்தரம் சேட்டா) பிறகு ஐம்பதுகளில் ஒரு முறையும் (டி.எஸ். பாலையா சேட்டா) வெளிவந்த ‘தூக்குத் தூக்கி’யில் ராஜகுமாரனின் (சிவாஜி) மனைவியைப் பெண்டாளுபவன் நமக் ஹராம் சேட். இந்த இரண்டு படத்திலும் ‘பியாரி நிம்பள் கீ மேலே நம் கீ மஜா’ என சேட்டு பாடுவார். இந்தப் படம் வடநாட்டுக் காரர்கள் நிறைய வாழும் சென்னை யிலோ திருச்சியிலோ எந்த விதச் சலனங்களையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் 50களில் ‘ஒரு மலை தனிலே’ என்ற பாடலில் வரும் ‘ஆனந்தக் கோனாரே அறிவு கெட்டுத் தான் போனாரே’ என்ற வரியைக் கேட்டுத் தென்மாவட்டத்தில் ஒரு கொட்டகையில் உணர்ச்சி பொங்கி அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த தோழர் திரையில் பாய்ந்து அதைக் கிழித்தெறிந்தார்.

இந்தி மொழி தொடர்ந்து விரோத பாவத்துடன் அணுகப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார் அம்ஷன் குமார். சரி, இந்தச் சண்டையை யார் ஆரம்பித்தார்கள், நாணயத்தின் மறுபக்கம் என்ன என்பதைச் சற்றுப் பார்ப்போம்.

ஐம்பதுகளில் ‘ஃபிலிம் ஃபோர்’ பத்திரிகையில் நடிக-இயக்குநர் ஐ.எஸ். ஜோஹர் ஒரு வாசகரின் கேள்விக்குப் பதிலளித்தார்:

கேள்வி: ஏன் தமிழ்ப் படங்கள் திரைப்பட விழாவுக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை?

ஜோஹரின் பதில்: விழாவிற்குப் படங்களை அனுப்புவது பரிசுக்களுக்காக அன்றி தண்டனைக்காக அல்ல.

துவங்கியது சண்டை. ‘தெய்வப் பிறவியில்’ (1959) சீட்டாடும் கே.ஏ. தங்கவேலு ‘ஜோக்கரைத் தூக்கிச் சாக்கடையில் போடு’ என்றார். அதே திரைப்படத்தில் பூங்காவில் கத்தி (knife) விற்கும் வடநாட்டுப் பெண் ‘லக்ஷி’, ‘லட்சி’ எனக் கேலி செய்யப் பட்டிருப்பார்.

வடவரும் தொடர்ந்து சண்டை போட ஆரம்பித்தனர். அநேகமாக அப்பொழுது வெளியான எல்லாத்திரைப்படங்களிலும் பார்க்கில், சலூனில், பஸ் ஸ்டாப்பில் நைட்கிளப்பில் பட்டை நாமம் போட்டுக்கொண்டு ஒரு மதராஸி இழுத்து இழுத்துத் தமிழ் + ஹிந்தி (அய்யய்யோ, ஹம் கயாகரேகி?) பேசுவார்.

நாமும் சேர்ந்து சிரித்துக்கொண்டு தான் இருந்தோம். இது 60கள்வரை தொடர்ந்தது. (இன்று நாம் நல்ல பிள்ளைகளாக ஹிந்தி படித்து சமர்த்தாக மந்திரி சபையில் இடம் பெற்றுவிட்டோம். ஆவே மரியா!)

ஆனால் இதன் உச்சக்கட்டம் ‘படோசன்’ (தமிழில் *அடுத்த வீட்டுப் பெண்*) திரைப்படம். கிஷோர் குமாரின் பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டு வாத்தியார் சாய்ரா பானுவுக்கு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுப்பவர் (மெஹ்முத்) மதராஸி, உச்சிக் குடுமி வைத்த பாட்டு வாத்தியார். கிஷோர் குமாரும் மெஹ்முதும் வரும் பாட்டுப் போட்டியின் கடைசியில் மெஹ்முத் குடுமி அவிழ்ந்து ‘ஐயோ, சே ... சே ...’ எனப் புலம்புவது உச்சக்கட்டம். நாம் நட்ப்பைக் கை தட்டி ரசித்தோம்.

ஏ.எஸ்.நாராயணன் வசனம் எழுதிய மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் படங்களில் உருது (ஹிந்துஸ்தானி) பேசுபவர்கள் நிறைய கேலி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உருது பேசும் முஸ்லிம் சுருளி ராஜன் ‘ஆவோரே (வாடா) ஆவ மாட்டே (வர மாட்டே?) நான் ஆவ ரேன் (நான் வரேன்)’ என்பார்.

ஆகக்கூடி நாமும் நல்லவர் அல்லர்.

ஜே. ஸ்ரீநிவாச ராஜூ திருச்சி - 620 017

பொன்னி வெளியீட்டில்
அம்பே சிவம்
குத்துசி குருசாமி கட்டுரைகள்
 பக்கங்கள் : 128 விலை : ரூ. 50
 1946 தொடங்கி ‘விடுதலை’யில் ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகள் அவர் தொடர்ந்து எழுதிவந்த கருத்துகள் தமிழகத்தில் ஒரு மௌன புரட்சிக்குக் காரணமாய் இருந்தன என்பது மிகையோ வெறும் பாராட்டோ இல்லை.
கிடைக்குமிடம் :
சாளரம் (Saalaram)
 348-ஏ, டிடி,கே சாலை,
 இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14.
 தொலை பேசி : 28114347

“ஆடுகளைத்தான் பலியிடுவார்கள், சிங்கத்தை அல்ல”

‘தலித்துகளும் மொழிப் போரும்’ கட்டுரையை முன்வைத்து

தமிழகத்தில் இந்தித் திணிப்பைச் செய்தது நீதிக்கட்சியின் அரசாங்கமே (1936க்கு முன்பே), இராஜாஜி அல்ல என்ற உண்மையை ரவிக்குமார் ‘தலித்துகளும் மொழிப் போரும்’ என்ற கட்டுரையில் சரியாகக் கட்டுடைத்துள்ளார். 1937இல் இராஜாஜி முதல்வராக இருந்தபோதுதான் பள்ளிகளில் தாய்மொழி பயிற்று மொழியாக்கப் பட்டது என்ற வரலாற்றைப் பல நேரங்களில் இந்த உணர்ச்சித் தமிழர்கள் மறந்து, காங்கிரஸ்தான் இந்தியைத் தமிழகத்தில் திணித்தது என்று பேசி வருவதும் இக்கட்டுரை மூலம் கட்டுடைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாகவே தமிழர்கள் வரலாற்றுணர்வற்றவர்கள்; உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒன்றில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு அதற்குப் பலிகடா ஆகிறவர்கள். இதனை நமது சாதித் தமிழர்கள் நன்றாகவே பயன்படுத்திவருவதை கட்டுரை தோலுரித்துக் காட்டுகிறது. தமிழ் பேசும் இனம் ஒரே இனமாகத்தானே இருக்க முடியும்? சாதி பெரிதென்று விடாமல் தொங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கட்டுரையாளர் சாதித் தமிழர்கள் என்று சாடியிருப்பது பொருத்தம்தான்.

இந்தியா முழுமையும் இந்தி ஆட்சி மொழி என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை. இது இராஜாஜியின் கொள்கை அல்ல. முதலமைச்சராய் இராஜாஜி இருந்ததால் அவர் தலைமையில் இது சுமத்திப் பார்க்கப்பட்டது. காங்கிரஸில் இருந்த எல்லோருமே இந்தித் திணிப்புக்கு ஆதரவானவர்கள் அல்லர். முதல் மொழிப் போரின் தலைவர் கி.ஆ.பெ., நாலைப் போர்துறை பாரதியார், சங்கரலிங்கனார், என்.வி. நடராசன் போன்றோரெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களே. 1965இல் மொழிப் போர் எழுச்சி தன்னெழுச்சியாக நடைபெற்றது. அதை அரசியல் ரீதியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டது தி.மு.க. என்கிறது கட்டுரை. ஆளும் அரசுக்கு எதிரான எந்த எழுச்சியையும் எதிரணியினர் பயன்படுத்திக்கொள்வது உலகம் முழுவதும் இருப்பதுதான். ஆனால் இந்த எழுச்சிக்குக் காரணமானவர்களை ஆளும் இடத்திற்கு வந்த பின்னர் மறந்துவிடுவதுதான் தமிழக அரசியல் வரலாறு.

1965இல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தால் ஆட்சியைப் பிடிக்கும் அளவுக்குப் பயனடைந்த தி.மு.க. வின் எழுச்சிக்குப் பின்னால் எத்தனை அடித்தள மக்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தமிழகக் கிராமங்களுக்குச் சென்று கணக்கெடுத்தால் தெரியும். எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் ஓர் இயக்கம் முன்வைக்கும் கொள்கை, தத்துவம், போராட்டம் முழு வெற்றி பெறுவதற்கு உழைக்கும் மக்களே பெரிதும் காரணமாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் எழுச்சி ஆள்வோர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தால் வரவேற்கப்படும், எதிராக இருந்தால் ஒடுக்கப்படும் அல்லது விமர்சிக்கப்படும். இதற்குச் சான்று 18.01.1939இல் நடைபெற்ற மொழிப் போரில் நடராசன் மரணம் குறித்து இராஜாஜி செய்த விமர்சனம்.

1939ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் எத்தனை கோடிப் பேருக்குப் படிப்பறிவு இருந்திருக்கும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இது இராஜாஜிக்குத் தெரியாததல்ல. அதிலும் ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சருக்கு இது நன்றாகவே தெரிந்திருக்கும். எந்தப் போராட்டத்தில் எத்தனை படித்த அறிவாளிகள் தீக்குளித்தார்கள், போராடிச் செத்தார்கள் என்று கணக்கெடுத்தால் அதில் பெரும் பகுதி சாதாரண மக்களே இருப்பார்கள். வெள்ளையரை எதிர்த்துப் படித்தவர்கள் மட்டுமா போராடினார்கள்? இடிந்துபோன கட்டபொம்மனின் கோட்டையைப் படித்தவர்களா 17 நாட்களில் கட்டினார்கள்? மொழி, நாடு, இனம் என்னும் எழுச்சிகளில் “அறிவுத் தளம்” மட்டும் தனியாகச் செயல்பட முடியாது. அது வெற்றியும் பெறாது. அது மக்களுக்கானதாக இருக்கும்பொழுது, மக்களால் முன்னெடுக்கப்படும்போது மட்டுமே வெற்றி பெற முடியும்.

இக்கட்டுரையில் மொழிப் போர் வரலாற்றில் பங்கேற்ற அடித்தள மக்களின் தியாகம், குறிப்பாக அயோத்திதாசர் போன்றோரின் கருத்துகள் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுவதாகக் கட்டுரையாளர் ஆதங்கப்பட்டிருக்கிறார். மேலும் ‘தமிழர் ஒற்றுமை என்பது இதுநாளவரை தாழ்த்தப்பட்டோர் உரிமைகளைப் பலியிட்டே எட்டப் பட்டு வந்துள்ளது. அதே நிலைமை தான் மீண்டும் உருவாக்கப்படுமா? ‘தமிழர்கள்’ மனசாட்சியோடு பதில் சொல்ல வேண்டும்’ என்ற ஒரு கேள்வியோடு கட்டுரையை ரவிக்குமார் முடிக்கிறார். இந்தக் கேள்வியை முன்வைத்துத்தான் நானும் எனது

வாதத்தை முன்வைக்க விரும்பினேன். சுதந்திரப் போரில் அடித்தள மக்களின் பங்கு இல்லாதிருந்ததா? கட்டபொம்மனோடு இணைந்து போராடிய தியாகி சுந்தரலிங்கனாரின் பெயரில் போக்குவரத்துக் கழகம் இருக்கக் கூடாது என்று போராடிய எதிர்ப்புப் புரட்சியாளர்கள் அல்லவா சாதித் தமிழர்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பின்பும் பாப்பாபட்டியையும் கீரிப் பட்டியையும் சாதி ஆதிக்கத்தின் குறியீடாக உருவாக்கி வைத்திருப்பவர்கள்தானே தமிழர்கள்.

நான் திண்டுக்கல் மாவட்டம் வத்தலக்குண்டு அருகிலுள்ள பெருமாள் கோவில்பட்டியை (புதிய பெயர் சாந்திபுரம்) சேர்ந்தவன். எனது சின்னத் தாத்தா ஒரு சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகி. காலாடி பரமன் என்பது அவர் பெயர். இவர் காலத்தில் இந்த ஊரில் இருந்த எல்லோருமே 1960-70களில் காங்கிரஸ்காரர்களாகவே இருந்து செத்தார்கள். இராட்டைச் சின்னம், அப்புறம் பசுவும் கன்றும், அப்புறம் கைச் சின்னம் தவிர இவர்கள் எதற்கும் வாக்களித்ததில்லை. இவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் மீதும் இந்த நாட்டின் மீதும் வைத்திருந்த பற்றை நாம் பகடி செய்துவிட முடியுமா? ஆனால் இவர்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் எந்தப் பயனும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இவர்கள் இந்த நாட்டையும் காந்தி உருவாக்கிய காங்கிரஸையும் கண்முடித்தனமாக நேசித்தார்கள். இவர்களின் ஆதரவில் தான் காங்கிரஸ் அண்ணாதுரை வரும்வரை தமிழகத்தை ஆண்டது. இவர்களைப் படிப்பறிவில்லாதவர்கள், உணர்ச்சிவசப்படுபவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? ஆனால் நமது சாதித் தமிழர்கள், இராஜாஜி உட்பட, சொல்வார்கள். ஆமாம், அவர்கள் மேலானமை செய்வதற்கு ஒரு வசதியான சொல் சாதி. அவனா, அவன் தாழ்த்தப்பட்டவன். இந்த வார்த்தை ஒன்று இந்த மக்களை வெற்றிகொள்ள எப்பொழுதும் சாதித் தமிழர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது. இதில் எப்படி அயோத்தி தாசர் கணவுகண்ட “தமிழர்” என்ற ஒன்றை அடையாளம் போற்றப்படும்? தனது ரெண்டு கண் போனாலும் எதிரியின் ஒரு கண் போனால் சரி என்பதில் கவனமாக இருப்பவர்கள் அல்லவா சாதித் தமிழர்கள்.

இன்னொன்று, 1965க்கு பின்பு தி.மு.க. தமிழகம் முழுவதும் பேரியக்க மாய் வளர்வதற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தவர்கள் அடித்தள மக்களே. தி.மு.க. அப்போது பள்ளர் கட்சி, பறையர் கட்சி என்றே அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இவர்கள் அரசியல் தளத்தில் எங்கே இருக்கிறார்கள்?

இத்தருணத்தில் ரவிக்குமாரின் இந்தக் கட்டுரை மிகக் கவனத்துக்குரியது. நாம் எப்பொழுதும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். நாம் ஆடாக இருந்தால் நரி நாட்டாமை செய்யத் தான் செய்யும். “ஆடுகளைத்தான் பலியிடுவார்கள், சிங்கத்தை அல்ல” என்றார் அம்பேத்கர். நாம் சிங்கங்களாகவும் சிறுத்தைகளாகவும் இருந்தாக வேண்டிய தருணம் இது.

தமிழனின் ஒருமித்த அடையாளம் அவனது தாய்மொழிதான். இந்த அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தருணத்தில் நாம் இருக்கிறோம். நாடு இல்லை என்றாலும் தேடிக்கொள்ளலாம்; மொழி இல்லை என்றால் அதற்குரிய இனமே அழிந்துபடும் என்று சொல்வார்கள். தமிழனின் அடையாளம் காக்கும் மூன்றாம் மொழிப் போர், நமது பழைய வரலாறுகளிலிருந்து பாடம் கற்று வெல்லட்டும், வெறும் அரசியலாக இருந்துவிடாமல்.

முனைவர் தே. ஞானசேகரன் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோவை

செய்திக் குறிப்பு

சென்னை மீடியா ஃபோரம்

Chennai Media Forum (CMF)

தமிழகத்தின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில ஊடகங்கள் பற்றிய விவாதத்திற்கான களம். மீடியாவை ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்த தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் இதழியலாளர்களால் துவங்கப்பட்டுள்ளது. தம்மையும் தம்மைச் சுற்றியிருக்கு ஊடகங்களையும் சுய பரிசீலனையும் மறு பரிசீலனையும் செய்துகொள்வதன் அவசியத்தை உணர்ந்தவர்கள் அனைவரையும் இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

சந்திப்புகள் ஏசியன் காலேஜ் ஆப் ஐன்ஸ்டிடியூட் (ACJ), 124 வாலாஜா சாலை (அண்ணா சிலை அருகில்), சென்னையில் நடைபெறும்.

முதல் சந்திப்பு ஆகஸ்ட் 20 சனி அன்று மாலை சரியாக 5 மணிக்கு நடைபெற உள்ளது. உரை: ஞாநி (ஆசிரியர்: தீம்திரிகிட.).

பதைக்கும் நெஞ்சம்

நஞ்சுண்டனின் ‘நெஞ்சு பதைக்கிறது’ கட்டுரையை முன்வைத்து

காலச்சுவடு இதழ் 67இல் ‘நெஞ்சு பதைக்கிறது’ என நஞ்சுண்டன் எழுதியுள்ள குறிப்பு பற்றிச் சில கருத்துகள்: ந-ர, ல-எ-ழ, ண-ந-எ ஆகிய எழுத்துக்களை உச்சரிப்பினால் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதை விட்டு விட்டோம். ஆனால் அந்த எழுத்துகள் சொற்களில் பொருள் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துவனவாக இருப்பதால் இன்றும் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன; பயன்பாட்டில் இருக்கின்றன. உச்சரிப்பைச் சரிசெய்து அவ்வெழுத்துகளை முறையாகப் பயன்படுத்தலாம். அதற்குத் தொடக்கக் கல்வி வகுப்புகளின் பயிற்றுமுறையைச் சரி செய்தால் போதுமானது. உரிய பலன் கிடைக்கும்.

மற்றபடி, உச்சரிப்பினால் வேறுபடுத்த இயலாத நிலையில் எழுத்துகளின் அடையாளம் உணர்த்த எந்த முறையைக் கையாண்டால் என்ன? இரண்டு சுழி ன, மூன்று சுழி ண என்பவை விவரிப்புகள் என்றால் நன்னகரம், டண்ணகரம், வல்லின நகரம், இடையின ரகரம் என்பவையும் விவரிப்புகள்தானே? நன்னகரம், தந்நகரம், டண்ணகரம் என்று சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கண விதி ஏதும் இருக்கிறதா? உச்சரிப்பால் இவ்வெழுத்துகளை வித்தியாசப்படுத்த முடியாத சூழலில், யாரோ ஒருவர் நன்னகரம், தந்நகரம், டண்ணகரம் என்னும் வழிமுறையைக் கண்டறிந்திருக்கிறார். அதேபோல வேறொருவர் இரண்டு சுழி ன, மூன்று சுழி ண என்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடும்.

பள்ளிக் குழந்தைகள் குண்டு ல, குச்சி ள என்றும் சொல்கின்றனர். இலக்கணப் பண்டிதர்கள் ஓவியறுப்புகளின் செயல்பாடுகளைக் கொண்டு ஒற்றல் லகரம், வருடல் ளகரம் என்கின்றனர். இந்த அடையாளங்களில் ஒன்றைச் சரிசெய்யும் இன்னொன்றைத் தவறென்றும் எதன் அடிப்படையில் சொல்வது? வல்லினம், இடையினம் தெரியாதவர் பெரிய ந, சின்ன ர என்று சொன்னால் இலக்கணப் பண்டிதர் உச்சரிப்பத் தெரியாமல் வல்லின நகரம், இடையின ரகரம் என்கிறார். இருவரின் நோக்கமும் பிழை களைதல்தான். அப்படியிருக்க ஒன்று உசத்தி, ஒன்று தாழ்த்தி என்றாகுமா? பண்டிதத்

தனத்தை எல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நஞ்சுண்டன் ஏன் வலியுறுத்துகிறார்? நன்னகரம் என ‘ன்’ வைச் சொல்பவர், அதற்கு முன் வைக்க அமையும் எழுத்தை நினைவுபடுத்திக் குறிப்பிடுகிறார். பெரிய ந என்பவர் அந்த எழுத்தின் உருவத்தை வைத்துச் சொல்கிறார். ஓர் எழுத்தை அடையாளப்படுத்த இன்னோர் எழுத்தை நாடுவதைவிட, அந்த எழுத்தின் ஏதோ ஓர் அம்சத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது சிறந்த தல்லவா?

‘லகரம் (ளகரம் என உச்சரித்தாலும்) என்பது ‘ல்’வைக் குறிக்கும்’ என்று நஞ்சுண்டன் எழுதுகிறார். ‘ளகரம்’ என உச்சரித்தால் அது ‘ல்’வைக் குறிக்கும் என்பது என்ன தர்க்கம்? எழுத்து, ஓசை எழுப்புவதால் பிறப்பது என்னும் அடிப்படையை விளக்கிக்கொள்ளாமையின் விளைவு இது. இரண்டு சுழி ன, பெரிய ந என்றெல்லாம் சொல்வது குழப்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான். நன்னகரம், டண்ணகரம் என்னும் போது பலருக்கும் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு சுழி ன, மூன்று சுழி ண

70 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் மறுபதிப்பாக வரும் அரிய நூல்

கோவில் நுழைவு உரிமை

வழக்கறிஞர் பி.சிதம்பரம்பிள்ளை

பக்கங்கள் : 144 விலை : ரூ. 70

“இந்நூலின் ஆணித்தரமான தர்க்க முறையையும், மேற்கோளோடும் சட்ட முறையின்படிபடும், சரித்திர சாட்சியத்தோடும் நம் தோழர் சிதம்பரம் அவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள கோவில்களுக்குள் நுழைவு எல்லா மக்களுக்கும் மறுத்தற் கியலாத உரிமை உண்டு என்று கூறியிருந்ததை அறிவுடைய எம்மனிதனும் நியாயம் என்பதைக் கொண்டு எதிர்த்துப் பதில் கூற முடியாது”

- தந்தை பெரியார்

வெளியீடு :

சாளரம் (Saalaram)

348-ஏ, டிடிக்கே சாலை, இராஜப்பேட்டை, சென்னை - 14 தொ.பெ. : 28114347

என்றால் சட்டெனக் குழப்பம் தீர்கிறது. மக்கள் வழக்கில் மிகுதியாக உள்ளதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது மொழியியல்! மக்கள் வழக்கைப் புறக்கணிப்பது, மொழி வளர்ச்சி பற்றிக் கவலைப்படாத பண்டிதத்தனம்.

பல்லிக்கு வருகிற ல, பள்ளிக் கூடத்திற்கு வருகிற ள என்று சொல்லைக் குறிப்பிட்டு எழுத்தை அடையாளப்படுத்தக் கூடாதா? B, P ஆகியவற்றில் குழப்பம் வரும்போது B for Bus, P for Pen என்று ஆங்கிலத்தின் கூடச் சொல்கிறார்களே. குண்டு ல, குச்சி ள என்று சொல்பவர் அப்படிச் சொல்வதற்கான காரணத்தை அறிந்தே சொல்கிறார். பொது எகரம், சிறப்பு முகரம் என்று சொல்லும் நஞ்சுண்டன் பொது, சிறப்பு என்பதற்கான காரணத்தை அறிவாரா?

விக்ரமாதித்யனின் (நஞ்சுண்டன் கவனிக்க: விக்ரமாதித்தன் அல்ல) கவிதையைக் கொஞ்சமும் பொருத்த மில்லாமல் மேற்கோள் காட்டுகிறார். நஞ்சுண்டன் பேசுவது எழுத்துகளின் அடையாளம் உணர்த்துவது பற்றி. கவிதை பேசுவதோ மொழிபெயர்ப்பதைப் பற்றி. ஒன்றைக் குறிக்க மொழியில் மரபான சொல்லொன்று ஏற்கனவே இருக்க, அதைப் பயன்படுத்தாமல் அபத்தமாக மொழிபெயர்க்கத் தேவையில்லை என்பதை உணர்த்துவதுதான் அருவி-நீர்வீழ்ச்சிப் பிரச்சினை. அதை இங்கே எப்படித் தொடர்புபடுத்துவது?

மொழிபெயர்ப்பில் தமிழ்த்தன்மை பற்றிக் கவலைப்படுகிற நஞ்சுண்டனின் மொழிநடை ஆங்கிலத் தன்மையில் அமைந்திருப்பது இன்னொரு முரண். முதல் பத்தியில் மட்டும் ஆறு முறை 'ஒரு' வருகிறது. ஆங்கிலத் தொடரமைப்பில் இடம்பெறும் a, an ஆகியவை அவர் மனத்துக்குள்ளிருந்து 'ஒரு'வாக வெளிப்பட்டுள்ளன. 'ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை அலுவலகத்தில்' என்று கட்டுரையைத் தொடங்கியுள்ளார். 'ஒரு' எதற்கு அடைமொழி? ஒரு தமிழா, ஒரு பத்திரிகையா, ஒரு அலுவலகமா? 'தமிழ்ப் பத்திரிகை அலுவலகம் ஒன்றில்' என்றெழுதுவது தான் தமிழ்த்தன்மை. 'ஓர் உதவி ஆசிரியர்' அல்ல, 'உதவி ஆசிரியர் ஒருவர்' என்பதே தமிழின் இயல்பு.

நஞ்சுண்டன் எழுதுவதைப் பார்த்துத்தான் 'நெஞ்சு பதைக்கிறது'.

சி. சந்திரன்

நாமக்கல் அரசு மேனிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்

அஞ்சலி

ஆர்தர் மில்லர் (1915-2005)

நாடகத்தின் முடிவு

அசோகமித்திரன்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான நாடகாசிரியர்களில் ஒருவரான அமெரிக்கர் ஆர்தர் மில்லர் மரணம் பற்றி இந்த ஆண்டு பிப்ரவரி 11ஆம் தேதி அறிவிப்பு வந்தபோது உலகில் 90 சதவீதம் பேர் சிறிது காலம் அவருடைய மனைவியாக இருந்த மரிலின் மன்ரோவைத்தான் முதலில் நினைத்திருக்க வேண்டும். மரிலின் மன்ரோ கண்ணியமான சமூக அங்கீகாரத்துக்காகத் தவித்திருக்கிறார். மிகுந்த பரிவு கொண்டவர், அமுக்கப்படுபவர்களுக்காக வாதாடும் இலட்சியவாதி என்று அறியப்பட்ட ஆர்தர் மில்லரால்கூட அந்தத் தவிப்பைத் தணிக்க முடியவில்லை. மரிலின் மன்ரோ தனித்துவிடப்பட்டவராக உயிரை விட்டது போலத்தான் மில்லரின் கடைசி நாளும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இன்னொரு கோணத்தில் மில்லருடைய கடைசி நாள் பல ஆண்டுகள் முன்னரே நிகழ்ந்து விட்டது என்று கூற வேண்டும். அவருடைய நாடகங்கள் படிப்பதற்கு இன்னும் பொருள் பொதிந்ததாகவும் சுவாரசியமாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் நாடகப் பார்வையாளர்கள், விமரிசகர்கள் அனைவரையும் ஈர்த்தவராக அவருடைய புகழ் 1949ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றப்பட்ட 'ஒரு வீர பணையாளனின் முடிவு' (Death of a Salesman) என்னும் இந்த ஒரு நாடகத்தைத்தான் சார்ந்திருந்து, இந்த ஒரு நாடகம் பல திரைப்படங்கள், பல

சிறுகதைகள், ஓரிரண்டு நாவல்களுக்குக்கூட உந்துதலாக இருந்திருக்கிறது. தமிழில் இது ஒரு சிறப்பான நாடகத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது. சுஜாதா எழுதிய இந்த நாடகம் அவருக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் 'ஆனந்த விகட்'னில் தொடராக வந்தது. இதன் முக்கிய நாயகர் தன்னை 'வால்வ் ரேடியோ' என்று சொல்லிக்கொள்வார். ஐம்பது ஆண்டுகள் முன்புவரை வானொலிப் பெட்டிகள் இந்த 'வால்வ்' என்பதன் உதவியோடுதான் இயங்கின. அதிக வால்வ்கள், அதிக மதிப்பு, அதிக நிலையங்கள் கேட்க வசதி. ஆனால் டிரான்ஸிஸ்டர் புழக்கத்துக்கு வந்தவுடன் இந்த வால்வ் ரேடியோக்களைக் கால்விலை, அரைக் கால் விலைக்குக் கூட வாங்க ஆளில்லை.

ஒரு காலகட்டத்தின் பொது நெருக்கடி, பொது அச்சம் ஆகியவற்றை 'விற்பனையாளனின் முடிவு' வெளிக்காட்டியது என்றாலும் மில்லரின் இன்னொரு முக்கிய இழை, குடும்பத் தலைவனின் குற்ற உணர்வு. ஐம்பது ஆண்டுகள் முன்பு என்றில்லை. இன்றுகூட ஊர் ஊராகப் பயணம் செய்ய வேண்டிய உத்தியோகம் கொண்டவனுக்கு எளிதில் மணப் பெண் கிடைக்காது. மாலுமிகள் பற்றிய பழமொழியே உண்டு. மில்லரின் 'விற்பனையாளன்' அப்படியொன்றும் தறிகெட்டு நடப்பவனல்ல. உண்மையில் தறிகெட்டு நடப்பவர்களுக்குக் குற்ற உணர்வுச் சங்கடம் கிடையாது.

எப்போதோ ஒரு முறை சபலத்துக்கு இடம் கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் அது ஒரு புது நிழல்போலத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

இந்தக் குற்ற உணர்வு அம்சம் அவருடைய எல்லா நாடகங்களிலும் இடம்பெறுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின் அமெரிக்காவில் நிலவிய கம்யூனிச எதிர்ப்புப் போராட்டம் பலரைக் கடும் சோதனைகளுக்கு உள்ளாக்கியது. சிலர் அவர்களமீது எழுந்த சந்தேகத்தைத் தீர்க்கும் வழி என்று யார் யாரையோ கம்யூனிசச் சார்புடையவர் என்று ஆள்காட்டினார்கள். பல எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள், டைரக்டர்கள் பல இழப்புகளுக்கும் அவமானங்களுக்கும் உள்ளானார்கள். இச்சோதனையில் ஆர்தர் மில்லர் கண்ணியமாக மீண்டாலும் ஏற்கனவே சோகம் சார்ந்த கற்பனை கொண்டவர் இன்னும் தீவிரம் அடைந்தார் என்று சொல்ல வேண்டும். அதன் முதல் வெளிப்பாடு 'த குருசிபின்' (புடம்போடும் கொப்பறை) என்ற நாடகம். இது முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமெரிக்காவில் ஒரு சிறு குடியிருப்பில் துனியக்காரர்கள் என்று சிலர் வேட்டையாடப்பட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகக் கூறினாலும் 1950களில் பலர் வெறும் வதந்தி, புரளியால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டதைத்தான் பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. இந்த நாடகம் சென்னை யில் மெட்ராஸ் ப்ளேயர்ஸால் மிகவும் உருக்கமாக நடிக்கப்பட்டது. கிரீஷ் கர்னாட், தனுஷ்கோடி போன்றவர்கள் இதில் பங்குகொண்டார்கள்.

'ஆல் மை சன்ஸ்' (All My Sons), 'ஏ வியூ ஃபிரம் த பிரிட்ஜ்' (A View From the Bridge), 'த பிரைஸ்' (The Price)

என இன்னும் பல நல்ல நாடகங்கள் எழுதினாலும் அவர் 1966இல் எழுதிய 'இன்சிடன்ட் அட் விஷி' (Incident at Vichy) சற்று வேறுபட்டது. மில்லரின் நாடகங்கள் எல்லாமே நல்ல கட்டமைப்புக் கொண்டவை. உறுதியான பாத்திர வார்ப்பு. மில்லர் ஹென்ரிக் இப்சன் என்ற நார்வே நாடகாசிரியரை ஆதர்சமாகக் கொண்டவர் (பெர்னார்ட் ஷாவின் மதிப்பீட்டில் இப்சன் ஷேக்ஸ்பியரை விடச் சிறந்த நாடகாசிரியர்). மில்லரின் நாடகங்கள் அனைத்திலும் தழ்நிலை மனிதனைச் சோதனைக்குட்படுத்து வது, முக்கியச் செய்தியாக வெளிப்படும். 'விஷி'யிலும் அது உண்டு. இத்தடவன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் காலமாக உலகத்தில் இருந்துவரும் ஒரு நிழல். யூதர்.

நாஜிகள் அவர்கள் அதிகார பலத்துக்குட்பட்ட அனைத்து நாடுகளிலும் யூத வேட்டையாடினார்கள். பிரான்ஸ் நாட்டின் பாரிஸ் நகரத்தை அவர்களுடைய முழுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்களை விஷி என்னுமிடத்தில் ஒரு பொம்மை ஆட்சி அமைக்க அனுமதித்தார்கள். ஒரு சிரஞ்சீவித் திரைப்படம் என்று அறுபது ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வரும் 'காஸாபிளாங்கா' என்ற படத்தின் கதை விஷி அரசுக் காலத்தைச் சார்ந்தது. மில்லரின் நாடகத்தில் முடிய ஒரு கதவின் முன் சிலர் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யூதர்கள் என்ற சந்தேகத்தில் அங்கு இழுத்து வரப்பட்டார்கள். முடிய அறையில் விசாரணை, விசாரணைக்கப்படும் யூதன் என்று தெரிந்தால் நேராகச் சாவு முகாம்தான். கடைசியாக இரண்டு பேர் பாக்கி. அவர்கள் என்ன முடிவு என்று காத்திருக்கும்போது ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்ள

வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இருவரில் ஒருவர் யூதரல்ல, கிறிஸ்தவர். பிரபுக்கள் வம்சத்தில் வந்தவர். நாஜிகளின் காட்டுமிராண்டித் தனத்தை வெறுப்பவர். நல்லவர். அப்படி இருப்பவரும் உள்ளூர் யூதத் துவேஷம் கொண்டவர்! இதை அவர் உணரும் போது பதறிப்போய்விடுகிறார்.

யூதர்கள் ஏன் எதிர்ப்பே காட்டுவதில்லை? அடித்தாலும் அவமானப்படுத்தினாலும் கூண்டோடு சாவக் கிடங்குக்கு அனுப்பினாலும் ஏன் அதை எல்லாம் ஏற்று அவர்கள் சவக்குழிகள் தோண்டினார்கள்? யூதரல்லாதவரிடம் யூதத் துவேஷம் இருப்பதைக் காட்டும் அதே நேரத்தில் மில்லர் யூதர்களிடமும் குறை காண்கிறார்.

மில்லர் கிட்டத்தட்ட தொண்ணூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கிறார். அவருடைய செயலாக்கம் நிறைந்த ஆண்டுகள் நாடகத் துறையின் பொற்காலம் எனலாம். சினிமா வந்துவிட்டது. ஆனால் 1930 முதல் 1970 வரை அமெரிக்காவில் மட்டும் குறைந்தது ஐம்பது சிறந்த நாடகாசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஓநீலுக்கு அடுத்தபடி ஆர்தர் மில்லர்தான் மிக முக்கியமான வராக இருந்தார். டென்னிசி வில்லியம்ஸ், க்ளிஃபோர்ட் ஆட்டஸ், லிலியன் ஹெல்மன், வில்லியம் இன்ஜ் என இருபது முப்பது சக்தி வாய்ந்த நாடகாசிரியர்கள் அவர் காலத்தில்தான் இருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் முறையான நடிப்பை மட்டும் நம்பிய நாடகாசிரியர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் நவீனத் தொழில்நுட்பம் முறையான நாடகப் பிரதி, முறையான டைரக்டர், முறையான நடிகர்களை இன்றைய பொழுதுபோக்கின் தவிர்க்கக்கூடிய பாகங்களாக்கிவிட்டது. ●

புதுப்புனல் நூல்கள்

கருத்தியல் - பரிசோதனை - புனைவு
எம்.ஜி. சுரேஷ். ஓர் உரையாடல்
சிபிச்செல்வன்
விலை: 15/- பக்: 32

எம்.ஜி. சுரேஷ் கட்டுரைகள்
எம்.ஜி. சுரேஷ்
விலை: 90/- பக்: 172

பின்-நவீனத்துவம்
என்றால் என்ன?
எம்.ஜி. சுரேஷ்
விலை: 100/- பக்: 192

மார்க்சியத்திற்கு அழிவில்லை
குாணி
விலை: 90/- பக்: 192

புதுப்புனல்

5/1 (முதல்மாடி) புழனியாண்டவர் கோயில்தெரு, அய்யன்வாழ்மீயம்மீயம் அருகில், சென்னை - 600 023. © 9884427997

அஞ்சலி: கே.வி. சுப்பண்ணா
(1925 - 2005)

கன்னடப் பண்பாட்டின் தாசூர்

நஞ்சுண்டன்

கடந்த சனிக்கிழமை (16 ஜூலை 2005) நள்ளிரவு சுமார் 11:15 மணியளவில் பெற்ற கன்னடத்தின் உன்னத அறிவஜீவிகளில் ஒருவரான சுப்பண்ணா மாறடைப்பால் காலமானார். கடந்த இரண்டாண்டுகளில் கீர்த்திநாத குந்தகோடி, நிட்டுர் ஸ்ரீநிவாச ராவ், ஹெச். நரசிம்மையா, சி. டி. நரசிம்மையா எனத் தொடங்கி இப்போது சுப்பண்ணா என்று கன்னட உலகுக்குப் பல பேரிழப்புகள்.

1949இல் நீலகண்டேஷ்வர நாடக சேவா சங்கம் (நீனாசம்) என்னும் நாடக அமைப்பை உருவாக்கிக் கர் நாடகத்தின் சிவமொக்கா மாவட்டத்தின் சாகர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த ஹெக்கோடு என்னும் கிராமத்தை ஓட்டுமொத்த உலக நாடக ஆர்வலர்கள் அனைவரையும் கூர்ந்து கவனிக்கச் செய்தார். அதைக் கன்னடப் பண்பாட்டுத் தொட்டிலாகவே மாற்றியவர் சுப்பண்ணா. 1985இலிருந்து ஒரு நாடகப் பயிற்சிப் பள்ளியும் அங்கே நடக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் அக்டோபர் மாதம் இரண்டு வார காலம் இளைஞர்களுக்காக முகாம் நடக்கிறது. இதற்கு இந்திய அளவில் நன்கு அறியப்பட்ட அஷிஷ் நந்தி, சிவ விஸ்வநாதன், மகாஸ்வேதாதேவி, நிர்மல் வர்மா, வாசுதேவன் நாயர், அரூர் கோபாலகிருஷ்ணன் என்று ஏராளமான பிறமொழி அறிவு ஜீவிகளையும் அனந்தமூர்த்தி, டி.ஆர். நாகராஜ், சிவபிரகாஷ், சந்திரசேகர கம்பார் போன்ற கன்னடத்தின் முக்கியமான ஆளுமைகளையும் வரவழைத்துப் பல காத்திர மான விஷயங்களைக் குறித்து விவாதிக்க வைத்தவர். ஹெக்கோடு பயிற்சி முகாம்களில் நடந்தது போன்ற விவாதங்கள் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் கூட நடைபெற்றதில்லை.

காந்திஜிக்கு அஞ்சலி செலுத்திச் சிலர் எழுதிய கவிதைகளை வெளியிடுவதற்காகக் குவெம்புவின் மாணவர் சுப்பண்ணா தொடங்கிய அக்ஷர பிரகாஷன, இன்று கன்னடத்தின் மிகப் பெரும் தனியார் பதிப்பகமாக வளர்ந்துள்ளது. அனந்தமூர்த்தி, வைதேகி, கம்பார் போன்றவர்களின் எல்லா நூல்களையும் அக்ஷர பிரகாஷனாவே வெளியிட்டுள்ளது. மூத்த

எழுத்தாளர்களுக்குத் தரும் அதே முக்கியத்துவத்தை இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் தருகிறது அக்ஷர பிரகாஷன. ஒரு நூல் விற்பனைக்குச் செல்லும்போதே அதன் ஆசிரியருக்கான ஊதியத்தையும் சுப்பண்ணா அனுப்பிவிடுவார்.

தனக்குக் கிடைத்த மகஸாஸே விருதின் ஒரு பகுதியைக் கன்னடத்துக்குப் பிற மொழிகளிலிருந்து வந்து சேர வேண்டிய புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்காக அவர் கொடுத்தார். அக்ஷர சிந்தன மாலா என்னும் அந்த நூல் வரிசைக்குப் பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றியவர் காலம் சென்ற டி.ஆர். நாகராஜ். அந்த வரிசையில், மொகலாயப் பேரரசர் ஷாஜஹானின் மூத்த மகனும் இந்து முஸ்லிம் நல்லிணக்கத்துக்குப் பாடுபட்டுப் பல சமஸ்கிருத நூல்களைப் பரசீகத்துக்கு மொழியாக்கம் செய்தவருமான தாரா ஷ்கோவைப் பற்றிய ஒரு நூலும் அடக்கம். இன்னொரு நூல் தமிழவனின் தமிழ் காவ்ய மீமாம்சை (தமிழ்க் கவிதைக் கோட்பாடு), மற்ற மொழிப் பண்பாடுகளுடனான பரிவர்த்தனை மூலமே கன்னடப் பண்பாடு வளரும் என்னும் சுப்பண்ணாவின் தீவிர நம்பிக்கைக்கு இவை சாட்சி.

சுப்பண்ணாவின் தைரியமான மனோபாவம் பிரசித்தம். இந்திரா காந்தி அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்தபோதே அவரைக் கடுமையாக விமர்சித்தவர். நீனாசம் நடத்திய நாடகம் ஒன்றில் கிருஷ்ணனைக் கிண்டல் செய்த காட்சி ஒன்றிற்காக ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் தனக்கு எதிராக நடத்திய கிளர்ச்சியைத் தைரியமாக அவர் எதிர்கொண்டார். மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்ட நவம்பர் முதல் நாளைக் கர்நாடக அரசு ராஜ்யோத்ஸவ என ஒவ்வோர் ஆண்டும் கொண்டாடுகிறது. அப்போது, கர்நாடக அரசு ராஜ்யோத்ஸவ விருதுகளை வழங்குகிறது. ஒருமுறை அவ் விருதுக்குத் தகுதியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சுப்பண்ணாவின் தலைமையிலான குழு அரசுக்கு ஒரு பட்டியலைத் தந்தது. ஆனால், அதில்

சில பெயர்களைத் தேர்வுக் குழுவின் ரின் ஓப்புதல் இல்லாமல் அரசு சேர்த்து விட்டது. அதை அறிந்த சுப்பண்ணா நீதிமன்றத்தில் அரசுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தார்.

கன்னடத்தின் மிகச் சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளர் சுப்பண்ணா. வேட்கஸ் பியர், பிரெக்ட் உள்ளிட்ட பல ஐரோப்பிய நாடகாசிரியர்களின் பல நாடகங்களையும் சமஸ்கிருத நாடகங்களையும் அவர் கன்னடப்படுத்தினார். சினிமா தொடர்பாக நிறைய எழுதிய சுப்பண்ணா, தான் இந்தியாவிலேயே கிராம சினிமா சங்கத்தை முதலில் (1974) தொடங்கியவர்.

ராம் மனோகர் லோஹியாவுக்குக் கர்நாடகத்தில் பலமான அடித்தளம். அதன் மிக முக்கியக் காரணர் சுப்பண்ணா. லோஹியாவின் *Interval in Politics* என்னும் நூலைக் கன்னடத்திற்கு மொழியாக்கம் செய்தார். இந்நூலே புலரைக் கர்நாடகத்தில் லோஹியா வாதிடக்கூடியது. இன்றளவும் சிறந்த மொழியாக்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் நூல் இது.

தன்னைப் பாக்கு விவசாயி எனச் சொல்லிக்கொண்ட சுப்பண்ணா பாக்கு, தேனீக்கள் வளர்ப்பது தொடர்பாகவும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

அறிவு மற்றும் பண்பாட்டுத் தளத்தில் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு சிறந்த இடத்தைத் தன் கிராமம் அடைய வேண்டும் என்ப தற்காகத் தீவிரமாகத் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இயங்கிய சுப்பண்ணாவின் கர்நாடகச் சமூகம் தொடர்பான அக்கறையும் ஆழமானது. பஸ்வலிங்கப்பா என்னும் தலித் தலைவருக்கு அவர் எழுதிய ஒரு திறந்த கடிதம், பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் தொடர்பான கர்நாடக அரசின் கொள்கை முடிவுகளில் பல ஆழமான சலனங்களை ஏற்படுத்தியது.

பழைய கன்னடத்தில் சுப்பண்ணா வுக்கிருந்த புலமை ஆச்சரியமானது. கன்னடத்தின் முதல் நூலான *கவிராஜ மார்க்க*த்தின் விற்பனையாயிருந்தார் அவர். *கவிராஜ மார்க்க மத்து கன்னட ஐக்கத்து* என்னும் நூலுக்காக மையச் சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்ற சுப்பண்ணா இந்திய அரசாங்கம் தனக்குப் பத்மஸ்ரீ விருது அறிவித்த போது, அதை ஏற்றுக்கொள்ளவோ மறுக்கவோ இல்லை.

ஹெக்கோடு மட்டுமின்றி ஓட்டு மொத்தக் கன்னடப் பண்பாடு, சமூக வளமைக்குச் சுப்பண்ணாவின் பங்கு எளிப்பைச் சுருக்கமாகச் சொல்லவென்றால் எனக்கு இப்படிச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. வங்காளத்துக்கு ரவீந்திரநாத் தாசூர் என்ன செய்தாரோ அதைச் சுப்பண்ணா கர்நாடகத்துக்குச் செய்தார். ●

பெருமான் முருகன்

எனக்குப் பிடித்த மரம் பனை. நல்லதையும் கெட்டதையும் இயல்பாகத் தாங்கி நிற்கும் அதன் தோற்றம் பார்க்கச் சலிக்காதது. கால மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்துத் தன்னை நிலைக்க வைத்துக்கொள்ளும் திடமனம் கொண்டது பனை. சாதாரணமாகக் காணக்கிடைக்கும் பனைகள் எல்லாம் மனிதக் கைப்பட்டுப் புண்ணாகி வருக்களால் தம் உடலை நிரப்பிக்கொண்டவை. மனிதக் கைபடாத, இயற்கையான உருவம்கொண்ட ஒரு பனை, நான் முதலில் பணியில் சேர்ந்த அந்தக் கிராமத்துக் கல்லூரியில் இருந்தது. கல்லூரிக் கட்டிடம் போக எஞ்சியிருந்த பரந்த நிலப்பரப்பில் ஊசிப் புற்களுக்கிடையே பெரும் தாடியுடன் கால் மடக்கி உட்கார்ந்திருக்கும் சாமியாரைப் போல அந்த மரம் நின்றிருந்தது. அந்தக் கல்லூரியை நான் மனதார நேசிக்க அந்தப் பனையும் ஒரு காரணம்.

மாணவர் சக்தியின் மேல் அபார நம்பிக்கை கொண்ட ஆசிரியன் நான். உற்சாகம் மேலிட்ட மாணவக் கும்பல் ஒன்று, ஒருநாள் வெயில் எரிக்கும் மதியப் பொழுதில் தீக்குச்சி கொளுத்தி அந்தப் பனையின் மேல் எறிந்தது. சில நிமிடங்களில், கார்த்திகை தீத்துச் சொக்கப்பனையாய் மரம் பற்றி எரிந்தது. எல்லாவற்றையும் பொறுத்து நின்ற பனை, ஓற்றைத் தீக்குச்சியில் உயிர் விட்டது. வெகு சீக்கிரம் அங்கிருந்து நான் மாற்றல் வாங்கிக்கொண்டேன்.

எனது ஊராகிய திருச்செங்கோட்டுக்குப் பெருமை பலவண்டு. 'திருச்செங்கோடு' என்று என் சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றுக்குப் பெயர் சூட்டி மேலும் ஒரு 'பெருமை'யைச் சேர்த்தவன் நான். வீட்டில் மனைவி ஆட்சியா, கணவன் ஆட்சியா என்று அறிந்துகொள்ள 'மதுரையா சிதம்பரமா' என்று கேட்பதுண்டு. அப்படி என்னிடம் கேட்டால் 'திருச்செங்கோடு' என்று தயங்காமல் சொல்லலாம். ஆண் பாதி, பெண் பாதி என மாதொரு பாகனாய் (அர்த்தநாரீஸ்வரர்) சிவன் வீற்றிருக்கும் பாடல் பெற்ற ஸ்தலம் எங்கள் ஊரின் இன்னொரு சிறப்பை அறியும் வாய்ப்பு சமீபத்தில் கிடைத்தது.

காலச்சுவடு, கடவு ஆகியவை இணைந்து மதுரையில் நடத்திய நாவல் கருத்தரங்கில் எழுத்தாளர் 'கறிச்சோறு' சி.எம். முத்துவம் கலந்துகொண்டார். அவரோடு பேச்சுக் கொடுத்தபோது என் ஊரைக் கேட்டார். 'திருச்செங்கோடு' என்றேன். அவர் முகத்தில் அடியார்க்குரிய பரவசம் பெருகியது. "நான் கம்ப்யூனிஸ்ட்தான். ஆனாலும் கடவுள் நம்பிக்கை எல்லாம் எனக்குண்டு" என்றார். ரொம்பவும் எதார்த்தமான மனிதர் முத்து. திருச்செங்கோட்டில் அவருடைய மைத்துனர் ஒருவர் வேலை பார்த்ததாகவும் அவரைப் பார்க்க அங்கே வந்தபோது மலையேறிக் கோவிலுக்குப் போனதாகவும் சொன்னார். "முதல் முறை கோவிலுக்குப் போய் வேண்டிக் கொண்டு வந்த ஒரு வருசத்திற்குள் ஆம்பளப் பிள்ளை பிறந்தான்" என்றார். அதன் பிறகு இரண்டாம் முறை வந்து வணங்கிச் சென்றார். இரண்டாவது "ஆம்பளப் பிள்ளை". மூன்றாம் முறை வந்து போனார். மூன்றாவது ஆம்பளப் பிள்ளை. 'இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நண்பர் ஒருவர், "இடையில் நீங்க ஏதாவது முயற்சி பண்ணினீங்களா" என்று கேட்டார். முத்து உட்பட எல்லோரும் ரசித்துச் சிரித்தோம்.

நாங்கள் காலகாலமாகத் திருச்செங்கோட்டில் வாழ்கிறோம். கோவிலுக்குப் போய்த்தான் வருகிறோம். ஆனால் ஏனோ எங்கள் ஊரில் பொட்டப்பிள்ளைகளும் நிறையவே பிறக்கின்றன. ஆம்பளப் பிள்ளை ராசி வெளியூர்க்காரர்களுக்குத்தான் போலும்.

'பீக்கைகள்' என்னும் தலைப்பிலான என் சிறுகதைத் தொகுப்பு 'அடையாளம்' வெளியீடாக வந்துள்ளது. தொகுப்புக்கு இந்தத் தலைப்புத்தான் வைக்க வேண்டும் என்பதில் என்னைவிடவும் மிகப் பிடிவாதமாக இருந்தவர் நண்பர் யூமா. வாசுகி.

தொகுப்பு வெளியாகி ஐந்தாறு மாதங்களாகிவிட்டன. இந்தத் தலைப்பைப் பார்த்து முகம் சளிக்கக்கூடியவர்களாகவும் அதிர்ச்சி மதிப்புக்காகத்தான் இப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்னும் வழக்கமான காரணக் கண்டுபிடிப்பாளர்களாகவும் இந்தத் தலைப்பில் வெளியிடப் பதிப்பகம் எப்படி முன்வந்தது என்று

வியப்பவர்களாகவும் எழுத்தாளர்கள் எதிர்வினை ஆற்றும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் ஒருவரும் இதனை எழுத்தில் பதிவுசெய்யத் தயாரில்லை. எழுத்து மௌனம் என்பது புறக்கணிப்பு உத்தியாகத் தமிழில் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

எழுத்தாளர்கள் அளவு வாசகர்கள் இறுகிய மனம் கொண்டவர்களாகவோ மதிப்பீட்டுக் காவலர்களாகவோ இருப்பதில்லை. நூலுக்குள்ளிருந்து அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். தலைப்பைவிடவும் கதைகளை அவர்கள் முக்கியப்படுத்துகிறார்கள். இதுநாள்வரை பேச வாய்க்காத தங்கள் அனுபவங்களை வாய்விட்டுப் பேச ஒரு திறப்பு கிடைத்திருப்பதாகவும் கருதுகிறார்கள். நூல் விற்பனை கணிசமாக உள்ளது.

எதைப் பற்றியும் வெளிப்படையாகக் கருத்துச் சொல்லும் 'தமிழினி' வசந்தகுமார் அண்ணாச்சி, இந்தத் தலைப்பைக் கேட்போது எதார்த்தமாக ஒரு 'கமென்ட்' அடித்தார். அது எனக்கு அப்போது பயத்தைக் கொடுத்தது. 'இந்தத் தலைப்புப் பாத்தொடன ஒரு வாளி தண்ணி கொண்டுவந்து ஊத்திட்டில்ல கையில் தொடுவாங்க' என்றார். தமிழகம் முழுவதும் கோடை மழை கணிசமாகப் பெய்திருப்பதால் ஆளுக்கு ஒரு வாளி தண்ணீர் கூடுதலாகச் செலவழிக்க வாசகர்கள் தயங்க மாட்டார்கள் என்னும் நம்பிக்கை இப்போது வந்திருக்கிறது.

'விடுகதை' திரைப்படத்தை இரண்டாம் முறையாகப் பார்த்தேன். படம் வெளியான மூன்றாம் நாள் காலைக் காட்சி பார்த்தது முதல் முறை. திரையரங்கில் வெறும் ஐம்பதே பார்வையாளர்கள். வழக்கமான சூத்திர வகைப்பட்ட படங்களிலிருந்து மீறுவதற்குச் சின்னச் சின்ன முயற்சிகள் செய்தவர் அகத்தியன் என்பது என் அபிப்பிராயம். வியாபாரம் என்கிற பூதம் அகத்தியனின் சிறுசிறு முயற்சிகளையும் விழங்கி ஏப்பம் விட்டுவிட்டது.

இளம் பெண் ஒருத்தியும் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஒருவனும் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். சூழ்நிலை சார்ந்து அவனுக்கு ஏற்படும் மனப் பிரச்சினைகள், அதனைத் தெளிவோடு எதிர்கொள்ளும் பெண். இதுதான் படம். தமிழ் இலக்கியம் 'பெருந்திணை' என்று சொல்லும் வகைப்பட்ட விஷயம். நானும் என் மனைவியும் மனமொன்றிப் படம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். எங்களுக்கு முன்னால் ஓர் இளைஞர் கூட்டம். படத்தைப் பற்றி ஏகப்பட்ட 'கமென்ட்'கள். இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ளும்போது இடைவேளை. "என்னடா பாதிப் படத்துலயே கல்யாணம் ஆயிருச்சு. இன்னமே அறுவதான்" என்றான் ஓர் இளைஞன். திருமணத்தோடு சபம் என்று முடிவதுதான் தமிழ்ப் படங்களின் இயல்பு. படத்தின் இடையில் திருமணம் நடப்பதுகூட ஒரு விதிவிலக்குதான்.

இடைவேளைக்குப் பின்னால் நிம்மதியாகப் படம் பார்த்தோம்.

With Best Compliments from

தீனமலர்

தேசியத் தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai | Vellore | Pondicherry

Erode | Salem | Coimbatore | Tiruchi

Madurai | Tirunelveli | Nagercoil

அழகை அழகாய் காட்டுமே!

பெண்ணின் கனவுகள்
நிஜமாகும் வேளையில்
இதயங்கள் இணைந்திடும் வேளையில்
ஆரெம்கேவி உங்கள் அழகை
அழகாய் காட்டுமே.

ஆரெம்கேவி முகூர்த்தப் பட்டுகள்
பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கும்
நவீன படைப்புகள்.

Rmkv
முகூர்த்தப் பட்டுகள்